

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

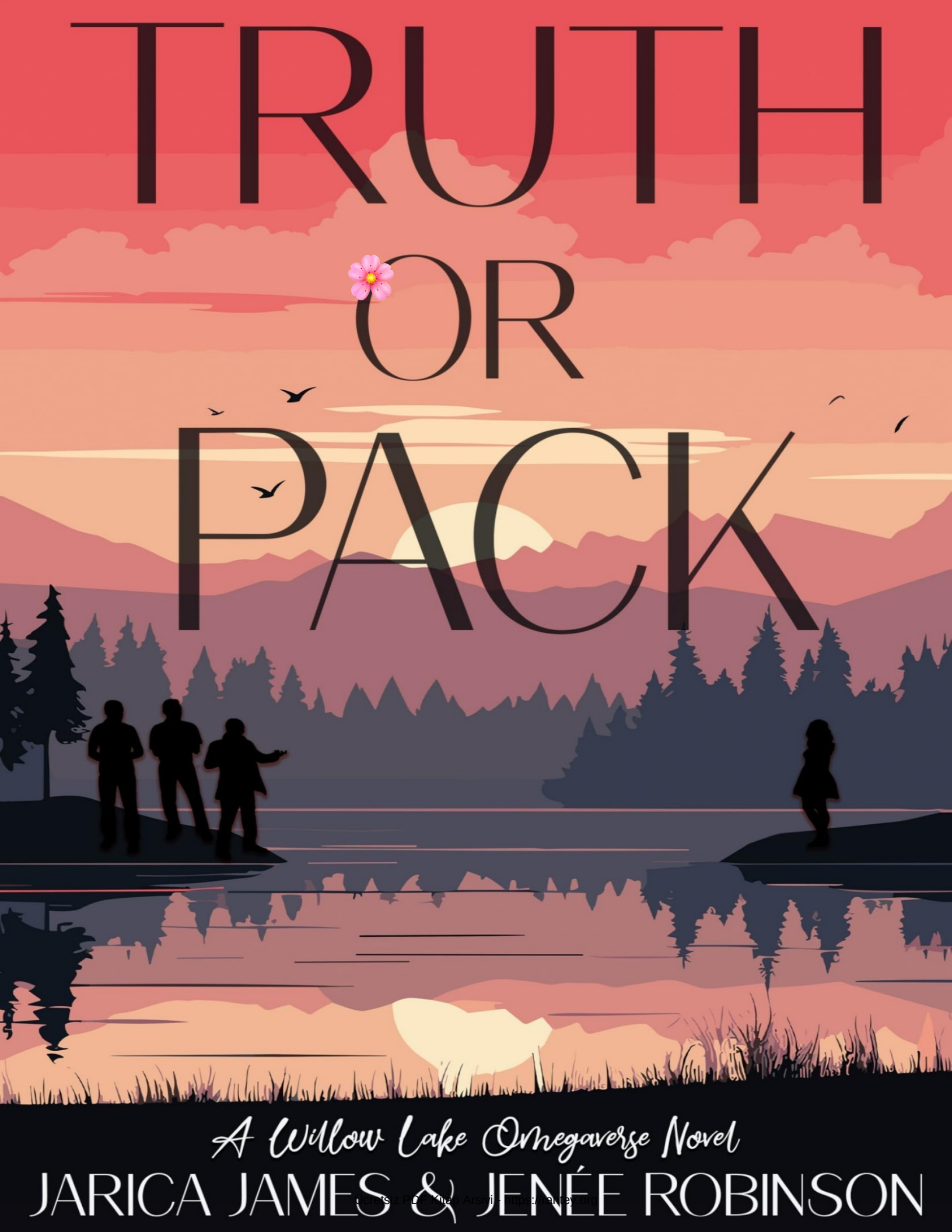
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TRUTH OR PACK

A Willow Lake Omegaverse Novel

JARICA JAMES & JENÉE ROBINSON

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

gerçek ya da paket

Bir Willow Lake Omegaverse Tek Başına

Jarica James

Jenée Robinson

İçindekiler

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28 Sonsöz](#)

[Đafaa fafda Jarica ifter mifin?](#)

Ayrıca Jarica James Jenée
Robinson hakkında Ayrıca
Jenée Robinson tarafından

Telif Hakkı © 2025 Jarica James ve Jenée Robinson

Tüm Hakları Saklıdır

Gerçek ya da Sürü:

Bir Willow Lake Omegaverse Romanı

Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın açık yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde çoğaltılamaz. Bu materyalin izinsiz kullanımı yasaktır.

Bu bir kurgu eseridir. Tüm isimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, işletmelerle, şirketlerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak tasarımı: Jarica James

Düzenleme Michelle'in

Düzenlemeleri Biçimlendirme

Pretties by Jenée

"Benimle birlikte söyle. Sadece hayır değil, siktir et hayır," dedi en iyi arkadaşım arabamın hoparlöründen. Onu aradığım için pişmanlık duymaya başlamıştım.

"Bu sefer gerçekten endişelenmeme gerek olduğunu sanmıyorum Bea," diye onu rahatlattım, mideme bir huzursuzluk yerleşmiş olsa bile.

"Kızım, istediğin kadar kendine yalan söylemeye devam et. Ben sadece ailenle bir kez daha yüzleşmeye hazır olmana yardımcı olmaya çalışıyorum. Sadece bir telefon uzağında olduğumu biliyorsun," diye karşı çıktı.

"Geçen sefer sınırlar koymuştum. Buna saygı duyacaklardır. Babam söz vermişti, hatırladın mı?"

"Ailenin yıldönümü partisinde sadece aile olacağımıza söz verip sonra sana dünyanın en sıkıcı sürüsünü ayarladıkları zamanki gibi mi?"

"Ama paraları vardı, görünüşün bir önemi yok zaten," diyerek annemin küstah ses tonunu taklit ettim. İşçi sınıfından olan ve mütevazı bir hayat yaşayan bir sürüye göre, annem beni ve kız kardeşlerimi zengin sürülerle evlendirmeyi hayatının misyonu haline getirmişti.

İkisi gitti, en son ben kaldım.

"Dürüst olmak gerekirse, ilk kırmızı bayrağın ailedeki herkesten yarım gün önce varacak olman. Bu ve sevgili yaşlı annenin dün gece mesajlarına cevap vermeyi bıraktığını söylemen," dedi. Sesi bu kez biraz daha yumuşaktı. "Eğer bu bir Omega tuzağı değilse, ne olduğunu bilmiyorum."

"Eğer bu bir tuzaksa, o zaman onları kovar, telefonumu kapatır ve yeni kitaplarımla gölde bir haftanın tadını çıkarırım. Güneş, su, kitaplar ve

Tembel bir tatil mi? Kulağa büyümlü geliyor, gerçekten. Gelmemelerini ummak yanlış mı?"

Bea'nın kahkahası yüzümdede bir sırıtışa neden oldu. Hazırladığım kitap kutularından biri viral olmuştu, bu yüzden geçen ayı psikopat gibi çalışarak geçirmiş ve siparişlere zar zor yetişebilmişim. Zar zor uyanık kalmaya çalışırken gülümsemek zordu.

"Hayır," dedi homurdanarak. "Umarım onlar da yapmaz. Tanrı biliyor ya bir molaya ihtiyacın var. Belki tatil yapan başka sürüler de olur ve sana eşlik edecek seksi bir ya da iki alfa bulabilirsin. Eğer öyleyse, bana fotoğraflarını gönder!"

"Saçmalıyorsun," dedim Willow Gölü'nden sadece yirmi dakika uzakta olduğum anlamına gelen eski bir köy yolundan son dönüşü yaparken.

Yolculuğumun sonunda ne bulacağım konusunda biraz endişeli olsam da, nostaljinin sıcak dalgasının beni vurmasına engel olamadım.

Biz çocukken her şey farklıydı. Ben liseye gitmeden önceki yıl bütün yazı burada geçirmiştik. O zamanlar ailemiz normaldi. Gece geç saatlere kadar film izler ve ailece vakit geçirirdik. Kır gezileri. Suda geçirilen günler. Dondurmacıya ve yerel pizzacıya geziler.

Ta ki son geceye kadar.

O gece bana Craven Üniversitesi'ne kabul edildiğimi söylemeye karar verdiler. Aptalca elit bir özel üniversite. Hakkında okuduğum her şey mükemmel görünüyordu, ancak daha derine indiğimde, gitmek için deli gibi paranız olması gerektiğini öğrendim.

Ya da burs, çok geç fark ettim.

Kendi okullarıma başvurduğumdan bahsetmiyorum bile. Gitmek istediklerime.

Sonunda pes ettim.

O yıllar hayatımın en kötü yıllarıydı ve yaşadığım zorbalıklar hâlâ peşimi bırakmıyordu. Hepsi ailemi mutlu etmek içindi.

Her kim omegaların tatlı olduğunu ve saldırgan olmadığını söylediyse, lanet olası bir yalancıydı.

Hayatımı cehenneme çevirenler onlardı.

Ve işte yine yalanlarla karşı karşıyaydık. Bunu zaten biliyordum.

Bea haklıydı, on sekiz yaşına girdikten sonra ilişkiyi kesmeliydim. Bu onların işine gelirdi.

Belki kız kardeşlerim bunu kabul etmekten memnundu ama ben kitaplarda okuduğum gibi bir romantizm istiyordum. Omega'larına kafayı takmış tatlı, sevgi dolu sürüler. İlginç olması için bolca baharat. Buluşmalar, ısınmalar, tanıştığımızda her şeyin değişmesi.

Hepsini istiyordum. Bana saf diyebilirsiniz ama içimdeki her şeyle umut besliyordum.

Yine de, otuzumu geçtiğim her yıl, annem beni görücü usulü buluşmalar ve garip tanıştırmalarla daha fazla bombardımana tuttu.

Onları başarısızlığa uğrattığı için ona kızgın olmanın onu vazgeçmeye ikna edeceğini düşünürdünüz ama annem inatçı bir kadındı.

"Sinyali kaybetmek üzereyim, Bea. Kasabaya varınca seni ararım. Bu köy yollarının nasıl olduğunu bilirsin," dedim sonunda. Ses tonumu anlamış olmalı ki uzun bir iç çekti. Gerçi verdiği yanıtın dalgalı oluşuna bakılırsa sinyal konusunda yanılmamıştım.

"Ara beni," dedi ve arama kesilmeden önce telefonum Willow Gölü'ne yaklaştığımı bildirmek için bip sesi çıkardı.

Aramayı sonlandırıp camımı açtım ve derin bir nefes aldım. Temiz hava ve doğa kokuyordu.

Son viraja girdiğimde gölün kendisini ve etrafındaki söğüt ağaçlarını tasvir eden büyük ahşap tabela belirdi ve beni resmen küçük kasabaya getirdi. Son birkaç yıldır burayı ne kadar özlediğimi fark etmemiştim, ta ki tekrar şahsen görene kadar.

Willow Gölü, göl ve balık tutmak için gelen turistler ya da nesilden nesile aktarılan göl evlerine sahip olan bizler sayesinde yılın büyük bir bölümünde kalabalıktı.

Büyükbabalarım burayı bir kur hediyesi olarak almışlar. Böyle bir jestle onların cazibesine kapıldığı için büyükannemi kim suçlayabilir ki? Kesinlikle bayılırdım.

Biz ona hep kulübe derdik ama aslında göl evi rustik bir kulübeydi. Bir ana süiti, dört misafir odası ve büyük bir ortak alanı vardı. Mutfak ve yemek odası büyük bir aile için inşa edilmişti.

Burayı gerçekten çok sevmiştim. Daha şimdiden buradayken ziyaret etmek istediğim yerlerin planlarını yapıyordum.

Willow Lake kasabası düpedüz büyüleyiciydi. Çok sayıda yerel, küçük işletme ve anne ve pop dükkanları vardı. Herkes yürüyerek geziyor ve yılda birkaç kez küçük şirin festivaller düzenliyorlardı.

Sadece birkaç tanesine katılmıştım ama onları hep sevmişimdir.

Belki eski günlerin hatırına ailemi bizi akşam yemeği için Luca's Pizza Den'e götürmeye ikna ederdim ve tatlı için Lakeside Creamery'ye gidebilirdik.

Sonunda göl göründü. Her zamanki gibi çok güzeldi. Göl, oldukça berrak kalmasını sağlayan küçük bir kaynak tarafından besleniyordu. Etrafını çevreleyen söğüt ağaçları gerçek hayat yerine bir tür resim gibi görünmesini sağlıyordu.

Gölün kenarlarında, kasabaya ait büyük marina ve rıhtımın iki yanında birkaç ev sıralanmıştı.

Çakıllı yoldan gölün doğu tarafına doğru ilerledim ve tanıdık "Ellis Lake Resort" tabelasını görür görmez araba yoluna girdim.

İlk varan kişi olacağımı bilsem de, bu gerçekten kafama dank edince midem sinirden fokurdadı.

Bu iyiye işaret değildi.

Buraya her gelişimizde, kız kardeşlerim ve annemle babam her zaman önce gelmek için yarışlardı. Özellikle de sezonun ilk gezisi için.

Bu sefer farklı olan neydi?

Bununla yüzleşmekten başka yapacak bir şeyim olmadığından arabamı park edip dışarı çıktım, bagajdan çantalarımı aldım ve verandaya yöneldim.

Anahtar kodunu girdikten sonra kapıyı iterek açtım ve çantalarımı antreye bıraktım. Annem her yaz başında temizlik ekibi tutardı, bu yüzden küflü değildi ama yine de ışıkları yaktım ve camları açtım.

Yemek masasının üzerindeki parlak pembe zarf, pencereden başımı çevirdiğimde olduğum yerde donup kalmama neden oldu.

Bea haklıydı.

Bu bir tuzaktı.

Zarfı elime aldığımda ellerim titredi, ön yüzünde annemin tanıdık el yazısı vardı ve bana hitap ediyordu.

"Açmasan iyi edersin anne," diye homurdandım mektubu yırtıp açarken, mektup kısa ve özdü.

Sevgili Taryn,

Geçmişteki girişimlerimizin başarısız olduğunu biliyorum ve bana hiçbir koşulda sana tuzak kurmamamı söylemiştin.

Ama bu sefer farklı.

Bu sefer farklı. Size uyumlu olacağını bildiğim bir paket bulmak için bir eşleştirme hizmeti kullandım. Fotoğrafları sakladım.

Bu yüzden hoş bir sürpriz olacaksın. O güzel mavi gözlerine kim karşı koyabilir ki?

Açık fikirli ol. Söz veriyorum, eğer onlara bir şans verirsen, gitmesine izin vereceğim. Ben sadece her annenin yapacağını yapıyorum ve kızıma göz kulak oluyorum.

İşte bu Taryn, senin parlama zamanın. Pack Dixon senin geleceğin olacak, bunu hissedebiliyorum.

Sevgiler ve
öpücükler, anne.

Öfke ve hayal kırıklığı gözlerimi yaşarttı ve şömineye doğru koşarak mektubu içine attım.

Bunu yaptığına inanamıyorum. Söylediğim onca şeyden ve verdiği onca sözden sonra bana *yine* tuzak kurdu.

Sadece bu da değil, beni dünyanın en sevdiğim yerlerinden birinde bir sürü yabancıyla yüzleşmem için burada bıraktı.

Telefonumu çıkarıp Bea'ya bir kez daha haklı olduğunu bildirmek için mesaj atarken gözlerim yaşardı.

TARYN

Bilin bakalım burada kim yok ama bir mektup vardı ve bana BENİ KAYDETTİĞİ EŞLEŞTİRME HİZMETİ hakkında her şeyi anlatıyordu

BEA

Şüpheli olduğunu biliyordum... kelime oyunu yapıyordum.

TARYN

Ne yapacağım ben? Gitmek mi?

BEA

Tabii ki hayır. Bu haftayı istiyordun, al. Siktirip gidebilirler. Geldiklerinde defolup gitmelerini söyle ve gölde en iyi ateşli kız yazını yaşı. Yabancı oldukları için telefonunuzu yakın tutun.

Biliyor musun... bu kulağa mükemmel geliyor.

Telefonumu cebime koydum ve çantalarımı bıraktığım yerden alıp ana süite yöneldim.

Hazırlıklar tamamlanmış olsa bile büyük odanın bana kalacak olması biraz başımı döndürmüştü.

Küçükken anneme hep burası benim evim olana kadar bekleyemeyeceğimi söylerdim. Kaliforniya kral yatağında uyuyacak ve banyodaki büyük küvette yıkanacaktım.

Kız kardeşlerim de hep aynı şeyi söylerdi ama yıllardır buraya gelmemişlerdi. Yeni sürü statüleri sayesinde bu gibi yerler onlara 'aşağı' geliyordu.

Belki bu hafta sonu farklı olur diye düşünmüştüm. Eski günlerdeki gibi ailece vakit geçirebileceğimizi. Şimdiye kadar hüsnükuruntudan kurtulduğumu sanırdım. Belki de sonunda uyanmanın ve Bea'nın tavsiyesini dinlemenin zamanı gelmişti.

Onları kesip atmak neden bu kadar zordu?

En azından bu hafta boyunca bu göl evine kulübenin kraliçesiymişim gibi davranacaktım ve kimse bana aksini söyleyemeyecekti.

Cep telefonum çaldı ve neredeyse görmezden gelmeyi düşündüm ama Bea'nın de ondan kaçtığımı düşünmesini istemiyordum.

Telefonumu çıkarıp üzerindeki ismi gördüğümde neredeyse fırlatacaktım. Annem.

O mektuptan sonra gerçekten onunla konuşmak istediğimi mi düşünüyordu? Gözlerimi devirerek telefonumu komodinin üzerine bıraktım ve kitaplarımı boşaltmaya başladım, ilk önce okumak için En Kötüsünü *Yap'ı en* üste yerleştirdim.

Uygun gelmişti.

Telefonumun aralıksız vızıltısını duymazdan gelmeye devam ederek kıyafetlerime geçtim, olması gerekenleri astım ve geri kalanları şifonyere koydum.

Önemsiz bir şeydi ama onun bu döngünün dışında kalması bana biraz karşı koymak gibi geliyordu. Her zaman beni suçluluk duygusuna sürüklemenin bir yolunu bulurdu ve bu sefer işimi şansa bırakmayacaktım.

Son pantolon da çekmeceye girdikten sonra midem guruldadı ve artık kendi akşam yemeği planlarımı yapmam gerektiğini hatırlattı.

Önce buzdolabını, sonra da kileri açıp sevgili annemin beni ya da davet ettiği misafirleri doyurmayı düşünmediğini fark ettiğimde bir inilti daha duydum.

Pişirecek bir şeyim yoksa bu sürüyü nasıl etkileyebilirdim? Bu alaycı düşünce neredeyse aynı şeyi söylemek için ona bir mesaj göndermeme neden olacaktı ama bu sadece beni daha fazla saçmalığa açık hale getirecekti.

Bunun yerine, bir market alışverişi yapmam gerekecekti. Diğer paket kaldığından değil, ama bir kız kendini sonsuz TBR'sinde kaybederken yemek yemeliydi.

Ayrıca, annem izin haftamı mahvetmeyecekti ve benim de bunu en iyi şekilde değerlendirmeye niyetim vardı. *Yani, pizza ve dondurma o zaman.*

Kitabı, cüzdanımı ve telefonumu kaptığım gibi arabama doğru yola çıktım. Hava kararmak üzere olmasaydı kasabaya kadar yürüyecektim. Bunu çözmek için biraz temiz hava alabilirdim.

Kasabaya gitmek için harcadığım birkaç dakika içinde telefonum sayamayacağım kadar çok çaldı. Bir parçam onu pencereden atmaya düşündü. Bunu yapmamamın tek nedeni, küçük işletmem için bir araç olması ve yenisini almaya gücümün yetmemesiydi.

Eğer gizemli kitap kutularım iyi gitmeye devam ederse belki bir üst model için para harcayabilirdim.

Luca'nın yeri zaten çok kalabalıktı, özellikle de bu kadar küçük bir kasaba için, ama arka tarafta bir yer kapmayı başardım.

Belki de içeride yemek yerken kitap ve pizza keyfi yapmayacaktım, bu kadar çılgınca olursa konsantre olmamın imkânı yoktu.

İçerideki kalabalığı takip ettim, hava patlamasıyla derin bir nefes aldım. Harika kokuyordu. Taze hamur ve tuzlu otlar gibi.

Neyse ki barda boş bir yer vardı. Hostes bana hemen bir yer ayarladı ve en iyi tarafı da köşeye saklanmış olmamdı. En azından barda müzik konuşmaları bastırıyordu.

Henüz umut vardı. Bugün umutsuzca bir galibiyete ihtiyacım vardı.

Yaşlı bir alfa barmen yaklaştı ve önüme bir bardak altlığı koydu.

"Merhaba, ben Bobby. Luca'nın Yeri'ne hoş geldiniz. Buraya ilk gelişin mi?" diye sordu.

Buruşuk bir gülümsemeyle beni de kendine çekti. Yaşadığım karmaşanın ardından dostane bir yüz görmek güzeldi.

"Teşekkürler Bobby. Hayır, Luca's şehre geldiğimde en sevdiğim yerlerden biridir," diye açıkladım. "Ailem genellikle her yaz buraya gelir."

"Geri dönmene sevindim o zaman," diye şaka yaptı ve bana göz kırptı. "Ne içmek istersiniz?"

"Limonata lütfen. Ben de sipariş vermeye hazırım." Fikrimi değiştirdiğim falan yoktu. Sadece bir tane üstün pizza vardı. Annem benim seçimime sıkıcı dese bile.

"Ne istediğini bilen kadınları severim," diyerek sırtıttı ve sipariş defterini alıp kalkık, gür kaşlarıyla bana baktı.

"Küçük bir pepperoni pizza ve peynir çubukları."

Yazdıktan sonra başını salladı ve siparişimi vermek için arkasını döndü. Yemeğimin tadını çıkarmadan önce müzikle yüzleşmem ve annemin başka numaraları olma ihtimaline karşı telefonumu kontrol etmem gerekiyordu.

Onu tanıdığım için sadece birinci aşamayı görmüştüm. Gafil avlanmak hiçbir şeyi iyileştirmeyecekti.

Bea'nın tek mesajı annemden gelmeyen tek mesajdı. Yemin ederim kızlarını evlendirdiği için delirmişti. Otuz altı mesaj tam bir delilikti.

Tek güvenli mesajı açtığımda içimden bir kahkaha patladı. Bea bana sinir bozucu annelerle ilgili bir meme gönderdi ve tam on ikiden vurdu.

TARYN

Buna ihtiyacım olduğunu nereden bildin?

BEA

Tuttum seni, kanka. Siktir et onları ve molanın tadını çıkar.

TARYN

Senden çok öndeyim. Luca'da üzüntülerimi yağ ve peynirle boğacağım.

BEA

Belki bir i k i tatlı adam

TARYN

Sadece erkek arkadaşlar için.

BEA

Kızım, saçlarını serbest bırakıp biraz vahşileşmelisin.

TARYN

Oh, öyleyim. Kurgusal olmayan bir kitap getirdim.

BEA

Bobby içkimi getirdi ve Bea'ya bir mesaj daha göndermeden önce ona teşekkür ettim.

TARYN

Bu gece karanlıkta kalıyorum. Seni seviyorum, sürtük.

BEA

Seni daha çok seviyorum, pislik.

Hemen telefonumu kitapla değiştirdim. Bea'ya kurgusal olmayan kitaplarla ilgili yaptığım şakaya rağmen, kurgusal bir dünyada kaybolmaya ve kendi kafamın içinden çıkmaya fazlasıyla hazırdım.

Bu kitap beni hemen içine çekti. Bana karizmatik bir sürü, büyü ve biraz da kader verin ve ben mutlu olayım. Tam sayfayı çevirmek üzereyken Bobby yemeğimle geri geldi.

Bobby tabakları yaklaştırıp yağları emmesi için bir yığın peçete bırakırken, "Sakın bana şu kitap ineklerinden biri olduğunu söyleme," diye şaka yaptı.

"Hayır, ben kitap ineğiyim," diye karşılık verdim, inekliğimin her zerresini gururla sahiplenerek. Lisede o pislikler bana sataşırken öğrendiğim bir şey varsa, o da onların fikirlerinin benim kendim hakkındaki düşüncelerimi asla etkilemeyeceğiydi.

Ve kimsenin, kendi annemin bile bunu değiştirmesine izin vermeyecektim.

Ash

"Sence iyi bir uyum sağlayacak mı?" Mathias arabanın ön koltukları arasına eğilerek sordu.

İnledim ve başımı sallamadan önce diğer sürü arkadaşımız Holt'a bir bakış attım.

"Otuz dakika içinde öğreneceksin," diye hatırlattım ona. Cevap versem daha iyi olacaktı. Diğer alfa bazen biraz fazla huysuz oluyordu ve beta sürü arkadaşımız zaten kendini toparlamakta zorlanıyordu.

Yine de liseden beri bir sürüyduk ve henüz bir eş bulamamıştık.

O zamanlar hepimiz ayrı ayrı çıkıyorduk, yirmili yaşlarımızın ortalarından beri de beraberiz. Sorun şu ki, grup olarak çıkmaya başladığımızda, sayılamayacak kadar çok kez başarısız olduk. Ya ben çok dövmeliydim ya da ailelerini eve getirmek için 'korkutucuydum', ya Holt çok soğuktu ya da Mathias çok muhtaçtı.

Siktir et onları.

Kimse için değişmeyecektik. Birinin bunu yapmaya çalışmasına izin verdiğimiz son seferde sürümüz alevler içinde kalmıştı. Önce hepimizi istediler, sonra da en sevdiği olmak için bizi yarıştırmaya çalıştılar. Daha önce hiç uğraşmadığımız şekilde aramızı açtı. Ayrıldıktan sonra Mathias neredeyse müdahale gerektirecek bir depresyona girdi, Holt kendini işine verdi ve ben de gece geç saatlerde araba sürerken çok fazla risk aldım.

Sonunda bir çöpçatanlık servisine başvurduk. Paket Hizmetleri ekibi bizim için kapsamlı profiller ve koku kartları hazırlamıştı.

Çok... klinik hissettirdi.

Ama bu bizi gerçek bir sürü olmaya bir adım daha yaklaştıracaksa, ben kim oluyordum da karşı çıkıyordum. Bizi dengeleyecek bir omega'ya ihtiyacımız vardı ve benim alfam

onunla birlikte gelen bağlantı.

İhtiyaç duyulduğumu hissetmek, ilgilenecek ve tapacak birine sahip olmak istiyordum.

Parti ve gündelik ilişki günlerim çok gerilerde kalmıştı.

Artık hepimiz otuzumuzu aşmıştık ve gerçek bir sürüye sahip olmaya fazlasıyla hazırдық. Birbirimize sahip olmak sadece bir yere kadar gidiyordu ve yokluğu kolaylaştırmak için hiçbir zaman romantik bir ilgi söz konusu olmamıştı.

Arabanın dışındaki gök gürültüsü Mathias'ın koltuğuna geri dönmesine neden olacak kadar yüksekti. Bana mahcup bir sırıtış atıp Holt bağırımadan kemerini bağladığında arkama baktım ve kıkırdadım.

"Radarı kontrol et. Sadece yağmur yağıyor sanıyordum," dedi Holt, yaklaşan yağmuru kovalayacakmış gibi önündeki yola bakarak.

Hava durumu uygulamasını açtım ve irkildim. "Görünüşe göre rüzgâr yön değiştirmiş.

Yaklaşık otuz dakika içinde vuracak, bu sadece başlangıç."

"Aman Tanrım," diye inledi Mathias, sesi heyecanlanmak yerine hasta gibiydi. Fırtınalar onun en sevdiği şey değildi ve eğer oraya bir an önce varamazsak, ellerimizde sıcak bir karmaşa da olacaktı.

"Daha hızlı sürebilir misin, ihtiyar?" Holt'a sanki bizimle aynı yaşta değilmiş gibi sordum. Gerçi zihinsel olarak adam çoktan gümüş tilki çağına girmişti. Homurdandı ama en azından saatte beş mil hızlandı, sanki bunun bir faydası olacaktı gibi.

Zaten çok karanlık olan gökyüzünde şimşekler çakıyordu. Bulutlar yuvarlanarak gökyüzünü gri bir renge büründürürken yağmur da çarşaf halinde yağıyordu.

Neyse ki SUV'umuz dört çekerci. O engebeli arka yollara girdiğimizde ihtiyacımız olacaktı.

Willow Gölü'ne yıllardır gitmemiştik. Holt'un ailesinin burada zaman zaman ziyaret ettikleri bir arazileri vardı ama biz liseye başladığımızda onlar da sahilde bir ev tutmuşlardı.

Gölde yüzmek veya balık tutmak için birkaç kez bir kulübe kiraladığımızdan yeterince bahsetmişti.

Şimdi, görünüşe göre, omega'mızla burada tanışıyorduk. Belki de bu küçük kasabaya yeterince değer vermemiştim. O tatlı vanilya, hindistan cevizi ve kivi kokusunu aklımdan çıkaramadım. Taze, ekşi ve insanı eritecek kadar tatlıydı.

Yirmi beş gergin dakika ve bir sürü gök gürültüsünden sonra nihayet Willow Gölü tabelasını gördük. Yollar çoktan suyla dolmaya başlamıştı.

"Bu hayra alamet değil," diye homurdandı Mathias. Arkama baktığımda emniyet kemerini sanki uçup gidersek onu kurtaracakmış gibi sıkıyordu.

"Buralarda yaz fırtınaları normaldir. Çabucak geçerler," diye homurdandı Holt. Bu onun güven verme şekliydi. Bunu tatlı, küçük bir omega'ya söylediğini hayal ederek gülmek için kendimi zor tuttum.

Bizim omega da aynı yaşta olmasına rağmen, ona tam olarak 'küçük' diyemezdik. Hepimiz bunu uzun zamandır bekliyorduk. O da dahil.

Mathias'a bu kadar hevesli olduğu için kızsam da, bize verdikleri hindistan cevizi, kivi ve vanilya koku kartının onu içime çektiğim andan itibaren içimi burktuğunu inkar edemezdim. O andan beri onu düşünmeyi bırakmamıştım. Neye benzediğini, ne gibi tuhaflıkları olduğunu hayal ediyordum. Her şeyi bilmem gerekiyordu.

Holt önümüzde duran büyük kulübeyi işaret ederken, "İşte orada," dedi. Bir kulübeden çok bir kulübeydi, görünüşe göre bizim omega da paradan geliyordu.

Hepimiz biraz ayrıcalıklı büyümüştük. Gösterişli bir lise, özel, seçkin bir üniversite, önümüze serilmiş kariyerler. Ya da en azından Holt için öyleydi. Benim kendi yolumu çizmek için kullandığım bir güven fonum vardı ve bisiklet dükkanımı açtığımda Mathias da bana katıldı. Onun özel sanatı sayesinde insanlar defterlerimizi dolduruyordu.

Bu bir haftalık tatil uzun zamandır geliyordu. Hepimiz bu molayı kullanabilirdik. Eğer her şey yolunda giderse, belki biraz yardım bile alabilir ve rezervasyonlarımızı yavaşlatabilirdik.

Holt nihayet ön tarafa park etti ama hiçbirimiz kapıları açmak için harekete geçmedik.

"Yağmur yağıyor, sırlıslam olacağız," diye homurdandı Holt. Sonunda Mathias oflayıp pufladı ve kapısını açtı.

"Sonsuzluk o kapının diğer tarafında bekliyor. Sırlıslam olsam bile umurunda değil."

Sonra koşarak merdivenlerden aşağı indi ve yukarı çıktı. Kapıyı çalmak için yumruğunu kaldırmadan önce bize son bir kez baktı.

"Hadi, onunla yalnız buluşamaz," dedim arkasından.

Yağmur düşündüğümünden de kötüydü. Saniyeler içinde sırlıslam oldum ve aceleyle ilerlerken siyah botlarım ıslak zeminde kaydı. Holt verandada bize katıldığında kapı açıldı.

Bizi tanıdık bir yüz karşıladı, dehşet dolu bakışları güven verici değildi. "Olamaz."

Sonra kapı hemen çarparak kapandı.

Lanet olsun. Az önce ne oldu?

Gerçekten kapıyı yüzümüze mi kapattı? Bu koku nasıl onun olabilirdi?

Bir adım öne çıkıp kapıyı tekrar çaldım ve bekledim. Sanki sonsuzluk gibiydi ve cevap gelmedi.

Holt arkamdan, "Bu tam bir saçmalık," diye mırıldandı. Hiçbir zaman öfkesini kontrol edebilen biri olmamıştı. Elleri çoktan yumruk olmuştu ve öfkesi gözlerinden okunuyordu.

"O bizim kız mıydı?" Mathias şaşkınlıkla hâlâ kapalı olan kapıyı işaret ederek sordu. "Karen değil miydi o?"

"Karen mı?" Güldüm, başımı salladım. "Onun adı bu değildi. Tam olarak ne olduğunu hatırlayamıyorum ama ondan daha çok dikkatimi çekti. Buraya almaya geldiğimiz kişi o olamaz. Belki o da burada kalıyordur?"

"O zaman neden kapıyı açsın ki? Buraya eşimle tanışmak için davet edildik, bir arkadaşını getireceğini düşünmüyorsun, değil mi?" diye sordu. "Olabilir. Biz zaten bir sürüyüz. Bu utangaç bir omega için çok fazla olabilir," dedim ama buna kendim bile inanmadım. O koku henüz üzerimden silinmemişti.

Yağmurun yıkayıp götürdüğü gibi bir hafıza.

O bizim. Hindistan cevizi, kivi ve vanilya karışımı, içinde kaybolmak istediğim tropikal, tatlı bir karışımdı. Şahsen daha da güçlüydü ve tüm varlığım ona yaklaşmak istiyordu.

Onları mı yoksa kendimi mi ikna etmeye çalışıyordum bilmiyorum.

Holt yanımdan geçip ahşap kapıya vurdu. "Açın kapıyı, burada yağmur yağıyor. Yolları zaten sel basmıştı, nereye gitmemiz gerekiyor?"

Hiç ses çıkmadı ve kapı bir daha açılmadı. Hepimiz biraz sinirlenmiş bir şekilde birbirimize baktık. Betamız bile heyecanının bir kısmını kaybetmişti.

Gecemizin bu şekilde sonuçlanacağını düşünmemiştim. Yine de *onun* burada olmasını hiç beklemiyordum.

"Arabaya dönelim mi?" Mathias bir başka şimşek çatlağı rahat edemeyeceğimiz kadar yakınıımızda patlamadan hemen önce sordu.

Çıkardığı çılgık gecenin içinde gök gürültüsünden daha yüksek bir sesle yankılandı.

Kapıyı hızla çaldığında bu kez bir aciliyet hissi vardı. "P...p...please, le...t us innnnn."

"Git buradan," diye seslendi kapının diğer tarafından tatlı ama sert bir ses. "Burada istenmiyorsunuz."

"Holt'un dediği gibi, yolları sel basıyor. Çok şiddetli yağmur yağıyor. Suyun gidecek yeri yok," dedim, onu ikna etmeye çalışarak.

"Arabana dön ve beni rahat bırak," diye hırladı, sesi seksi bir törpüye dönüşmüştü.

Bekle. Seksi mi? Bu yağmur beni etkilemeye başlamıştı. Buraya onun için gelmemiştik bile. Değil miydi?

O konuştuktan sonra bir patlama daha oldu ve bu kez evin yakınındaki ağaçlardan birine isabet etti. Üçümüz dehşet içinde hem bizim hem de onun arabasının üstüne düşmesini izledik.

Holt, "Araba çalışmıyor," diye seslendi. Bu sefer sesi umutsuz geliyordu. "Üstünde bir ağaç var, seninkiyle birlikte."

Bu kapının açılmasını sağladı.

"Ne?" Hışımın verandaya çıktı ve neredeyse merdivenlerden iniyordu ama Holt gökyüzünde bir şimşek daha çakarken onu durdurdu.

"Hayır, az önce ona ödeme yaptım. Neden bu bok hep benim başıma geliyor?" diye ağladı, gerçekten perişan görünüyordu.

Gözlerinde gerçek yaşlar mı vardı, yoksa yüzüne yağmur mu vurmuştu anlayamadım.

"Bırak beni, seni vahşi. Üçünüzün kapımın önünde ne işi var?" diye sordu Holt'un elinden kurtulup kollarını kavuştururken. Bizimle karşı karşıya gelirken yüzünde sert bir ifade vardı.

Okuldayken sırtında bu kadar ateş olduğunu hatırlamıyordum. Yine de ondan uzak durmaya çalışırdık. Gerçi nedenini bile hatırlamıyordum. Muhtemelen küçük, omega bir şeydi. O zamanlar arkadaş grubumuzun yarısı omegalardan oluşuyordu.

Mathias neredeyse fısıltıyla, "Davet edildik," dedi. Tam bir sinir krizi geçirmesine yaklaşık iki saniye kalmış gibiydi.

"Anne," diye mırıldandı nefesinin altında. "Tamam. İçeri buyurun. Ana katta iki misafir odası ve bir kanepe var. Siz üçünüz kimin nerede yatacağı konusunda kavga edebilirsiniz. İkinci kat yasak bölge ve sadece benim için."

İçeri girdi ve merdivenlerden yukarı çıktı, artık bizim için endişelenmiyordu.

Resmen kovulmuştuk.

Kokumuzu fark ettiyse bile iyi saklıyordu.

Ben mi? Yine o tropik tatlılığa kapılmıştım. Tüm vücudum uyanıyordu, alfam onun peşinden gitmemi istiyordu. Beni yerimde sabit tutan tek şey onu daha fazla korkutmaktan duyduğum korkuydu.

"Sıcak bir karşılamaydı," diye mırıldandım kulübeye girerken. Kesinlikle alıştığımız kadar güzel değildi, yine de bir şekilde sevdim.

Bu. Dekor güzeldi ama aşırı süslü veya şatafatlı değildi. İçinde yaşanmış rahat bir his vardı.

"Gerçekten geldiğimizi bilmediğini mi düşünüyorsun?" Mathias kapıda ayakkabılarını çıkarırken sordu. Elleri hâlâ titriyordu ama daha çok merdivenlerden kıcı yanıyormuş gibi koşarak çıkan omega'ya odaklanmıştı.

"Bana onun kokusunu senin de fark ettiğini söyle? Ben deli değilim, değil mi?" Sonunda diğer ikisinin görmezden geldiği şeye değinerek sordum.

Holt homurdanarak onun da fark ettiğini sözsüz bir şekilde onayladı. Aslında, mavi gözleri sanki omega'sının geri gelmesini bekliyormuş gibi bize ve merdivenlere doğru gidip geliyordu.

"Bu nasıl mümkün olabilir? Onu tanıyorduk, değil mi?"

"O okulun katı bir kokusuzlaştırma politikası olduğunu biliyorsun. Hava filtreleri, engelleyiciler, her şey. Partilere ya da etkinliklere gittiği falan yoktu. O koridorlarda adeta bir hayalet gibiydi.

"Bunun bir nedeni vardı," diye hatırlattı Holt. Kaşları şimdi daha da çatılmıştı.

"Biz üniversitede olduğumuz insanlar değiliz," diye onu savundum ve hepimizi şaşırttım. Bu hafta sonu bundan çok fazla şey oluyordu.

"Bilmiyorum ama sabah ilk iş bir çekici çağırıp buradan gideceğiz," dedi Holt ana katı keşfederken. Ortadan kaybolduktan sonra odalardan birini bulmuş olmalı ki, "benim" dedi.

İçimi çektim. O buna karşıysa ve kız da karşıysa bu iş nasıl yürüyecekti? Artık onun hakkında hiçbir şey bilmesem bile alfam bu omegayı istiyordu.

Dürüst olmak gerekirse, o zaman da bilmiyorduk. Tek hatırlayabildiğim kız arkadaşlarımızın bize anlattıklarıydı. Onlar bir grup arkadaştı, o lanet okuldaki omega havuzunun en büyük isimlerinden bazılarıydı. Her şey statü ile ilgiliydi ve zengin oldukları kadar boştular da.

Biz de dünyayı yönettiğini sanan ukala alfalardık. Felaket için bir reçeteydi.

"Sen diğer odayı al, ben kanepede yatarım," dedi Mathias, telefonunun ışığıyla derme çatma yatağına doğru ilerlerken. Sesi o kadar yenik geliyordu ki onu teselli etmek istedim ama Mathias'ı tanıyordum, düşünmek için zamana ihtiyacı vardı.

"Tamam, sağ ol dostum," ona söyleyecek aklıma gelen tek şey buydu.

"İyi geceler Ash," dedi bana, bir yastığı kaptığı gibi kollarının arasına aldı ve gök gürültüsü tekrar vururken ona sarıldı. Yüzünü kumaşa gömdü ve duyabileceğim kadar derin nefes aldı ve yemin ederim yumuşak bir küfür savurdu.

Hayır, bu henüz bitmemişti.

"İyi uykular kardeşim," dedim diğer yatak odasını aramaya çıkarken. Kanepede battaniye yoktu, bu yüzden arayacak ve onun için bir tane alacaktım. Hâlâ sırlıklam olduğumu ve üşüdüğümü biliyordum, onun üşümemesine imkân yoktu. Mathias şikâyet etmez ya da kendini savunmazdı. Holt ve ben her zaman ona göz kulak olurduk.

Geldiğim ilk odanın kapısı hafifçe kapalıydı, bu yüzden Holt'un orayı sahiplendiğini biliyordum. Bir sonraki kapıya geçtim ve telefonum bir banyoyu aydınlattı. Sağ tarafında ikinci yatak odası vardı ve bu düzen beni rahatsız etmemişti. Alışık olduğumdan biraz daha pembeydi ama dilenciler seçici olamaz, değil mi?

Yatağın ucunda yedek bir battaniye vardı, ben de onu aldım ve Mathias'ın yanına döndüm.

"Al bakalım kardeşim," dedim battaniyeyi ona fırlatırken. "Biraz uyumaya çalış. Her şeyi yarın çözeceğiz."

"Teşekkürler," diye mırıldandı, donuna kadar soyunup pelüş kanepeye kıvrıldı ve rahat bir pozisyon bulana kadar yer değiştirdi.

Yapabileceğim başka bir şey yoktu, bu yüzden onu kanepede bıraktım ve geçici yatak odama geri döndüm. Uyku bana hiçbir zaman kolay gelmedi, ama bu ıslak kıyafetlerimi çıkarmamı ve uzanmamı engellemedi.

Zihnim onun adını unutamıyordu. Adının ne olduğu konusunda beynimi zorluyordum, Karen yakındı ama bu olmadığını biliyordum. Üniversitede, tüm kızların zorbalık ettiği ya da görmezden geldiği kitap ineği. Bir öğretmenle yattığı ve ona zor zamanlar yaşatan kızlara misilleme yapması için öğretmeni ikna ettiği söylentisi yayıldığında, o bir kayıp davaydı.

O zamanki kız arkadaşım onun en kötü zorbalarından biriydi ve ben bunu durdurmak için hiçbir şey yapmadım. Bu benim hayatımın pişmanlıklarından biriydi. Genç ve aptal olmak ama aynı zamanda her şeyi bildiğimi düşünmek kötü bir kombinasyondur.

Suçluluk duygusu midemde çalkalanıyordu ama bunun bana bir faydası olmayacağını biliyordum. Sabah müzikle yüzleşmek ve özür dilemek zorunda kalacaktım. Konuşmamıza izin vermese bile, bunun söylenmesi gerekiyordu.

Keşke adını hatırlayabilseydim.

"Karen, Sharon, Marion, Taryn," her birini hatırlamaya çalışarak mırıldandım, sonuncusu nihayet tuttu. "Taryn, işte bu."

Bir zamanlar okulda olduğumuz gibi pislikler olmadığımıza onu nasıl inandıracaktık? Kader acımasız bir metrestir ve karma da kokusunun bu kadar tatlı olması için tam bir kaltaktı.

Onu internette aramak için telefonumu açtım ama sonra soyadını bilmediğimi hatırladım. Taryn alışılmadık bir isimdi, o kadar çok olamazdı, değil mi?

Aramayı denediğim anda servisin olmadığını belirten bir hata çıktı.

Lanet olası aptal fırtına her şeyi mahvetmişti ve şimdi bizden nefret eden bir kadınla birlikte bir evde sıkışıp kalmıştık ve kaçacak yerimiz yoktu.

Bu çok zor olacaktı ve kalbimin bu sınava hazır olduğundan emin değildim.

Şüphesiz, dün gece kötü bir rüyaydı. Bu korkunç fırtınanın neden olduğu bir kabus. Aşağıda kesinlikle koku eşleşmelerim olan ve kesinlikle istenmeyen iki alfa ve bir beta yoktu.

Telefonuma baktım, saatin sekizi geçtiğini görünce doğruldum. Annemin numarasına tıklayıp onu aradım.

Sesli mesaja yönlendirdi.

Babamı. Kız kardeşlerim. Görünüşe göre bugün herkes beni görmezden geliyordu. Ya da annem bir başka planıyla hafta sonu için hepsine beni engellemişti.

Lanet olsun, ailem çok kötüydü.

Eğer gerçek bir destek istiyorsam Bea'yı aramak için çok erkendi. Bunun yerine aşağı inip arabamın durumunu çözmem gerekiyordu.

Neyse ki tüm eşyalarımı çoktan taşımıştım yoksa boku yerdim. Dün gece çakan şimşeklerden gördüğüm kadarıyla, arabamın tüm tavanı arka koltuğumun üzerine çökmüştü.

Kafamda bu güzel resimle kapüşonlu bir tişört ve yoga pantolonu giydim, saçımı dağınık bir topuz yaptım ve telefonumu cebime soktum.

Odamdan sessizce çıktığımda ev sessizdi. Çocuklardan birinin kanepede sızdığını görebiliyordum, beta, kendi üzerine kıvrılmıştı, böylece sadece küçük bir sarı saç dışarı çıkmıştı.

Mathias.

Tezgâhtan anahtarlarımı alıp hasarı tespit etmek için dışarı çıkarken kıpırdamadı. Eğer evde bir sorun varsa aileme söylemem gerekecekti.

Tabii açmaya zahmet ederlerse. Annem de en az benim kadar önemsizdi.

Kalın bir dal kaldırımı kapatıyordu, ben de onu almak için eğildim. Tam dalı kenara fırlatmak için ayağa kalkmışken derinden gelen bir ses beni irkiltti.

Çılgılık attım, dal o kişiye doğru uçtu ve bir gümbürtüyle göğsüne çarptı. Holt bana bakarken dehşet içinde çenem düştü.

Her zaman var olan kaşlarını her zamankinden daha fazla çattı.

"Bu da ne?" diye sordu, saldırımın geride bıraktığı enkazı temizlemek için gömleğini fırçalayarak.

"Özür dilerim," diye mırıldandım. "Beni korkuttun. Burada yalnız olduğumu sanıyordum.

Belki de alfalar omegalara gizlice yaklaşmamalı."

"Açıkçası," dedi homurdanarak. "Buradaki her şeyin güvende olduğundan emin olmaya çalışıyordum ve sigorta için fotoğraf çekiyordum."

Arabamın hatırlatılması üzerine hasarı görmek için döndüm. Arabamın parçalanmış halini görünce göğsüm sıkışmaya başladı.

Dün gece yalan söylemiyordum. Parasını zar zor çıkarmıştım ve çok gururluydum. Onu idare etmek için kıcımlı yırtmıştım ve şimdi sigortanın ne diyeceğine bağlı olarak ya tamir için para ödemem ya da yeni bir tane almam gerekecekti.

Holt üzgün bir güvence çabasıyla "Sigorta bununla ilgilenecek," dedi. Belli ki bana sunabileceği yumuşak bir yanı yoktu.

"Belki seninki. Benimkinin pek bir şey karşılayacağından şüpheliyim," diye mırıldandım. "Hepimiz gümüş kaşıkla ve vakıf fonlarıyla büyümedik."

Kaşları güvensizlikle kalktı.

"Aynı özel üniversiteye gittik," dedi, sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi.

"Evet, ben de o *bursu* sürdürebilmek için kıcımlı yırttım. Senin lanet grubunun saçma sapan yalanları ve zorbalıklarıyla bana neredeyse kaybettirdiğinin aynısı. Bu yüzden, hiçbir zaman çalışmak zorunda kalmamış ve bir şeylerin parasını çıkarmak için didinmemiş birinden sahte bir güvence almazsam beni affedin."

Söyleyimi bitirdiğimde göğsüm kabarmıştı. Sessizliğe gömülmüş, aklımı kaçırmışım gibi bana bakıyordu. Ne kadar seksi olduğu ya da ne kadar güzel koktuğu umurumda değildi, burada herkesin görebileceği bir yerde onunla kavga edecek değildim.

Omega'm alfasıyla kavga etmeyi seviyordu ve devam etmem için beni teşvik ediyordu.

Bunun yerine içeri koştum, cüzdanımı aldım ve kasabaya doğru yola çıktım.

Tek bildiğim kahveye ihtiyacım olduğuydu ve markete hiç gitmemiştim. Arabam bozulmuştu, bu yüzden kasabaya yürüyerek dönüyormuşum gibi görünüyordu. Uzun sürse bile

yürüyerek otuz dakika.

Bu sadece kafamı toparlamak ve umarım onları kasabadan kovmak için daha fazla zamandı.

Dışarıda ne kadar çok su olduğunu görmeden önce araba yolundan zar zor indim. Karayoluyla çıkamıyorduk ve çekicileri ya da sigortayı buraya getirmemizin de bir yolu yoktu.

Yönümü değiştirerek ormanın içinden geçtim. Neyse ki ağaçlarla kaplı tepe yoldan daha yüksekti, bu yüzden su yolu etkilemedi.

Bu aynı zamanda iyi bildiğim bir patikaydı.

"Bekle. Hangi cehenneme gidiyorsun?"

"Siktir git Holt. Bir alfa eskortuna ya da senin tavrına ihtiyacım yok," diye bağırdım ve güçlü bir şekilde yürüyene kadar hızımı artırdım.

"Mathias bu işte daha iyi olurdu," diye mırıldandı kendi kendine, yanımda adım atmaya başlarken, bana ters ters bakıyordu. "Sen imkânsızsın."

"Ve sen de bir pisliksin," diye homurdandım. "Başkalarının hakkımda ne düşündüğünü umursamayı uzun zaman önce bıraktım. Çoğunlukla sen ve arkadaşların sayesinde."

"Omzunda her zaman bir çip vardı, değil mi?" diye karşılık verdi, peşini bırakmadı.

Küçümseyici ses tonu beni şaşkına çevirmişti. Yürümeyi bıraktım ve ona doğru döndüm. Hareketim yavaştı ve biraz dengesiz hissettiriyordu, ama tüm bu lanet durum da öyleydi.

"Omzumda bir çip mi? Benimle dalga mı geçiyorsun?" Bu alfanın lanet olası cüreti. Görünüşe göre işler hiç değişmemişti.

"Bak, belli ki yanlış bir başlangıç yapmışız. Üniversite uzun zaman önceydi. Bunu çözene kadar geçmişte bırakabiliriz."

"*Biz diye bir şey yok,*" dedim esprisiz bir kahkaha atarak. O kahverengi gözlere bakmamak için kendimi zor tuttum. Bana yeni sürülmüş toprağı hatırlatıyorlardı, karanlıktan aydınlığa en iyi şekilde geçiyorlardı.

Ayrıca rüzgârın kokuyu alıp götürmediği bu yerde o kadar güzel kokuyordu ki. Böğürtlenli turta. Ekşimsi ve tatlıydı, biraz da baharat vardı. Alfa misk kokuyu daha da güzelleştirmişti.

Lanet olsun ona ve kokusuna.

"Kader tüm bu olanlarla ilgili ne düşünüyorsa, yanılmış. Sürünüz kadar korkunç biriyle olmaktansa yalnız ölmeyi tercih ederim." Sonunda boğazım düğümlendi, duygularım öfkeli gözyaşları şeklinde dökülürken dönüp kaçtım.

Kasabaya doğru koşarken kendimi otuz değil, on iki yaşında hissediyordum. Koşmak sık yaptığım bir şey değildi... ya da eğlenmek için. Çok uzağa gidemeden nefes nefese kalmıştım ama işe yaramıştı. Omega tarafım kargaşa içindeydi. Henüz fark etmemiş olsalar bile bu bir ihanetti.

Alfa olduğu yere çakılmıştı ve ben ne mutlu ki yalnızdım.

Sessizlikten hiç bu kadar keyif almamıştım. O pisliğin beni affedip unutacağımı düşünmesine inanamıyordum. O ve küçük ekibi hayatımı cehenneme çevirmişti ve bunu öylece unutacak değildim.

Bu yürüyüş tam da kafamı boşaltmak için ihtiyacım olan şeydi, arabam çalışmadığı için neredeyse minnettar olacaktım.

"Önce nereye gitmeliyim?" Dolambaçlı yolun sonuna yaklaşırken kendi kendime mırıldandım. Kasabaya vardığımda yüzümün kıpkırmızı ve benek benek olmaması için bir anlığına başka bir şey düşünmem gerektiğini biliyordum.

Bu omega hoş bir ağlayıcı *değildi*.

Kahvaltı harika olurdu. Sonra kitapçı. Luca'nın yanında önce uğrayabileceğim küçük bir kahve dükkânı da vardı. Bu günü atlatmak için kafeine ve bolca kafeine ihtiyacım olacaktı.

Şu anda en sinir bozucu şey annemden gelen radyo sessizliğiydi. Telefonumu tekrar kontrol ettiğimde bile tek bir bildirim yoktu. Kendini bu işe adamıştı ve bu sefer ne kadar kötü çuvalladığının farkında değildi.

Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen umurunda bile değildi. Bu sadece benim çok zor olmamın bir başka örneğiydi.

Son patikada yürürken yavaş ve istikrarlı bir tempo tutturdum. Kabusuma geri dönmek zorunda kalmadan önce kulübeden uzakta geçirdiğim zamanın tadını çıkaracaktım. Holt sigorta şirketi için fotoğraf çekme konusunda haklıydı.

Telefonum iki kez çaldı, biri işle ilgili bir şeydi, diğeri Bea'ydi. Bunu ben açtım.

BEA

Geceyi atlatabildin mi?

TARYN

Neredeyse cinayet işliyordum ama evden kaçtım ve sokakları sel bastığı için şimdi şehre yürüyorum.

BEA

NE?!?!?

TARYN

Uzun bir geceydi, kızım. Seni arayabilir miyim?

BEA

Evet, ara verdim.

Hiç tereddüt etmeden telefon simgesine dokundum, Bea ilk çalışta cevap verdi. Kankam her zaman dedikodudan hoşlanırdı.

Selam vermek yerine "Dökül bakalım," dedi.

Başlamadan önce içimi çektim, "Annemin gönderdiği paket dün gece geldi. Üçü birden. Ve ben onları tanıdım."

"Hayır," diye nefes nefese kaldı. "Kimdi onlar? Senin yerine onu kazanmak için başka bir süslü sürü mü?"

"Onlar üniversitedeyken hayatımı cehenneme çeviren pisliklerdi," dedim ona. "Şey, onlar ve o zamanki kız arkadaşları. O cadılarla evlenmediklerine çok şaşırdım."

"Sen ne yaptın?" diye sordu.

Cevap vermeden önce ıslak çimlerdeki bir deliğe yan bastım.

"Kapıyı suratlarına çarptı." Bu anıyı hatırlayınca yüzümde bir sırıtma belirdi.

Yaşadıkları şok paha biçilemezdi, her ne kadar o an bunu takdir edemeyecek kadar kızgın olsam da. "K a p a çeneni, y a p m a d ı n," diye soluk soluğa bir kahkaha attı.

Gider. "İşte benim kızım."

"Evet, ama bir ağaç arabalarımızı devirdiğinde boyun eğdim ve onları içeri aldım," diye itiraf ettim. "Fırtına korkunçtu ve ben bir canavar değilim."

"Her şey bir yana arabanız da mı hurdaya döndü? Bekle, nerede uyudular?" diye sordu. Nefes nefese daha fazla ayrıntı için yalvarıyordu. Arkadaşım utanmaz bir dedikoducuydu.

"Benimle değil. Birinci katı onlara verdim, ikinci katı da ben aldım." "Ve orada mı kaldılar?" Bea sordu.

"Evet. Şimdi kahve, kitap ve yiyecek almak için kasabaya yürüyorum," dedim. Gerçekten de ikimiz de bunun tamamen bir kaçış olduğunu biliyorduk.

"Hiçbiri seninle gelmedi mi?" Bea alay etti. "Ne hıyarlar."

Patikadan çıkıp kaldırıma adım attığımda kasabanın sesi hızla içeri doldu. Islak sokaklardaki lastikler, çünkü görünüşe göre kasaba

Göl kenarındaki yollardan daha iyi drenajı vardı. İnsanlar kaldırımlarda sohbet ediyordu ve kafenin zili bana ilk görevimi hatırlatırcasına çaldı.

Kahvenin tadını şimdiden alabiliyordum.

"Tayrn?" Bea, benim dikkatim dağılmışken cevap almak için sabırsızlanarak sordu. "Holt takip etmeye çalıştı, ama o bir eşekti ve ben de ona haddini bildirdim.

kasabaya kadar tek başıma yürüdüm." Öfkeyle ağladığım ve bir korkak gibi kaçtığım kısmı bilerek atladım.

"Şu anda kasabada mısın? Arka planda insanların sesini duyabiliyorum," dedi Bea.

dedi.

"Evet, başardım ve telefonumdaki haritayı sadece bir kez kontrol ettim.

Bir puan

Tayrn için," diye şaka yaptım.

Bea buna güldü. "O pisliklerin birkaç fotoğrafını çek. Annenin sana ne gönderdiğini görmek istiyorum."

"Bulmaya çalışacağım. Döndüğümde hâlâ orada olurlarsa tabii. Birkaç saat kasabada kalmaya çalışacağım. Onları görmek bile kanımı kaynatıyor," dedim oflayarak. Bastırdığımı sandığım tüm o eski duygular geri geliyordu. Belki de vücudum onları koku eşleşmeleri olarak tanıdığı ve zihnim isyan ettiği içindi, yani kelimenin tam anlamıyla kendimle savaş halindeydim.

Eğer şimdi eşleşiyorsak, o zamanlar da öyleydik, yani bilmesek bile, onların fikirleri benim omega'm için hala bir düzeyde önemliydi.

Biyoloji çok garipti.

"Molam bitti ama gerekirse ailevi bir acil durum için ayrılabilirim. Seni kurtarmaya gelmem gerekiyor mu?" diye sordu, artık ciddiye. En iyi arkadaşım onların kışını tekmeleyebilirdi ama bu kendi başıma yapmam gereken bir savaşı.

"Çok tatlısın ama bunu benim halletmem gerek," dedim ona. "Seni seviyorum, sürtük."

İkimiz de telefonu kapatmadan önce "Seni seviyorum, pislik," dedi.

Dükkânların olduğu sıraya doğru ilerledim, birkaç kapı aşağı indiğimde kahvenin tatlı aroması burun deliklerime çarptı. Bir fincanda cennet, işte geliyorum.

Bu yağışlı günde birkaç kişi dışarı çıkmış, dün geceki fırtınanın verdiği hasarı inceliyordu. Orada burada birkaç cam kırılmıştı ama genel olarak fırtınanın kasabaya çok büyük bir zarar vermediği görülüyordu.

Bu sabah hışım ile dışarı çıktığımda ve tüm dükkanların hala açık olmasını umduğumda bunu düşünmemiştim. Birkaç kişiye el salladım ve onlar da gülümsediler.

Hala kafein almaya giderken geri döndüm. Caitlin's Java'dan birinin çıktığını fark ettiğimde dudaklarımda bir gülümseme belirdi. *Ah, işte kahve.*

Dükkâna girdiğimde küçük bir zil çaldı ve çalışanları içeri girdiğim konusunda uyardı. Tezgâhın arkasında yüzünde bir gülümsemeyle sevimli, küçük bir esmer duruyordu. Ellerini hızla giydiği pembe önlüğe sildi ve bana el salladı.

"Caitlin's Java'ya hoş geldiniz, size nasıl yardımcı olabilirim?" diye gülümsedi. Onun neşeli selamlaması hayal kırıklığımın bir kısmını uzaklaştırıyordu.

"Elinizdeki en büyük latte'yi alabilir miyim?" Gergin bir gülümsemeyle sordum.

"Amin, kardeşim. Dün geceki fırtınadan sonra hepimizin kafeine ihtiyacı var, değil mi?" diye karşılık verdi uzun saçlarını omzunun üzerinden savurup oflarken. Zor bir gece geçirdiyse bile bunu iyi saklıyordu.

"Haksız değilsin. Varsa karamelli, krem şantili ve çiselemeli? Bugün biraz savurganlık yapmak istiyorum," dedim arkasındaki menüye bakarken. Üzerinde gökkuşağı renkleri ve sevimli, küçük çiçeklerin süslediği siyah bir kara tahta vardı.

"Bana beş ver, hemen getiriyorum. Sheldon ödemenizi alacak," dedi tezgâhın ilerisindeki adamı işaret ederken.

Kasadaki betaya doğru ilerlemeden önce "Teşekkür ederim," dedim.

Ödemeyi yaptım ve sonra teslim alma bölümüne geçtim. Beklerken etrafa göz gezdirdim. Her şey pembe renklerle süslenmişti. Duvar kâğıdında muhteşem suluboya güller ve altın rengi vurgular vardı. Kahve içen insanların birkaç pembe, eski çerçeveli portresi mekânı süslüyordu ve benzersiz kupalardan oluşan bir sergi vardı.

Gerçekten çok sevimliydi. Bu anne ve baba dükkânlarının cazibesi, tüm büyük kutu ve zincir mağazaların bulunduğu şehirde kaybolmuştu.

"Burası büyükannemin yeri," dedi tezgâhın arkasındaki kadın etrafa baktığını görünce.

"Bayıldım," dedim arkamı döndüğümde lattemi uzatırken buldum onu. "Eşsiz bir cazibesi var. Bu tür dükkânları özlemişim."

"Teşekkürler," dedi, çok gururlu görünüyordu. "Burası büyükanneminken bir lokantaydı ama hiçbir zaman iyi bir aşçı olamadım, yine de çok iyi kahve yaparım." Müzikal bir kahkaha attı.

"Değişikliğe rağmen devam etmeniz bence harika. Yaşadığım yerde böyle yerler yeterince yok," dedim ona.

tatlı içkimden bir yudum aldım. Tatlı, kremsi ve acı karışımı bana çarptığında küçük bir iç çekiş kaçtı. Mükemmel dengelenmişti. "Bu inanılmaz."

"Bizi ayakta tutan sizin gibi ziyaretçilerimiz. O yüzden teşekkür ederim," dedi içten bir gülümsemeyle. Ekşi ruh halimi düzeltmeye yardımcı oluyordu.

"Elbette ve bu beni son görüşünüz olmayacak. Eve dönmeden önce tekrar gelmeyi planlıyorum," diye söz verdim.

Zil çaldı ve bir sonraki müşteriye aynı şevkle karşılamadan önce bana hızlı bir veda etti. İçimden bir ses onu bu işte tutan şeyin sadece kahvesi olmadığını söylüyordu.

Şimdi, diğer aşkım olan kitaplara geçelim.

Holt hışımla içeri girdi, kapı beni irkiltecek kadar gürültülü bir şekilde duvara çarptı. Birkaç dakikadır uyanıktım ama onun yoğunluğuna tam olarak hazır değildim.

"Neyin var senin?" Bir esnemenin ardından sordum.

O ateşli, kahverengi gözlerini bana dik dik bakarak çevirdi. "O imkânsız biri. Tamamen mantıksız bir omega."

"Ne oldu?" Eşimizden bahsedilince daha da uyanmış bir halde sordum. Bütün geceyi dönüp durarak, onu ve o inanılmaz tatlı kokusunu düşünerek geçirmiştım.

Ayrıca muhteşemdi. Söylentiler dışında onu okuldan zar zor hatırlıyordum. Şimdi kendinden emin, ateşli, koyu renk gözlükleri ve uzun sarı saçlarıyla çok sevimliydi. Gözleri, gözlüklerinin arkasında göze çarpan çarpıcı bir maviydi ve burnunu ve yanaklarını bir tutam çil süslüyordu.

O mükemmel omega yumuşaklığıyla minyondtu. Sarılırken çenemin altına sıkıştırmak için doğru boydaydı.

Gerçi şu anda ona sarılmaya kalksam sikime bir yumruk indireceğini hissediyordum.

"Küçük, manyak psikopat onu korkuttuğumda bana bir dal fırlattı, sonra ona nasıl zorbalık ettiğimizi ve neredeyse üniversitedeki bursunu kaybetmesine neden olduğumuzu anlattı, bana hiçbir şey için çalışmak zorunda kalmayan zengin bir çocuk dedi ve gözyaşları içinde çekip gitti."

"Bizler araba gibi şeyler için gerçekten endişelenmek zorunda olmayan zengin adamları. Belki onun vardır?" Elimden geldiğince nazikçe savundum. Dün gece arabası bozulduğunda verdiği tepkiyi hiçbirimiz özlememiştik. Arabayı görmek için şimşekli bir fırtınaya girmeye hazırды.

"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyor," diye gürledi ve mutfağa gidip buzdolabını açarak bulduğu şeye küfretti. Ya da bulamadıklarına. "Burada hiç yiyecek de yok."

Ash bize katılırken, "Muhtemelen yeni gelmiştir," dedi. "Ayrıca, beni en çok rahatsız eden ne biliyor musun? Onunki olmasa bile profillerimizde resimlerimiz vardı. Kim olduğumuzu biliyor olmalıydı. Ama öyle görünmüyordu. Kapıyı açtığında yaşadığı şok gerçektir."

Bunun üzerine kaşlarımı çattım. O haklıydı. Bunun karşılıklı bir buluşma olması gerekiyordu. Peki, bunu ayarlamak için mesajlar aracılığıyla tam olarak kiminle konuşmuştuk? Yanıtlar kısıydı ama kimyamızın uyuşup uyuşmadığını görmek için yüz yüze görüşmeyi tercih ettiğini söylediği için utangaç olduğunu varsaydık.

Bu Holt'un yelkenlerindeki rüzgârı da bir miktar almış gibiydi. Hâlâ öfkeliydi ama küfredip tepinmiyordu.

"Nerede o?" Ash son kısmı yakaladığı için Holt'a bakarak sordu. "Omega'mızı ağılattıktan sonra."

"Onun bizim omega'mız olmasına imkân yok," diye karşı çıktı. "Bu çok boktan bir durum." "Bakın, bunu düşünüyordum ve olanlara bir anlam veremiyordum. Profesörle yattığına dair söylentiler vardı. Neredeyse kızları sınıfta bırakacaktı ya da onun gibi bir şey."

"Tüm grubumuza zorba dedi," dedi Holt otururken, her geçen saniye daha da tedirgin görünüyordu. "Sanırım bunlar biz, kızlarımız ve arkadaşlarımız."

"Sadie'yi ara," diye önerdim. Eski grubumuzdan hâlâ konuştuğumuz tek kişi oydu. Diğer kızlar biz ayrıldıktan kısa bir süre sonra Kaliforniya'ya taşınmış ve toparlanmışlardı. Çıktığımız zaman bile bunun uzun sürmeyeceğini hepimiz biliyorduk. Uyumlu değildik ama ailelerimizin yükümlülükleriyle tek başımıza uğraşmaktansa birbirimizle çıkmak daha kolaydı.

Ash cebinden telefonunu çıkardı ve Sadie'nin numarasını çevirip hoparlöre aldı.

"Selam Ash," diye selamladı ikinci çalışta. "Sürünerek bana geri döneceğini söylemiştim. Hep öyle yapıyorsun."

Sesindeki mırıltı karşısında gözlerimi kaldırdım. Ash rahatsız bir şekilde kıpırdandı ama gözlerimizin içine bakmadı.

İlginçti.

"Aslında bir sorum var. Üniversite günlerimizden bir kıza rastladım. Hani şu sınıfta başınızı belaya soktuğunu söylediğiniz kız. Başka pek bir şey hatırlamıyorum," diye açıklamaya başladı ama kız bir iniltiyle sözünü kesti.

"Ah, şu kaltak Taryn'i mi kastediyorsun? Gözlüklü, aptal, parasız ya da sınıfsız?" "Onun adı bu," diye tısladım, artık her şey yerli yerine oturmuştu.

"Bize kabadayı dedi," dedi Holt, sert sesi Sadie'nin duyabileceği kadar yüksekti.

"Oh, merhaba çocuklar," diye güldü, sesi sahte olamayacak kadar soluk soluğaydı. Onlara nasıl bu kadar uzun süre tahammül edebildik? "Ve kesinlikle öyle yaptık."

Sesindeki utanmazlık hepimizin kaşlarını kaldırmasına neden oldu.

"Ne?" Ash sordu, sesi kasıtlı olarak duygudan yoksundu. Sadie şaşkınlığımız karşısında kıkırdadı.

"Sizler çok kolay davrandınız. Birkaç gözyaşı ve somurtkan suratla hemen yanımızdaydınız. O sürtük kendini çok zeki sanıyordu, her zaman profesörü etkiliyor ve *biz* güç ve statüye sahipken hepimizden daha iyiymiş gibi davranıyordu. Onun IQ'sunun bizim zenginliğimiz karşısında hiçbir değeri yoktu ve biz de bunu bilmesini sağladık. Tekrar tekrar."

"Siz ne yaptınız?" Konuşurken tiksintimi gizlemek için elimden geleni yaparak sordum. Kızlar düşündüğünden çok daha kötüydü.

"Şey, Lacey onunla yeterince uğraşırsak onu birkaç kademe aşağı çekebileceğimizi düşündü. Çok kötü bir şey değil, çoğunlukla söylentiler yayıyor ve en başından beri olması gerektiği gibi onu dışlıyordu. Sonra yemekhanede tepsisiyle ona çelme takmak, yangın tatbikatı sırasında onu yatakhaneyle kilitlemek, şampuanına boya katmak gibi birkaç olay oldu. Kıyafetlerini çalmak, tüm ürkütücü alfalara onun kolay olduğunu söylemek. Sadece bazı zararsız şakalar."

Bize yarısını bile anlatmadığına dair bir his vardı içimde. Bu yalanların onun incinmesiyle sonuçlanmadığı için çok şanslı olduklarından bahsetmiyorum bile.

"Darcy size aşık olduğunu düşünüyordu, biz de o zaman size sınıf sorunlarından bahsettik. Böylece siz de ona soğuk davranacaktınız."

"Yani bunların hepsi sadece söylentiydi, hiçbirisi doğru değil miydi?" Ash sordu. "Peki ya neredeyse sınıfta kalıyordunuz?"

"Profesöre grup projesinde hiçbir şey yapmadığımızı ve onun da bizi sınıfta bıraktığını söylemiş. Tabii ki en yüksek notu o aldı. Saçmalıktı."

"Çalışmayı yaptınız mı?" diye sordum. Bu sefer kızgındım ve bu belli oluyordu. "Tam olarak neden umursuyorsun?" diye sordu, cevap vermekten kaçınarak.

kendi içinde bir cevap. "Rastgele bir karşılaşma için bu çok fazla."

"Arkadaşlarımızdan birinin arkadaşı," diye hemen yalan söyledi Ash. "Biz sadece o zamandan beri neyin doğru olduğunu ve neyi yanlış hatırladığımızı merak ediyorduk."

Bizi gördüğüne *pek* sevinmedi."

"Ah," dedi, Ash'in onunla çiftleşmediğini fark edince neşelendi. Yine de bu bir yalandı. Gerçeği bilmeyi hak etmiyordu. "Senin etrafta olmandan kesinlikle hoşlanmayacak. Kardeşlik partisine geldiği o geceyi hatırlıyor musun? Sanki oraya aitmiş gibi giyinip kuşanmıştı."

Bunca zaman sonra ses tonunda hâlâ tiksinti olması gerçek karakterini ortaya koyuyordu. Bunu daha önce nasıl göremedik?

Ash kaşlarını çatı ama yine de cevap verdi. "Sayılır."

"Ona yaklaşmaya çekinen bir alfa olarak birkaç haftadır onunla internette sohbet ediyorduk. O gece 'ona' çıkma teklif ettirdik. Oraya gittiğinde Darcy ona siz olduğunuzu söyledi. Gitmeye çalıştı ama o sırada Lacey ve ben arkamızdan o kızla görüşüp görüşmediğini soruyorduk. Mükemmeldi, siz 'o' kızla bir şey yaptığınızı inkâr ederken o yanınızdan geçip gitti."

Ash telefonu kapatınca kahkahası kesildi. Kusmasına iki saniye kalmış gibi görünüyordu ve ben de çok uzakta değildim.

Holt, "Siktir," demeyi başardı.

"'Siktir' doğru. Boku yedik. Arkadaşımız bizden nefret ediyor ve görünüşe göre bunun iyi bir sebebi var," diye inledi Ash. "Nasıl bu kadar habersiz olabildik?"

"Tüm bunları affetmesine imkân yok," dedim, yeni öğrendiğimiz her şeyi özümserken başım dönüyordu. "Ne kadar kötü olduklarını biliyorduk... ama bu? Bu şeytani bir şeydi."

"Neredeyse bursuna mal oluyormuşuz. Acaba kızların ne kadarını bizim haberimiz olmadan bizim üzerimize attılar?" dedi Holt, yeniden sinirlenerek.

"Ya da o dersteki notlarını kaybettikten sonra misilleme yaptılar. Bir bok yapmadıklarına ve zeki olduğu için onun onları geçmesini beklediklerine kim bahse girmek ister?" diye mırıldandım.

"Ne yapacağız?" Ash bir elini siyah saçlarında gezdirip adım atmaya başlayarak sordu.

"Şey, kasabada kapana kısıldık. Bence omega'mızı tanımanın ve her şeyi ortaya dökmenin zamanı geldi. Ona geçmişle ilgili gerçeği anlatın. Başka ne yapabiliriz ki?" Ben işaret ettim.

"Önce dağınıklığımızı toplamalıyız," diye başladı Ash. "Yatağımı toplamam gerek."

Holt koltuk altını kokladı, "Duş almam gerekebilir."

"İkiniz de saçmalıyorsunuz," diye iç geçirdim. "Ash yatağını yap, Holt da duşu beklesin. Kasabaya kadar yürümemiz gerekiyor. Bunu yapmadan önce temizlenmenin bir anlamı yok. Dışarısı çamurlu ve yağmurla birlikte hava da nemli. Güzel bir öğle yemeği için ne almamız gerektiğinin bir listesini yapacağım. Kalmamıza izin verdiği için Taryn'e bir teşekkür olabilir."

"Mathias, sen gerçekten aramızdaki en iyisin," dedi Ash, artık bir yönü olduğu için rahatlamış görünüyordu.

"Bundan emin değilim," dedim, yanaklarım biraz alevlenmişti. Beni takdir ettiklerini bilmek güzeldi. Özellikle de bir betanın bir sürüye gerçekten ne katabileceği konusunda endişeliyken. Holt ruh halindeyken onu nadiren sakinleştirebiliyordum ve çoğu zaman fevri davranıyordum.

"Kesinlikle en nazik ve düşünceli olan sensin," diye söze girdi Holt, kendisiyle ilgili biriken şüpheleri silerek.

"Saçımı taramam ve bir liste hazırlamam gerekiyor. Tekrar kalmamıza izin verirse diye buzdolabını doldurmak istiyor muyuz?" Onlara sordum.

"İzin vermese bile, en azından onun için bu iyiliği yapabiliriz," dedi Ash ikimize de, sesi tartışmaya yer bırakmıyordu.

Bana bir şans verseydi omega'ya her şeyimi verirdim. Sadece buna izin vereceğinden emin değildim.

Holt, "İçimden bir ses, ne yaparsak yapalım, yine de bizim pislik olduğumuzu düşünecek," diye mırıldandı.

"Sadece onun fikrini değiştirmemiz gerekecek," dedi Ash. Yine o ukala sırtışı vardı. Bu omega ile başımızı belaya sokabilirdi.

Kendini savunmak gerekirse, üçümüz arasında en yumuşak başlı olan oydu. Eğer herhangi birimiz onun fikrini değiştirebilecekse, benim param Ash'in üzerindeydi.

Ayağa kalktım ve banyonun nerede olduğunu sormadan önce gerindim. Ash beni yönlendirdi ve oraya yöneldim. Işıkları açıp aynaya baktığımda beni koyu halkalar karşıladı. O lanet fırtına gece üçe kadar dinmemişti. İçerideyken bile gök gürültüsü ve şimşekler uzun süre uyuyamayacağım kadar yakındı. En kötüsü geçene kadar sabahın erken saatlerine kadar gerçekten sızdığımı sanmıyorum.

Tek iyi haber, dağınık saçlarımın düşündüğüm kadar kötü olmamasıydı. Ellerimi saçlarımın arasında gezdirdim ve kardeşlerimin yanına döndüm.

"Siz ikiniz hazır mısınız?" Ön kapıya doğru ilerlerken sordum. "Sırt çantanı getirdin mi?" Holt beni sorguladı.

"Evet, ama arabada. Neden?" Ben de karşı çıktım.

"Bakalım onu kurtarabilecek miyiz?" dedi Ash. "Yiyecekler için bir pakete daha ihtiyacımız var.

"Bu fikir hoşuma gitti mi bilmiyorum," dedim ona.

Üçümüz evden çıktık ve fırtınanın gerçekten ne yaptığına ilk kez baktım. Her yerde ağaçlar ve enkaz vardı. Sadece arabamızın üzerinde değil, etrafımızda da. Sokağın aşağısındaki bir kulübe çatısının bir kısmını kaybetmişti.

"Bu karmaşa içinde kasabaya kadar yürümesine izin mi verdin?" Ash gözleri öfkeyle parlayarak Holt'a sordu.

"İzin vermek mi? Hayır, ama ne kadar kızgın olduğunu görseydin sen de gitmesine izin verirdiniz. Bana bir dal fırlattı, sonra ne olurdu?" Holt cipe yaklaşırken sordu. "Bu Omega'yı tanımıyoruz bile."

Ash çenesini sıktı ama harabeye dönmüş araçlarımızın önünde dururken itiraz etmedi. Fırtına hiçbirimizin bundan kaçamayacağından emindi.

"Kahretsin, bunun işe yarayacağını sanmıyorum," diye şaka yaptı Ash. "Gerçekten ağlayabilirim."

Holt ona gözlerini devirmekle yetindi. "Sırt çantası arabanın neresinde?"

"Arka koltukta. Oraya arkadan girmeye çalışmamı mı istiyorsun? Ben Üçümüzün en küçüğü," diye teklif ettim. Yapmamayı tercih ederdim ama omega'mızı doyurma düşüncesi şu anda beni bir arada tutan tek şeydi.

Hepimiz arka tarafa doğru yürüdük ve asansör kapısı sağlam görünüyordu, Holt bir çekiştirdi ve kapı açıldı. Diğer valizlerimiz vıcık vıcık olmuş yola yuvarlandı, cam çınılamaları da onu takip etti.

"Dikkatli ol, içeride çok fazla cam var," diye beni uyardı Ash, ben tırmanmak için ilerlerken.

Holt bana güvenli bir yer sağlamak için büyük ceketini aşağı atarken, "Baş üstüne Kaptan," dedim.

Ve derinlerde bir yerde yumuşacık biri değilmiş gibi davranmayı seviyordu.

Sırt çantamın sıkıştığı yere doğru sürünürken Ash'in "Velet," diye mırıldandığını duydum.

Tavan neredeyse arka koltuğa değiyordu ama kolumu uzatabileceğim kadar yer vardı. Koltuğun ön tarafına doğru ilerledim ve elim sırt çantama çarptı. Yukarı çekmeye çalıştığımda sıkışmıştı.

Fermuarını açıp bazı şeyleri boşaltmam gerekecekti. Bu, en sevdiğim ceketimin, ekstra şarj aletlerimin ve dizüstü bilgisayarımın mahvolmak üzere olduğu anlamına geliyordu, ama muhtemelen zaten öyleydiler.

Fermuarı dikkatlice açıp birkaç kez salladıktan sonra çekip çıkarabilecek kadar düzleşti.

Çantamın üzerinde hala küçük cam parçaları vardı, bir tanesi tam avucuma saplanmıştı. Yüzümü buruşturarak bagajdan çıktım ve camın zaten durduğu kaldırımında salladım.

"Neyse ki iç çamaşırlarını koymamışsın," diye şaka yaptı Ash, üzerimize kasvetli bir sessizlik çökmüşken bizi güldürmeye çalışarak. Hayatta kalabilir ve elimizden geleni yapabilirdik ama bu hasar çok büyüktü. Ve bizimki en kötüsü bile değildi.

"Her zaman komedyen, ha?" Holt kuru bir sesle sordu.

"Birinin havayı yumuşatması gerekiyor," diye cevap verdi o ukala gülümsemesiyle.

"Hadi kasabaya gidelim ve o dönmeden önce ona sürpriz yapalım. Bizden sonsuza dek kaçmayacaktır," dedim ve kokusunu takip ederek kasabaya doğru ilerledim. Ya da belki de bu hüsnükuruntu idi.

Yürüyüşe başlayalı beş dakika bile olmamıştı ve keşke bot giyseydim diye hayıflanıyordum. Bu yürüyüş beyaz tenis ayakkabılarımı mahvedecekti.

"Listeye başladın mı?" Holt önden giderken sordu.

"Evet, ama eklemek ister misin? Şef sensin," diye hatırlattım ona.

Malzemeleri sıralamaya başladı ve ben de hızlıca telefonumun notlarına ekledim. Sadece dikte düğmesine basmalı ve onun konuşmasına izin vermeliydim. Her 'huh' dediğimde daha da sinirleniyordu.

Yüzden fazla şey listede yer aldıktan sonra, "Bu iş görür," diye bitirdi.

"Bunların hepsini üç sırt çantasında taşıyabileceğimizden emin misin?" Tekrar göz gezdirirken sordum.

"Hallederiz," diye söz verdi Holt. Kararlıydı ve bu yeterli olabilirdi. En azından grubumuzda iki alfa vardı, çünkü ben o kadar güçlü değildim.

"Taryn'le karşılaşırsak ne yapacağız?" Ash sordu. Onları emin değilken görmek hâlâ garipti.

Holt omuz silkerek, "Umarım bizi görmez ve biz ondan önce geri döneriz," diye cevap verdi.

"Listeyi üçe böleceğim ve her bir parçayı size göndereceğim. Bu şekilde bölüşüp fethedebiliriz," dedim listeyi ayırıp her birine kendi payına düşen kısmı mesaj atarken.

"Kulağa iyi bir plan gibi geliyor," diye onayladı Holt ve ben de ona iki kez baktım. Uzun zamandır ilk kez bana böyle bir şey söylemişti.

"Öğle yemeği için menüde ne var?" Ash midesi guruldarken sordu.

"Ben denizaltı düşünüyordum. Bütün şarküteri etleri bunun için. Hazırlayıp kendimiz yapabiliriz" dedi.

"Bu akıllıca ve onları birden fazla kez yiyebiliriz, artıkları ziyan etmeyiz," diye katıldım, her geçen dakika daha iyi hissediyordum.

"Sevdiği ya da sevmediği şeyleri henüz bilmiyoruz, bu yüzden çeşitlilik var. Dikkatli ol, işler yolunda giderse ve ikinci bir yolculuğa ihtiyacımız olursa bunu biraz daha bilgi sahibi olarak yapabiliriz," dedi Holt.

Artık inkâr etmek yerine bunu düşündüğünü fark ettiğini bile sanmıyorum. Bu en azından bu sabahdan itibaren bir başlangıçtı.

Kasabaya girdiğimizde omega'mızdan hiçbir iz yoktu. Yine de herkes hasarın en kötüsüyle başa çıkmaya çalışırken onu fark etmek zor olurdu.

Neyse ki burada yıkılan binalar değil, daha çok kırık camlar ve enkaz görünüyordu. Bakkalının önünde bugün açık olduğunu belirten dev bir tabela olduğunu görünce rahat bir nefes aldım.

"Herkesin bir listesi var, iş başına," dedim, arabamı kaptığım gibi zaman kaybetmeden ürün reyonuna doğru ilerledim. Holt bana baktı, şarküteri ve et reyonuna doğru ilerlemeden önce sessizce iyi seçim yapmamı söyledi.

Onu görmezden gelerek, en iyi malzemeleri seçmeye dikkat ederek listede metodik bir şekilde ilerledim. Kısa süre sonra arabada bir gökkuşağı kadar meyve ve sebze vardı, çeşitlilik istediğimiz için Holt'un koyduklarının dışında birkaç tane de fazladan vardı.

Hiç tanımadığınız biri için alışveriş yapmak zordu. Elektrikler kesilirse boşa para harcamış olacaktık ama bunun üzerinde duramazdım. Yemek yememiz gerekiyordu.

Bir şekilde hepimiz aynı anda kasaya gitmeyi başardık. Birkaç sırt çantasının alabileceğinden çok daha fazla gibi görünüyordu, bu yüzden Holt birkaç sağlam yeniden kullanılabilir bez çanta ekledi.

Gözlerim bir yandan onu görebileceğimi umarak, bir yandan da bundan korkarak büyük ön pencerelere kayıyordu.

Gerçek şu ki, tüm çirkin gerçekleri ortaya dökmeden yolumuza devam etmemiz mümkün değildi.

Sadece bunun gerçekleşmesi için yeterince uzun kalmasını umuyordum.

Bir insan eve gitmekten ne kadar süre kaçınabilirdi? Görünüşe göre cevap saatlerce. Ormanda yolumu bulduğumda yağmur yeniden yağmaya başlamıştı ve güneş ufkun altına inmişti, böylece geriye kalan tek şey gün ışığının son kırıntılarıydı.

Ruh halim de bir o kadar kasvetliydi.

Daha fazla yağmurun sadece bu gece için değil, daha da uzun süre mahsur kalacağımız anlamına geldiğini fark ettiğimde midemde sinirlerim kabarıyordu. Kasabada birilerinin rüzgar değişmezse daha fazla fırtına çıkabileceğinden bahsettiğini duydum.

Dehşet safralarımı kabarttı. Bunun bir parçası olmak istemiyordum. Kader nasıl olur da arkadaşlarımın, beni üniversite boyunca aşağılamakla kalmayıp küçük omega kız arkadaşlarıyla bunu daha da kötüleştiren üç adam olmasına karar verebilirdi?

Kulübemiz, arabalarımız dışında fazla hasar görmeyen birkaç kulübeden biriydi. Bu düşünemediğim bir şeydi. Sigorta acentesi onlara hasarın fotoğraflarını göndermemi ancak hızlı bir geri dönüş için nefesimi tutmamamı söyledi. Buradaki küçük kasabamız etkilenen tek yer değildi.

Kapıyı iterek açtığımda, makarna ve sarımsağın tuzlu, otlu kokusuyla karşılaştım. Paniğime rağmen, midem yemek düşüncesiyle yüksek sesle guruldadı. Bugün tıklım tıklım olmayan tek yer küçük bir bistroydü ve çoğunlukla vegan yemekleri vardı. Buna karşı değildim, sadece benim tarzım değildi.

"Dönmüşsün!" Mathias tezahürat yaptı, Ash hemen ona dirsek attı, gülümsemesi anında söndü ve özür dilemeye başladı. "Yiyecek bir şeyler aldık ve akşam yemeği hazırladık. Yemeğimizi paylaşıp biraz konuşabileceğimizi umuyorduk?"

Bir yanım market alışverişi yaptıklarına seviniyordu çünkü oraya gidememiştim. Diğer yanım ise çok kızgındı.

"Neden?" diye sordum. Kollarımı önümde savunmacı bir şekilde kavuşturarak sordum. Bu benim için küçük bir davranış olabilirdi ama ses tonumdan damlayan alay ve kinin her zerresini hak etmiştim.

"Biz arkadaşız," dedi Holt, tıpkı bu sabah olduğu gibi açık sözlüdü. "Ve sen bizden nefret ediyorsun. Bence konuşacak çok şey var."

Sesi hayal kırıklığıyla çakıllı gibiydi ama bana havlamadı. Asık suratlı hayvanın daha fazla mücadele etmesini beklerdim.

"Aç değilim," diye mırıldandım ve merdivenlere doğru döndüm ama Ash aniden önüme çıktı ve yolumu kesti. Yerine geçti ve ellerini kaldırdı.

"Bak, en sevdiğin insanlar olmadığımızı biliyorum ama karnının guruldadığını duydum. Artık yetişkiniz, biraz sohbet edelim, yemek yiyelim, sonra gidip saklanabilirsin," dedi yarı şaka, yarı nasihat gibi hafif bir tonda. Kokusu endişesinden dolayı keskindi; vişne, misket limonu ve maden suyu hafifçe ekşimişti.

Yine de ağız sulandırıcıydı.

Gözlerim yüzünde geziniyor, derin elmacık kemiklerinin keskin açılarını ve güçlü, sakallı çene çizgisini işaretliyordu. Mavi gözlerinde gece mavisi benekler vardı ve bu benekler de en az hava kadar fırtınalı görünüyordu.

Alfa da aynı merakla beni inceliyor, yüzünde yumuşak bir gülümsemeye yüzümün her santimini inceliyordu. Başka bir hayatta olsaydım, bu adamlar için erirdim.

Ne yazık ki geçmiş o kadar kolay unutulmuyordu.

"Çok güzelsin Taryn," dedi, sesinin sadece benim için olduğunu bildiğim kadar alçaktı. "Özür dileyelim ve aramızdaki buzları eritelim. Lütfen."

Bu dövmeli, deri ceketli alfanın bu kelimeyi yeterince sık kullanmadığına dair bir his vardı içimde.

"Neden üç pisliğin düşündüğüm kadar korkunç olmadıklarını ve her şeyin bir yanlış anlaşılma olduğunu anlatmalarına izin vereyim ki?" Hançer gibi delici kelimelerle sordum. Yüzünü buruşturdu, sonra sanki onu gerçekten bıçaklamışım gibi sendeleyerek geri çekildi. "Ne yani, kader araya girdi diye işler değişti mi? Geçen sefer karakterini gördüm ve ciddi anlamda eksikti. O yüzden teşekkürler ama hayır."

Onu iterek geçtim ve kapımı iterek merdivenleri hızla çıktım. Acınası ve korkakçaydı. Yemek yemem gerekiyordu ve bunu yapmalıydım.

kalktım ve onlarla yüzleştım, istediklerini söylemelerine izin verdim ve sonra onlara siktirip gitmelerini söyledim.

Gururum, tutunduğum şeylerden biriydi. Kendime karşı dürüst olmak, yemek ne kadar güzel kokarsa koksun, bir kenara atabileceğim bir şey değildi.

Tartışma sesleri peşimden merdivenleri tırmanmaya başladı. Bir süre daha devam ettiler, bu yüzden kapının yumuşak bir şekilde çalındığını duyduğumda şaşırdım.

Sesler hiç kesilmedi, kapının ürkekçe çalınması bir şey ifade ediyorsa muhtemelen alfalardı. Kapıya yaklaştığımda, kapının altından gelen narenciye ve çilek karışımı yemek kokusuyla karıştığında haklı olduğumu anladım.

Bana bir tabak getirdi.

Açıkçası kapıyı açma zahmetine girmemin tek nedeni buydu.

Beta düpedüz sefil görünüyordu. Onun gibi tatlı görünen biri nasıl olmuştu da üniversitede böyle bir gruba düşmüştü?

Lazanya ve sarımsaklı ekmekle dolu tabağı uzattı. "Ne sevdiğinden emin değildik ama makarnanın güvenli bir seçenek olduğunu düşündük."

Bir süre onu inceledim, omuzları çöktü ve geri adım atmaya başladı ama kararlılığım kırıldı ve tabağa uzandım.

Sesler tekrar yükseldi ama o sadece ofladı, benim gibi onlara sinirlenmişti. oldu.

"Onlar için üzgünüm... ve diğer her şey için. Ash'e söylediklerin kısmen doğru olsa da, bunun bazı seviyelerde bir yanlış anlaşılma olduğunu düşünüyoruz. Masum olduğumuzdan değil, sadece bazı yalanlar karıştırılmış dikkatsiz pislikler olduğumuzdan. Yarisını fark etmedik ama etmeliydik. Sadece... hikayenin tamamını duyana kadar beni reddetmeyin. Lütfen?"

Yalvaran yeşil gözleri ve vahşi sarı saçlarındaki bir şey neredeyse evet dememi sağlıyordu. Sesindeki çatlak, omega'mın onu rahatlatmak istemesine neden oldu ama pes edip her şeyin yolunda olduğunu söyleyemezdim. Sırf samimi göründükleri ve güzel koktukları için onları affedebilir miydim? Kesinlikle hayır.

Alt kat sessizleşti ve bir adım geri çekilmeden önce önce birinci kata, sonra da bana dikkatli bir bakış attı.

"Bunu bir düşün. Bir süre daha ayaktayız," dedi ve garip bir barış teklifi gibi kapımı kapattı.

Gerçek şu ki, çekip gittiğinde onun varlığını özlemiştim. Çok uzun zamandır yalnızdım.

Sürümle tanışmayı hayal etmiştim. Ailemi görüp beni olduğum gibi kabul edecek dostlarımın olmasını. Kaotik, biraz eksantrik ama yüzde yüz gerçek.

Şimdi, beni gördüğünü ve yüz çevirdiğini, birden fazla şekilde eksik olduğumu söylediğini çok iyi bildiğim bir sürüye sahiptim.

Değerimi biliyordum.

Peki, neden şimdi benim için savaşıyorlardı? Ben onlar için bir fetih miydim?

Kaçırdıklarını düşündükleri ve beni aşağılamaya çalıştıkları bir şey mi?

Yemeği yan masaya bıraktım ve yastığımı kaptım, yüzümü pelüş konforuna gömdüm ve tüm tüyler tarafından nimetle boğulmuş yüksek bir çılgılık attım.

Ruhumdan geliyordu, çılgın olduğu kadar katartık de olan vahşi bir kaliteyle içimde yankılanıyordu.

Sesim bir fısıltıya dönüştüğünde yastığı bıraktım, tabağımı aldım ve şimdi tüm gücüyle ortaya çıkan yıldızlara bakmak için kendimi pencere kenarındaki koltuğa bıraktım.

İlk lokmamı aldım. Birisi mükemmel bir aşçıydı. Baharatların, kremanın, ekşinin ve peynirin mükemmel bir karışımıydı. Gözlerim doldu ve kendimi tutmayı bıraktım. Hayal kırıklığı yaratan bir öğle yemeğinden sonra midem neredeyse patlayana kadar durmadım; çok doluydum ve tabağım boştu.

Bunu daha iyi hale getirebilecek tek şey tatlı bir şeyler olabilirdi.

Sanki kendi kişisel şeytanlarımımsı gibi, kapının altından bir not geçmeden önce bir kez daha kapı çalındı.

Merak her zaman galip gelir. Tabağı bir kenara bıraktım ve notu almak için yanına gittim. Yazı bloklu ve dağınıktı ama kelimeler gözlerimi devirmeme neden oldu.

Bak, her şeyi berbat ettiğimizi biliyoruz. Ama şimdilik birbirimize bağlıyız ve Holt harika kurabiyeler yapıyor.

Hepimizin iyi bildiğini düşündüğüm bir oyun için aşağı gelin.

Doğruluk mu cesaret mi?

Yeterince cesur musun, Omega?

Bize katılman için sana meydan okuyorum.

Doğrudan meydan okuyunca çenem düştü. Yalvarmak işe yaramayınca, sanırım küçümsemeye başladılar. Ya da en azından Ash öyle yaptı.

Bu betanın işi değildi.

Üniversitedeki her dönem başı geleneklerinden biri de bu büyük Doğruluk mu Cesaret mi oyunuydu. Yeterince cesur olanlar cevaplarını

Craven Chronicles, okulun sosyal medya sitesi.

İstisnasız herkes katılırdı. Eğer katılmazsanız, fakülte bile katılana kadar sizi kışkırtırdı.

İlk dönemim bu şekilde shot ruleti oynayarak geçti. Şükürler olsun ki votka değil su içen bendim.

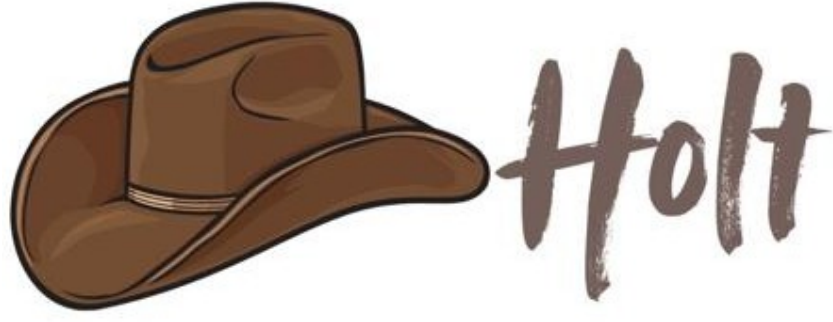
Diğerleri çok daha çılgınca şeyler yaptı. Kampüsün dört bir yanına yayılmış videolar vardı. İtiraflar, tehlikeli cesaretler, kimse gerçekten güvende değildi. Birkaç ambulans yolculuğundan fazlası da vardı.

Çılgınca bir öneriydi ama nedense vücudum beni gitmeye ikna etmeye çalışıyormuş gibi kapıya doğru sallandığımı hissettim.

Belki nostaljiydi, belki de yeni bir kıyafet giyip kapıya doğru ilerlememe neden olan yeniden yapma ihtimaliydi.

Omzu açık bir sweatshirt ve rahat bir taytla bu gece etkilemek için giyinmemiştim, ama çok fazla çaba göstermediğimi hissettirecek kadar rahat ve sevimliydi.

Oyunlar başlasın.

Her parçam merdivenlerden koşarak çıkmak, Taryn'i omzuma atmak ve onu yemek için masaya geri getirmek istiyordu.

Reddedilmek iyi başa çıktığım bir şey değildi.

Ash bana 'yapmasan iyi edersin' bakışı attı ve haklı olduğunu biliyordum. Şu anda ihtiyacımız olan şey acelecilik değildi. Eğer eşimizi bizimle konuşmaya ikna edeceksek, sınırlarımın yatışması gerekiyordu.

"Neden bunu bu kadar zorlaştırıyor?" İç çekerek masayı hazırlarken mırıldandım. Alfa'm içgüdülerime çok yükleniyordu ve bu çok yorucuydu. Boyumdan büyük işlere kalkışmıştım.

"Bizler pislik olabiliriz," diye karşı çıktı Ash. "O zamanlar daha da öyleydik. İncinmeye hakkı var ve duyduğuma göre arkadaş grubumuz üniversite boyunca ona işkence etmiş. Bu kadar kızgın olduğu için onu suçlayamam bile. Zorluk çıkarmıyor."

Boyun eğmiş bir şekilde içimi çektim. "Bunu biliyorum."

"Aması yok, bunu biliyorsun ve yapacak başka bir şey yok. Sadece denemeye devam ediyoruz," dedi. En azından alfalarından biri asabi değildi.

"Doğru, ama biz iyi bir şey yaptık ve o bize bir şans bile vermedi," diye hatırlattım ona. Kahretsin, bunu yüksek sesle söyleyince bile bir pislik gibi konuştum. Onun kabulüne hakkımız yoktu ama eşimizi bulmanın bu şekilde sonuçlanacağını hiç beklemiyordum ve bu beni içten dışa doğru mahvediyordu.

"Üniversitedeyken hiç bu kadar drama yaşamamıştık. Bu yüzden ne kadar incindiğini ve işkence gördüğünü gerçekten bilmiyoruz. Okuldaki o sürtükler düpedüz gaddardı," dedi Ash iç çekerek. "Sadece dikkat etmedik çünkü güvendeydik. Haklı bir pisliktik ve şimdi bunu telafi etmek zorundayız."

Mathias, "Ona bir tabak götüreceğim ve bakalım aşağı inme konusunda fikrini değiştirebilecek miyim," diye araya girdi.

"Hepimiz midesinin guruldadığını duyduk, yemek yemeye ihtiyacı var," dedim ona, artık yemek yiyeceğini bildiğim için alfam biraz sakinleşmişti.

Ash ve ben masaya oturduk, tüm bu yiyeceklerin ziyan olmasına izin vermenin bir anlamı yoktu. Biz yesek bile, bol miktarda yemek artığı kalacaktı.

"Sanırım yemekte aşırıya kaçtık," dedi Ash, sofraya bakarak. "Belki ama önümüzdeki birkaç gün öğle yemeği yiyeceğiz," dedim. su şişemden bir yudum aldım. "Elimizin altında olması gerekebilir."

"Bu bana hava durumunu kontrol etmemiz gerektiğini hatırlattı. Dükkânda birkaç kişinin konuşmasına kulak misafiri oldum. Daha fazla yağmur ve fırtına yine bu tarafa doğru geliyordu. Eğer Taryn bizi burada istemiyorsa, eve dönmenin bir yolunu bulmalıyız," dedi Ash tabağını doldururken. Yüzündeki isteksizlik benimkiyle örtüşüyordu.

"SUV'un resimlerini sigortaya gönderdim ama bu yağmurda eksperin gelip bakması mümkün değil. Bu ve çatıdaki dev ağaç bir engel olabilir."

Ash sırtarak kaslarını esnetirken, "Sanırım üçümüz onu kaldırabiliriz," dedi.

"Evet ama nereye gittiğimi görebilmek için kafamı camdan çıkararak mı dükkâna geri dönmem gerekiyor?" Ben de karşı çıktım.

Bir kahkaha attı. "Yani, bu işe yarayabilir. En azından kafan yerinde olur. Eğer burada kalırsak, Taryn onu koparabilir."

"Haklısın," diye homurdandım, bunun doğru olduğunu bildiğim kadar nefret de ediyordum.

Ash omuz silkti ve bir ısırık aldı. "Sen mutfakta bir sihirbazsın, kardeşim. Bu sana biraz puan kazandırabilir."

Bu düşünce karşısında ona memnun bir gülümseme verdim. "Bunu bilmiyor muyum?"

"Ve kendini beğenmiş bir pislik. Bu alçakgönüllü bakış açısı kesinlikle devamıza yardımcı olacaktır," Mathias asık bir suratla yeniden ortaya çıktığında alay etti.

Midem bulandı. Taryn onu vurmuş olmalıydı. Üçümüz arasında en nazik olan oydu ve onu böyle görmek soğuk kalbimi biraz kırdı.

Ash ve ben reddedilmeyi pek iyi karşılayamadık ama bir yolunu bulurduk. Mathias'ın bulup bulamayacağını bilmiyordum.

Tek kelime etmeden oturdu ve bir ısırık aldı, "Dostum, yemeklerin beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor."

"Hepimizin güçlü yanları var, yemek yapmak benim ilgi alanıma giriyor," diye onu rahatlattım. Umarım onunki omega'mızı bizimle konuşmaya ikna etmeye yardımcı olur.

Ash konuşmayı hafif tutmaya çalışarak, "Mathias ve ben sensiz açlıktan ölürüz," diye ekledi.

"Haksız da değil. Yemek yapmaya çalıştığımda suyu yakıyorum," dedi Mathias kendi hesabına gülerken.

Biraz canlanmasına sevinmiştim. İyi yemek gerçekten de ruha iyi geliyordu, bir zamanlar düşündüğüm gibi saçma sapan bir şey değildi.

"Peki, eşimiz konusunda ne yapacağız?" Onları sorguladım. Bu kaçınabileceğim ya da olurla bırakabileceğim bir şey değildi.

"Soyunup kapısını çalacağımızı ve onunla birlikte olacağımızı pek sanmıyorum. Eğlenceli olsa bile," dedi Ash, sanki düşünüyormuş gibi parmağını çenesine vurarak. Ukala.

"Film gecesi mi?" Mathias düşündü. "Yine yağmur yağmaya başladı. Patlamış mısır ve bir filmle kanepeye sarılmaktan daha iyi ne olabilir?"

"Bir, patlamış mısır aldığımızı sanmıyorum ve iki, ben kız filmlerinden hoşlanmıyorum. Ne izleyeceğiz ki?" Ben de karşı çıktım.

"Killjoy," diye mırıldandı Mathias. "Romantik olmak zorunda değil, aksiyon ya da fantezi de işe yarar."

"Taryn hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. İnternetteki profili uydurmaydı. Geldiğimizde yaşadığı şok ve şaşkınlık bunu kanıtıyor. Ayrıca, bunu anlamamız için bize zaman tanımayacak, yani onunla en başa döndük," diye hatırlattı Ash.

"Onu nasıl tanıyacağız ve nelerden hoşlanır?" Mathias suyundan bir yudum almadan önce sordu.

Ash deli gibi sırtarak elini masaya vurana kadar hepimiz sessizdik.

"Doğruluk mu cesaret mi, üniversitede yaptığımız gibi," dedi Ash hınzır bir sırıtışla. Ayağa fırladı ve bir şeyler aramak için mutfakı karıştırmaya başladı.

"Gerçekten aşağı inip oynayacağını düşünüyor musun?" Geleceğinden pek umutlu olmadığım için sordum. Yemeği zar zor kabul etti.

"Her şey onu nasıl sunduğunuzla ilgili," diye cevap verdi bir kalem ve kâğıt uzatırken.

Masaya döndü ve notu teslim etmek için merdivenlerden yukarı koşmadan önce kâğıda birkaç kelime karaladı. Tekrar ortaya çıkana kadar nefesimi tuttum.

"Sence ısırır mı?" Mathias sordu.

"Evet," dedi Ash yeniden yemeye başlarken, tabağındaki her şeyi silip süpürüyordu. "Oh, ve kurabiye sözü verdim."

Bu da benim işimin bu sözü yerine getirmek olduğu anlamına geliyordu. En azından zaman geçirecek bir şey olurdu.

Özellikle de aç olmadığım için. Tüm bu çıkmaz midemi düğümlemişti ve cipim bir ağacın altındaydı. Koşuya çıkmam gerekiyordu. Bu her zaman zihnimi her şeyden uzaklaştırmama yardımcı olurdu. Ama lanet yağmur bugün bunu yapmamı engelledi.

"Eğer aşağı inmezse, sanırım yarın kasabaya gidip ev ya da bahçe işlerinde yardıma ihtiyacı olan var mı diye bakacağım. Ellerimle bir şeyler yapmam lazım. Bütün bu oturmalar beni huzursuz ediyor," dedim.

"Bu iyi bir fikir, aşağı gelse bile. Küçük bir hırdavatçı dükkânı gördüm. Orada durup motorlu testereleri ve baltaları olup olmadığına bakabiliriz. Yardım edebileceğimiz bir sürü devrilmiş ağaç vardı," dedi Ash.

Mathias da "Evet, eminim benim de yardımcı olabileceğim bir şeyler vardır," diye ekledi.

Ash ve benim kadar fiziksel değildi ama bu konuda onunla hiç dalga geçmezdik.

Harika bir üçlüydük çünkü hepimiz kendi rolümüzü oynuyorduk.

Mutfağa dönüp malzemeleri toplarken ve fırını önceden ısıtırken, "Evet, hepimize yetecek kadar iş olacak," diyerek onu rahatlatmaya çalıştım.

Ben kurabiyelerin ilk partisi üzerinde çalışmaya başlarken daha hafif konular hakkında sohbet ettik. Yapış yapış çikolata parçacıklı kurabiyelerin kokusu havayı doldurduktan kısa bir süre sonra hepimiz merdivenlerde çoraplı ayakların sesini duyduk.

Taryn bizi görmeye geliyordu ya da en azından benim kalbim öyle olmasını umuyordu.

Çikolatalı kurabiyelerin kokusu sonunda kararlılığımı kıran şey oldu. Onlara bayılıyordum ve oyun zaten merakımı uyandırmıştı.

Yine de son yirmi dakikamı lanet kapıyı açacak cesareti bulmaya çalışarak geçirmiştım.

Günün sonunda onlar benim sürümdü. Gerçek bir koku eşleşmesi için tek şansım buysa, kendi travmam uğruna bunu bir kenara atmaya razı mıydım?

Bazı yanlış anlaşılmalara var gibi görünüyordu ve belki de onları dinlemek bana iyi gelecekti.

Onları sürüm olarak seçmesem bile, belki bu kapanış ruhumda taşıdığım acıların bir kısmını iyileştirebilirdi.

Dudak parlaticımı sürerek merdivenlerden aşağı indim. Beni fark ettiklerinde hepsi donakaldı.

Mathias'ın yüzündeki umutlu ifade kalbimi hızlandırdı, sonra diğerlerine baktım. Ash, yapacağını bildiğim gibi flörtöz bir gülümsemeye sahipti ve Holt umutlu ama çelişkili görünüyordu.

Sen ve ben, alfa.

En azından kaşlarını çatmıyordu.

"Kurabiye olacağını duymuştım," diye mırıldandım tabağımı lavaboya koyarken. Attığım her adımda ya da yaptığım her harekette gözlerinin üzerime kilitlendiğini hissediyordum.

Onların toplu bakışları altında olmak yoğundu ama omega'm buna bayılıyordu. Kalçalarımın küçük bir salınım ekledi.

"Çok güzel görünüyorsun. Bir şekilde rahatlığı bile seksi gösteriyorsun," dedi Ash ve yanaklarım ateşle dolarken bana göz kırptı.

Neden aynı şeyleri bana yıllar önce söylemediler? Beni kalp ağrısı ve acıdan kurtarmış olurlardı.

"Teşekkürler," dedim sesimi sabit tutarak.

"Tatlının yanında kahve ya da süt içen bir omega mısın?" Holt sordu. Bu büyük alfanın benim için kurabiye pişirdiğini görmek şaşırtıcı bir şeydi.

"Kahve, eğer şimdi kremamız varsa," dedim, buzdolabına baktım ve en sevdiğim karamel ve çikolata kremasını görünce gülümsedim.

"Umarım bunu seversin." Şimdi savunmasızdı ve bununla ne yapacağımı bilmiyordum. Göz ucuyla ona baktım. Bana bilerek bakmıyordu ve gözlerimin vücudunda gezinmesine izin verdim. İnce ve kaslı değildi, kalın ve kaslıydı ve ben bundan hoşlanıyordum.

"Bu benim favorim," diye itiraf ettim, o kahveyi hazırlarken ben de onu çıkarıp güvenlik mührünü soydum. Aramızdaki her şey yüklüydü, o kadar çok engel vardı ki hepsini aşmak imkânsız görünüyordu.

Kahvemi elime aldığımında masaya geçip yerleştim, önümdeki sandalyemde bacaklarımı yukarı çekip bir yudum aldım.

"Duyduğuma göre doğruluk mu cesaret mi oynuyormuşuz?" diye sordum kaşlarımı kaldırarak.

"Ash sandalyesinde kayarak yüzünü bana döndü ve arkasına yaslandı, o an için çok rahat ve ateşli görünüyordu.

"Peki, doğruluk mu cesaret mi Ash," diye karşılık verdim.

Kıkırdadı, sesi alçak ve kirliydi ve sandalyemde kaymama neden oldu. Hareketimi fark etti, gözleri kararırken çarpık sırtışı yeniden yayıldı. Havayı dolduran kokusu, gördüklerinden hoşlandığını gösteriyordu.

Bunu ve omega'mın tepkisini görmezden geldim. Lanet olsun, alfalar.

"Gerçek," dedi. Verdiği yanıt açıkçası beni şok etti. Cesur bir adama benziyordu. Sanki düşüncelerimi duymuş gibi kendini açıkladı. "Gerçeğin sana daha fazla fikir vereceğini düşündüm. Bana her şeyi sorabilirsin."

"O zamanlar bana karşı hiç bir şey hissettin mi?"

İçini çekti ve başını salladı. "Hayır ama hiçbir zaman bir tepki verecek kadar yakın olmadık. Bir kız arkadaşım vardı ve kokularımız birbirine karışmamıştı. Sende var olan ateşli kütüphaneci havasını fark etmeme rağmen, bunun ötesini pek düşünmedim."

"Hmm," dedim bir yudum daha alarak. Bana her şeyi olduğu gibi anlattığını ve şekerle kaplamadığını duymak rahatlatıcıydı.

Holt yanıma geldi ve kurabiyeleri bana doğru uzattı, bir tanesine uzanan Ash'in elini tokatladı.

"Önce Omegalar," diye homurdandı. Ash gözlerini devirdi ama kendi kurabiyesini almadan önce benim bir tane almamı bekledi.

Kurabiyeyi ısırđım, tatlılık, yapışkan çikolata ve üstündeki tuzun mükemmel karışımı karşısında inledim.

"Siktir," diye homurdandı Ash. Gözlerimi açtım, yüzlerindeki aç bakışlar karşısında tekrar kızardım. Ash'in flörtöz sırtışı gitmişti ve neredeyse acı çekiyormuş gibi görünüyordu.

Kahretsin, onlar üzerinde böyle bir güce sahip olmam her şeydi. Dikkatlerini üzerime çekebilmeyi seviyordum. Sahip olacağımızı düşündüğüm türden bir güç dinamiğı değildi, ama kenarları biraz yumuşattı.

"Senin sıran," dedim Ash'e, çekiciliğın üzerinde durmamaya çalışarak.

"Aynı soru sana da," dedi. Ona polislik yaptığını söylemedim, onun yerine cevap verdim.

"Sizi kim fark etmezdi ki? Kampüsteki tek gruplardan biriydiniz, gürültülü ve heybetliydiniz ve herkesle flört ediyordunuz. Sevimli olduğunuzu düşünmekten de nefret ederdim, çünkü sizi genellikle çekilmez bulurdum."

"Öyleydik," diye kabul etti Mathias, üzgün görünüyordu. "ok özür dilerim."

Özrü şimdilik görmezden geldim ve Holt'a döndüm. "Doğruluk mu cesaret mi?" "Cesaret."

Kahretsin, buna gerçekten hazır değildim. Önceden herhangi bir meydan okuma düşünmemiştim. Bir şeyler bulabilmek için beynimi didik didik ettim.

"Dizlerinin üzerine çök ve özür dile," dedim daha düşünmeden. Mathias'ın ağız şok içinde açık kalırken Ash bir kahkaha attı.

Ama Holt?

Ayağı kalkarken hiçbir şey belli etmedi. Masanın etrafında dönerken adımları yavaştı, sandalyemi yana çevirip dizlerinin üzerine çöktüğünde kalbim göğsümde gümbürdedi. Bu koca alfayı solmuş kot pantolonu ve yıpranmış fanilasıyla dizlerinin üzerinde böyle görmek delilikti.

Böğürtlen, bir tutam narenciye ve kurabiye kokusu duyularımı sardı, kurabiyeleri kendi çökmekte olan kokusunda boğdu. O konuşana kadar beynim durmuştu, sonra tüm dikkatim ondaydı.

"Taryn. Sana yaşattığımız her türlü acı ve incinme için çok özür dilerim. Sadece bizim eşimiz olduğunuz için değil, aynı zamanda üniversitedeki davranışlarımızdan dolayı derin pişmanlık duyduğumuz için. Haklıydık, zengindik ve kendini beğenmiştik, dünyayı yönettiğimizi sanıyorduk.

dünya ve o okul. Herkesi reddetme, başkalarını yargılama ve insanlara, özellikle de size davranış şeklimiz yersiz ve iğrençti. Lütfen bizi affet."

"Kahretsin," diye nefes aldım gözyaşlarıma karşı koyarken. Neden döküldüklerinden bile emin değildim. Belki de o yumuşak kahverengi gözlerini samimiyet doldururken duymak istediğim her şeyi söylediği içindi. Söylediklerinde ciddiydi.

Ben bu işin böyle gitmeyeceğini düşünüyordum.

Ayağa kalkarken başka bir şey söylemedi, beni nazıkçe geri çevirdi ve parmaklarını kolumda gezdirmekten başka bir şey yapmadan uzaklaştı.

Bununla ne yapmam gerekiyordu?!

Sonra sesini netleştirdi, kahverengi gözleri beni olduğum yere kilitledi.

"Sıra bende. Doğruluk mu cesaret mi, Taryn."

"Doğruluk." Sessizdi ama beni gayet iyi duyuyordu.

"Flört profilini kim hazırladı?" diye sordu. Benim adıma sinirlenmiş olması bu sefer cevabın daha kolay gelmesini sağladı.

"Annem. Kendime zengin bir eş bulmam konusunda çok kararlı ve sanırım sen de buna uyuyorsun. Korkunç eşleşmeler ve tanışma randevuları için çok fazla etkinliğe katıldım. Beni bir ödölmüşüm gibi göstermek için yalan söylediler ve beni manipüle ettiler. Sanırım burs kazanmam ve üniversitemize gitmem onda bir şeyleri tetikledi. Kız kardeşlerimi çoktan evlendirdi ve geriye bir tek ben kaldım. Sanırım son bir yemek bileti."

Ash başını sallayarak, "Her ne kadar bizi buraya getirdiği için minnettar olsam da, bu pek çok açıdan berbat bir durum," dedi. "Üzgünüm, Taryn. Bunu hak etmiyorsun."

"Sanki beni ya da düşüncelerimi umursamıyorlar, sadece statüleri için ne yapabileceğimi düşünüyorlar," diye itiraf ettim kısık bir sesle. "Eğer bu ailemi özetlemiyorsa, ne özetler bilmiyorum."

"O zaman bize kim olduğunu söyle... *seni* görmemize izin ver, Taryn," dedi Mathias uzanırken, elini benimkinin üzerinde gezdirdi ama fazla oyalanmadı. Dokunuşu içimde bir kelebek dalgası yarattı, narenciye kokulu kokusu daha da tatlandırıdı.

"Oyun böyle oynanmıyor," dedim konuyu saptırmaya çalışarak. Zaten kendimi çok savunmasız hissediyordum. "Doğruluk mu cesaret mi, Mathias."

Bunu düşünürken güzel yeşil gözleri bana kilitlendi. Felaketin eşiğinde sallanıp durduğunu ve bu konuda kendisiyle savaştığını görebiliyordum.

"Doğruluk."

"Nasıl değiştin?"

Hüzünle gülümsedi. "Hemen hemen her yönden. Mezun olduktan kısa bir süre sonra ailemin ya da statümün kim olacağıma karar vermesine izin vermeyi bıraktım. Kendimi hayatın içinde tökezleyen bir zombi gibi hissediyordum ve bu beni yavaş yavaş öldürüyordu. Özellikle kötü bir depresyon döneminden sonra bunun bittiğine karar verdim. İstedığım kişi olmama izin vardı. Ben de bunu benimsedim."

Daha fazlasını sormak istedim ama yine bu oyun böyle yürümüyordu.

"Doğruluk mu cesaret mi, Taryn?" diye sordu, gözleri yalvarır gibi içime bakıyordu

cesaret etmem için.

"Cesaret."

"Beni öpmen için sana meydan okuyorum," dedi. Kalbim tekrar hızlandı, omega'm bu düşünceyle canlandı. Bundan kaçınabileceğimi hepimiz biliyorduk. Tek yapmam gereken pas demekti ve doğruluk sorusunu alacaktım.

"Yeni kural, her cesareti sadece bir kişi sorabilir," dedim kupamı masaya koyarken. Başım durmam için bağırır da ayağı kalktı. Ona doğru eğildiğimde, burunlarımız sürtünürken ama tam olarak öpüşmezken, çilek ve narenciye karışımı kokusu endişe ve şehvetle doluydu.

Ona bir alın ya da yanak öpücüğü verebilirdim ama bu benim tarzım değildi. Zaten ateşle oynuyordum, neden tamamen yakmayayım ki?

Dudaklarımı dudaklarına bastırduğımda nefesi kesildi, derinleştirmeden önce onu bir kez öptüm. Beni orada tutarken eli bacağıma dolandı, hayatı buna bağılıymış gibi beni öpüyordu.

Dilini ağzımın içine sokmaya çalıştı ama ben geri çektim. Sandalyeme geri oturmadan önce yüzüme bir maske taktım.

Hepsi bana değişik özlem ve sıcaklık bakışlarıyla bakıyordu. Onlara henüz bundan daha fazla güvenmiyordum.

Hatta şu anda kendime bile zar zor güveniyordum.

"Doğruluk mu cesaret mi Ash," dedim tekrar ona bakarak. Görünüşe göre bir ileri bir geri gidip geliyorduk ve her seferinde sıra bana geliyordu. Yine de muhtemelen birbirleri hakkında yeterince şey biliyorlardı.

"Cüret et," dedi. Öpüşmenin söz konusu olmadığını açıkça belirtmiştim. Ama şöhretinin onu hâlâ ne kadar esir aldığını merak ediyordum.

"Sana meydan okuyorum, sosyal medyada hepimizin fotoğrafını yayınla. Neden burada birlikte olduğumuzu açıkça göster," dedim. "Çünkü ben saklanmayacağım. Ben kirli, küçük bir sır değilim."

Ben daha konuşmamı bitirmeden telefonunu çıkarmıştı. "Poz verme zamanı, toparlan."

Holt ayağa kalktı, bana elini uzatmadan önce onu sandalyesinden sürükledi. Beni yukarı çekmesine izin verdim ve beni tam öne koydu, arkamda Mathias için yer bıraktı. Alfalar yanlarımıza doğru eğilirken o da başını omzuma koydu. Hepsi gülümsüyordu ve ben hemen gülümsemeyince, Mathias kendi gülümsemem yüzüme yayılana kadar beni gıdıkladı.

Ash fotoğrafı çektikten sonra "Bu adil değildi," diye itiraz ettim.

"Ama güldüğünde çok sevimli görünüyorsun," diye meydan okudu. "Bana da gönder, ben de göndereyim."

"Aynen," dedi Holt, bunun yerine bir sürü meydan okuması olarak üstlendiler. Her birinin fotoğrafı göndermesini ve bana arkadaşlık isteği göndermesini izlerken gözlerim büyüdü. Kendi telefonumu alıp üçünü de kabul ettim ve beni omega olarak etiketleyip dünyaya tanıtmalarını izledim.

Bir yanım, işler kötüye giderse bunun nedenini dünyaya açıklamak zorunda kalacakları fikrinden hoşlanıyordu. Diğer yanım ise durumun böyle olmamasını umuyordu.

"Uyarı, eski sevgilim Sadie'yle geçmişte aramızda küçük bir şey vardı. Bir yıl önce bitirdim. Seksten daha derin bir şey değildi ama o hâlâ bir sürtüğ. Onu engelledim ama her ihtimale karşı sen de engellemek isteyebilirsin," dedi Ash. Kiraz ve ıhlamur kokusu sinirlerini bozmuştu.

Açık ve dürüst sözlerle ifade etmişti ki buna saygı duydum. Bir omega'ları yoktu ve geçici bir arkadaş bulduğu için onu suçlayamazdım... ondan nefret etsem bile.

"Söylediğin için teşekkürler ama onları yıllar önce engellemiştim zaten," diye itiraf ettim.

"Ama bizi değil mi?" Ash yüzünde yine bir sırıtışla sordu. Bu şekilde daha doğal görünüyordu. Endişelenmek hoşuma gitmiyordu.

"Görünüşe göre cezalandırılmayı çok seviyorum. Sıra sende Ash."

Ash

"Taryn, doğruluk mu cesaret mi?" diye sordum. Sandalyesinde kaykıldı, bacaklarını altına doğru kıvırdı. Gözleri kucağındaydı, düşünürken bana bakmak yerine gömleğindeki bir iple oynuyordu.

Birkaç dakika sonra nihayet "Cesaret" dedi. Dudakları yukarı doğru kalkarak sırıttı.

Demek eğlenceli bir yanı vardı. İlginçti.

Ben öne doğru eğilmiş, dikkatle ona bakarken o da beni izliyordu. Buradan, hindistan cevizi, kivi ve vanilya kokuları daha da güçlüydü, artık öfkesi veya hayal kırıklığı tarafından mahvedilmiyordu. Meydan okurken onu içime çekmek için elimden geleni yaptım.

"Kaçmamanız için size meydan okuyorum," dedim tek kaşımı kaldırarak. Holt ve Mathias da dâhil olmak üzere hepsi kaşlarını kaldırdı.

"Koşmak mı?" diye sordu. O muhteşem mavi gözleri gözlüklerinin çerçevelerinin ardında kocaman açılmıştı. Beni izleyişinden ne demek istediğini anlıyordu.

"Bizden kaçmak. Hâlâ 'savaş ya da kaç' modunda olduğunu hissediyorum. Bunu hak etmiyoruz ama kalıp bizi dinlemen, bize bir şans vermen için sana meydan okuyorum."

Taryn bir şeyler söylemeye başladı ama birkaç kez durdu, ağzı açılıp kapandı.

"Bileğini kırabilirim. O zaman kaçamaz," diye araya girdi Holt ve hepimiz ona doğru döndük, yüzlerimizde karışık bir korku ifadesi vardı. Tabii ki piçin yüzünde bok yiyen bir sırıtış vardı. "Size komik olduğumu söylemiştim."

"İşte bu havayı ve oyunu bozdu. Teşekkürler Holt." Ona bakmadan önce gözlerimi devirerek iç çektim. "Sana zarar vermez, berbat bir şakaydı."

"Ha, ha," diye kestirip attı. En azından çok üzgün görünmüyordu.

"Peki, şimdi ne olacak?" Mathias Holt'tan bana bakarak sordu. Onun göremediği şey, bunu düzeltmemiz için bize yalvaran umutsuz bir bakıştı.

"Film mi?" Ben önerdim.

"Burada hiç film olduğunu sanmıyorum. Ya da kablolu yayın," diye itiraf etti Taryn.

Mathias masadaki yerinden fırlayarak, "Ben hallederim," dedi. Holt, "O bir teknoloji sihirbazı," diye açıkladı. Mathias'tan çok daha rahattı. Bekliyordum.

"Daha çok bir keş," diye düzelttim.

Holt omuz silkerek, "O tüm bu şeylerle bizden daha güncel," dedi. Çiftlikteki işi teknoloji gerektirmiyordu ve yemin ederim yaşlı bir adam gibi davranıyordu.

Ben mi? Sosyal medyayı ve temel şeyleri kullanabilirdim ama daha fazlasını yapamazdım ve kaybolurdum.

En azından online alışveriş dışında.

"Siz şimdi ne yapıyorsunuz?" Oturma odasına geçerken Taryn sordu.

"Bizi engellemediğini sanıyordum?" diye takıldım.

"Etmedim ama sizi takip de etmiyorum," diye karşılık verdi kanepenin ortasına otururken. "Tam olarak arkadaş değildik."

Ben soldaki koltuğa, Holt da sağdaki koltuğa oturdu ve Taryn ile aramızda fazla mesafe bırakmadı.

"Bu çok mu yakın?" Yerime yerleşirken, hareket etmemi istemediğini umarak sordum. Kokusu burada bu kadar güçlüyken olmazdı. Bedenim ona doğru eğilmek, burnumu boğazının sütunlarında gezdirmek için can atıyordu ama kendimi zor tuttum.

"Ha? Ne?" diye karşılık verdi biraz soluk soluğa.

"Holt ve ben çok mu yakınınız?" Sesimde alaycı bir ton bırakarak tekrarlardım. Kaçmaya hazır bir tavşan gibiydi. Onu kışkırtmak istemedim.

Küçük sevimli bir gıcırta çıkardı ama gerçek bir ses çıkarmadı.

"Onu çoktan kırdık mı?" Holt bana bakmak için öne doğru oturarak sordu. "Daha eğlenceli şeylere gelmedik bile," diye cevap verdim alttan alta.

Nefes. Bunu fark etmemiş gibi görünüyordu. Omega nefes almaya odaklanmış gibi görünüyordu.

Holt sözlerimi duymazdan geldi ve Taryn'le konuştu, "Ben bir çiftçiyim. Atlar, sığırlar, avcılık, balıkçılık, tüm bu hayat. Burası çalışan bir çiftlik. İşçilerim

gaziler ve risk altındaki gençler. Bazen iş, hayatlarını düzene sokmak için ihtiyaç duydukları ikinci bir şans ya da yeni bir başlangıçtır. Çok çalışmaktan yorgun düştüğünüzde başınızı fazla belaya sokamazsınız."

Taryn ona, "Bu çok asilce bir davranış," dedi. Sesinin bu kadar şaşırmış çıkmasından muhtemelen rahatsız olmalıydı. Yine de dostumuz bizim hakkımızda pek iyi düşüncelere sahip değildi.

"Çiftlikten çok uzakta olmayan bir tamirci dükkânım var ve işletiyorum. Motosikletler konusunda uzmanız ama her şey üzerinde çalışabiliriz," diye ekledim.

"Dur tahmin edeyim, risk altındaki gençler ve gaziler de mi?" diye sordu dudaklarında şakacı bir gülümsemeyle.

"Gençler için hayır ama gaziler için evet. Çalışanlarımızın çoğunu yerel üslerden alıyoruz," diye açıkladım.

O bu bilgiyi içine çekerken, sanki ne kadar seksi olduğunu, ikimizin de onu ne kadar çok yemek istediğimizi bilmiyormuş gibi dolgun alt dudağını çiğnerken ona daha fazlasını vermedik.

Sonunda bir nefes verdi ve kollarını kavuşturdu.

"Pekâlâ, size ne oldu çocuklar? Üniversitede sikişen çocuklardınız ve şimdi ne oldunuz? Model patronu mu? Merdivenlerden düştüm ve tüm bunları hayal mi ettim?" Taryn talep etti. Sesinde neredeyse bir somurtma vardı şimdi.

Lanet olsun, o zamanlar gerçekten batırmıştık.

"Har. Har," diye karşılık verdim ve onun kıkırdamasına neden oldum. Sonra ciddileştim. Bu konuşma ağırdı ama bunu duymayı hak ediyordu. "Aslında, birkaç yıl önce üçümüz neredeyse bir araba kazası geçiriyorduk. Fırtınalı bir geceydi ve neredeyse ölüyorduk. Mathias'ın gök gürültüsüyle zor anlar yaşamasının bir nedeni de bu. Arabadan fırladı ve neredeyse hendekte boğuluyordu. Holt ve ben arabada sıkışmıştık, kırık ve kanlar içindeydik, kurtulup kurtulamayacağımızdan emin değildik. Böyle durumlar sizi değiştirir. O anda ölürsek arkamızda gerçek bir şey bırakmamış olacağımızı fark ettik. Bunu hazmedemedim."

"Hiçbirimiz hazmedemedik," diye ekledi Holt.

"Yani neredeyse ölmek sizi değiştirdi mi?" diye özetledi, şimdi kaşları çatılmıştı. "Bunun hepinizin başına gelmesinden nefret ediyorum. Kulağa korkunç geliyor."

Daha fazlasını söylemek ister gibi görünüyordu ama bir gök gürültüsü koptu ve Mathias koşarak odaya geri döndü. Taryn'in önünde korkmuyormuş gibi dik durmaya çalıştı ama gerçek korkuyu öylece silip atamazdınız.

"Onu buldum," diye duyurdu akan kutuyu havaya kaldırırken. Sesi kesildi ve yanakları alev alev yanarak boğazını temizledi.

"Yine fırtına mı çıktı?" Kutuyu şöminenin üzerindeki televizyona bağlamak için uğraşırken sordum.

"Yağmur henüz başlamadı ama bu tarafa doğru geliyor," dedi, yüzü hâlâ televizyonun arkasındaydı.

"Holt, bakalım SUV'den başka bir şey kurtarabilecek miyiz? Mathias'ın elektronik aletleri hâlâ oradaysa, bir şey unutmuş olabiliriz," dedim ona.

İkimiz de kalkmak istemiyorduk ama Mathias'ın onunla bire bir zaman geçirmeye ihtiyacı vardı. Seyirci olmadan daha çok kendisiydi.

Holt verandaya çıkana kadar hiçbir şey söylemedi.

"Dostum, onun yanında en iyi yerdeydik," diye yakındı inleyerek. "Kokusunu alabiliyordum."

Başımı salladım, "Biliyorum kardeşim, ama Mathias'ın biraz ilgiye ihtiyacı var. Özellikle de fırtına yaklaşırken. Bu gece onun kışına sarılmayacağım."

"Tamam, ama içeri girdiğimizde onun yanında tek bir yer varsa, o da benim," diye homurdandı ve ikimiz de arabaya doğru yöneldik.

"Anlaştık," dedim, sesime biraz hüzün katmaya çalışarak.

Onun önünde yere oturabileceğimi unutmuş muydu? Bu şekilde hepimiz için yer olurdu.

Enkaza yaklaştığımızda, "Arabada gerçekten ihtiyacınız olan bir şey var mı?" diye sordu.

"Hayır, ama bizim büyük kişiliklerimiz var. Taryn'i hepsiyle birden bunaltmak istemeyiz," diye hatırlattım ona. "Sonunda her beş saniyede bir kaçmaya çalışmıyor."

"O bir omega, eminim alfaların nasıl olduğunu biliyordur," dedi. "Çekinmiyordu." Kendini beğenmiş görünüyordu ama eşimizi hafife almamam gerektiğini biliyordum. Bize hiç güvenmiyordu... hem de hiç.

Değiştirebileceğimizi umduğum bir şeydi bu.

"Hey, eğer pislik olmak istiyorsan, devam et. Onu kazanmaya çalışıyoruz, tekrar kaçmasını değil," dedim, bu sefer şaka yapma zahmetine girmeden. Onu riske atamazdım.

"Haklı olmaktan bıktığın oluyor mu hiç? Yoksa sadece kafan mı büyüyor?" diye sordu, bana bakarken dudaklarında hafif bir gülümseme vardı.

"Hangi kafa?" Masumca sordum.

SUV'den kurtaracak bir şeyler ararken, "Sen hasta bir herifsin," diye inledi. Elimiz boş dönmek ne yaptığımızı belli edecekti.

"Sadece durup bana ne sorduğunu düşünmediğin için kızgınsın," diye güldüm ve bana vurmaya çalıştığında menzilden çıktım.

"Neden hâlâ arkadaşız?" diye yakındı.

"Sadece şanslısın sanırım," diye cevap verdim ona katılırken. Bunların çoğu mahvolmuş, hâlâ su damlıyordu. "Bunların hepsi sıırıslıklam. Mathias'ın gismo'su nasıl iyi oldu?"

"Muhtemelen hava koşullarına dayanıklı bir pakete sarmıştır," dedi Holt. "Eşyaları konusunda nasıl olduğunu bilirsin. Bu sefer işe yarayabilirdi."

"Bundan sonra hepimiz için bir şeyler toplamasına oy veriyorum," dedim ıslanmış bir külot çıkarıp havaya kaldırırken.

Tanrım, bunlar benim bile mi?

Bir gök gürültüsü daha ve parlak bir şimşek çakması, boxer'ı bırakıp geri çekilmeme neden oldu.

"Tamam, sanırım buradan gitsek iyi olacak," dedi Holt, itiraz edemedi beni kapıya doğru çekerek.

Bu sefer gerçekten de ağızımı kapalı tuttum. Yılın bu zamanında buradaki fırtınaların şakası yoktu.

İçeri girdiğimizde Taryn'in sesi nazikti: "Hey, sorun yok," dedi. Kapıyı arkamızdan sessizce kapattım ve Mathias'a doğru uzandığını gördüğümde gülümsedim. Olduğu yerde donup kalmıştı, her kası o kadar gergindi ki bir heykele benziyordu.

Sanki orada durduğumuzu hissetmiş gibi panikle arkasına baktı. Yüzünü.

"Çok hızlı nefes alıyor," diyerek elini sıktı ama eli işe yaramış gibi görünmüyordu.

Holt hareketlendi, ellerini Mathias'ın omuzlarına koydu ve eğildi. Alfa konuşmaya başladığında bırakmadı, betamızı nazikçe nefes almaya teşvik etti. Ona bizimle güvende olduğunu hatırlattı.

Bir başka gök gürültüsü patladığında, fark etmemiş gibi görünüyordu. Bu kesinlikle iyiye işaret değildi.

"Bir saniye kımılma," dedi Taryn, kucağına oturana kadar bacağını onunkinin üzerinden geçirerek. Bu hareketin cinsel bir yanı yoktu, onu sadece kendisine odaklanmaya zorluyordu. "Mathias, nefes almalısın. Şimdi."

Elini göğsüne götürdü, oraya koydu ve abartılı bir nefes aldı.

"Benimle birlikte nefes al. Arabada değilsin, göl evindesin. Film izleyecektik, bu durumdan çıkabileceğini düşünüyor musun?"

Benim için mi? Şanslıysan ocakta patlamış mısır yapacak kadar vaktin olabilir. Burada hala sahip olduğumuz birkaç şeyden biri bu ve eğer patlamış mısırı mikrodalgada seviyorsan... o zaman çok şey kaçıırıyorsun."

Saçmaladığı, onu şimdiki zamana odaklamaya çalıştığı belliydi. Kız üzerine tırmandıktan sonra kendine gelmeye başlamıştı ve şimdi her kelimeye asılıyordu.

"Ya patlamış mısır sevmiyorsam?" diye sormayı başardı. Sesi hâlâ tuhaf ve titrek geliyordu ama eskisinden çok daha güçlüydü.

"O zaman bunu yeniden düşünmemiz gerekirdi. Bu anlaşmayı bozar."

Taryn

Duvarlarım etrafımda parçalanıyordu. Onlarla işimin sonsuza dek biteceğini düşünerek kapıyı yüzlerine kapatmıştım.

Şimdi buradaydım, en karanlık anlarını dinliyor, en kötü hallerini görüyor ve düşündüğümde daha insan olduklarını fark ediyordum.

Mathias'ın paniği kalbimi kırıyordu. Hiç bu kadar travmatik bir şey yaşamamıştım ve bunun eğlenceli, kendine güvenen bir insanı alıp bu kadar panik yapmasından nefret ediyordum.

"Patlamış mısır severim," diye teklif etti sonunda.

"Güzel, çünkü bu iş gittikçe tuhaflaşıyor ve senin dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacın var," dedim ve kucagından inip onu da yanıma çektim.

Holt ve Ash'in gözlerini üzerimde hissedebiliyordum, ama tıpkı daha önce bizi yalnız bıraktıkları zamanki gibi, bize bağlanmamız için bir an veriyor gibiydiler.

Her ne kadar tekmelemek, çılgılık atmak ve bu bağla savaşmak istesem de, gerçek şu ki onların benim olduğunu *hissedebiliyordum*. Bu çekime karşı koymak zordu ama artık Ash'in bana meydan okuduğu gibi kaçmıyordum ve bu adamların beklediğimden daha karmaşık olduklarını görüyordum.

Mathias kapaklı bir tencere ve malzemeleri çıkarmamı izlerken, "Doğrusu bunu yapabildiğini fark etmemiştim bile," dedi.

Onu her adımda yönlendirirken sesimi sabit tuttum, büyük bir servis kasesi ararken onu tavayı izlemeye koydum.

Onu elime aldığımda, elimi onun elinin üzerine koydum ve patlamayı beklerken tencereyi hareket ettirmesine yardım ettim.

Bu çok basit bir görevdi ama kendini bu işe vermiş görünüyor, ben de bunu umuyordum.

"Demek işlerimizi biliyorsun. Siz ne iş yapıyorsunuz?" Ash sonunda sordu ve bize katılmaktan çok konuşacak bir şey verdi.

"Aslında sizinkini bilmiyorum," dedim Mathias'a. "Yetim kedi yavrularını mı kurtarıyorsunuz? Risk altındaki gençlerle mi çalışıyorsunuz? Yaşlıları yolun karşısına geçirip güvenli bir yere mi götürüyorsunuz?"

Kıkırdadı, şimdi rahatladığı için sesi daha hayat doluydu. Daha önce yüzünde beliren korku yerine bunu tercih ederdim.

"Benim işim Ash'e bağlı. Onun dükkanında özel boya işleri ve giydirmeler yapıyorum.

Sanat benim işim," diye itiraf etti.

"Bir saniye," diye homurdandım, omzumun üzerinden onlara bir bakış fırlattım. "Yani, ben arabam için çıldırıyordum ve siz kendinizinkini hiç sorun olmadan tamir edebiliyordunuz öyle mi? Bu kadar sarsılmamış olmanıza şaşmamalı."

"Seninkine de yardım edebiliriz ama bahse girerim o da bizimki kadar yıpranmıştır, yani tamir etmeye değmez," dedi Ash. Bu kez ukala değildi, daha nazikti, sanki artık kırılğan olduğumu düşünüyormuş gibiydi.

"Yine çıldırmayacağım," diye homurdandım ama patlamış mısırın ilk pırıltıları başladığında sözümü kestim. Sonra devam ederken tekrar sessizleştik. Yavaşladıklarında ocağı kapattım. Stresimizin ortasında sakin bir andı ve sanırım hepimizin bir an için bunu içimize çekmeye ihtiyacı vardı.

Elimizde taze kâse ve yeni içeceklerimiz olduğunda hepimiz koltuğa geri yerleştik.

"Ee, sanat?" Ağzıma bir avuç patlamış mısır atıp beklerken çiğneyerek sordum. Önce o patlamış mısırdan bir ısırık aldı, gözleri parlıyordu.

Her duyguyu yüzüne yansıtışına gülümsemekten kendimi alamadım. Sadece tahmin etmek yerine ne hissettiğini görebildiğimde biraz daha az korkutucuydu.

"Evet, bu her zaman sevdiğim bir şeydi ama ailem karşı çıktı. Sanatçı olmak yüksek sosyete de bir sürü üyesi için pek de iyi bir özellik değil," dedi gözlerinde gölgelerle. 'Aile beklentileri' konusunu anlayabiliyordum. "Her türlü sanatı yaptım ama eskiz ve resim benim rahat ettiğim sanat dalları. Arabaların gümrük işlerini yapmak sadece oyalanırken keşfettiğim bir şeydi ve Ash beni bu konuda kariyer yapmaya ikna etti."

"Bu harika," dedim, gerçekten ciddi dim. "Hem seni mutlu eden hem de başarılı olduğun bir şey bulmak bu dünyada nadir görülen bir şey."

"Sıra sende prenses. O zorba aileden kaçmak için ne yapıyorsun?"

"Güleceksin," diye iç geçirdim, bunu paylaşmak istemiyordum. Yaptığım işten utanmıyordum ama çoğu insan kitapların bir iş değil, hobi olduğunu düşünüyordu.

Bunu paylaşmaktan çekinecek kadar çok duymuştum. Ailem bu konuda gülmeye bayılırdı.

Mathias bir avuç patlamış mısır daha alırken, "Hayır, bilmek istiyoruz," diye beni temin etti. Bir şimşek daha çaktı ve o fark etmemiş gibi görünüyordu. Sanırım hepimiz bu konuşmaya yatırım yapmıştık.

"Kitap satan küçük bir işim var," dedim onlara. "Özellikle gizemli kitap kutuları ve tek kitaplar."

"Onları sen mi yazıyorsun?" Ash önümde oturup bana bakarken sordu.

Yanaklarım kızardı, "Hayır. Sosyal medyada bir kitapla gizemli bir randevu için bir kitabı paketlediğim bir video yaptım. Çok tuttu ve o zamandan beri çok yoğunum. Sırf bu yolculuğa çıkabilmek için dükkânımı tatile çıkarmak zorunda kaldım. Tekli ve kutulu kitaplar yapıyorum. Onları paketliyorum, onlar türü ya da mecazı seçiyor, ben de onlara bir tane gönderiyorum. Kitap eşleştirmesi gibi. Bence insanlar sürpriz unsurunu seviyor... Gerçi ben de öne çıkan kitap kutuları yapmayı düşündüm."

"İnsanlar bunu gerçekten seviyor mu?" Holt sordu ve Ash ile Mathias'ın ona kötü kötü baktıklarını fark ettim.

"Evet, dışarıda benim gibi bir sürü kitap delisi var. Yaptığım bir şey ailemi bir anlığına susturduğu için mutluydum," diye itiraf ettim. "Ama önemsiz olarak başlayan şey bir tutkuya dönüştü. İşimi çok seviyorum."

"Nasıl oldu da böyle boktan bir anne babaya sahip oldun?" Ash sordu. "Şanslıyım sanırım," diye iç geçirdim. "Hangi filmi izleyeceğiz?"

Mathias televizyonu açarken, "Konuyu değiştirmen çok hoş," diye homurdandı. "Bu gece korku filmi yok."

"Benim için sorun değil. Ben daha çok aksiyon ya da fantezi izlerim," dedim kanepeye uzanırken.

"Şu yeni ejderha filmine ne dersin? Aksiyon ve fantezi," diye sordu Mathias, ruh hali daha da aydınlanmıştı. En kötü ruh hallerini bile canlandırabilecek türden bir enerjisi vardı.

Belki de bu yüzden Holt'la birlikte bir sürüde çalışıyorlardı.

Diğer ikisi başlarını sallayarak onaylarken, "Bana uyar," dedim. Mathias küçük kutuyla sihrini konuşarak filmi getirdi. "Bunu nasıl yaptın?" diye sordum.

"Şey, eğer sana tüm sırlarımı anlatırsam bana neden ihtiyacın olsun ki?" Mathias bana sevimli bir sırışıla sordu.

Kendimi konuşmaktan alıkoymak için dudağımı çiğnedim. Söylemek istediğim şey, aklıma birkaç şey daha gelebileceğiydi ama henüz o noktada değildik. Bunun yerine, cevabımın ne olması gerektiğini düşünmek zorunda kaldım.

"Bağımsız bir kadını kim sevmez ki?" Ben de karşı çıktım.

"Sen bizim omega'mızsın, sana bakmaktan başka bir şey yapamayız. Bu bizim amacımız. Bu yüzden, senin için her şeyi yapmamaya alışmamız için bize biraz zaman vermen gerekecek," dedi Holt.

Onların omega'sı olmayı asla kabul etmemiştim, bunu unutmuş gibiydiler. Bu iğneleyici yorumu şimdilik kendime saklamanın en iyisi olduğunu düşündüm. Biraz daha nazik davranmak ve onları anlamak.

"Destek almak istemediğimi söylemiyorum ama kitaplar benim için bir tutku. Şu anda yaptığım işi seviyorum ve bundan vazgeçmek gibi bir planım yok," diye onları uyardım.

Ash, Holt'a alaycı bir bakış atmadan önce, "Pislik olabiliriz ama kalpsiz değiliz," diye söze başladı. "Holt öyle olabilir. Ama seni desteklemek için elimizden gelen her şeyi yapacağız ve hatta istersen bir üst seviyeye yükselmene yardımcı olacağız."

"Ah, aklıma bir fikir geldi," dedim yanaklarım düşünceyle yeniden kızarıırken.

"Lütfen söyle," dedi Mathias.

"Bundan nefret edeceksiniz," diye uyardım onları, sırtarak ve beklentimi yükselterek. Onlarla uğraşmak çok kolaydı. Ayrıca, zararsız alaylarımın her bir parçasını hak ediyorlardı.

Holt yarı homurdanarak, "Anlat artık," dedi. Huysuz alfamın fazla sabrı yoktu.

"Yani... Sanırım üçünüzün kitap okurken ve hatta siparişleri paketlemeye yardım ederken çekilmiş videolarını alırsam sosyal medya hesabım için faydalı olur," dedim sonunda. "Eğer bu paket olayını denersek, sizin de dahil olmanızı çok isterim."

"Gerçekten müşterilerin bundan hoşlanacağını mı düşünüyorsun?" Ash sordu, ikna olmamıştı ama karşı da çıkmıyordu. Buna şimdilik bir kazanç diyebilirim.

"Sizler uygulamaların kitap tarafında değilsiniz herhalde. Bir sürü susamış okuyucu var. Kitapları olan seksi adamlar çok tahrik edicidir ve reytingleri ve izlenmeleri artırır. Sayfamın seviyesini biraz yükseltebilir, bu da satışlar için çok iyi olur. Motosikletli Ash, kaskı ve her şeyiyle bir sapkınlık. Holt at sırtında ve Mathias boyayla kaplı? Bir sürü fikrim var." I

Üçünün de bana baktığını fark etmeden önce ağızımdan bir şeyler döküldü. Yanaklarım kızardı ve sanki kaybolacakmışım gibi kanepeye daha da gömülerek kendimi dizginledim. Annemin ve kız kardeşlerimin kafamın içinde bana yine bir ucube olduğumu söylediklerini duyabiliyordum. "Özür dilerim, yine kendi kafamın içinde kayboldum. Sana söyledim, kabul etmek zorunda değilsin. Sadece bir fikir."

Şimdi ben utanıyordum ve onlar hiçbir şey söylemiyorlardı. Belki de annemin beni hep suçladığı gibi, çoğu insan için çok fazlaydım.

"Bu garip görünüyor," diye söze başladı Holt, Ash bacağını tokatlamadan önce.

"Herkeseye göre değil," dedim hemen. "Söylediklerimi unut gitsin."

İçime kapanıyor ve kendimi geri çekiyordum ve içimdeki omega, bunu düzeltmek için başka bir şey söylemeleri, onların yanında kendim gibi olamayacağımı hissettirmemeleri için çığlık atıyordu.

"O bir pislik gibi davranıyor, fikirlerinizi duymak isterim. Anlamıyor olmamız, denemek istemediğimiz anlamına gelmiyor. Ayrıca, Ash'in susuzluk tuzakları altında gelişeceğini hepimiz biliyoruz," dedi Mathias.

"Tek yapmam gereken okumak ve seksi görünmek mi? Yani, bu oldukça zor bir iş," dedi Ash, daha etkili olması için kollarını esneterek.

Onlara başımı sallayarak bir kahkaha attım. İçim parlıyordu, omega'm tam olarak neye ihtiyacı olduğunu bilen sürüsüyle gurur duyuyordu.

Telefonum çaldı ve onu almak için Ash'in yanına uzandım. Göğüslerim kafasına sürtündüğünde nefesinin kesildiğini duydum.

Hoppala. Geri almak için çok geçti.

Telefonumu elime aldım ve arayanın Bea olduğunu gördüm. Kahretsin, aceleden bütün gün ona mesaj atmayı unutmuşum.

"Filmi durdurabilir misin? Buraya gelip onurumu siz üçünüzden korumaya çalışmadan önce en iyi arkadaşımı aramam gerekiyor," dedim Ash'ten bu kez hareket etmesini istemeden önce. Üzerine başka bir şey fırlatmak istemiyordum.

Tamam bu bir yalandı ama yanlış bir fikre kapılmasını istemedim. Yeniden inşa etmemiz gereken daha çok güven vardı.

"Gerçekten üçümüzü birden kaldırabileceğini düşünüyor musun?" Holt yanıma yaklaşıp kalkmama yardım etmek için elini uzatırken sordu. Kabul ettim ve beni ayağa kaldırdı.

"Bir kadının gazabını hiç duydun mu? Ne hayal edersen et... Bea'ya karşı hiçbir şey yapamazsın," diye güldüm.

"Kahretsin, onu arasan iyi olur," dedi Mathias beni kovarak.

Bu hepimizi güldürdü ve iyi geçiniyor olmamız kalbimi mutlu etti. Artık korkarak kaçmak istemiyordum ve bu da

Kocaman. Beni savunmasız hissettirmişler, sonra da bunu halletmişlerdi, bunun alevlenmesine ve bizi birbirimizden daha da uzaklaştırmasına izin vermemişlerdi.

Mutfağa girdiğimde en iyi arkadaşımın numarasını çevirdim ve ilk çalışta açtı.

"Sürtük, hayatta mısın?" diye sordu aceleyle. Sesindeki endişeyle irkildim.

"Evet, hayatta kalmak. Bugün şehre gittim ve saklandım. Birkaç şirin yeni yeri ziyaret ettim. Mom-and-Pop mağazaları favorimdir," diye cevap verdim.

"Oh, evet. Hadi senin yaptığın sıkıcı şeyler hakkında sohbet edelim, ilgileriyle seni rahatsız eden üç ateşli kız hakkında değil," dedi alaycı bir şekilde.

Beni güldürmek için ne söyleyeceğini her zaman bilirdi.

"Holt mutfakta bir sihirbazdır. Akşam yemeğini o pişirdi. Gerçi açık sözlü bir pislik ve sözlerinin kulağa nasıl geldiğinin farkında değil. Ash flört ediyor ama beni rahat ettirmeye çalışıyor. Mathias daha nazik ve hevesli, kaçmak istemememi sağlıyor, eğer bu bir şey sayılırsa. Doğruluk mu cesaret mi oynadık... ve Mathias beni öptü."

"NE?" diye bağırdı ben konuşmayı kestiğim anda telefona doğru. "Lanet olsun sana. Neden seninle gelmedim?"

"İkimiz de ailemden söz edildiğinde senin dışarıda olduğunu biliyoruz," diye hatırlattım ona. "Ayrıca, biz kankayız, sürü arkadaşısı değil."

"Ah, haklısın," diye iç geçirdi. "Ama bunun bir tuzak olduğunu bilmemiz gerekirdi. Şaka bir yana, onlarla tek başına yüzleşiyor olmandan nefret ediyorum."

"Düşündüğüm kadar kötü değiller," diye itiraf ettim, duymamaları için sesimi alçalttım. Homurdandı, sonra ben bir şey söylemeyince ciddi olduğumu anladı.

"Bekle, ne?"

"Şimdi açıklaması çok zor ama ortada büyük bir yanlış anlaşılma ve görmedikleri bir sürü manipülasyon vardı. Sadece dalmıyorum ama artık daha az öfkeliyim. Yalnız kaldığımda sana her şeyi açıklayacağım."

"Yapsan iyi edersin," dedi. "Çünkü ben ikna olmadım."

"Yarın sana mesaj atabilir miyim? Film izleyeceğiz," dedim, başka bir şey söylesem duyulacağını biliyordum. Ve dürüst olmak gerekirse? Tekrar o kanepede, onların arasında olmaya hazırdım. Kokularının bu şekilde birbirine karışmasına bayılıyordum. Holt ve böğürtlenli turtası, Ash'in vişneli limonatası ve Mathias'ın narenciye kokusu bu canlı, taze, tatlı ve ekşi karışımı oluşturuyordu ve kafam yüzüyordu ve omega'm onlar için her şeyi bırakmaya hazırdı.

"Evet, ama daha fazla ayrıntı istiyorum," dedi Bea, beni içimdeki susuzluktan çekip çıkararak. "Seni seviyorum, sürtük."

"Seni daha çok seviyorum, pislik," dedim telefonu kapatıp oturma odasına dönmeden önce.

Üçü de birbirleriyle konuşuyor ve gülüşüyorlardı. Yanlarına yaklaştığım anda durdular ve dönüp bana baktılar. Beni inceleme şekilleri kendimi yeniden savunmasız hissetmeme neden oldu.

"Ne?" diye sordum. diye sordum.

"Hiçbir şey. Arkadaşınla her şey yolunda mı?" Mathias sordu.

"Evet, onu yarın arayacağıma söz verdim. Ona film izleyeceğimizi söyledim," diye yanıtladım üçünün arasındaki yerimi alırken.

"Gelip bizi uykumuzda öldürmeyecek, değil mi?" Ash tekrar önümdeki yerine geçerken sordu.

Mathias filmi oynatırken, "Jüri hâlâ kararını vermedi," diye güldüm.

Holt çekicilerin ikimizin de arabasını götürmesini izlerken, "Bunun için seni kesinlikle öldürecek," diye onları uyardım.

Ash ve dükkândaki bağlantılarım sayesinde hem bizim hem de onun arabasının yerine yenisini bulduk. Elime almak için sabırsızlandığım daha yeni bir model. Ne tür bir özel boya için çıldıracağını merak ediyordum.

"Hayır, bence gerçekten minnettar olacak," dedi Holt, bunu yüksek sesle söylemeye cüret ettiğim için bana ters ters bakarak.

"Buna büyük bir özür diyebiliriz," dedi Ash, yeni arabalar bırakılırken heyecanlı görünüyordu. Onun adına olmasına rağmen, onun paketi olarak imzalayabildik. Bayinin muhtemelen üzerinde daha fazla çalışması gereken hoş bir yasal boşluk. Gerçi temerrüde düşerse sonuçlarına katlanacaktık, o yüzden kazıklanmaktan çok da endişe ettiklerini sanmıyorum.

"Onun ateşlenmesini sevmem yanlış mı?" Holt yüzünde bir gülümsemeyle sordu.

Gözlerinde şeytani bir parıltı. "Cehennem gibi sıcak."

"Onunla pazarlık yapabiliriz," dedim, aklıma bir fikir geldi. "Eğer kabul ederse, şikayet etmeden ikimiz de iki video çekeriz *Holt*."

"Bu iyi," dedi Ash, başıyla onaylayarak. "Ne kadar istesem de sonsuza kadar burada saklanamayız. Fırtınaların en kötüsü artık sona erdi."

"Bunun için şükürler olsun," diye mırıldandım. Omega'mızın beni en kötü halimle görmesi egoma büyük bir darbe indirmişti. Beni bir saniye bile yargılamamış olması çok büyük bir şeydi.

Hepimizin kendi kişisel şeytanları vardı ve onunkilerle bir ilgimiz olmasından nefret ediyordum. Dün videolar hakkında konuşurken ondaki kırılğanlığı gördüm. Kendini kapattı ama içinde çaresizlik kıvılcımı vardı.

Bana baktığında, omega'm onu görmem ve ezmemem için yalvarıyordu, bu beni her şeyi kabul etmeye hazır hale getirdi.

O tür erkekler olmadığımızı kanıtlamak istiyordum. Ona gülüp geçecek, onu bir ödül karısı gibi evde tutacak alfalar.

Holt onun ateşini, Ash onun kahkahasını, ben de onun tutkusunu istiyordum. Üçünü de ortaya çıkarmak ve gelişmesine yardımcı olmak için elimizden gelen her şeyi yapardık.

Tabii önce bunun için bizi öldürmezse.

"Ne halt ettin sen?!" Taryn'in çığlığı hepimizi arkamıza döndürdü. Suçluluk duygusunu yüzümden uzak tutmak için elimden geleni yaptım.

"Doğruluk mu cesaret mi prenses," dedi Ash, o daha başka bir şey söyleyemedi.

Gözleri kısılmıştı.

"Seni öldürmemem için bana meydan mı okuyacaksın?" diye sordu kalçasını kaldırıp kollarını kavuşturarak ve öfkesinin tüm şiddetini bize göstererek.

"Bak, bir sürü olarak alışılmadık ve berbat bir şekilde bir araya gelmiş olabiliriz, ancak araçlarımız var ve benden uzaklaşsan bile seninle ilgilenildiğini bilmem gerekiyor," dedi Holt kararlı bir şekilde. Holt'un onun ateşine kendi ateşiyle karşılık verme şekli genellikle işi kızıştırırdı. Bunun yerine kızın kaşları havaya kalktı.

"Gerçek," dedi Holt'tan gözlerini ayırmadan.

"Boktan ailenize veya toplu taşıma araçlarına güvenmek zorunda kalmadan bunu kendi başınıza yapabilir miydiniz? Özellikle de sigorta parayı sana vermeden önce yavaşça etrafta dolanırken?"

İçini çekti, o çarpıcı mavi gözleri ona kaydı. Bu omega'nın içindeki hiçbir şey cevap vermek istemiyordu. Bunu omuzlarındaki gerginlikten, vücudunun hafifçe içe kıvrılmasından anlayabiliyordum.

Ama ona bir çıkış yolu vermedim. Bu sürüyü gerçek dürüstlük üzerine inşa etmeliydik.

Ve eğer kavgadan kaçınmak için bu gerekiyorsa, öyle olsun.

"Hayır," dedi, şimdi yere bakıyordu. "Hâlâ işimi kurmaya çalışıyorum. Ailem, söyledikleri her şeye uymadığımda beni işten çıkardı. Yıllardır kendi başımayım."

"Küçük bir anlaşmaya ne dersin?" diye sordum. "Çok fazla düşünmeden bunu senin için yapmamıza izin ver. Karşılığında videoları biz çekeceğiz. Holt şikayet bile etmeyecek... çok fazla."

Bana attığı bakış saf bir yargılamaydı.

"Berbat bir pazarlıkçısın. *Bana* bir araba aldın ve şikayet etmeyeyim diye *benim* için video mu çekmek istiyorsun?"

"Evet," dedim. Gözlerimiz kilitlendi ve ben hâlâ devam eden kavgayı görebiliyordum. Ama o da bunu istiyordu. Bir parçası bize güvenebileceğini, itimat edebileceğini bilmek istiyordu ve sanırım bu bizim için bir başka dönüm noktası olacaktı.

"Yolları temizliyorlar," dedi onun yerine. Sesi o kadar alçaktı ki eğilmek zorunda kaldık. Gerçi bu beni onun kokusuna daha da yaklaştırdı. Hindistan cevizi, kivi ve vanilya kokusunun içinde hâlâ bir tedirginlik olsa bile. "Yarın yola çıkabileceğiz."

"Plan yapmadan öylece gitmene izin vermeyeceğim," dedi Ash, artık ciddiydi. Kız gözlerini kırıştıtarak Ash'e baktı ama Ash çok hızlı hareket ediyordu ve ayak ayak üstüne atana kadar durmadı. "Seni yeni buldum ve yavaş yavaş ilerleme kaydediyoruz. Normal hayata geri dönmeyi ve senin olmadığın bir evde uyumayı reddediyorum."

"Benim de bir hayatım var," diye karşı çıktı, zayıf da olsa. "Bir dairem, bir işim var. Sizin de öyle."

"Bizim bir dairemiz yok," dedi Ash. "Holt'un ailesinin çiftliğinde büyük bir evimiz var. Kuş uçmaz kervan geçmez bir yerde ama motosikletle şehre kısa bir yolculuk mesafesinde."

Şimdi sesi emin değil gibiydi.

"Arka taraf en iyi sabah manzarasına sahip," dedim. "Ev çok güzel. Eski bir çiftlik evinden restore ettik. Şehirden uzaklaşmak için güzel bir mola aslında."

"Doğruluk mu cesaret mi Mathias?" diye sordu titrek bir sesle.

"Doğruluk, bebeğim," diye cevapladım, ne söylemesi gerekiyorsa bana güvenebileceğini ifade etmeye çalışarak.

"Korkuyor musun?"

"Dehşete düştüm. Ama sanırım bilinmeyenlere degecek. Sen her şeye değersin, Taryn."

Gözlerini kapattı, tek bir damla gözyaşı kaçtı. Ash yanağından aşağı yuvarlanmadan önce onu yakalayacak kadar yakındı, nazıkçe sildi ve onu kucakladı.

"Korkmana gerek yok. Bu sadece yeni bir macera. Birbirimizin gerçekte kim olduğunu öğreneceğimiz ve bunu bir sürüyle harmanlamanın bir yolunu bulacağımız bir macera," dedi.

Kahretsin, bu ondan beklediğimden çok daha yumuşaktı. Belki de hepimizi etkiliyordu.

"Senin yanına öylece taşınmamam," diye karşı çıktı, gerçi sesi her geçen an daha da zayıflıyordu.

"Neden olmasın?" Holt sordu. "Birbirinizi tanımaya devam ederken birbirinizden uzaklaşabilirsiniz."

"Peki ya senden benim evime taşınmanı istersem?"

"Hepimize sığmayacağı belli olan bir daireye mi?" diye karşılık verdi. Kadın yerinden kıpırdamayınca, adamdaki kavga isteği kayboldu.

"Seni takip ederdim, omega. Sen benimsin ve seni şehirden ya da kasabadan uzakta koruyamam," diye itiraf etti.

"İki hafta," dedi ve hepimizin kafasını karıştırdı.

"İki hafta mı?" Ash sordu. "Bundan daha fazla açıklamaya ihtiyacım olacak prenses."

"Kira kontratımı feshedip tamamen taşınmadan önce bana bu işin seninle yürüyeceğini göstermen için sana iki hafta veriyorum. Randevular planlayabilir ve birbirimiz hakkında bilgi edinmeye devam edebiliriz. İşlerimi yoluna koyacağım, sonra nerede kalacağımızı konuşabiliriz," diye açıkladı.

Holt ya da Ash ağızlarını açıp her şeyi berbat etmeden önce ben cevap verdim.

"İki hafta," diye kabul ettim. "Seni mahkemeye vereceğiz, omega."

Gözlerini devirdi. "Daha azını beklemezdim."

"Güzel," dedi Ash, onu kucağına alıp etrafında döndürerek. Şok olmuş kahkahası havayı doldurdu ve içimde bir şeyleri yatıştırdı, fırtınaların getirdiği o sert kenarları yumuşattı.

Onu öpecekmiş gibi görünüyordu ama kız arkasını dönünce onu yere bıraktı.

"Bu, arabana eklediğim tüm özellikleri sana gösterebileceğim anlamına mı geliyor?" diye sordu, yüzünde yine bir sırıtma belirdi.

Bir şekilde onun öfke fırtınasından kurtulmuştuk. Bu *büyük* bir kazançtı.

"O zaman özel bir boya işi için planları konuşmamız gerekiyor," diye ekledim. "Benim ikram et."

"Kur yapma hediyelerine göre bu oldukça fena," dedi isteksiz ama eğlenerek. "Siz hiçbir şeyi yarım yamalak yapmazsınız, değil mi?"

"Bir zamanlar cahildik. Bunun bir daha olmasına izin vermemeye kararlıyım," dedi Holt. Geçmişin gölgeleriyle dolu ama aynı zamanda biraz da umutla kaplı bir bakış paylaştılar.

Ash bunu anlaması için ona zaman tanımadan onu arabaya doğru sürükledi, sürücü koltuğuna oturturken heyecanla arabanın özelliklerinden bahsetti.

Arabanın üstünden bize baktı ve yolcu koltuğuna doğru koşmadan önce "Shotgun" diye bağırdı.

Holt inledi ve ikimiz de arabaya doğru yürüdük ve kavga etmenin bir anlamı olmadığını bilerek arkaya bindik.

"Bence ona bir SUV almalıydık," dedi Holt, emniyet kemerini bağlamaya çalışırken dizleri neredeyse göğsündeydi.

Benimki takıldığında ona yardım etmek için eğildim. İri gövdesi bu arabaya ya da arka koltuğa uygun değildi. Kemer tokasına takarken kışına dokunmamak için elimden geleni yaptım.

"Rahat mısınız?" Taryn arabayı çalıştırırken bize sordu. Gözlerindeki o şeytani parıltı kahkahalarımı bastırmama neden oldu.

"Oh, evet. Zaten nefes almaktan hoşlanmıyordum," diye alaycı bir şekilde cevap verdi Holt.

Gerçi sesi biraz nefes nefese ve gergin çıkmıştı.

"Kasabaya sadece birkaç dakika uzaklıkta. Park edip oradan yürüyebiliriz," diye söz verdi Holt yola doğru geri geri giderken.

Ash, Holt'a muhtemelen intikamla sonuçlanacak bir sırtış atarak, "Sadece şikâyet ediyor, bu yüzden ona ağız ağıza vereceksin," dedi.

Ama büyük alfa verdiği cevapla beni şok etti.

"Fena fikir değil," diye onayladı Holt, dikiz aynasından ona kaşlarını oynatarak. Daha önce bizim dışımızda kimseyle bu şekilde dalga geçtiğini görmemiştim. Sadece birkaç gün içinde neşesi yerine gelmeye başladı.

Duyduğumuz eş etkisi bu mu?

"Siz ikiniz çok fazlasınız," dedim başımı sallayarak. "Şimdiden özür dilerim, Taryn."

"Her zaman böyle midir?" diye sordu bu kez dikiz aynasından bana bakarak. Gözlüklerini düzelterip tekrar yola bakarken güzel mavi gözleri eğlence doluydu.

Ortak kokularımızla hapsolmaya alışmıştım. Belli belirsizdi ama evimdeymişim gibi hissettiriyordu. Şimdi onun kokusu da karışınca kendimi tamamlanmış hissettim ve her nefesin tadını çıkararak içime çektim.

"Bu çok uysal," diye itiraf ettim. "Çok daha kötü olabilirler."

Bu doğrudu, iki alfanın bir arada olması asla kolay değildi ve Taryn her gün nelerle uğraşmak zorunda kaldığını yeni yeni anlamaya başlamıştı. Dakikalar içinde alaycı, huysuz ve şapşal olabiliyordu.

"Kahretsin, Mathias, onu şimdiden korkutma. Bizimle neredeyse rahat etmesini sağladık," diye yakındı Ash, ama bunu inkâr etmedi.

Taryn, elini yakalayıp parmak eklemlerine bir öpücük konduran alfayı tersleyerek, "Dürüst olmasını takdir ediyorum," dedi. Yüzünde beliren allığı görebilmeyi isterdim.

"Hayır, öyle olmamasını istememiştim. Sadece seni çok fazla bunaltmak istemiyorum. Bize seni tanımamız için bir şans veriyorsun," dedi Ash hızla geri adım atarak. Holt gevşemeye başladığı gibi, o da ukalalığının bir kısmını kaybetmeye başlamıştı.

Taryn elini onun kalçasına koydu ve sanki yanmış gibi aynı hızla çekti, "Bunu anlıyorum ama bana yalan söylersen seni asla affetmem. *Tam* bir şeffaflık istiyorum. Eğer bu işi yürüteceksek, güven bir yapı taşı olmalı."

"Tamam, başlamak için... Eğer bana dokunmak istersen, hiç çekinmeden dokunabilirsin. Bunu sana saldırmak için yapılmış bir hareket olarak algılamayacağım," diye söz verdi Ash, samimi bir ses tonuyla. "Bunu sadece sen yalvardığında yaparım."

Konuşmadan önce sertçe yutkundu. Onun daha savunmasız tarafını görmek hoşuma gitmişti. İlk karşılaştığımızda üzerinde zırh vardı ve bizi içeri alırken yavaş yavaş zırhını kaybediyordu.

"Bildiğim iyi oldu. Sizinle daha rahat olmaya başladım. Sadece bir çizgiyi aşmak ve bunu bilmemek istemiyorum. Bir ilişkiye girmeyeli uzun zaman oldu, o yüzden biraz paslanmışım."

"Bizi korkutup kaçırmak kolay değil," diye söz verdi Holt.

Kasabaya girdiğimizde garip bir sessizlik oldu. "Nereye gidiyoruz?" diye sordum.

"Ana caddede yürüyebilmemiz için park edecek bir yer bulmaya gidiyordum," diye cevap verdi. "Gerçekten, sadece arabamı test etmek istedim ve o evin dışında da hepimizin birbirimizin etrafında olması gerekiyor."

"Ash ve ben fırtınada zarar gören dükkânlara yardım etmek istiyoruz. Seninle hırdavatçıya kadar yürüyeceğiz," dedi Holt ve pencereden dışarı, hasara bakarken iç geçirdi. "Bu tur toplum için çok kötüydü."

"Çok nazıksınız çocuklar. Mathias ve ben de yardım edebiliriz," diye teklif etti Taryn. Ash, "Bence bu ikinizin birbirinizi biraz daha tanıması için mükemmel bir zaman," diye konuştu. "Holt ve ben istemedenden de olsa onu gölgede bırakma eğilimindeyiz. Eğer bu iş yürüyecekse, birbirinize zaman ayırmalısınız."

bizimle bire bir."

"Bizden kurtulmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu, tüm bunlarla bir sorunum olup olmadığını anlamak için bana baktı.

"Hiç de değil. Evet, biz bir paket anlaşılmayız, ama sizinle baş başa zaman geçirmek hepimizin kullanabileceği bir şey. Özellikle de bu aşamada," diye açıkladı Holt.

"Benim için sorun değil ama geri dönüp yardım etmek istersek bizi durduramazsın," diye uyardı. Söyledikleri her şeye boyun eğmeyip karşı koymasını sevdim. Bu ikisinin de hayatında kullanabileceği bir şeydi.

"Peki," dedi Holt ve Ash aynı anda.

Taryn arabayı Ana Cadde'de nalbur dükkanının önünde bir yere çekti ve hepimiz arabadan indik. Holt garip bir takla attı ama hiç olmamış gibi ayağa fırladı ve Ash kahkahalarını bastırırken sırıttı.

"Belki daha büyük bir araba daha iyi bir fikir olabilirdi," diye kabul etti. "Mathias ve ben birkaç dükkâna bakmaya gidiyoruz. Bize ihtiyacınız olursa arayın," dedi Taryn ve ikisinin de yanaklarına birer öpücük kondurdu.

Yüzlerindeki şaşkın ifade paha biçilemezdi. Fotoğraf çekmek istedim ama vazgeçtim.

Bana döndüğünde, ona bir elimi uzattım, avuç içim yukarı bakacak şekilde. O da hiç tereddüt etmeden elini benimkinin içine soktu. İçime saf bir mutluluk yayıldı, beni içten dışa ısıttı ve gülümsememin buna uyduğunu biliyordum, yine de umursamadım.

Kızımız bize sadece bir şans vermekle kalmıyor, bunu benimsiyordu.

"Önce nereye gitmek istersin?" Onu ağzımı sulandıran kokusunu içime çekecek kadar yakınima çekerken sordum.

"Burada küçük bir kitapçı olması gerekiyordu. Oraya göz atmak isterim," dedi gözlerine ulaşan bir gülümsemeyle.

Bu benim için yeterliydi. Onu daha fazla tanımak istiyordum ve bu onun heyecan duyduğu bir şeydi. Onun bu yönünü henüz pek görmemiştik.

"Yolda uğramak istediğin bir dükkân olursa bana haber ver," diye ekledi, sanki üzülmemi bekliyormuş gibi dudağını çiğneyerek.

Eli elimdeyken hiç şansım yoktu.

"Ne olursa olsun bana uyar. Kitapları da severim. Eğer bir teknoloji mağazası varsa, evet, durmak isterim, ama bu küçük kasabada böyle bir şey olacağından şüpheliyim."

"Asla bilemezsin. Sanırım pizza için durduğumda bir ikinci el dükkânı görmüştüm, oraya da girebiliriz. Bazen insanlar garip teknolojiler bağışlıyorlar," dedi Taryn.

"Ben buna varım. Her türlü teknolojiyi severim" dedim. "Garip, küçük aletler ve oyun konsolları da dahil."

"Peki, başka ne yapmaktan hoşlanırsın?" diye sordu.

"İş ve teknoloji zamanımın çoğunu alıyor. Açık hava işlerine pek meraklı değilim," dedim bir hurdacının önünde dururken.

Dükkânı işaret etmeden önce, "Burası ancak bu kadar açık hava olabilir," diye itiraf etti.

"İçeri girebiliriz, vaktimiz var," dedim omuz silkerek. Sanırım şu anda onu her yerde takip etme isteğimi hafife almıştı.

"İçeri dalmaya hazır mısınız? Buraların bazıları yerden tavana kadar dolu. O yüzden bastığın yere dikkat et," diye uyardı.

Mathias'ın eski VHS oynatıcılar, oyun konsolları ve DVD oynatıcılardan oluşan yığınları karıştırmasını izlemek inanılmazdı. Gizli bir mücevher ararken gözlerinde bir ışık vardı. Bunu bütün gün izleyebilirdim ama ürkütücü olmak istemedim. Ama nadir bir şey bulmaya kendini adanmış olması çok tatlıydı.

Ben de aynısını yapmak için can atıyordum.

"Mathias, burada iyi misin?" Bakışlarımı tekrar betaya dikmeden önce mağazanın etrafına göz gezdirerek sordum.

"Ha?" diye sordu, yeni aramaya başladığı yığından başını kaldırarak.

"Kitap bölümü var mı diye bakacağım. Bazen yeni bağışlanan kitaplar. Gidip baksam sorun olur mu?" Tekrar sordum.

"Evet, hazır olduğunda bana haber ver," dedi ve işine dönmeden önce bana bir öpücük gönderdi. Burada benimle birlikte olduğu için heyecanlı olması hoşuma gitmişti ama yeni toparlanmış bazı arkadaşlar gibi tepemde dikilmiyor ya da zorba davranmıyordu.

Yanından geçtim ve kasaya doğru yöneldim. Nedense kitapları hep oraya yakın bir yere koyarlardı. Oraya yaklaştığımda kalbim sıkıştı. Hiç kitap görmedim.

Tezgâhın arkasında oturan tatlı, küçük bir bayan vardı, bu da yardım istememi biraz daha kolaylaştırdı.

"Affedersiniz hanımefendi, burada kitap var mı acaba?" Ona gülümseyerek sordum.

"Ah, pardon. Elimize geçen tüm kitapları birkaç bina aşağıdaki kitapçıya bağışlıyoruz," diye cevap verdi. "İnanılmaz küçük bir dükkân, bir göz atmalısın."

Bu kasabanın sahip olduğu topluluk duygusunu gerçekten çok sevmiştim. Bu alışık olduğum bir şey değildi ve annemin her zaman 'daha iyisini' araması sayesinde şehrin gösterişli yerlerinde bulunduktan sonra, böyle bir şeyi her zamankinden daha çok arzuluyordum.

"Sorun değil. Bir dahaki sefere oraya gitmeyi planlıyoruz," diyerek onu rahatlattım. "Teşekkürler."

Başka bir müşteri önündeki sepeti boşaltırken bana hızlıca veda etti.

Bugün kıyafet ya da dekorla pek ilgilenmiyordum, bu yüzden arkadaşımı bıraktığım yere geri döndüm.

Yanında durduğumda Matthias hâlâ elektronik raflarını karıştırıyordu. "Bir şey bulabildin mi?"

"Henüz değil, sen?" diye sordu bir başka el oyun konsolunu atılacaklar yığınının yerleştirirken.

"Bayan tüm kitapların kitapçada olduğunu söyledi," diye anlattım rafa yaslanırken.

"Gitmeye hazır mısın?" diye sordu, aramaya başladığından beri ilk kez durup bana baktı.

"Acelem yok. Hâlâ arıyorsan sana eşlik ederim," diye söz verdim.

"Hayır, gidebiliriz. Şu yığınları geri çekeyim de kitapçıya gidelim," dedi.

"Benim yüzümden durma. Seni bekleyebilirim," diyerek onu rahatlatmaya çalıştım.

Eşyaları geri taşımaya başlarken cevap vermedi. İşini bitirmeden hemen önce bana gülümsedi, son VHS oynatıcıyı bulduğu yere bıraktı ve elinde kumandalar ve birkaç oyunla birlikte tek bir oyun seti kaldı.

"Peki, bu nedir?"

"Bu eski bir Nintendo, oyun paketinde çocukluğumuzdan kalma eski favorilerimden biri var, internette bulmaya çalıştım ama her zaman bir fiyasko," diye açıkladı, gözlerinde yine o heyecan parlıyordu. "İstersen döndüğümüzde kurup deneyebiliriz."

"Ben hiç oynamadım. Annem her zaman bunun 'kadın işi' olmadığını söylerdi," diye açıkladım, bu düşünce karşısında gözlerimi devirerek. Yemin ederim onun yanında eğlenceli ya da heyecan verici bir şey söz konusu bile olamazdı.

Beni tezgâha götürüp konsolu üzerine yerleştirirken, "Annen hakkında her hikâye duyduğumda ondan daha da nefret ediyorum," diye homurdandı

Bayan için.

"Oh, bugün fazladan birkaç oyun aldım, onları da atayım. Aynı fiyata tabii ki." Tezgâhın arkasına saklandı ve on oyunluk bir desteyle çıkageldi. "Buyurun."

"Teşekkür ederim," dedi adam, oyunları karıştırmaya başlamıştı bile, gülümsemesi her biriyle daha da artıyordu. "Bu harika."

"Çok uzun zamandır buradaydı, bir yuva bulduğu için mutluyum," dedi kadın hesabı öderken. Ödemeyi yaptıktan sonra elini tekrar bana uzattı ve beni dükkândan dışarı çıkardı.

"Küçük, yaşlı kadın kitapçıya yakın olduğumuzu söyledi," dedim ona bir sonraki dükkânın önünden geçerken.

"Sanırım geldik," dedi pencereden içeri bakarken.

Şirin, küçük bir yerdi, penceresi kıvrık bir ağaç ve asılı perilerle tuhaf bir sahne gibi boyanmıştı, yanında birkaç çocuk masalı sergileniyordu.

İçerisi çok sevimliydi. Pencerenin yanında bir dizi pelüş sandalye ve küçük masalar vardı. Oturup birkaç kitap okumak için mükemmel bir yerdi.

Eğer bir vitrinim olsaydı, istediğim şey bu olurdu. Rahat, davetkâr ve ev gibi. "Peki, nereden başlıyoruz?" Mathias beni biraz daha yaklaştırmak sordu

ve etrafına bakınıyor. "Oh! Bana şu gizemli kitap yeteneklerini göstermeye ne dersin?"

"Pekâlâ," dedim, küçük bir kitap eşleştirmesi yapma şansına atlayarak. "Bana okumaktan en çok hoşlandığın üç şeyi söyle, ben de elimden geleni yapayım."

"Fanteziyi çok severim, senin uzmanlık alanın olduğu için romantizm de diyeceğim. Neye bulaştığımızı bilmek istiyorum," diye dalga geçerek bana göz kırptı. "Ve diyelim ki... büyü."

"Tamam, ama bunu Taryn tarzı yapacağız, yani sen o rahat küçük sandalyede oturacaksın, ben satın alacağım, ben de paketleyeceğim. Yan tarafta bir el sanatları dükkânı var," dedim sırtarak.

Aptalcaydı ama gerçekten de işime ne kadar emek harcadığımı görmelerini istiyordum. Bulduğum kitapçı topluluğu dışında hayatımdaki herkes bu işi hep küçümsüyordu.

Farklı olmalarını istedim. Hayır.

Farklı olmalarına ihtiyacım vardı.

"Tamamdır, bebeğim. Burada bekliyor olacağım."

Sırtarak döndüm ve romantizm bölümünü aradım. Bulmam uzun sürmedi. Aslında mağaza, kitapların birçoğunun üzerine küçük notlar bırakmış, kişisel favorileri ve viral olanları işaret etmişti.

"Tamam, umarım haddimi aşmıyorumdur," diye sordu çekingen bir ses. Döndüğümde sevimli, kıvrıkcık saçlı, ayaklarını sürüyen ve kararsız görünen bir omega gördüm. "Gizemli kutular yaptığınızı mı söylemişsiniz?"

"Yapıyorum," diye itiraf ettim, bu işin nereye varacağından emin değildim. Buraya kesinlikle onun işine karışmak için gelmemiştim.

"Tanıdık geldiğini düşündüm. Onları sevimli ambalajlar ve kinaye videolarıyla yapan sizdiniz, değil mi? Maskeli adam şekerleme kutusunu gördüm ve aslında daha geçen hafta aldım," diye bağırdı ve artık tüm utangaçlığını kaybetmişti.

"Ne, gerçekten mi?" Tamamen afallamış bir halde sordum. Burada bir hayali olan ve bunun gerçekten gerçekleşip gerçekleşmeyeceğinden emin olmayan küçük bir hiç olduğumu düşünüyordum.

"Evet, bak!" diye elimden tuttu ve beni mağazanın içinden arka odaya sürükledi. Saf, düzenli bir kaos vardı ve tam ortada masa olarak ikiye katlanan büyük bir masa vardı. Bir tarafında bir bilgisayar, diğer tarafında ise yığınla kitap ve kâğıt vardı. Kenarda da tatilden hemen önce gönderdiğim kutularımdan biri duruyordu.

"Vay canına," dedim şaşkınlıkla başımı sallayarak. "Bazılarını gönderdiğimi biliyorum ama bu çılgınlık."

Güldü. "Buralı mısın? İrtibatta kalmak ya da eğer kabul edersen birkaç kutu göndermek isterim."

"Buralı değilim... en azından henüz," diye itiraf ettim. Dürüst olmak gerekirse, çocukların evlerinin nerede olduğunu bile bilmiyordum. Ya da buradan nereye gideceğimizi. "Ama fırtına hasarını hallettikten sonra konuşmaya açık olurum."

Gülümsemesi düştü. "Dışarısı çok kötü. Anlıyorum. Sana kartımı vereyim." "Teşekkürler," dedim ve cebime koydum. "Kesinlikle burada olacağım dokun."

"Ben Dani, bu arada."

"Taryn," dedim, birden utandım ama gülümsedim.

"Kitabını bulman için seni yalnız bırakayım," diye söz verdi ve benimle birlikte dışarı çıktı. "Öndeki tatlı kız için ne seçtiğini görmek için sabırsızlanıyorum."

Bir an için kıskançlık hissettim ama bana göz kırptığını görünce rahatladım. Bir şey demek istememişti ve o zaten benimdi.

Sakin ol, Taryn.

Bana hızlıca veda etti ve ben romantizm rafına geri dönerken ön tarafta kayboldu. Acele etmedim, her birine göz gezdirdim ve uygun olup olmadıklarını anlamak için kitapların arkalarını okudum.

Sonra tüm zamanların en sevdiğim kitaplarından birini gördüm. Fae, büyü ve romantizmden oluşan, mükemmel miktarda gizem ve olay örgüsü içeren harika bir hikâyeydi. İçimde seveceğine dair bir his vardı.

Ön tarafa yürürken bunu arkamda tuttum. Gerçi endişelenmeme gerek yoktu, yüzünde küçük bir gülümsemeyle çantasını karıştırıyor, sabırla bekliyordu.

Sabır, eş düşünürken aklıma gelen bir şey değildi ama benim işimi yapmama kolayca izin verdiğini ve somurtmak ya da kızmak yerine sadece kendini eğlendirdiğini görmek büyük bir yeşil bayraktı.

Onlarla geçirdiğim her an, kırmızı bayraklardan çok yeşil bayraklara sahip olduklarını biraz daha fazla fark ediyordum. En azından şimdi. O zamanlar için konuşamam.

Dani kitap seçimime gülümsedi ama adını söylemedi, beni kontrol etti ve güvenli olması için iki poşete sardı.

"İşte makbuzunuz. Senden haber almak için sabırsızlanıyorum," dedi ve geniş sırtışıyla kâğıt parçasını uzattı.

"Ben de sizinle çalışacağım için heyecanlıyım," diye söz verdim, çantayı alıp ona el salladım.

"Bana iyi bir şey buldun mu?" diye takıldı ayağa kalkarken, elini tekrar bana uzattı. Her zaman bana uzanması ve dokunması hoşuma gidiyordu.

Bu bana istendiğini hissettiriyordu, kulağa ne kadar acınası gelse de hayatımda daha çok ihtiyacım olan bir şeydi bu.

"Evet, şimdi el sanatları mağazasına gidiyoruz. Çabuk olacağıma söz veriyorum," dedim bu sefer onu çekerek. Kıkırdadı ama bir mağazadan diğerine geçerken itiraz etmedi.

Sözüme sadık kalarak on dakika içinde girip çıktım.

"Geri dönüp diğerlerini kontrol edelim," dedim, el yapımı şekerler ve unlu mamullerle övünen küçük tatlı dükkanını gördüğümde sözlerim kesildi. "Aslında, hadi bir şeyler atıştıralım."

"Oh, kesinlikle," dedi. Bu betanın her şeye hazır olduğunu hissediyordum ama umarım onu çekiştirmemden sıkılmamıştır.

Çok fazla sayıda kutuyu çeşitli şekerlemelerle doldurmama yardım ederken endişelerim kayboldu. Dükân da kasabanın geri kalanı kadar şirindi. Burası

Sahibinin yaptığı işi sevdiğini anlayabileceğiniz yerlerden biriydi.

Bu kasabada ne kadar çok zaman geçirirsem, evimi bu gölün kıyısında yapmayı o kadar çok istiyordum.

"Neden kaşlarını çatıyorsun?" Dışarı çıkmaya başladığımızda Mathias sordu. Kaşlarımı çatığımı fark etmemiştim bile.

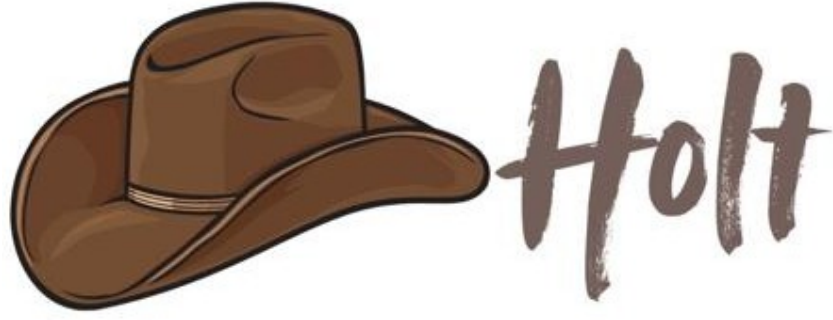
"Özür dilerim, sadece bu kasabayı ne kadar sevdiğimi düşünüyordum ve yakında buradan ayrılacak olmaktan nefret ediyorum. Tüm işletmelerin küçük ve hayallerini yaşayan insanlara ait olmasını seviyorum. Ben de bunu istiyorum. Deniz kenarında olmayı ve daha önce hiç sahip olmadığım bir topluluk duygusuna sahip olmayı seviyorum... Ben sadece... Gerçeğe dönmeye hazır değilim."

"Eğer buraya taşınmamızı istersen, hiçbirimizin bunu gerçekleştirmekte tereddüt etmeyeceğine dair bir his var içimde," diyerek beni rahatlattı.

Gerçi bu beni de korkutuyordu. Taşınmak hakkında konuşmaya hazır mıydım? Yollarını ayırmak istemediklerini açıkça belirtmişlerdi ama ben bunu gerçekten düşünmemiştim.

Yine de, boş daireme geri dönmeyi hayal ettiğimde, tek yapmak istediğim onu itmektir.

Beklediğim ya da hayalini kurduğum gibi bir sürü değillerdi ama yine de onlarsız bir hayat düşünemiyordum.

Fırtınadan zarar görenlere yardım etmek için çalışıyor olsak da Taryn'den ayrılmanın kalbimi ne kadar acıttığını fark etmemiştim.

Ayrıca, tüm bu duygular nereden geliyordu? Ben her zaman soğukkanlı biriydim ve burada duygularım mı vardı? Bu da neyin nesiydi böyle?

"Dünya'dan Holt'a," Ash'in sesi düşüncelerimi böldü. Alfa benim dikkatimin dağılmasıyla eğlenmiş görünüyordu.

"Ne istiyorsun?" Huysuz yüz ifademi koruyarak sordum.

"Camları ve tahtaları kırılmış bir avuç dükkânın önünden geçtik. Sana ilk olarak nereden başlamak istediğini sordum ve sen yürümeye devam ettin," dedi, izlerinde durdu ve beni zorladı.

Lanet olsun. Bir şeyler döndüğünü anlayacaktı ve ben de durumu nasıl kurtaracağımı bulmalıyım.

"Belki de yardım etmek için doğru hissedenden birini görmedim. Bunu hiç düşündün mü?" diye sordum.

Bana gözlerini devirerek cevap verdi. "Mathias'ın yanında güvende. Gerekirse onu koruyacağına güvenmeliyiz."

"Mathias bunu yapmazsa kışına tekmeyi basacağımı biliyor," dedim.

"O zaman onunla gitmesine izin verdiğin için kendine kızacaksın. Belalı biri olduğunu biliyorum Alfa. Bana söylemene gerek yok," diye iç geçirdi Ash. "İyi bir alfa olmak ikisine de güvenmek demektir."

"Bunun üzerinde çalışıyorum," diye iç geçirdim.

Bir kez başını salladı, sonra kaldırımı kaplayan kırık tahta ve camlara baktı. "Peki, nereye?"

Bir antikacının önünde durdum. Normalde gireceğim türden bir yer değildi, ama içimden bir ses bu dükkânda olduğumuzu söylüyordu.

burada gerekli.

Her zaman içgüdülerime göre hareket ederdim ve şimdiye kadar beni hiç hayal kırıklığına uğratmamıştı.

En azından eskiden böyle düşünürdüm. Son zamanlarda Taryn'in bize verdiği vahiylerle bunu daha çok sorguluyordum.

Dikkatli bir adımla kapı aralığını ve girişteki döküntüleri geçtim ve burada çalışan biri olup olmadığını anlamak için seslendim. Dükkânın arka tarafından uzak bir ses bana seslendi. Ash'e beni takip etmesi için el salladım ve burada her kim varsa aramaya başladık.

Yıkım dükkânın ortasına kadar uzanıyordu. Yüzlerce yıldır güvende tutulan bu kadar çok kalıntının doğa ana tarafından harap edildiğini görmek üzücüydü.

Kasaya geldiğimizde bizi tatlı bir gülümseme ile yaşlı bir beta karşıladı, sözleri üzüntüsünün ağırlığını taşıyordu. "Üzgünüm çocuklar. Temizlik ve onarım için kapalıyız."

"Şey, hanımefendi, biz yardım etmek için buradayız. Eğer bizi kabul ederseniz," dedim ona, gülümsemesine karşılık vererek. Alışık olduğumdan daha nazık bir gülümsemeydi ama bu sevimli, yaşlı beta karşısında sinirlenmeye de dilim varmıyordu.

"Oh, bu harika olur. Ben de tam hırdavatçıya gidip resimli pencere ve kapı için kontrplak almak üzereydim. Siz ikiniz camı ve kırık kapıyı temizler misiniz? Bu, burayı düzene sokmak için harika bir başlangıç olur," dedi. "Ayrıca, iki iri yarı alfanın işi benimkinden daha kolay olur."

"Memnuniyetle," dedi Ash ona, cazibesini yeniden artırarak. Bazen insanlarla bu kadar kolay konuşabilmesine ve mütevazı görünmesine imreniyordum.

"Arka tarafta camları koymak için getirebileceğiniz birkaç çöp tenekem var. Dışarıda onları boşaltabileceğiniz bir çöp konteyneri de var," dedi.

Elimi uzattım. "Ben Holt ve bu da Ash." Sert bir el ile sıktı. "Deb."

"Pekâlâ Deb, ihtiyacın olanı toplayabilirsin ve bizi işimizle baş başa bırakabilirsin," diye söz verdi Ash ona.

"Siz ikiniz tam da bugün ihtiyacım olan meleklersiniz, hem de alfalar," dedi bir başka gülümsemeyle.

"Yardım edebildiğime sevindim," demek aklıma gelen tek şeydi. *Aferin Holt. Her zaman çok yumuşak.*

"Ash, sen git tenekeleri getir, ben de cam ve tahta yığınları yapmaya başlayayım," dedim ona.

hırdavat dükkanı. Hizmet odasında süpürgeler ve faraşlar bulduk, onları da aldık.

Ash bana başıyla onay verdi ve tartışmadı. İkimiz de alfa olabilirdik ama bir işe başladığımda beni durdurmak mümkün değildi ve o da bunu biliyordu. El emeğinin beni kafamdan çıkarıp bir ritme sokan bir yanı vardı.

Belki de OKB'yle ilgili bir şeydi, emin değildim ama kendimi her zaman daha faydalı hissedirdim ve bu benim için çok önemli bir duyguydu.

"Hey, Holt, benim için biraz bırakmak ister misin?" Ash yanıma bir çöp tenekesi koyarken söyledi.

"Sen odunları getir, ben de camları hallederim," dedim ve başımı sallayarak teşekkür ettim ve tenekemi doldurmaya başladım.

"Elbette," diye homurdandı ve işe koyuldu. "Keşke biraz müzik olsaydı."

"Neden? Şarkı söyleyip dans etmeye başlardın ve bu işi asla bitiremezdik," diye hatırlattım gülerek.

"Öyle diyorsun. Benim için zamanın geçmesine yardımcı oluyor," dedi kapının alt panelini tutarak. "Kapının parçalanması ama bunun hâlâ sağlam olması şaşırtıcı. Tabiat Ana'nın neler yapabileceğini asla bilemezsin."

"Ash, yardım etmek için buradayız, okullu kızlar gibi sohbet etmek için değil," diye hatırlattım ona.

Gerçi sessizlik içinde çalışmak bana göreymiş, ona göre değil.

"Eğer gerçekten sohbet ediyor olsaydık, konu Taryn ve onu yanımıza nasıl alacağımız olurdu," dedi gerçekçi bir şekilde.

Haksız da sayılmazdı. Onu cipimize yükleyip hemen yanımıza almak için her şeyimi verirdim. Ama onun hayatını kendi hayatımızla birleştirdiğimizi ve bunun berbat etmek istemediğimiz hassas bir dans olduğunu aklımızdan çıkarmamalıydık.

"Hâlâ güven üzerinde çalışıyoruz. Sanırım çok zorlarsak tepelere doğru kaçmaya başlar," diye belirttim bir bardak daha tenekeye boşaltırken.

"Bu kadar derin olduğunu kim bilebilirdi Holt?" Ash bir yığın odun toplarken bana içimi gördüğünü belirten bir bakış fırlattı.

"Ha, ha, sadece bunu mahvetmemizi istemiyorum," diye homurdandım. "Ben zaten bir pisliğim ve bir geçmişimiz var, boş bir sayfa açmak o kadar kolay değil."

"Diline dikkat et genç adam," diye seslendi Deb arkamızdan. "Özür dilerim hanımefendi," diye mırıldandım ve işime geri döndüm.

Ondan küçük bir kahkaha duydum. "Siz ikinizi bir dakikalığına rahatsız edip şu kontrplağı benim için boşaltmanızı isteyebilir miyim?"

"Elbette," diye cevap verdim birkaç cam parçasını daha çöp kutusuna atarken. Eldivenlerimin tozunu çöp kutusunun üzerinden aldım ve onun beklediği kapıya doğru yöneldim.

"Siz ikiniz çok tatlısınız. Siz ikiniz nasıl oldu da kapılmadınız?" diye düşündü bizi arkadaki kamyonetine götürürken. Onu büyük, eski kamyonetin yanında dururken görmek neredeyse komikti.

"Denemediğimiz için değil," dedi Ash ona.

"Öyle mi?" diye sordu, artık kulak kesilmişti.

Ona 'kapa çeneni' der gibi bir bakış attım ama o geri adım atmadı.

"Eminim doğru kişi yakında karşına çıkacaktır. Harv'ımı yirmi yıl bekledim ve o öldüğünde neredeyse otuz beş yıldır evliydik. Onunla geçirdiğim her gün için minnettarım." "Kendinizi güvende ve korunmuş hissetmenizi sağlayan türden bir alfabaydı."

Ash kamyonetinin bagaj kapağını indirirken, "Ben de böyle bir aşk arıyorum," dedi. "Onu bulduk ama durum biraz karışık."

Yüzünü buruşturdu. "Olamaz, çoktan alınmış mı? Bir eş ararken bundan korkuyordum."

"Tam olarak değil," dedi Ash. "Sadece üniversitedeki kız arkadaşlarımızın onunla bilmediğimiz sorunları vardı ve bizi ona karşı kullandılar diyelim. Şimdi, yıllar sonra, burada onun bizim olduğunu öğreniyoruz ve o da bizim pislik olduğumuzu düşünüyor."

"İyi kurtardın," diye homurdandım ama o düşünürken neredeyse küfretmesine aldırmadı.

"Anladığım kadarıyla özür dilemişsin? Sadece özür dilemekle kalmayıp açıkladınız ve samimi davrandınız mı?" diye sordu. Bu yaşlı kadın artık yatırım yapmıştı, bu moral konuşmasından kaçış yoktu. Dürüst olmak gerekirse, itiraf etmekten ne kadar nefret etsem de, belki de ihtiyacımız olan şey buydu.

"Evet," diye onayladım. "Bizi ilk gördüğünde ve o tepkiyi verdiğinde, işin özüne indik. Betamızın daha yumuşak bir dokunuşu var, bu yüzden bize bir şans vermesine gerçekten yardımcı olan oydu. Deniyoruz ama şimdi ne yaparsak yapalım, yanlış bir hareket yaparsak onu kaybedecekmişiz gibi geliyor."

Deb'in yüz ifadesi bana bakarken yumuşadı. "Bence bu kadar çok çabalamanız, sözlerimi bağışlayın, bana çok önemsedığınızı gösteriyor. İşte bu seni kurtaracak olan şey. Bir eş bulmak, gerçek bir koku eşleşmesi, gerçekten her şeyi perspektife getiriyor. Sanki otomatik pilottaymışsın gibi, ama şimdi nihayet odaklanmışsın ve o kişi tam merkezde, kişiliğini, düşüncelerini değiştiriyor... seni kendinin yeni bir versiyonuna dönüştürüyor."

Ash omzumu dürttü. "Sanırım ikimize de bunu yaptı. Artık neredeyse yumuşadı."

Kıkırdadı. "Sözlerimi unutma. Bundan sonra ona iyi davranırsan sonsuza dek mutlu olursun. Eşler kolay kolay bırakılıp gidilecek şeyler değildir."

Kamyona el sallamadan önce "Yapacağız," diye söz verdim. "Şimdi başlayalım, bu kadar duygusal konuşma yeter."

Deb itiraz etmedi, sadece başını salladı ve kamyonu işaret etti Yatak.

"Şu pisliği temizleyene kadar bunu arka kapının hemen içine koy. Kalkın" diye talimat verdi.

"Peki hanımefendi," dedik aynı anda ve içeri girmeden önce bir kahkaha attı.

"Sen ne zaman duygusal bir tip oldun?" Cırcır kayışını çıkarmak için kamyonun kasasına atlayan Ash'e sordum.

"Taryn'in ilk kokusunu aldığımdan beri," diye itiraf etti ilk parçayı bana doğru iterken. "Onun benim eşim olduğunu bildiğimde içimde bir şeyler klikledi ve gerçek aşkı istediğimi anladım. Bilirsiniz, filmlerde gördüğünüz gibi."

"Tamam, eve döndüğümüzde kafanda bir şişlik var mı diye kontrol edeceğim. Çarpmış olmalısın," dedim ona.

Ash'le şakalaşıyor olsam da ben de aynı şeyi hissediyordum. Taryn ihtiyacımız olan eksik parçaydı ve onun yanımızda olması doğru hissettiriyordu.

"Bunu duyuyor musun?" Mathias kitabı arabaya yükledikten sonra sordu, ne olduğunu görmemesi için dikkatlice sarmıştım.

Doğrulдум, bagajı kapattım, sonra dinledim. "Şarkı mı?"

"Evet, sanırım yaklaştılar," diye güldü, seksenlerin rock müziğinin sesini takip ediyordu. Biraz daha yaklaştığımda birinin şarkıya eşlik ettiğini duyabiliyordum. Mathias beni köşeye çekip Ash ve Holt'u yaşlı bir betanın ön kapısını tamir etmesine yardım ederken bulduğunda bana sırtıttı. Antika dükkânının önündeki kaldırım gerçekten temiz olan tek kısımdı, çok çalıştıkları anlaşılıyordu.

Mathias'la geçirdiğim öğleden sonra kendimi hafiflemiş hissederek yeterince yaklaştığımızda Ash'in yanına atladım.

Bon Jovi'nin *Livin' on a Prayer* şarkısının nakaratını söylerken yüzünde parlak bir gülümsemeyle arkasını döndü.

Holt başını sallıyordu ama gülümsemesi de hiç görmediğim kadar parlaktı.

Şarkı devam ederken Ash ve Mathias da katıldılar; Ash elindeki süpürgeyi kullanırken ben de görünmez bir mikrofona şarkı söylüyordum. Holt'a doğru dans ederek ilerledim ve nakarat tekrar başlamak üzereyken sahte mikrofonumu ona uzattım.

"Olmaz," diye itiraz etmeye çalıştı ama aynı etkiyi yaratmadı.

"Biliyorsun, her zaman mutsuzmuş gibi davranmak zorunda değilsin, alfa," diye alay ettim ve ondan bir huff kazandım.

"Sanırım bunu fark etmemi sağlamaya başlıyorsun, omega," diye karşılık verdi, sürüsünün geri kalanının aptal gibi davranmasını izlerken binanın dışındaki tuğlaya yaslandı.

Şarkı bittiğinde nefesim kesilmişti ama sanırım hiç olmadığı kadar geniş bir şekilde gülümsüyordum. Onlarla tanışmanın verdiği paniğin bir kısmı geçmişti ve tek istediğim bunun gibi daha fazla an yaşamaktı. Sürümün gerçekte kim olduğunu görebildiğim, eski yanlışların ya da acıların olmadığı anlar.

Gıcırdayarak duran tekerleklerin sesi üç adamın da önümde hareket etmesine neden oldu. Onları kenara ittiğimde parlak, kırmızı spor bir arabadan inen bir kadın gördüm.

"Anne? Burada ne yapıyorsun?"

Annem en güzel surat ifadesini takınarak aceleyle ilerledi, beni kendine çekti ve bir kraliçe gibi yanaklarıma öpücükler kondurdu.

"Oh, Taryn, bu sabah mesajlarını aldığımda çok endişelendim. Sanırım baz istasyonları çökmüş olmalı; hepsi bugün geldi," diye bağırdı, aşırı beyaz kaplamalarının arasından yalan söyleyerek.

Evet, çünkü çoğu anne acil bir durumda tamamen toparlanmış görüldüğünden emin olurdu. Önce makyaj yapmak varken neden çocuğunuzun yanına koşasınız ki?

Şişe sarısı saçları yüksek bir midilliyle toplanmıştı, kıyafeti de sanki bir golf kulübüne gidiyormuş gibi markalı bir tenis takımıydı. Onu tanıyordum, muhtemelen kız kardeşimin paketlerinden birinden bir çeşit davetiye aşırıydı.

"Ben iyiyim."

Sinirlendiğimi gizlemedim. Tabii ki, burada heyecanlıydım ve harika hissediyordum ve sonra o ortaya çıkıp her şeyi mahvetmek zorunda kaldı.

"Onu güvende tuttuk. Sadece kasabaya biraz yardım ediyoruz. Fırtınalar bölgeyi harap etti."

"Göl evi nasıl?" Babamın sert sesi karışıma katıldı. Tabii ki tek düşündüğü yatırımlarıydı. Sanki oraya kendi cebinden bir kuruş bile koymuştu.

"Sorun yok. Sorun arabalarımızdı," dedim, bu özel alfayla konuşurken her zamanki gibi sesimi duygudan uzak tutarak. Herhangi bir zayıflık belirtisini, itaat etmenizi sağlamak için bir silah olarak kullanırdı.

"Güzel," dedi, arabaları sormadı bile. Ben arkadaşlarıma bir bakış atmadan Mathias'ın parmakları benimkileri bulup sıkıca tuttu.

Ash kolunu omzuma atarken beni rahatlattı. Bu, ailemden gizleme zahmetine girmedikleri bir destek gösterisiydi.

"Oh!" Annem dramatik bir şekilde nefes nefese kaldı, gülümsemesi genişledi. "Görüyorum ki sıkı çalışmamın karşılığını sonunda almışım."

"Bu konuda. Onun rızası olmadan bizi onunla tanıştırmadan hoşnut değilim," dedi Holt, sesi sert ve acımasızdı, ailemle karşı karşıya gelirken.

Bilmese bile, başlarının üzerinde asla kıskanamayacakları bir şey tutuyordu. Gerçek durum.

Annem sahte, müzikal bir kahkaha attı. "Onun ne kadar inatçı olduğunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalıydın. Bazen bir omega sadece doğru yönde itilmeye ihtiyaç duyar."

"Do-" Holt başladı ama ben uzanıp koluna dokundum ve başımı salladım. Annemin geçmişimiz hakkında hiçbir şey bilmesini istemiyordum. O zaman da umursamamıştı, şimdi de umursamayacağı kesindi ve zaten bunu bir başka 'ben demiştim' anı olarak kullanacaktı.

Bir kez başını salladı ve nefes alarak konuyu kapattı.

"Aslında göl evini senden satın alabilir miyim diye soracaktım?" Ash sordu. "Orayı çok sevdik ve sonuçta orada tanıştık. Avukatıma şartları hazırlatmaktan mutluluk duyarım."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bu konuda hiçbir bilğim yoktu ve açıkçası nasıl hissedeceğimi de bilmiyordum. Bu kadar büyük bir şeyi hiçbir şey yokmuş gibi satın alabilmeleri ne kadar çılgıncaydı.

Ben olsam bu umursamazlıkla bir kitap alırdım, tatil evi değil.

"Şey, ben, uh, bu nesillerdir aileme ait," diye gürledi babam, ama gözlerinde dolar işaretlerinin büyüdüğünü görebiliyordum. Miras adına tartışmıyordu ama evin sözde değerini yükseltiyordu.

Ash geri adımdı atmadı ve Holt'un eğilip bir şeyler fısıldaması, üçünün değilse bile ikisinin de aynı fikirde olduğunu gösteriyordu.

"Bu bizim için çok anlamlı olur," diye tekrarladı. "Şartları konuşmaya hazırım."

Hadi biraz yürüelim, olur mu?"

Ash babama gelmesini işaret etti, o da geldi, annem de peşlerinden gitti. Para konuşmak için hiçbir fırsatı kaçırmazdı.

Mathias şakağıma bir öpücük kondurarak, "Bırak o halletsin, bebeğim," dedi. "Nefes al."

Nefesimi içime çektim, başım dönüyordu. Kasıtlı değildi, yemin ederim içimdeki en kötü şeyi ortaya çıkarıyorlardı.

"Her şeyi mahvediyorlar," dedim sesim kısık bir şekilde. "Kendimi çok mutlu hissediyordum, sonra o geldi, her şeyi elimden aldı."

"O güce sahip değil," dedi Holt. Bu onun nadir yumuşaklık anlarından biriydi. Yaklaştı, böğürtlen, narenciye ve kurabiye kokusu duyularımı doldurdu ve ona bakmadan önce kokunun içime işlemesine izin verdim.

Kahverengi gözleri sıcaklıkla doluydu. "Neden böyle tepki verdiğini anlıyorum ama senin üzerinde bu kadar güç sahibi olamazlar. Artık sahip değiller. Ash spontane davrandı ama doğru kararı verdi. Buranın senin için bir anlamı olduğunu biliyordu ve senin için geri alıyor. Senin üzerinde sahip oldukları bir şey daha azaldı."

"Bunu öylece satın alacağınıza inanamıyorum," dedim, neredeyse yarı hıçkırık yarı kahkaha şeklindeki histerik bir sesle.

"Senin için her şeyi yaparız, Taryn," dedi Holt, sözleri o kadar içten ve inanç doluydu ki, içimde kopan fırtınalı duyguları kovalamasına izin verdim.

"Beni çok az tanıyorsun," dedim ama bu zayıf bir argümandı. Sadece arkadaş değildik, bir geçmişimiz vardı ama aynı zamanda dosttuk.

Kokusu yoğunlaştı, içine bir parça güven duygusu karıştı. Duyguların bir kokuyu böyle değiştirebileceğini bile bilmiyordum ama doğru okuduğumu biliyordum.

"Biz bu işin içindeyiz, Taryn. Artık hiçbirimiz için geri dönüş yok. Eğer bizi kabul edersen hepimiz bu işin içindeyiz. Bu da bazen Ash gibi doğru olduğunu düşündüğümüz şekilde hareket etmek anlamına geliyor. Ya da sizi aşağı çekenlerden korumak. Onlar ailedir, ama bazen bulduğunuz aile en anlamlı olanlardır."

Sözleri bana çarptığında bir damla gözyaşı aktı. Sanki beni sadece aşağılayan ya da kullanan ailemi bir kenara bırakmam için bana izin veriyormuş gibi hissettim. Bunu duymaya bu kadar ihtiyacım olduğunu farkında değildim ama şu anda tek yapabildiğim onun kollarına doğru kaymak ve ellerimi ortasına dolamaktı.

Mathias arkama geçti, ellerini Holt'un kollarının altında kalçalarımdayadı. Betanın narenciye kokusu Holt'un böğürtlenli kek kokusuyla karışarak tatlı, güven verici bir koku oluşturuyordu ve bu koku her geçen gün daha fazla evim gibi hissettiriyordu.

Gerçi şu anda Ash'i özlüyordu.

"Hadi, şu işi bitirelim de seni eve götürebilelim," dedi Holt.

Gerçekten yardım etmeme izin verdiğinde şok olmuşum, gerçi Mathias ve bana daha önce aldıkları eldivenleri son kalıntıları toplamamız için verirken ağır kaldırma işini o üstlenmişti.

Parçalanmış kapı çerçevesini yıkmam için bana bir çekiç verdiğinde, bunu yapmaktan çok mutlu oldum. Ben hıncımı yıpranmış ahşaptan çıkarıp kapıyı kırarken tek kelime etmediler.

Bir kadın görüldüğünde kahkahayı bastı. "Eskisini kırıp atmanın bir yolu da bu."

Holt çerçeveyi tam yerinden çıkarken yakaladı ve bir kenara koydu. "İyi iş çıkarmış."

"Sanırım ikinizin de övgüyle bahsettiğiniz omega bu," diye dalga geçince yüzüm kızardı ve başımı eğdim.

"Öyle," dedi Holt gururla. "Bu bizim omega'mız, Taryn. Taryn, bu Deb."

Betayı beklemediğim bir yumuşaklıkla tanıttı. Bu tatlı, yaşlı betadan hoşlanmış gibi görünüyordu.

"Merak etme," diye söz verdi. "Hepsi iyi şeyler. Bu adamlar seni kazanmak için çok uğraşıyorlar, biliyorsun."

"Öyle," diye onayladı Mathias bana göz kırparak.

"İşe yarıyor," diye fısıldadım komplocu bir tavırla. Her iki adamın da piyango kazanmış gibi soluk soluğa kalmalarını ve gülümsemelerini izlemek kesinlikle buna değerdi.

Belki de onları içeri almak o kadar da kötü değildi.

"Pekâlâ, alfadan alfaya konuşalım. Burası önemli bir yer ve manevi değeri var," dedi Taryn'in babası göğsünü kabartarak.

Bir alfa olabilirdi ama lanet bir aletti ve benim yarı boyumdaydı. Kendini üstün gören ama bir türlü üstünlük sağlayamayan türden bir alfaydı.

"Evet ve bu kızın için. Gerçi ikiniz hakkında öğrendiklerime göre bunun bir önemi olmayabilir," dedim tüm nezaket duygumu kaybederek.

Annesinin sahte gülümsemesi düştü ve gözleri kısıldı. Rol yapmadığı zamanlarda bu kadar yaşlı görünmesi garipti.

"Müstakbel kayınvalidenle bu şekilde konuşamazsın."

"Bak, ona yaptığın şey çok edepsizceydi. Onun aramalarını ve mesajlarını görmediğine bir an bile inanmıyorum. Dahası, onu kontrol etmediğin gerçeği korkunçtu. Burada dururken bile, arabası hurdaya döndüğünde bir gram bile sempati göstermedin. Klas satın alamazsınız sanırım," dedim, onları can evlerinden vurarak. Oyunlarının tam olarak ne olduğunu bilecek kadar çok şey duymuştum.

Babası yarım ağızla da olsa homurdandı. Haklı olduğumu çok iyi biliyorlardı.

"Ve siz bu küçük kabadayılık gösterisinin bizi kazanacağını mı sanıyorsunuz?" diye alay etti.

"Hayır, benim oyunum bu değil," diye düzelttim. "Ben bir pazarlık yapıyorum. Geri çekilip onu rahat bırakmanız, bir daha onunla olumsuz tek kelime konuşmamanız ve ev karşılığında The Haven'a iki yıllık üyelik vereceğim."

Bu onların dikkatini çekti. Birbirlerine baktılar, bu fikir karşısında adeta ağızları sulanmıştı.

"Şunu açıklığa kavuşturalım. İki yıllık ücretsiz üyelik ve evin fiyatı, hepsi seni rahat bırakmam için mi?" diye açıkladı. Yüzündeki kendini beğenmiş ifade iğrençti. İçlerinde herhangi bir ebeveyn şefkati olup olmadığını bilmek zorundaydım. Sanırım cevabımı almıştım.

"Bu evin piyasa değeri kadar, bir kuruş fazla değil," diye ekledim. "Ben parayı ödeyeceğim, sen üyeliği alacaksın, sonra da onunki de dahil olmak üzere hayatımızdan defolup gideceksin. Eğer seninle iletişime geçerse, ki bundan şüpheliyim, bu konuşmayı sadece nezaketle karşılayacaksın. Anlaştık mı?"

Babası tartışmak istiyordu, bunu kısılmış gözlerinden ve çenesinin sinirli bir şekilde sıkılmasından anlayabiliyordum ama yapmadı.

Onlara teklif ettiğim şey bir giriş yoluydu. Ağ kurabilecekleri ve özlemini duydukları fantastik hayatı yaratabilecekleri bir yer. Hepsi de dostuma karşı olumsuzluğu durdurmak içindi.

İğrenç.

"Bir anlaşmamız var. Sen şimdilik kalabilirsin, ben de avukatıma doğrudan satışı hazırlatırım," dedi sonunda.

Cüzdanımı çıkardım ve avukatımın kartvizitini çıkarıp uzattım.

"Benimkiyle irtibata geçsin, daha hızlı olur."

Bu sözlerle onları kovdum ve arkamı dönüp uzaklaştım. Birkaç adım uzaklaştıktan sonra döndüm.

"Unvan Taryn'in adına geçtiği anda üyeliği gerçekleştireceğim."

Başını salladı, itiraz etmedi.

İşten çıkarılmamın kanlarını kaynatmasını umuyordum. Telefonumu çıkarıp avukatımı aradıktan sonra kulüpte çalışan teyzeme bir mesaj attım. Ben onun en sevdiği yeğeniydim ve arabasına yeni bir özel bakım sözü verdiğimde, pazarlığın kendilerine düşen kısmını yerine getirene kadar üyelik onların olacaktı.

Taryn ve çocukları bıraktığım dükkâna doğru bir adım attım. Dönüş yolunda ailesiyle sohbet etmemin imkânı yoktu. Tüylerimi diken diken ediyorlardı ve onlardan uzaklaşmaya hazırdım. Taryn'in onlarla neden bu kadar çok mücadele ettiğini anlayabiliyordum.

Antika dükkânına döndüğümde Deb içeride yalnızdı ve kırık olmayan birkaç şey alıyordu.

"Diğerleri bunu kendin yapman için seni bıraktı mı?" Patlatırken sordum içinde.

"Evet, onlara kontrplağı pencereye yerleştirdikten sonra geri kalanı," dedi Deb bana.

"Kapınız yok," diye hatırlattım ona.

"Var, sadece arka duvara yaslanmış durumda," diyerek dükkânın arka tarafını işaret etti.

"Şunu senin için asmama izin ver, ben de seni rahat bırakayım," dedim, kendisi asarken çekip gitmeyi reddederek. İnatçı olabilirdi ama ben bunu çok daha kolay yapabilirdim ve onun incinmesi fikri hoşuma gitmiyordu.

Ben yanından geçerken yüzünde yumuşak bir gülümsemeyle, "Bu kız siz üçünüzle çok şanslı," diye yorum yaptı. Bu kasabada en sevdiğim sakin olma yolunda hızla ilerliyordu. Holt iyi seçim yapmıştı.

"Sanırım şanslı olan biziz," dedim arka kapıya doğru ilerlerken. Tam kapıya ulaştığımda telefonum çaldı ve Taryn'in adını görünce kalbim küt küt attı. Bu omega için gitmiştim.

TARYN

Yakında dönecek misin? Yoksa seni ailemden kurtarmam mı gerekiyor?

Yanıtımı yazmadan önce güldüm.

ASH

Güvendeyim. Sadece Deb'in evinde. Bu kapıyı asacağım ve geri döneceğim.

TARYN

Çok tatlısın. Holt şu anda pizza sipariş ediyor ve biz de başka bir film gecesiyle rahatlayacağız. Mathias bir video dükkânı buldu ve bir tane almak için içeri girdi; görünüşe göre, asla yeterince sahip olamazsın. Çok uzun sürmesin. Sizi bekliyor olacağız.

ASH

Söz veriyorum. Bu dünyada beni senden uzak tutabilecek pek bir şey yok. Ama bugün bu kapıyı takmak için söz verdim.

TARYN

Yemeği aldıktan sonra seni almak için uğrayabiliriz.

ASH

Kulağa bir plan gibi geliyor.

Telefonumu cebime koydum ve kapıyı çerçevesiyle birlikte aldım ve yerine yerleştirene kadar mağazada dikkatlice ilerledim.

Deb elinde çekiç ve çivilerle geldi ve ona ilk çiviye nereye çakacağını söyledim. Dudaklarına bir gülümseme yayıldı ve gözlerinde heyecan gördüğümü sandım.

"Ah, Harv beni şimdi görebilseydi," dedi ikinci çiviye yerine çakarken, sanki yıllardır en çok eğlendiği şey buymuş gibi neşeyle kıkırdıyordu.

"Bana neden ihtiyacın var ki?" O bir sonrakine geçerken ben de onunla dalga geçtim.

bir.

"Kapıyı tutmak için," diye basitçe cevap verdi ve bana alaycı bir sırıtış attı. Beni orada yakalamıştı.

Her şeyi düzelttiğinden emin olmak için birkaç gün içinde onu tekrar kontrol etmemiz gerektiğini aklıma not ettim.

Deb sonunda çekici indirdi ve geri çekilerek yaptığı işi hayranlıkla izledi. "Yardımlarınız için size ne borçluyum?"

"Hiçbir şey," diye cevap verdim başımı sallayarak. "Yardım edebildiğimiz için çok mutluyuz. Bugün kasabaya geldiğimizde, nerede faydalı olabileceğimizi bulmayı planlıyorduk."

"Hayırseverlik kabul edemem. Eğer kabul edersem Harv mezarında ters döner," dedi başını kararlı bir şekilde sallayarak ve gri buklelerini sallayarak. "Senin omega'n nasıl? Belki dükkânda ona götürebileceğin bir şeyler vardır."

"Kitaplar," dedim düz bir sesle. Henüz sevdiği ve sevmediği şeyler hakkında pek konuşmamıştık ve ona henüz sormadığım için kendimi aptal gibi hissediyordum.

"Burada pek bir şey yok ama arkada özel bir durum için sakladığım bir şey var," dedi uzak uca doğru giderken.

"Dürüst olmak gerekirse, buna gerek yok. Hizmet etmek bizim için bir zevkti," dedim, belki beni duyar diye normalden biraz daha yüksek sesle.

Elinde parıldayan bir şeyle yeniden ortaya çıktığında yüzünde bir gülümseme vardı. O yaklaştıkça gülümsemesi daha da genişledi ve bunun mücevherli bir taş olduğunu fark ettim. Gümüş metalin içine morun farklı tonları işlenmişti ve inanılmazdı.

"Kitap kızlarının taçlara bayıldığını duydum," dedi muzaffer bir edayla.

"Bunun için ne kadar istiyorsun?" diye sordum. Bunu bedavaya almamın imkânı yoktu.

Deb gözlerini kısarak, "Hiçbir şey," diye cevap verdi. Bu yaşlı beta ve ben birbirimize çok benziyorduk.

"Sana bir şeyler ödeyeceğim. Eğer ödemezsem bunu alıp gitmek içime sinmez," diye açıkladım.

Bana doğru itti, "Hayır, ısrar ediyorum. Tüm bunları temizlemek günlerimi alırdı. Emek karşılığında bir takas."

Sahte bir iç çekişle aldım ve gülümsemesine karşılık verdim. Madem geri dönecektim, ona bir şekilde borcumu ödeyecektim.

"Teşekkürler Deb. Taryn buna bayılacak," dedim ve ayrılmadan önce benim için paketlemesine izin verdim.

"Git kız arkadaşını kazan."

Holt yemeği taşırken telefonum çaldı.

ASH

Siz hazır olduğunuzda.

TARYN

Holt yiyecekleri aldı ve Mathias'ın bu tarafa doğru geldiğini gördüm.
Oraya varmamız için bize biraz zaman ver.

ASH

Tatlı yüzünü tekrar görene kadar geçen zamanı sayıyor olacağım.

TARYN

Biraz abartıyorsun, ha?

ASH

Ben romantik biriyim.

Ayrıca kalp gözlü bir glen yüz gönderdi.

Aynı anda hem i çektim hem de gülümsedim. Hepsi beni kazanmak için çok uğraşıyordu ve işe yarıyordu. Ash'in umutsuz bir romantik olmasını, Mathias'ın tatlı olmasını ve hatta Holt'la benim ileri geri gitmemizi seviyordum.

"Seni böyle sırttan kim?" Holt pizzayı ve çantaları arka koltuğa yerleştirip ortaya doğru ilerlerken sordu.

"Ash," diye cevap verdim, tepkisini beklerken dudağımı çiğniyordum. Holt bana sadece başıyla onay verdi.

Mathias Holt'un arkasına geçti ve bir poşeti ödül gibi havaya kaldırdı. "Harika bir seçim yapmışlar. Umarım bir maratona hazırsınızdır."

"Uyanık kalabilir miyim bilmiyorum ama ben varım. Kulübeye dönmeden önce Ash'i almaya gidiyoruz."

"Kucağımı yastık olarak kullanabilirsin," dedi Holt arabayı çalıştırıp antika dükkânına geri dönerken.

"Belki. Eğer şanslıysan," diye karşılık verdim. "Yarın temizliğe yardım etmek için geri gelecek miyiz?" Bir an için bana baktılar. Hayatlarımıza geri dönmekten bahsetmiştik ama yapmak istediğim son şey ayrılmaktı. Bugünden sonra olmaz.

Anlaşılan onlar da aynı fikirdeydi, her birimiz başından beri planımız buymuş gibi davranıyorduk.

"Mathias'ın maratonuna bağlı. Öğle yemeğinden sonra kesin diyebilirim," dedi Holt. "Deb'in işini hallettiğinden emin olmak istiyorum, sonra bize başka kimin ihtiyacı olduğuna bakabiliriz."

"Oh, bir de çekmemiz gereken bir video var," diye ekledi Mathias bana sırtarak.

"Ne?" diye sordu Holt. Holt, Ash'in atlaması için park ederken sordu, döndü ve sessizce bir açıklama talep ederek kaşlarını bize kaldırdı.

"Taryn'e bana gizemli bir randevu kitabı yaptırdım. Her şeyi o paketledi," diye cevap verdi. Diğerleriyle alay ediyor olması çok komikti. Kim derdi ki bir sürü üyesi ilk önce benimle video çektiği için alay edecek?

"Demek çekecek bir videon var, öyle mi duydum?" Holt homurdandı, düpedüz rahatlamış görünüyordu. Koca bebek.

"Sana ve Ash'e de bir tane yapmam gerekiyor mu?" diye sordum.

"Video istiyorsan, istiyorsun," diye cevap verdi Ash, neredeyse somurtarak. "Tamam, yarın kasabaya gittiğimizde size iki kitap alabilirim.

aynı zamanda. Aslında, doldurman için bir anket formum var, böylece gerçekten hoşuna gidecek bir tane bulabilirim," diye düşündüm.

"Yarın. Bu akşam sinema ve pizza var. Sadece rahatlatıcı bir gece. Çılgın bir gün oldu," dedi Ash kendi esnemesinin ardından.

Ailemle uğraştıktan sonra onu suçlayamazdım. O etkileşimden sonra göğsüm hâlâ gergindi ve bir iç çektim.

"Ailemle sohbetin nasıl geçti?"

"Harika, kulübeyi bize satacaklar," dedi kolayca.

İçimde hikâyenin devamı olduğuna dair bir his vardı ama zorlamayacaktım. Rahatlatıcı bir gece istediğini söyledi, ben de seve seve kabul ettim.

Göl evinin önüne geldiğimizde, artık ne kadar farklı hissettiğimi fark ettim. Burası sadece çocukken bana nostalji yaşatan ya da ailemle buluşmaktan korktuğum bir yer değildi.

Sürümle tanıştığım ve onları tanımaya başladığım yerdı. Ve yakında, artık ailemin yeri olmayacaktı.

Küçük tarafım bunun kız kardeşlerimi çıldırtmasını umuyordu.

"Daha rahat bir kanepa almalıyız. Daha pelüş bir şey," diye düşündüm içeri girerken. Derin bir nefes aldım, sürümüzün karışık kokuları şimdi havayı dolduruyor, biz gelmeden önce kapalı olmanın küfünü kovalıyordu.

Sıcak kollar arkamdan beni sardı, böğürtlenli turta burnuma doldu.

"Bizi de içine alan planlar yapman hoşuma gidiyor," diye gürledi kısık bir sesle, burnunu boynuma gömdü, sanki doyamıyormuş gibi beni içine çekti. Varlığının üzerime çöktüğünü hissettiğimde ürperdim.

"Seni tutmayı düşünüyorum," diye itiraf ettim, beni geride bırakacakları düşüncesi bile göğsümü ağrıtıyordu.

"Güzel, çünkü hiçbir yere gitmiyorum sevgilim," diye söz verdi, biraz aksanı ortaya çıkmıştı.

"Söz mü kovboy?" Kırılğanlığımın her zerresinin sözlerimi renklendirmesine izin verdim, ona fikirlerini değiştirirlerse bunun ne kadar acı vereceğini gösterdim.

"Söz veriyorum," dedi, hiç tereddüt etmeden. Beni ç e v i r d i , eli çenemin altında duruyordu, böylece başka tarafa bakamıyordum. "Daha önce sıçtık batırdık ama artık farklı adamlarız. Önemli olan sensin. Geri kalan her şey yerine oturacak. Ve açıkçası, şu andan itibaren, biz bir sürüyüz... eğer bizi kabul edersen."

Başka tarafa bakamadım. Holt'un kahverengi gözleri beni esir almış, onun yapabileceğinden çok daha fazlasını söylüyordu. Orada samimiyet ve umut vardı. Bir tutam sıcaklık benimkilerin daha da yanmasına neden oldu.

Daha o an geçmeden, kendimi parmak uçlarımda eğilip dudaklarımı onun dudaklarına bastırırken buldum. İlk başta o kadar şaşırmıştı ki kıpırdamadı bile,

Sonra ellerini etrafımda gezdiriyor, öpüşmeyi derinleştirirken bedenimi onunkine bastırıyordu.

Kokum etrafımızı tatlandırıyor, onun şehvetiyle baharatlanmış kokusuna karışıyordu. Birlikte ağız sulandırıyorduk.

Dudaklarımız ve dilimiz birbiriyle oynasırken, her zamanki ateşimizin her bir parçası en lezzetli şekilde buluşurken dünyanın geri kalanı yok oldu.

Dilini benimkine değdirdiğinde eridim, bir inilti kaçarken kolu beni tuttu.

"Siktir," diye küfretti Ash, sonra da Holt'la bana kendi anımızı vermek üzere oradan uzaklaştırıldığını duydum.

Artık bir izleyicimiz olduğunu bildiğimiz için öpüşmeyi yavaşlattı, saf ateşten tatlı ve hafif bir hale getirdi.

Her iki tarafını da o kadar sevmiştim ki artık geri dönüşü olmayacağını biliyordum. Onlar benim olduğu kadar ben de onlarınım.

Uzaklaştığında, gülümsemesi nazikti ve göğsümün yeni, alışılmadık bir şekilde ağrmasına neden oldu.

"Film zamanı sevgilim ve şimdi benimle kaldın," dedi beni kaldırarak. Beni kanepeye taşıyıp kucağına yanlamasına oturttuğunda bir gıcırta çıkardım, ona yapıştım. Rahat etmek için yer değiştirdim, acı dolu iniltisine gülmemek için kendimi zor tuttum. Kot pantolonundaki büyük şişkinlik, o öpücüğün onun da en az benim kadar hoşuna gittiğini gösteriyordu.

"İşte bir tabak," dedi Mathias, gülümsemesi her zamankinden daha parlaktı, sanki ilk engelimizi aştığımızı biliyordu ve grubun en beklenmedik üyesiyle.

Hiçbir şey söylemedim, sadece Holt'a yaslandım ve pizzamı kemirdim. Holt, Mathias bana bir tane uzatmadan önce Ash'in tabağından bir ekmek aldı ve dudaklarıma uzattı. Ağzımı açıp dudaklarımın arasından geçirmesine izin vermeden önce gözleriyle karşılaştım.

Ama ben sadece bir insandım ve tuzlu tereyağı, peynir ve sıcak ekmek karşısında inleyerek ısırdım. Düpedüz büyüleyiciydi.

"Kutsal olan her şey aşkına filmi aç," diye yalvardı Ash. "Yoksa bu yemeği çok soğuk bir duş almadan atlatamam."

Ona sııttım, tepkilerini içime çektim. Birini bu şekilde etkileyebildiğimi bilmek güzeldi.

Dürüst olmak gerekirse, daha önce hiç bu kadar arzulandığımı ve istendiğimi hissettiğimi sanmıyorum. Bu, ruhuma yerleşen ve içimdeki omega'yı daha da ortaya çıkaran bir duyuydu.

Güçlü ve bağımsız olmam gerekirken yumuşak olmak ve bu içgüdülere teslim olmak zordu. Onların yanındayken kendimi küçük ve yumuşak hissediyor, onların korumasını arzuluyor ve içimdeki omega'ya teslim olmak istiyordum.

Mathias beklediğimden çok daha eğlenceli olan bir korku filmi koydu. Görünüşe göre Ash kocaman bir bebektir ve kolayca zıplayabiliyordu.

Holt benim tabağım ve onunki boşalana kadar bana lokmalar yedirdi, sonra pelüş bir battaniyeyi etrafıma sararak yattım.

Canavar ortaya çıkıp Ash'in patlamış mısırını fırlatmasına ve çığlık atmasına neden olana kadar ekrana odaklandım. Mathias da ben de kendimizi kaybettik. Holt bile altımda kahkahalarla gürlledi.

Bu bittikten sonra daha hafif bir şeye geçtik. Ben Holt'a sokulurken Ash ayaklarıma doğru ilerledi ve onlara masaj yaptı. Mathias önüme oturduğunda, elimi saçlarına koyduğumda kendimi tamamlanmış hissettim.

Bu sürü benim en kötü kâbusumdu ama bir şekilde onların geçmişlerinden çok daha fazlası olduğunu fark ediyordum ve ben de öyleydim.

Uyandığımda yıllardır hiç olmadığım kadar rahatlamış hissediyordum. Eksik olan tek şey yatakta benimle birlikte olan dostlarımdı.

Bu adımı atmaya hazır mıyım?

Cevabım hayır olsa bile, hazır olmam uzun sürmeyecekti. Göğsümdeki hafiflik bana yabancıydı. Kendimi hiç bu kadar mutlu ve özgür hissettiğimi hatırlamıyorum, sanki dünya anlamlıymış ve ben bu kadar yalnız değilmişim gibi.

Bea'yı arayıp hasret giderme dürtüsüyle telefonumu açtım ama ona mesaj atmak yerine web sitem ve sosyal medya üzerinden bildirim bombardımanına tutuldum. PackPages hesabımı açtım ama bu büyük bir hataydı.

Mesajlarımın olduğu çok fazla baloncuk vardı ve yorumlarım patlıyordu. Tatilde olmam gerekiyordu, bunu belirten bir video bile yayınladım ve işte bildirim cehennemindeydim.

Kapım çalındı ve Mathias yüzünde bir gülümsemeyle içeri baktı, ta ki benimkindeki sıkıntıyı fark edene kadar.

"Kimin kışını tekmelemem gerekiyor?" diye sordu odayı geçip yatağa otururken.

"Benim mi?" Zayıf bir sesle sordum.

"Ne?" diye karşı çıktı.

"PackVlog uygulamamı açtım ve pişman oldum. Bak," dedim, neden bahsettiğimi görebilmesi için telefonumu havaya kaldırarak.

"Vay canına," diye şok içinde nefes aldı. "Bütün bunlar da ne?"

"Sana viral olduğumu söylemiştim, hatırladın mı? Sonrasında çok meşgul olduğumu söylemek hafif kalır. Buraya gelmeye hazırlanmak için dükkânımı tatile çıkardım. Hatta bunu açıklamak için hesaplarımda bir video bile yayınladım. Görünüşe göre, bu önemli değildi. Siparişler hâlâ gelmeye devam ediyor. Bu talebi karşılayabilmemin hiçbir yolu yok."

Videom patladığında kendimden geçmişim, şimdi kasmaya hazırdım. Bu tek bir kişi için çok fazla baskı ve tonlarca iş demekti.

"Peki, hizmetinizde üç yeni çalışanınız var. Web siteniz nedir?" diye sordu.

"Mysterydatewithabook.com," diye cevapladım.

Telefonumu aldı ve tarayıcıya girip yazmaya başladı. Bir şey söylemeden önce bakmasını izledim.

Mathias telefonumu geri verdi ve "Güzel bir site ama bazı değişiklikler ve güncellemeler yapmak istersen seve seve yardımcı olabilirim. Ekleme için yeni bir ya da iki fotoğrafa ihtiyacın olacak, yüzün ön tarafta olmalı. Biraz kişiselleştirin."

"Neden beni sadece bir fotoğraf çekimi yaparken görmek istiyormuşsun gibi hissediyorum?" Güldüm ama biraz da içim burkuldu. "Fotoğraf çekirtmekten nefret ediyorum."

"Eğer kendini daha iyi hissedeceksen, çocuklar ve ben de çekeriz," dedi omuz silkerek. "Hepimiz süslenip püslenebiliriz. Kitapçı kızlar buna bayılmıyor mu?" "Oh, ne giyeceğini ben mi seçeceğim?" "Ne giyeceğini ben mi seçeceğim?" diye sordum.

beni acıma partimden çıkardı.

"Giyinmek mi?" Ash sordu ve o ve Holt içeri girdiler. Mathias onlara sırtıttığında en ufak bir üzüntü bile duymuyordu.

"Taryn ile bir fotoğraf çekimi yapmamız için bizi gönüllü yaptım. Kıyafetlerimizi o seçmek istiyor," diye açıkladı Mathias.

"İyi, ama biz onunkileri seçeceğiz ve ben de her şeyi ayarlayacağım," dedi Ash ve beni şoke etti. Alfalar bazen garip olabiliyorlardı. Beklediğim son şey onun heyecanlanmasıydı.

Holt, "Bu işi Ash'e bırakın," diye itiraz etti ama o bile karşı çıkmış görünmüyordu. Bir yanımda beni kazanmak için bu kadar çok şey yapmalarından nefret ediyordu ama omega tarafım her şeyi içine çekiyordu. Gizliden gizliye ilginin altında eziliyordu, biraz şımartıldıktan sonra yuvarlanmaya ve sunmaya hazırdı.

İyi ki yetkili o değildi. Henüz.

"Benim için sorun değil. Bir video kaydetmem ve izleyicilerimle konuşmam gerekiyor. Onlara sitenin elden geçirileceğini ve yakında işe döneceğimi haber vermeliyim. Sanırım gidip gölün önünde oturacağım. Bu da demek oluyor ki, üçünüzün de dışarı çıkması gerekiyor ki ben de güzel bir kıyafet bulup süslenebileyim." Onlara söyledim.

"Eğer süsleneceksen, bu bizim için olacak," diye homurdandı Holt, gözlerinde kıskançlık parlıyordu.

"Sadece daha az yatak başı ve biraz makyaj demek istemiştım. Zombi gibi görünerek kayıt yapmamın imkânı yok," diye karşı çıktım, gözlerimi deviriyordum ama gülümsememi zar zor zapt edebiliyordum. Açıkçası, bana karşı sahiplenici ve kıskanç olmalarından da hoşlanıyordum.

"Sanki hiç öyle görünmüşsün gibi. Her zaman çok sevimlisin," dedi Ash yatakta bana doğru sürünüp burnumdan öperken.

"Arkadaş olduğumuz için bunu söylemek zorundasınız." Neden tartışmak istediğimden emin değildim ama işte buradaydık.

"Sana yalan söylemeyeceğiz," diye söz verdi Holt.

"Bildiğim iyi oldu ama bu sizin buradan gitmenize olan ihtiyacımı değiştirmiyor," dedim kışkırtıcı bir hareketle.

Holt bana baktı, sanki henüz tam olarak uzaklaşmamış gibiydi. Sonunda bir nefes verdi ve rahatladı ama bu pek de kolay olmamış gibi görünüyordu. Bu alfanın varsayılan ayarı huysuzdu.

Holt diğer ikisini dışarı çıkarmadan önce, "Ben kahvaltayı hazırlamaya gidiyorum," dedi.

Ash kapının önünde durdu ve ciddi bir ifadeyle bana baktı. "Omega'm hakkında kötü konuşma. O mükemmeldir."

Hazırlanmam uzun sürmedi. Çok fazla seçeneğim yoktu, buraya gelmek için hızlıca toplandığım ve sadece birkaç gece kalmayı planladığım için gardırobum yetersizdi.

Biraz ileri geri yaptıktan sonra Queen tişört ve kot pantolonda karar kıldım. Saçımı yüksek bir at kuyruğu yaptım ve sadece bir rimel ve dudak parlaticısı sürdüm ve hazırdım.

İzleyicilerimin yüksek bakım gerektiren bir ben değil, sadece gerçek ben istedikleri için minnettardım.

Merdivenlerden indiğimde beni yumurta ve domuz pastırması karşıladı. Midem günlerdir bir şey yememiş gibi gurulduyordu. Lanet Holt ve yemekleri.

Ama korkmadan önce bu videoyu çekmem gerekiyordu. Oturma odasından geçip mutfığa girdiğimde 'herkes güvertede' durumuyla karşılaştım. Tam bir şölen yaratıyorlardı.

Keşke içeri girmek yerine doğrudan dışarı çıksaydım. Birincisi.

"Önce yemek yemeyecek misin?" Holt yumurtalara bakarak sordu tripodumu tuttuğumu görmek için çabalıyordu.

"Bu video sadece birkaç dakika sürecek ve geri döneceğim," diye söz verdim ve ekledim, "ve sadece bir uyarı. Eğer herhangi biriniz dışarı çıkarsa, uykunuzda salyalarınız akarken sizi sayfamda yayınlayacağım."

"Buna cüret edemezsin!" Ash dramatik bir şekilde elini alnına götürdü.

"Evet, ben de senin o küçük horlaman başlayana kadar bekleyeceğim," diye sırttım.

"Ben horlamam," diye soluk soluğa kaldı, bu kez ciddiydi. Omuz silktim, hiçbir şey belli etmedim.

"Riske girmek istiyorsan sana kalmış," diyerek omuz silktim ve ayakkabılarımı giyip göl kenarına doğru ilerlemeye başladım.

Belki tripodumu gölün üzerine koymak kötü bir plandı ama manzara muhteşemdi ve onu öne çıkarmadan edemedim.

İskelenin tahtasına adım attığımda durakladım ve artık teknik olarak benim olan manzarayı seyre daldım. En sevdiğim yerlerden birine sahip olacağım ama buradaki her deneyiminin ailem tarafından lekelenmesine gerek kalmayacağı gerçeği ferahlatıcıydı.

Kapıma geldiklerinde beni gerçekten sevmediklerini, hatta umursamadıklarını fark ettim. Annem okuldaki sorunlarımı biliyordu ve bunları görmezden geldi. Para ve statü daha önemliydi ve tapu bizim adımıza olduğu anda bağlantıyı kesmeye fazlasıyla hazırdım.

İç çekerek rıhtımın en geniş kısmını buldum ve tripodumu kurdum. Sallanan yapıyla birlikte yeterince sallanınca kıyıya geri döndüm, yaslanabileceğim büyük bir ağacın olduğu bir yer buldum ve tripodumu yerine indirdim.

Telefonumla konuşurken kendimi hep aptal gibi hissedirdim. Videolarımın çoğunun gizemli kitapları paketliyor olması çok iyi bir şeydi. Nadiren kendimi, sadece ellerimi ve hatta sadece dekorları göstermek zorunda kalıyordum.

Her şey emniyete alındıktan sonra oturdum ve iyi bir açı yakaladığımdan emin oldum. Omzumun üzerinden suyu görebiliyordunuz.

Evet, kırım ıslak topraktan ıslansa da burası doğru yerd.

Sonunda kayıt düğmesine bastım ve kendimi ikinci kez sorgulamadan konuşmaya başladım.

"Hey, Mysterydaters. Ben kızınız Taryn ve hepinize hızlı bir güncelleme yapmak istedim. Şimdilik hâlâ tatildeyim. Biraz enerji toplamak için arkamda gördüğünüz bu güzel göle geldim. Sizler ve tüm siparişleriniz beni meşgul ediyorsunuz ve her biriniz için ne kadar minnettar olduğumu ifade edemem. Ve... Ayrıca birkaç duyurum var. Birincisi, önümüzdeki hafta işe geri döneceğim."

Devam etmeden önce bir an durup nefes aldım.

"İkincisi, web sitemi güncellemek ve geliştirmek için yapım aşamasında olacak, ancak endişelenmeyin, siparişleriniz güvende. Sadece her şeyi biraz daha kolaylaştırmak için geliştirirken bana katlanın."

Sonra sııttım, onları biraz kızdırmaya hazırdım.

"Ve son olarak, yakında yayınlamak için bazı yeni içerik fikirlerim olabilir veya olmayabilir. Birkaç seksi alfa ve hepinizin bayılacağı muhteşem bir beta ile."

Zamanımın tükenmekte olduğunu bildiğimden, daha fazla minnettarlıkla hızlıca bitirdim.

"Hayallerimi gerçekleştirdiğiniz için tekrar teşekkür ederim ve çok yakında daha fazlasıyla geri döneceğim. İyi günler dilerim."

Kaydı kapatıp PackVlog'a yükledikten sonra sosyal medya hesaplarımda paylaşmadan önce onlara tatlı bir gülümseme gönderdim. Böylece günü sürümle geçirmekte özgürdüm.

Sürümle. Bu benim için hâlâ çılgıncaydı.

Ash'in fotoğraf çekimini üstlenmesi beni biraz tedirgin etti, bu yüzden kahvaltıdaki planım ondan alabileceğim her ayrıntıyı almaktı. Onu yeterince kızdırırsam pes edeceğini hissediyordum. Belki de dizginleri ona devretmeliydim ama işim söz konusu olduğunda biraz kontrol manyağı olabilirim.

İçeri girmek için tripodumu hazırlarken birkaç sinyal gelmeye başladı ama kendime yorumlara bakmadığımı söyledim.

En azından şimdilik.

Kulübemde bana kahvaltı hazırlayan üç arkadaşım vardı, şu anda telefonuma dalıp gitsem deli olurum.

Tam eve doğru ilerlerken Holt'un verandada beni izlediğini gördüm. Ben yaklaştıkça yüzü yumuşadı ve kendimi hiç düşünmeden gülümsemesine karşılık verirken buldum. Geçmişteki etkileşimlerimizden çok daha farklıydı.

"Her şey bitti mi?"

"Evet," dedim ve elini uzattığında tripodumu uzattım. "Güzel, omega'mı besleyeyim."

Sürümle tembel bir sabah mı? Alfa'm beni besliyor ve rahatlıyor mu? Bu omega'yı imzala.

"Onlar senin için uygun değildi. Senin sürünü buldum," diye ısrar etti annem, beni evlerinin yemek odasına çekerek.

"Hayır, ben mutluyum. Arkadaşlarımı buldum," diye itiraz ettim ama o alay etti.

"Onların zorba olduğunu kendin söyledin," diye karşılık verdi, ses tonunda kızgınlıktan başka bir duygu yoktu. Annem bana hiç nezaket ya da mutluluk göstermiş miydi? Cevap yüksek sesle ve net bir şekilde hayırdı. En azından istediğini elde etmediği sürece ve bu bana karşı değil, kendisine karşı olduğu sürece.

"Bu bir yanlış anlaşılmaydı," diye karşı çıktım, onu çekiştirmeye devam ettim ama şu anda alışılmadık derecede güçlüydü.

Çok geçmeden odaya itildim, annem çıkışı engellemek için hareket etti, babam mutfığa açılan kapıda duruyordu.

Masada bir sürü insan oturuyordu ama hepsi yanlıştı. Yakışıklı yüzler, hiçbir sıcaklık ya da duygu barındırmayan gözlerle dengelenmişti.

"Ah, bizim omega. Görünüşe göre alıngan biri," dedi ortadaki alfa, sürü arkadaşlarına bakarak ve onun etrafında konuşarak. "Bu şekilde daha eğlenceli olacak."

"Seninle hiçbir yere gitmiyorum," diye homurdandım, buradan savaşıp çıkmaya hazırdım. Arkadaşlarım yakınlarda olsaydı onları çağırırdım.

Bir saniye içinde önümdeydiler, beni duvara doğru ittiler ve etrafımı tamamen sardılar. Yanmış yaprakların ve boğucu otların kokusu duyularımı doldurdu ve kendimi durduramayarak öğürdüm.

"Buna alışsan iyi olur, omega," diye hırladı alfa. "Boyun eğ."

Onun havlamasıyla dizlerimin üzerine çöktüm, başımı eğdim, onlar da alaycı bir şekilde bana gülüyorlardı.

Biri bana dokunduğunda yankılanan çığlık içgüdüsel, ilkel bir tepkiydi.

Sonra sarsılarak uyandım, rüya kayboldu ve karanlık bir oda beni çevreledi. Ash'in pırıl pırıl kiraz ve ıhlamur kokusu bana çarptı ve içgüdüsel olarak uzandım, beni tutarken göğsüne hıçkırarak ağladım.

"Prenses, yaprak gibi titriyorsun. Neyin var? Kabus mu?" "Annem beni sizden aldı ve bu körlüğün içine sürükledi.

Toplantı. Berbatlılar, berbat kokuyorlardı ve ben de onlarla birlikte orada kapana kısılmıştım. Bana boyun eğmem için havladılar ve..." Bir başka gözyaşı dalgası beni vurduğunda sözümü yarıda kestim. Kendimi savunmasız hissetmekten nefret ediyordum ama o berbat uykudan sonra gerçekten itiraz edemeyecek kadar bitkin düşmüştüm.

Muhtemelen daha da kötüydü çünkü dün şehirde yardım ettiğimiz süre boyunca sadece aileme geri dönmeyi bekliyordum. Endişe beni açıkça yakalamıştı.

Ash beni ihtiyacım olduğu kadar uzun süre tuttu, ben dağılırken o beni bir arada tutarken kolları güçlü ve hareketsizdi.

Bir alfanın olması gereken şey budur. Savunmasız olduklarında omega'ları için güç.

O anda, daha önce hiç olmadığı kadar, bu eşleşmenin doğru olduğunu biliyordum. İhtiyacım olan şey onları içeri almaktı.

Hıçkırıklarım dindiğinde ve gözyaşlarım kurduğunda, bir elini sırtımda yatıştırıcı daireler çizerek gezdirdi.

"Ben senin yanındayım, Taryn. Her zaman. Ailen bir daha asla senin üzerinde kontrol sahibi olamayacak. Biz senin arkadayız. Bunu hiçbir şey değiştiremeyecek," diye yemin etti, sesindeki zehir bana onlarla yaptığı anlaşmayı hatırlatıyordu.

"Bana onları satmaya neyin ikna ettiğini söyle," diye sordum. Bu rüyadan sonra, konuştukları şeyin gerçeğini bilmem gerekiyordu.

İçini çekti. "Berbatlar. Evi satın almak istedim ama o, evi istediğimiz için bizden alabileceği kadarını almak için evi pazarlamaya hazırды. Evin kızı ya da sürüsü için olması umurunda bile değildi."

"Şaşırmadım. Onlar için hiçbir zaman fazla bir şey ifade etmedim. Çok açık sözlüydüm ve kız kardeşlerim gibi her istediklerini yapmazdım."

"Güzel. Sen onların kullanabileceği bir araç değilsin," diye hırladı. "Onlara, evi bize değerinde satmaları ve sen ulaşmadığın sürece seninle irtibatı kesmeleri karşılığında, kendilerine hiçbir maliyeti olmayan bir golf kulübüne üyelik teklif ettim. Haddimi aştıysam özür dilerim ama senin peşini bırakmalarını istemedim. Onların yanında sönük kalman içimi kaynattı."

Sözleri içime işlerken gözlerim daha fazla yaşla doldu. İçimdeki küçük kız, onun yanında olması gereken ailesinin yasını tutuyordu.

Ama omega, alfasının onu savunması karşısında eriyor, sorulmadan onu korumak için elinden geleni yapıyordu.

"Ash?"

"Evet?" diye sordu

nazikçe. "Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etme. Benim işim seni güvende tutmak ve bu duygusal olarak da geçerli."

Bu adamlar nasıl gerçek olabilir? Hayatıma girdiler ve her şeyi alt üst ettiler. İşler karıştığında kaçmadılar, etrafımda kaldılar ve bana geçmişimizden daha fazlası olduklarını kanıtladılar.

Kahretsin, bu adamlar için gitmiştim.

Elimi boynunun kenarına dolayarak onu aşağı çektim, önce nazikçe öptüm. Sonra daha da derinleştirerek beni almasını istedim.

"Lütfen Ash. Benim olduğumu hissetmeye ihtiyacım var," diye yalvardım.

"Emin misin? Savunmasızsın, faydalanmak için burada değilim, sadece iyi olduğundan emin olmak istedim."

"Ash," diye inledim. "Ben bir yetişkinim ve evet, sana ihtiyacım var. Lütfen. Yoksa gidip bana gösterecek başka birini bulurum."

"Olamaz," diye ısırdı ve dudaklarını tekrar dudaklarıma yapıştırdı. Kokularımız etrafımızda çiçek açtı, kayganlığımın tatlı kokusu ve birleşik uyarılmamız onları yoğunlaştırdı, ikisini ekşi ve tatlının mükemmel bir karışımına karıştırdı.

"Çok fazla kıyafet var," diye homurdandım gömleğini çekiştirerek çıkarmaya çalışırken. Tişörtü çekip bir kenara atacak kadar arkasına yaslandı, sonra da boxer'ından sıyrıldı.

Ash bir sanat eseriymiş. Görebildiğim her santimi dövmelemlerle kaplıydı. Belirgin her kası muhteşem bir mürekkeple vurgulanmıştı.

Gözlerim aşağıya inip sikine takıldı. Onu kaplayan çivileri görünce ağzım sulandı.

"Gördüklerin hoşuna gitti mi prenses?" diye meydan okudu. Enerjisine karşılık vererek ben de kendimi ittim, dizlerimin üzerine çöktüm ve ince atletimi başımın üzerinden çekip fırlattım. Gözleri beni içlerine çekerken açtı, ganimet şortumu ve altındaki dantelli erkek şortumu aşağı iterken dikkatle beni izliyordu. "Siktir."

"Tam olarak benim düşüncelerim," dedim daha aşağı kaymadan ve parmaklarımı onun sikinin etrafına sarmadan önce. Deneyimsiz değildim ama bu benim ilk deneyimimdi.

Bunun gibi piercingler. Parmak uçlarımı nazikçe üzerlerinde gezdirdiğimde inledi, sonra onu okşayarak tenimde nasıl hissettiklerini test ettim.

"Senin içinde daha da iyi hissedecekler," diye mırıldandı, sonra dudaklarımı ona dolamak için eğildiğimde küfretti.

Ash sessiz bir sevgili değildi ve diğerlerinin duyacağını biliyordum ama bu beni daha da tahrik ediyordu. Dilimi her bir piercingin üzerinde kaydırırken, eşime biraz işkence etmek niyetiyle kalçalarımın altına aşağı kaygan bir sıvı damladı.

Ateşle oynadığımı, bu adamın sadece diliyle beni içten dışa yakacağını biliyordum ama umurumda değildi. Beni bütünüyle tüketebilirdi.

Ben de aynısını ona yapmayı planlıyordum.

"Hayır. Bir haftadır sertleştin prenses," diye homurdandı beni üstünden indirirken. "O güzel küçük ağzını düğümlemeden önce, seni tatmama izin ver."

Sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi, alfa beni kaldırıp yere yatırdı ve kendisine ait olanı görebilmek için bacaklarımı ayırdı. Göğsünden yankılanan sahiplenici gümbürtü, çağrısına daha kaygan bir şekilde cevap verdi, amım sadece onun için damlıyordu.

"Siktir," diye mırıldandı bacaklarımı daha da ayırıp kalçalarımın arasına yerleşmeden önce.

İşkencemin yaklaştığını biliyordum, ama bu alfa bana ihtiyacım olanı vermeyi düşünmeden önce kalçalarımın altına, sonra dudaklarımdaki her damlayı yaladığında, kendime rağmen sızlanıyordum.

Omega'm bize ihtiyacımız olanı vermediği için kızgındı.

Kıkırdadı ama bana daha fazla işkence etmedi. Dili kaygan amımın içinde geziniyor, sanki tadımı almak için yanıp tutuşuyormuş gibi bulabildiği her zerreyi yalayıp yutuyordu.

Dili klitorisimin etrafında dolaştı, sadece bana işkence etmeye yetecek kadar ama boşalmaya çok ihtiyacım vardı. Geçen hafta acı çeken tek kişi o değildi. Etrafım bana yavaş yavaş 'isterse yapar' gerçeğini gösteren üç seksi arkadaşla çevriliydi.

Kalçalarım daha fazlasını talep ederek onun ağzına doğru eğildi. Klitorisime yapışıp iki parmağını göbeğime sokarken sertçe emerek bana tam olarak istediğim şeyi sunduğunda, kendimi kaybettim.

Üzerime yıkanan orgazm nefesimi çaldı ve tüm vücudumun onun gücüne karşı gerilmesine neden oldu. Her tatlı zevk dalgası, alfamın altında bir su birikintisi olana kadar beni daha da rahatlattı.

Ash ayağa kalktı ve yüzü benim kayganlığımla parlarken sırıttı. Bu zafer ifadesi beni yorgun bir kıkırdamaya itti.

"Daha fazlasına mı ihtiyacın var, yoksa uyumak mı istiyorsun?"

"Uyku zayıflar içindir. Becer beni, alfa. Düğümüne ihtiyacım var." "Doğum kontrol hapi?"

"Hayır," dedim, en ufak bir özür dilemeden. Cevap olarak çıkardığı inilti beni bir an için itiraz edeceği konusunda endişelendirdi. Ki bu tamamen anlaşılabilir bir şey olurdu. Bunun yerine boynuma sokularak giriş yerime çentik attı, delinmiş başını üzerimde gezdirerek beni ürpertti.

"Güzel. Seni döllerimle doldurma fikrini seviyorum, bebeğimle şişene kadar seni doldurmak," diye kulağıma inledi, sesindeki saf çakıl çok seksiydi.

"Doldur beni, alfa. Seninim," diye söz verdim, bacaklarımı onun etrafına doladım ve onu daha yakına çektim. Kalçalarını ileri doğru savurdu, içimde şişene kadar her itişte düğümünü daha da içeri itti.

Onun düğümünün hassas duvarlarıma, onlar için yarattığım parçama doğru itilmesi hissi çok hassastı.

Zevk bana yeni bir yoğunlukla çarptı. Daha önce hiç kimse böyle hissetmemişti. Beni becerirken gözleri benimkilere kilitlenmişti, dudakları ayrılmıştı, alfasını kontrol altında tutmaya çalışırken kasları geriliyordu.

Onu çözebilmeyi, kontrolünü kaybettirebilmeyi seviyordum. Çünkü hayatıma girdikleri andan itibaren ben de böyle hissetmiştim.

"Kahretsin prenses, inanılmaz hissediyorsun," diye inledi beni kendine çekerken, beni becerirken dudaklarını dudaklarıma kilitledi, şimdi düğümü şiştikçe daha yavaş.

Ben de onu öptüm, açlığına beni dolduran doyumsuz ihtiyaçla karşılık verdim. Parmakları aramızda oynuyor, klitorisimin üzerinde geziniyor, kayganlığımlı kullanarak üzerimde kayıyordu. Vücudum titriyor, kaslarım bir başka orgazma karşı gerilirken, o dilini benimkine doğru kaydırıyordu.

Her parçam Ash'in içinde boğuluyordu... kokusu, teninin verdiği his, vücudunun bana doğru bastırması, içimde şişen düğüm.

Ben onundum, bunda hiç şüphe yoktu. Saf, filtresiz kabul ve arzu hissi, ailemin ziyaretinin ve rüyanın geride bıraktığı her türlü güvensizlik ve endişeyi kovmaya yetmişti.

Artık özgürdüm. Sanki her şeyi bırakabilir ve kendimi onlarla birlikte olmaya bırakabilirdim.

İşim mobildi, onlar neredeyse ben de oraya gidecektim.

Çünkü şu andan itibaren resmen onların omegasıydım, tereddüt yok, geriye bakmak yok.

"Seni ısırmana izin verir misin?" Yalvardım, dişlerim alfamı benim olarak işaretleme ihtiyacıyla ağrıyordu.

"Seni geri alabilir miyim?" diye sordu, ama başı yana düşmüş, bana işaretlenmemiş etini sunuyordu.

"Bunu talep ediyorum," dedim ısırmadan önce, dişlerim kasın etrafında kenetlendi. İnledi, alçak bir ilkel ses ve ardından orgazm oldu. Dilimi işaretin üzerinde gezdirdim ve ayrı düştüğünde onu mühürledim.

Parmakları klitorisimin etrafında dönüyordu, ilk başta yavaşça, kendi sakinliğini yeniden kazanırken alaycı bir dokunuş.

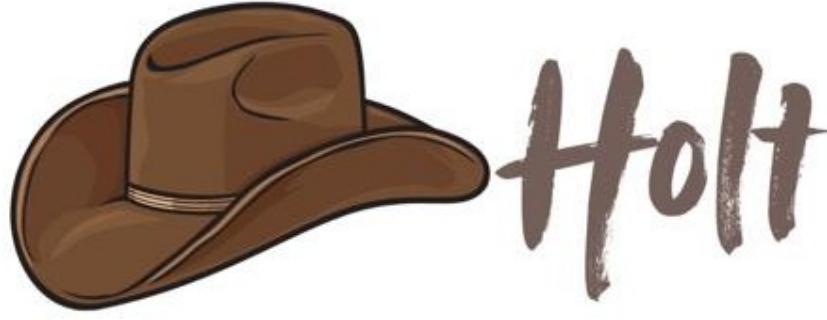
Sonra ısırmaya başladı, benim onunkine yaptığım gibi omzumu işaretledi, parmakları hızını artırdı, boşalana kadar benimle alay etti, alfamın ve onun zevkinin benimkiyle karıştığını hissetmek benim uysal kontrolümün sonuydu.

Bu orgazm, içinde bulunduğum saf mutluluk tarafından gölgelenmişti. Onu hissetmek garip ama harikaydı.

Sonrasında orada yatarken, birbirimizi iliklerimize kadar hissederken, onun bana olan hayranlığının ne kadar büyük olduğunu fark ettim. Bu alçakgönüllüydü ve onun da benim içinde aynı şeyi hissetmesini umuyordum.

Benim değişmiş bir omega olduğumu fark etmesini. şu andan itibaren onun.

Artık asla çekip gidemeyecek bir omega.

Omega'nızdan gelen dehşet sesleriyle **uyanmak** bir daha katlanmak isteyeceğim bir şey değil. Ash'in merdivenleri çıkarken çıkardığı sesi duyduğumda yataktan fırlayıp ona doğru koşmaya başladım.

Bu tür konuşmalar için benden çok daha uygundu. Taryn'in odasından yeni sesler gelene kadar koridorda kaldım. İnlemelerini duymak bugün yapılacaklar listemde yoktu. Boş ver onu. Bu benim evden çıkma işaretimdi.

Göğsümde biraz kıskançlık kabarıyordu ama bunun tek nedeni Ash'in onunla birlikte olmasıydı, onun orada olup benim olmamam değil.

Aşağı indiğimde Mathias spor ayakkabılarını bağlıyordu. "Koşuya mı çıkıyorsun?"

Onu ürkütmüş olmalıyım çünkü koltuktan biraz sıçradı. "Kahretsin, dostum. İri bir a d a m a göre, ayaklarının üzerinde hafif duruyorsun, ama evet. Ama evet.

dışarı çıktı. Bu gürültüde burada kalmamın imkanı yok," dedi tavanı işaret ederek.

"Aynen. Peşine takılabilir miyim?" diye sordum. "Sadece telefonumu ve ayakkabılarımı giymem gerekiyor."

"Eğer ayak uydurabileceğini düşünüyorsan," diye sırtıttı.

"Benim için endişelenme," diye karşı çıktım, sözlerindeki meydan okumanın beni şimdiden heyecanlandırıldığını hissediyordum. Evet, bu tam da stres atmak için ihtiyacım olan şeydi.

Yüksek sesli bir inilti duydum ve bu ayaklarımın daha hızlı hareket etmesini sağladı.

Mathias aynı aceleyle ön kapıya doğru ilerlerken, "Sizinle ön tarafta buluşacağım," diye seslendi. Bu seslere alışmak zorundaydık.

Artık bir sürüyüydük. Ama onu kendim için alana kadar, alfamın burada oturmak ve onu almak zorunda kalacağını biliyordum.

Kendime not: Tadilat yaparken o odaya ses yalıtımı yaptıracağım.

Kaldığım odaya doğru koşarken "Hemen arkandayım," diye söz verdim. Telefonumu ve ayakkabılarımı alıp dışarı çıkarmam birkaç saniyeden fazla sürmedi.

Ben dışarı çıktığımda Mathias akıllı saatiyle oynuyordu. İlk ayakkabımı giyerken bana başıyla selam verdi. Diğerini giyerken kafamı kaldırdığımda onun gerindiğini gördüm.

Ash ve Taryn'in yaptığı benim tarzım bir kardiyo değildi. oldu.

"Tamam, hadi yapalım şu işi," dedim ona garajın arkasında ona katılırken. arabalar.

Mathias saatinde bir şeye bastı ve gitti. Koşusunu takip ediyor olmalıydı, bu umurunda değildi.

Kolay bir tempoda başladı ve ben de iyi gideceğimi düşündüm... ta ki yolda bir çatala gelene ve o yokuş yukarı olanı seçene kadar. Sonsuzluk gibi gelen bir süreden sonra ciğerlerim yanmaya başladı ve Mathias'ı takip etme kararımдан pişmanlık duyuyordum.

Cebimde bir vızıltı vardı ama görmezden geldim. Mathias'ın beni toz içinde bırakması için görüş alanımdan çıkmasına izin veremezdim. Bunun sonunu asla duyamazdım.

Yenilgiyi kabul etmeden önce ona yetişmeye çalışırken ölebilirdim.

Bu sefer telefonum çaldı ama cevap vermedim. İki saniye sonra tekrar çalmaya başladı.

Bu iyiye işaret değildi. Durdum ve cebimden küçük cihazı çıkardığımda Mathias'a durması için bağırdım.

Telefonumda Buck'ın adını gördüğümde kalbim biraz durdu. Beni aradığına göre bir sorun olmalıydı. Cevap vermeden önce birkaç yudum hava aldım.

"Patron, çok meşgul olduğumu biliyorum ama Daisy arıyor. Buzağıladı ve düştü. Ne yaparsak yapalım ayağa kalkmıyor. Dün burada sana ihtiyacım vardı. Onu ayağa kaldıracabilecek tek insanın sen olduğumu biliyorsun," dedi ben daha merhaba bile diyemeden.

"Bana bir saat ver, orada olacağım," dedim ve sonra telefonu kapattım. Ara.

Mathias fark etmiş olmalı ki benim durduğum yere doğru yürüdü.

"Çiftliğe geri dönmeliyim. Geliyor musun?" diye sordum.

Geldiğimiz yoldan geri dönerken "Neler oluyor?" diye sordu.

Tekrar koşmaya başlamadan önce onu bilgilendirdim ve geri dönme konusunda hemfikir olduğunu anladım. Kalbim Taryn'in de bizimle geleceğini umuyordu.

Geri dönüş koşusu çok hızlı geçmiş gibiydi ve ciğerlerim tüm yol boyunca dayanmıştı. Mathias, "Ben Ash ve Taryn'i alacağım, siz de ihtiyacınız olan her şeyi alın," dedi.

o eve geri dönerken.

Eşiği geçtikten sonra doğruca kot pantolonumu ve botlarımı giymeye gittim. Böylece çiftliğe döndüğümüzde botlarımı yere indirip bebeğimi kontrol edebilecektim.

Üzerimi değiştirirken otomatik pilottaydım ve inci çıtçıtı gömleğimin düğmelerini iliklerken kapı aralığından küçük bir öksürük duydum. Gelen Taryn'di, hindistan cevizi, kivi ve vanilya kokusu içeri süzülüyordu ama ben kafamı kaldıramayacak kadar işime odaklanmıştım.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim," dedi göz göze geldiğimizde.

"Bunu asla yapamazsın," diye söz verdim. "Üzgünüm, sadece geri dönmeye odaklandım."

"Çiftliğe olan tutkuna bayılıyorum. Mathias bizi bilgilendirdi. Ne yapabilirim?" diye sordu bana doğru yürüyüp gömleğimin son iki düğmesini tamamlarken.

"Teşekkür ederim." Kendimi sakinleştirmek için bir nefes verdim. "Daisy çiftlikteki ilk buzağımdı. Aramızda garip bir bağ var, bir kova inek keki için beni ezip geçse bile."

"Demek hayatında başka bir kadın var, ha?" diye dalga geçerek parmak uçlarında durup beni dudaklarımdan öptü.

Dudakları buluştuğunda tadına bakarak inledim... Daha fazlasını istiyordum ama Daisy'nin bana ihtiyacı vardı.

"Söz veriyorum, yatağımdaki tek kadın sensin," dedim bu kez onu öperken. "Ama görünüşe göre gerçeklik bizi tekrar içine çekmeye kararlı."

"Bu Daisy ile tanışmak istiyorum," dedi bana, sonra dudağını ısırdı. "Eğer istiyorsan?"

"Kesinlikle istiyorum. Yine de bir çanta hazırla. Buradan sadece otuz dakika uzaklıkta ve Daisy'nin iyi olduğunu öğrendikten sonra geri dönebiliriz, ama gece kalmamız gerekebilir."

"Sanırım bunu halledebilirim," diyerek gülümsedi ve arkasını dönüp odadan çıkmaya başladı.

Gerçekten toparlanması gereken tek kişi Taryn'di, hepimiz yakınlarda yaşıyorduk.

Oturma odasında yeniden toplandık ve Ash gelip bana sarıldı. Onun benim için ne anlama geldiğini biliyorlardı. İşte bu yüzden bir sürüydük. Birinin arkanızı kollaması ama aynı zamanda sizi anlaması çok büyük bir şeydi.

İkimiz de bir adım geri çekildiğimizde, "Daisy tam bir sürtük, bunun onu durdurmasına imkân yok," dedi. Haklı olduğunu bilerek kıkırdadım.

Diğer herkes için o tam bir sorundu ama benim için o benim bebeğimdi.

Çiftliğe dönüş yolculuğumuz gergin ve sessiz geçti. Bunun ne kadar stresli olduğumdan kaynaklandığını biliyordum ve böyle olduğunda insanların kafalarını ısırma eğilimim vardı.

Yolun yarısına geldiğimizde Ash radyoyu açmaya çalıştı ve ben de elimle düğmelere vurdum. Bir daha denemedi.

Taryn denemeye çalıştı, "Holt, çiftlikte sadece sığır mı var?" Bana birkaç dakika verdi ve zorlamadı, bu da beni kötü hissettirdi. Sonunda içimi çektim,

"Özür dilerim, pislik olmaya çalışmıyorum. Ben yokken Daisy'yi kaybedemem. Biliyorum o yaşlı bir kadın ve sonsuza kadar yaşayamaz, ama o gittiğinde orada olmalıyım."

"Anladık kardeşim," diye söz verdi Ash. "Onu çiftliğe getirdiğin zamanı hatırlıyorum. İkiniz birlikte sanki büyük bir köpek yavrusuymuş gibi oynardınız. O ailenin bir parçası oldu. Hep birlikte geri dönebildiğimiz için çok mutluyum."

"Ne zaman bu kadar duygusal oldun Ash?" diye sordu Mathias.

"Benim de böyle zamanlarım oluyor," diye karşılık vererek ortamı yumuşatmaya çalıştı. Ve işe de yaradı.

Onlar yanımdayken kalbim biraz daha hafiflemişti. Bu ve çiftliğin yolunun sonundaki kapıları görebiliyordum.

Neredeyse eve dönüyordum ve eşimi de yanımda getiriyordum. Dikkatim dağınık olsa bile, bu büyük bir andı.

Dönüş yapmak için yavaşladığımda onlara, "Üçünüzü eve kadar götüreceğim ve doğruca ahıra gideceğim," dedim. "Daisy'yi kontrol ettikten sonra neye ihtiyacınız varsa getireceğim."

"Ben de seninle gelebilir miyim?" Taryn sordu. "Daisy'yle tanışmak isterim ama şimdi zamanı değilse anlarım."

"Hepimizi ahıra götür," dedi Ash, "Önce sen gir. Sonra sana katılabilirsek Buck'ı dışarı gönder. Katılamazsanız, eve kadar yürüyebiliriz."

"Bu fikri sevdim," dedim uzun yolda ilerlerken. Ben bilmesem bile onların neye ihtiyacım olduğunu bildiklerini bilmek güzeldi.

Biz giderken kimse bir şey söylemedi ama Taryn'in her şeyi anladığını görebiliyordum.

Onun da tüm bunların bir parçası olduğu gerçeği benim için çok şey ifade ediyordu. Ona sonunda eşimi eve getirdiğim için çok mutlu olduğumu söylemek istedim ama kelimeler kifayetsiz kaldı.

Daisy için duyduğum endişe her şeyi tüketiyordu ve eğer o ölürse ve ben burada olmazsam kendimden nefret ederdim.

Evin önünden geçiyorduk ve ahır da çok uzakta değildi. Durduğumda cipi park ettim ve dışarı fırladım. Diğerlerinden birinin bunu benim için halledeceğini biliyordum. Daisy'ye ulaşmalıydım.

Açık kapıdan koşarak geçtim ve doğum yapan anneleri bağladığımız bölmeye varana kadar durmadım. Paneli açtığımda birkaç miyavlama ve kişneme duydum.

Gözlerim onu görene kadar odayı taradı. Buck'ı görmezden gelen kızım ve zıplayan küçük beyaz ve kahverengi bir buzağı vardı, hayır bekleyin, iki tane vardı. Daisy'nin ikizleri vardı.

"İşte benim bebeğim," diye mırıldandım ona. Sesimi duyunca bir kulağının dikleştiğini fark ettim ve bu iyiye işaretti.

"Tabii ki seni duyuyor ve cevap veriyor," diye iç geçirdi Buck, bana yorgun bir bakış fırlatarak.

"O benim en iyi kızım," dedim kulaklarını kapatırken. "Şey... şimdi en iyi ikinci."

"Şu kızı kışından kaldır da bana her şeyi anlat," dedi Buck.
Ben.

"O burada, onunla tanışacaksın. Daisy'nin burada olduğunu neden bana söylemedin?

ikizleri var mıydı?" diye sordum.

"Ellerim doluydu ve bu sürprizin hoşuna gideceğini biliyordum." Bebeklerden birini yakalamak için hareket ederken göz kırptı. "Onları beslemem lazım, burada iyi misin?"

"Evet, onunla konuşmam için bana biraz zaman ver," diye cevap verdim.

Daisy'nin önünde diz çöktüm ve o da başıyla beni hafifçe dürttü. Umutlarımı düşük tutmaya çalıştım, ayağa kalkması ve hareket etmesi gerekiyordu.

"Hey, kızım. Neden kalkmıyorsun? Sana ihtiyacı olan iki güzel bebeğin var. Benim sana ihtiyacım var. Burada bencillik yapıyorum. Beni bırakamazsın, eşimi yeni buldum ve onunla tanışmalısın," dedim sesimi alçak ve yatıştırıcı tutarak.

Ona yer açmak için geri çekildim.

"Kalk, hadi. Yapabileceğini biliyorum," diye onu cesaretlendirdim. Ayağa kalkmak için küçük bir hareket yaptı.

"İşte böyle. Aynen böyle," dedim.

Bebeklerden biri yanıma geldi ve bacağıma sürtündü.

"Anne, şuna bak," diye gülümsedim ve boğa mı yoksa düve mi olduğunu kontrol ettim. "Oh, senin yerini almaya çalışıyor, anne. Kıcını kaldırıp ona kimin patron olduğunu göstersen iyi olur."

Böğürdü ve kendini kaldırdı ve sonunda titrek bacakları üzerinde durdu. Daisy bana ve bebeğine doğru bir adım attı ve bana ulaşmak için başıyla bebeğe çarptı. Bebeğini incelemek için hareket edene kadar ona istediği tüm hayvanları verdim. Buck diğeriyle geri döndü ve ahıra girmedi, sadece bebeği teslim etti.

Bana doğru yaklaştı ama vazgeçti ve onun yerine Daisy'ye gitti.

Bebeklerine böğürdü ve ikisi de biraz yiyecek bulmaya gitti. İkizler bağlanana kadar hareket etmedim. Kapıların dışındaki diğerlerine katılmadan önce Daisy'yi bir kez daha okşadım.

Yanında durduğumda Taryn'in gözleri merak ve heyecanla doluydu, "Çok güzel. Kıskanmam mı gerekiyor?"

Onu alnından öptüm ve gülerek 'evet' dedim. Bu ondan şakacı bir darbe aldı.

"Daisy iyi olacak mı?" Mathias kapıya yaslanarak sordu. "Olabilir. Ona göz kulak olmalı ve ikizlerin iyi olduğundan emin olmalıyız.

Yemek yiyor. Ama ayağa kalkması ve hemşirelik yapması umabileceğimizin en iyisi" diye cevap verdim. "Patron, gece vardiyasını alabilmek için biraz uyuyacağım."

Buck kovboy şapkasının ucuyla bir şeyler söyledi.

Taryn yanımda kaskatı kesildi ve ona baktım ama Buck ahırdan çıkana kadar hiçbir şey söylemedi.

"Aman Tanrım, kovboy şapkasının ucuyla yaptı, bu gerçek bir şey mi? Sadece kitaplarda olan bir şey değil mi?" diye ciyakladı.

"Şışt," dedim ona. "Ahır gıcırtısız bir bölgedir."

"Ah, pardon. Hayvanları korkuttum mu?" diye sordu, korkan olup olmadığını görmek için etrafına bakarak.

"Hayır, sadece alfalarınız ve betalarınız," diye şaka yaptı Mathias.

"Peki, şimdi ne yapıyoruz? Burada öylece durup Daisy'ye bakmayacağız, değil mi?" Ash sordu.

"Hayır, otuz dakika sonra onu kontrol etmek için geri geleceğim. Hadi Taryn'e evimizi gösterelim," diye cevap verdim ve ona elimi uzattım.

Çiftlik çok güzeldi ama Holt'un açıldığını görmek daha da güzeldi. İneğin yanında dizlerinin üzerine çöküp nazıkçe konuşması, bana onun henüz tanık olma fırsatı bulamadığım yönleri olduğunu söylüyordu. Kamyonu ambarın yanına götürürken, burayı ne kadar çok sevdiğimi fark ettim. Göl evinden çok uzakta değildik ama bu çiftlik evleri ve diğerlerinin de burada bir işi vardı.

Zamanlarını teketime alıyordum ve onları kolayca yapamayacakları değişiklikler yapmaya zorluyordum gibi hissetmekten kendimi alamıyordum.

Holt'un işi buradaydı. Buranın onun için ne kadar önemli olduğunu görmek beni yanlış seçimler yaptığım konusunda endişelendiriyordu.

Her iki durumda da göl evi bizimdi. Hâlâ bir kaçamak olabilirdi, başka sorumluluklarımızın olmadığı gecelerde gevşeyip kalabileceğimiz bir yer olabilirdi, ama belki de ev olmak zorunda değildi.

"İşte burada," dedi Mathias elimi sıkarak. Gözlerinde sorular vardı ama henüz tam olarak ne söyleyeceğimi bilemediğim için gülümsemekle yetindim.

Acele etmeden önce bu ambarı görmem gerekiyordu. Ya iğrenç ve çıplaksa, gerçek bir bekâr evi gibi uyumsuz mobilyalar varsa? Yerde şilteler, iğrenç banyolar, belki.

Muhteşem paket evi gördüğümde yanıldığımı anladım. Çok güzeldi. Arazisi tertemizdi, önünde küçük bir gölet vardı. Ev beyazdı ve etrafı çevrili, üstü kapalı bir verandası vardı. Etrafında uzanan otlakların kenarlarında ağaçlar vardı. Çok sakin ve تنها bir yerdi.

Güzel lacivert panjurlar ve koyu gri çatı, beyazı öne çıkarıyordu. Evlerine iyi bakıyorlardı, üzerinde tek bir renk lekesi bile yoktu.

"Ne düşündüğünüzü biliyorum," dedi Ash. "Ash gibi kirli motosikletler üzerinde çalışan belalı bir adam nasıl oluyor da böyle güzel bir yerde yaşayabiliyor?"

"Merak ettim," diye takıldım, durakladım ve daha fazlasını söylemesini bekledim.

"Holt'un işi için hayvanlara yakın. Dükkânımız ana yolun hemen aşağısında ve çok güzel. Benim gibi kötü bir çocuk bile bunu görebilir."

"Çok güzel," diye katıldım. Bir adım öne çıktı, sorusu bağın içinden geliyordu. Madem bu kadar güzeldi, neden bu kadar çelişkideydim?

"Ya gölde olmak doğru seçim değilse?"

Sarı saçlarımdan bir tutamı yolumdan çekerek usulca gülümsedi. "Prenses... eğer sana sahipsek, burada yanlış seçenek yoktur."

"O haklı," dedi Holt. "Göl uzakta değil. Evet, çok geçmeden işleri yoluna koymamız gerekecek ama günlük işleri halledecek personelim var. Siz gelmeden önce zaten bir adım geri atmıştım."

"Ama hayvanlarınızla ilgili bir şeyler ters giderse yakın olmak önemlidir," diye belirttim. "Bu daha yakın."

"Öyle," diye kabul etti. Bana yalan söylemeye çalışmadığı ya da olayı tatlıya bağlamadığı için onu takdir ettim. Holt açık sözlüydü ama kaba değildi.

Mathias alfaların arasına girip elimi tuttu ve beni de yanına çekti, "Fazla düşünmeden içeri bakalım," dedi.

Üzerinde küçük şirin bir çelenk bulunan lacivert ön kapıyı iterek açtık ve içerisi göründü. Yukarı çıkan bir merdiven vardı ve merdivenleri lacivert desenli hoş bir halı süslüyordu. Fuaye daha geride bir arka kapıya açılıyordu ve soldaki büyük bir kemer yemek odasını ortaya çıkarıyordu.

Sol tarafta küçük bir ofis vardı, koyu renkli masanın üzerinde kâğıtlar dağınıktı. Arkasında bir kitaplık vardı ve buradan hayvanlarla ilgili olduklarını görebiliyordum. Burası Holt'un olmalı.

"Mutfak bu tarafta," dedi Mathias. "Burayı tasarlarken tüm ana ortak odaları burada tuttuk.

"Bütün bunları siz mi yaptınız?" diye sordum.

"Planlardan, inşaata yardım etmeye ve dekorasyona kadar her şeyi" diye onayladı. İçinde bir gurur kıvılcımı vardı.

"İnanılmaz," dedim elini bırakıp etrafı keşfederken. Mobilyaların hepsi güzel ama rahattı. Hiçbir şey süslü ya da abartılı değildi. Rahattı ve bir ev gibi hissettiriyordu.

"Burayı sevdik ama senin dokunuşların da olunca daha çok seveceğiz."

Gözyaşlarımı tutamadım. Omega'ları için burada gerçekten yer bırakmışlar gibi hissettim.

Hüzünlü olmak ve anı mahvetmek istemediğim için her şeyi almaya içi devam ettim.
nd

e. Mutfak beklediğimden daha büyüktü ve yemek odasıyla son buluyordu. Buradaki her şey de birinci sınıftı. Muhtemelen Holt'un izniyle.

Arkaya baktığımda verandanın büyük bir arka bahçeye açıldığını, açık havada yemek pişirme alanı kurulduğunu ve diğer tarafta bir ateş çemberi ve sandalyeler olduğunu gördüm.

Göl evi tanıştığımız yerdi, evden uzakta bir ev. Ama burası? Öyle bir yerdi ki, üzerine bir hayat inşa edebileceğiniz bir temeli vardı.

Koridorda koşuşturan çocukları ve arkada bir salıncağı hayal edebiliyordum. Babaları kadar sert ve çiftliğe yardım eden kız ve erkek çocukları.

Keşfettikçe bu gelecek zihnimde daha da sağlamlaşıyor, tam olarak istediğim şey olduğunu anlayana kadar tuğla tuğla inşa ediyordum.

"Üst katta her birimizin bir odası var. Omega süitine dokunulmadı. Seni bulduğumuz zaman için saklamak istedik," dedi Mathias.

"Dokunulmamış değil," diye sırtıttı Ash ve beni açık kapılarının önünden geçirerek koridorun sonuna doğru çekti.

Süit muhteşemdi. Duvarlar koyu maviydi ve beyaz vurgularla daha rahat bir hava veriliyordu. Pencereleden güneş ışığı sızarken karanlık duvarlara sahip olmak kasvetli değildi. Yine de, üst kısımda aşağı doğru çekilebilen ışık engelleyici perdeler görebiliyordum.

Bohem tarzı yastıklar, örtüler ve büyük, kabarık beyaz bir yorganla kaplı, delicesine büyük, sayvanlı bir yatak vardı.

Ash'in sırtıttığını anladığım şey yatağın üzerinde asılı olan resimlerdi. Bir tanesinde bisikletine yaslanmıştı. Bir diğeri Holt'un otağa bakan bir çite yaslanmış haliydi. Üçüncüsünde ise Mathias maske takmış, bir arabaya boya püskürtüyordu. En mutlu anlarında onlardı ve benim için boş bir yer vardı.

"Bayıldım," diye fısıldadım, dönüp onlara bakmadan önce. "Doğruluk mu cesaret mi?"

Cevap veren Holt oldu. "Doğruluk." "Ne zaman taşıyoruz?"

Alfa ve betanın hiç bu kadar hızlı gülümsediğini görmemiştim. Kısa süre sonra beni kucaklayıp aralarına sıkıştırdılar.

Sanırım bu planı sevmişlerdi.

"Gerçekten mi?" Holt umut etmekten korkuyormuş gibi sordu.

"Yani, burası bir ev gibi hissettiriyor. Belki hafta sonları göl kenarında, dükkânımın hâlâ kasabada olmasını isterdim ama burası daha çok gerçek bir ev gibi geliyor.

Neden seçim yapalım, değil mi?"

"Geleceğimizi düşündüğün için mutluyum prenses," diye sıırttı Ash beni dudaklarımdan öperken. Aramızdaki bağ, onun heyecanıyla gümbürdüyordu.

Mathias, "Karmaşık olabilir ama ben her iki dünyanın da en iyisini seviyorum," diye itiraf etti. "Bunun üzerinde uyuyalım, ama şimdilik açlıktan ölüyorum."

Yirmi dakika sonra Holt ana evdeki ızgaranın arkasında duruyordu ve hamburger kokusu havayı dolduruyordu. Çiftlik çalışanlarından birkaçı gelip kendilerini tanıttı ve akşam yemeğini beklerken ziyaret etmek için kaldılar. Arka kapının hemen dışında muhteşem bir yemek pişirme alanı ve pavyonları vardı.

"Her gece böyle mi yemek yapıyorsun?" Holt'un yanına doğru yürürken sordum. Kollarımı ona dolamak ve yanına yaslanmak nefes almak kadar doğal geldi, yanağım gömleğinin yumuşak fanilasını okşadı, böğürtlenli turta kokusu beni daha da rahatlatı. Her şey çok evcil hissettiriyordu.

Bunu sevmem garip mi?

Cevap vermeden önce bir hamburger çevirdi, "Evet, çoğu gece. Elçileri mutlu etmeyi seviyorum ve onların yatakhane de ahırın diğer tarafında çok uzakta değil."

"Üniversitede bir pislikken nasıl bu kadar harika bir adam oldun?" diye sordum. Sert olmaya çalışmıyorum ama o hatırladığım Holt değildi.

"Sanırım buradaki herkesle el ele çalışmak yardımcı oldu. Ve tüm gün boyunca da. Her zaman bir pislik olsaydım kimse kalmazdı ve burası benden daha büyük bir yer. Tüm hayvanlarımızı güvende ve sağlıklı tutmak için bir köy gerekiyor. Onlarla benim gibi ilgilenen herkese saygı duyuyorum," diye açıkladı birkaç hamburgeri yerleştirirken.

Eğildi ve başıma bir öpücük kondurdu, bunu yaparken beni içine çekti. Onları sürekli içine çeken tek kişinin ben olmadığımı bilmek güzeldi.

"Benimle gelip bebekleri kontrol etmek ister misin?"

"Evet," dedim biraz fazla hızlı bir şekilde, kıkırdamasına ve diğerlerine dönmeden önce beni son bir kez sıkmasına neden oldu.

"Ash, bunu halledebilir misin?"

Diğer alfam ona başıyla onay verdi ve Buck'la yaptığı konuşmayı bitirdi.

"Taryn ve ben Daisy ve ikizleri kontrol etmeye gidiyoruz," dedi ona spatulayı verirken.

Holt bana elini uzattı ve Daisy ile bebeklerinin olduğu yere doğru yürürken elimi onunkinin içine soktum.

"Burayı gerçekten çok seviyorum," dedim temiz havayı içime çekerken. Burası göldekinden farklıydı ama yine de sevdim. "Çiftlik hayatı hakkında pek bir şey bilmiyorum ama sanırım bir çift çizmeye ihtiyacım var."

"Ne istersen," diyerek bana hoşgörüle gülümsedi. "Hâlâ hayallerinin peşinden koşacaksın ama benimkilerle yaşayacaksın."

"Yani otuz dakika uzakta bir dükkân açmam senin için sorun değil mi?" Beni ahıra çekerken sordum.

"Elbette hayatım. O küçük kasabanın biraz taze gelire ihtiyacı var. Ayrıca, sana yakın olamayacağım büyük bir şehirde olmandan iyidir," dedi inekleri içeride tutan kapının önünde dururken.

Daisy ikizlerden birini emziriyor, diğeri de etrafta koşuşturuyordu. Hepsi de onlarla son görüşmemizden biraz daha iyi görünüyordu.

Holt bana gülümseyerek, "Buzağı zumlamasından daha sevimli bir şey yoktur," dedi. "Buna böyle mi deniyor? Zoomies mi? Neredeyse bebekler kadar sevimli

"Güldüm, göğsümü ısıtan bakışlarından ayrılıp tekrar bebeklere döndüm.

"Birini sevmek ister misin?" diye sordu, içeri girmek için kapının kilidini açarken.

"Annem bundan hoşlanır mı?" O içeri girerken sordum, o cevap verene kadar kendi hareketlerim tereddüt etti.

Etrafta dolanan buzağı, Holt'un yaklaştığını fark edince hızını yavaşlattı.

Daisy, Holt'a bir uyarı mölemesi gönderdi ama Holt kızına doğru sürünerek ilerledi. "Sadece bebekler için geldiğimi mi sandın? Beni tanımalısın

Bundan daha iyi," dedi başını okşarken.

Şimdi ondan farklı bir möö sesi geliyordu ve Holt kendisine yaklaşan ufaklığa uzandı. Elini kokladı ve biraz geri çekildi. Emziren durup neler olduğuna baktı ve burnunda biraz süt vardı. Keşke telefonum olsaydı da bu tatlı sahneyi yakalayabilseydim ama buna tanıklık edebildiğim için mutluydum.

Belki de burada video çekebilmek için karışıma birkaç çiftçi kitabı eklemem gerekiyordu.

"Bebeklerin kız mı erkek mi olduğunu biliyor musun?" Holt elini bebeğe doğru uzatırken sordum.

"Bu bir kız, işte. Diğeri kontrol etmem gerek," dedi.

"Onlara ne isim vereceksin? Yoksa sen mi koyuyorsun?" Kapıya yaslanarak sordum.

"Genelde onlara isim vermeyiz. Bebeklerin çoğu büyütölüp satılıyor. Birkaçını tutuyoruz ama çoğunlukla sadece kızları tutuyoruz," dedi bebeği eline alırken. Onu kucağına aldı ve bana doğru yürüdü.

"Bunun kız olduğunu nereden biliyorsun?" Elimi Holt'a ve buzağıya doğru uzatırken sordum.

"Annesiyle aynı işaretlere sahip, diğerinin de babası gibi sert bir yüzü var," diye cevap verdi ve kapıya biraz daha yaklaştı. "Onu sevmeye çalışmadan önce bebeğin seni koklamasına izin ver."

"Peki, ona bakacak mısın?" İstedğini yaparken sordum. "Bunu planlamıyordum ama Daisy'yi neredeyse kaybettikten sonra sanırım yapacağım. Yap Ona isim vermek ister misin?" diye sordu küçük kız ona dokunmama izin verirken.

Parmaklarım yumuşak kürkünü nazıkçe okşadı, göğsümde duygular kabardı. Ona isim vermeme izin vermesi basit bir teklif gibi görünebilirdi ama çok daha derin olduğunu biliyordum. Kızını neredeyse kaybediyordu ve kıl payı kurtulduğu için bunu saklıyordu. Kendimi onurlandırılmış hissettim.

"Peki ya Buttercup?" diye sordum.

"Buttercup o zaman. Ya diğeri kız olursa ve onu da alırsak? Ona ne isim vereceksin?" diye sordu bebeği bırakıp yanıma dönerken.

"Bunu düşünmem gerekecek," dedim ona, gözlerim diğeri bebeğe kayarak.

"Yemeğimizi yedikten sonra kamp alanına gidip biraz s'mores ve sana borçlu olduğum ilk videonu izlemeye ne dersin?" diye sırtıttı.

Beynim ona eziyet edecek fikirlerle çıldırmaya başlarken, "Evet, bu kulağa hoş geliyor," diye cevap verdim.

Geri dönüp yemek yememiz uzun sürmedi ama sanki sonsuza kadar sürmüş gibi geldi. S'mores ve Holt okumaya hazırdım. Tek yapabildiğim onu ateş ışığında, aklımdaki müstehcen bölümlerden birini okurken hayal etmektir.

Nihayet Holt'un Buck'ın ateş yaktığı yere gitme vakti geldiğinde, okuması için e-okuyucumu almaya koştum.

Kamp alanına kadar olan kısa mesafeyi yürürken, birkaç dakika boyunca hepsini görmezden gelerek okunacak mükemmel paragraflar arıyordum.

Nereye gittiğime dikkat etmediğim için kendi ayaklarıma ve bir taşla takılıp tökezledikten sonra Ash elimi tuttu.

"Teşekkürler ve özür dilerim. Okuma için biraz heyecanlıyım. Sanırım ışıklandırma mükemmel olacak, bu yüzden iyi bir bölüm almak istiyorum," dedim ona.

"Yani Holt'u kamp ateşi ışığında görmek harika, onu tam olarak gösterip seyirciyi korkutmak istemem," diye şaka yaptı Ash.

"Böyle devam ederseniz bayım, motosiklet kaskınızla okuyor olacaksınız," diye uyardım onu.

"Ve bu yüzü örteyim mi?! Ahh. İmkânı yok," diye yakındı oturmak için durduğumuzda.

"Beni nerede istiyorsun?" Holt sordu. "Kayıt yaparken yüzümde şekerleme istemiyorum."

Onlara biraz güldüm ama takipçilerin onun yüzündeki yiyeceklere değil, sözlerine odaklanmasını da istemiyordum.

"Şu kütüğe yaslanarak alevlerin diğer tarafına otur," diye karşıma işaret ettim. "Ben biraz yakınlaştırp buradan kaydedeceğim."

"İşte tripodun," dedi Mathias, her şeyi benim için çoktan hazırlamıştı. Çalışmalarında bana zerre kadar tereddüt etmeden destek olmaları kalbimi mutlu etti.

"Teşekkürler." Yanağına bir öpücük kondurdum. Yanağından öpücüğü aldığımda kızardı.

Onu.

Ne kadar tatlı değil mi? Benim için almasını bile istemedim ama dikkat ettiler. Bu küçük jestlerin beni ne kadar bayılttığından haberleri yoktu.

"Lütfen oturun," dedim Holt'a. Ben de aynısını yaptım, telefonumu tripodun tutucusuna yerleştirdim ve kovboyuma doğrulttum.

Kot pantolon, beyaz bir tişört, şapkası ve botlarıyla tam istediğim görüntüye sahipti. "Ash, bunu Holt'a verir misin?" E-okuyucumu uzatarak sordum. "Ne, kitap yok mu?" Holt cihazı Ash'ten alırken karşı çıktı.

"Hazırlıklı değildim, o yüzden bu işi halledeceğiz. Okuyucuyu dayamak için bir bacağını yukarı çek. Hazır olduğunda sayfanın en üstünden başla," dedim ona, yakınlaştırdığımda ekranda alevlerin bir kısmını görebiliyordum ama çoğunlukla Holt okuyordu.

Yaklaşarak onu biraz hareket ettirdim, mükemmel olana kadar kaydardım. Seçici davranıyordum ama bunun hayal ettiğim gibi olması gerekiyordu ve ekstra özenin onu zirveye çıkaracağını biliyordum.

Dürüst olmak gerekirse, bundan daha ateşli bir şey düşünemiyordum. İlk başta hissetmesem bile, şanslı bir omega'ydım.

"Sessiz olmana gerek kalmaması için ses bindirmesi yapacağım, yeter ki onu güldürme," diye emrettim ve konuyu iyice açıklığa kavuşturmak için Ash'e ters ters baktım. Eğer ben

söylemeseydi, Holt'un konsantrasyonunu bozmak için bunu bir meydan okuma olarak kabul edecekti.

"Ya sonunda kafasını kaldırıp kameraya bakarsa ve bir sırtıma ya da göz kırpması gibi bir şey yaparsa?" Mathias düşündü. Sesi tam başımın arkasındaydı ve irkildim ama fikrini düşünürken bunu bir kenara bıraktım.

"Deneyelim," diye kabul ettim. "Eğer hatalı görünürse düzeltebilirim."

"Sadece ne zaman olacağını söyle," dedi Holt, duruşunu tam olarak benim konumlandığımda şekilde koruyarak.

"Yapacağım. Ve üç, iki..." Kayda basmadan önce bir süre bekledim. Ateşin titremesini ve Holt'un güçlü ellerinin parmaklarını bir sonraki sayfaya kaydırmasını izlerken gülümsemem genişledi. Kendine rağmen yüzünde bir sırtış belirdi ve kaşları kalktı. Seslenmeden önce birkaç saniye daha bekledim. "Pekâlâ, şimdi."

Kameraya döndü, bana yönelik bir bakış attı, sonunda düpedüz açlığa dönüşen sinsi bir gülümseme, bir göz kırpması, sonra kestim.

Lanet olsun.

"Vay anasını, siz bu kitapları okudunuz mu? İşte," dedi Holt, bir sayfayı geri kaydırıp hevesli Ash'e uzatmadan önce. Ash okudu, bana dönüp kaşlarını oynatmadan önce şok olmuş bir kahkaha attı.

Sonra okuma sırası Mathias'a geldi. Ama o durmadı, bir kütüğün üzerine çöktü ve devam etti, yüzü sayfayı kaydırdıkça daha da kızarıyordu ve kendini birden fazla kez düzeltmek zorunda kaldı.

"Rüyanda bunu mu görüyorsun bebeğim?" diye takıldı, sesi soluksuz ve muhtaçtı. "Sürünün seni bir anda sahiplenmesi, titreyip durmamız için yalvarana kadar boşalmanı sağlamak mı?"

"Kahretsin," diye küfretti Ash, beni izleyip cevabımı beklerken kendini ayarlayarak.

Beni bunu yapmaya iten şeyin ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Belki Holt'un işçilerinin evde olduğunu bilmenin verdiği güvenlik, belki de ambarımızın çok uzakta olmaması ya da karanlığın örtüsüydü.

Ama bunu söylediği anda yavaşça gömleğimi çıkarmaya başladım ve dantelli sütyenimle kaldım. Gözleri donmuş, ağızları açık beni izliyorlardı.

"Vay anasını," diye homurdandı Holt.

"Evet," diye itiraf ettim. "Ve çok daha fazlasını. Ama sanırım hepimiz için ateşimi beklemek istiyorum. Aslında, sanırım biraz arkadaşça bir ilişkiye ihtiyacımız var."

rekabet ediyorsun, değil mi?"

Parmağım göğüslerimin vadisinde gezindi ve aşağıya, karnıma doğru devam etti.

"Evet," diye homurdandı Ash, sesi saf çakıl taşıydı. "Peki, aklında ne var prenses?"

"Beni kim yakalarsa o kazanacak ama ben bir adım önde başlayacağım."

Dönüp koşarken Holt'un hırıltısı vahşiydi. Ağaçlara doğru hızla ilerlerken devrilmiş dalların ve kayaların üzerinden atladım. Burada neyle karşılaşacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu ama yemin ederim gecenin içinde yankılanan hırıltılar, adrenalın ve damarlarımda dolaşan saf şehvet iç çamaşırımı sıırılsıklam etmişti.

Bu onlara takip etmeleri için kokumdan saf bir iz veriyordu ama yine de birbirleriyle savaşmak zorundaydılar.

"Git, prenses, git! Sana yaklaşıyorlar!" Ash tezahürat yaptı. Sanırım tek bağlı eşim olarak bu seferkine katılmadı ve diğerlerine bana sahip olmaları için bir şans verdi.

Arkamda bir sopa kırıldı ve kendimi daha da zorlarken bir ciyaklama sesi çıkardım. Şimdi terliyordum ve en azından bazen çalıştığım için mutluydum, yoksa başım büyük belaya girecekti.

"Lanet olsun," diye küfretti Mathias, sesi artık çok geride kalmıştı. Holt bana yaklaşıyordu ve artık başımın belada olduğunu biliyordum.

"Biliyor musun, her susuzluk tuzağı yaptığımızda sevişirsek, bu videoları yapmaktan yorulacağız!" Daha da sert koşarken çığlık attım.

"Güzel, sevgilim," diye homurdandı Holt saldırırken. Arkamı döndüğümde onun bana doğru uçtuğunu, beni kollarıyla sardığını ve homurdanarak yere düştüğümüzü gördüm.

"Hayır," diye küfrettim, adrenalinden titriyordum ama yüzümde bir sırıtış vardı

Yüzünü.

"Seni burada mı sikmemi istersin, yoksa odama götürüyüm mi? Şimdi mi?" diye sordu, sesindeki derin gürleme beni ürpertti.

"İçeri," diye çıkmayı başardım. Beni kolayca kucağına aldı ve içeri taşıdı. Önce beni öpmesini beklemeden ağzımı onunkine yapıştırdım, dişlerim takırdıyordu ama öpüşmemiz aç, açlıktan ölüyor gibiydi. Sanki ikimiz de birbirimizi tüketmeden önce bir saniye daha bekleyemezdik.

Kokusunu şişeleyip hafızama kazımak istiyordum. Her zamanki böğürtlenli kek kokusu şimdi o kadar tatlıydı ki, alfası oyuna çıktığına göre bir parça baharat onu ısıtıyordu.

Odasına doğru ilerlerken hiç duraksamadı, beni yatağa bırakmadan önce kapıyı arkamdan çarparak kapattı. Gözleri odaklanmıştı ama cam gibiydi, sanki alfası adamın kendisinden daha fazla kontrolü elinde tutuyordu.

Güçlü elleri vücudumda kalan giysileri parçaladı. Kalbim küt küt atıyordu, ağzım kurumuştı.

Lanet olsun. Vücudumdaki her sinir ucu onun için yanıyordu, kumaşı yüzüne koymasını, derin nefes almasını, göğsündeki o gürleyen mırıltının daha da yükselmesini izlerken tenim beklentiyle karıncalanıyordu.

"Benim."

"Senin, alfa," diye söz verdim, tam olarak neyin onun olduğunu görebilmesi için bacaklarımı açtım. Her şey onun içindi, şu anda içimde yanan acıyı dindirmek için onun diline gerçekten ihtiyacım vardı.

Tenimdeki kayganlık artık havaya maruz kaldığı için beni titretiyordu, ama o sadece bir homurtu çıkardı ve üzerime atladı, oraya yerleşti ve beni daha da açarken uyluklarımı ısıttı, dili uyluklarımı ve dudaklarımı kaplayan her damla kayganlığı yaladı.

İniltilerim muhtaçtı ama kendimi susturmak için zahmet etmedim. Beni tadarken mırıltısı her zamankinden daha yüksekti ve kendimi tutmamı istemeyeceğini biliyordum.

Holt beni ham ve filtresiz olarak istiyordu ve ben de ona bunu vermekte tereddüt etmeyecektim.

Düşüncelerimin dağılmasına izin vererek tamamen kalçalarımın arasındaki alfaya odaklandım. Parmaklarım saçlarında sıkıştı, klitorisimi emerken sertçe çekti ve parmaklarını amıma kaydırды, dikkatini tamamen beni boşaltmaya odaklarken beni onlarla becerdi.

"Siktir, alfa," diye küfrettim, nefes nefese kalmıştım ve yüzüne sürtünüyordum. Dişleri aşırı hassas etimi sıyırırken sakalları kalçalarımı lezzetli bir şekilde yakıyordu.

Orgazmım beni sert ve hızlı bir şekilde vurdu, vücudum yataktan eğilirken nefesimi çaldı. İki katına çıktı, daha sert emdi, parmaklarını daha hızlı pompaladı ve onları kıvırdı, içimde onun düğümü için yapılmış olan noktayla alay etti.

Nefesimi emerken yoğunluğuna karşı haykırdım. Acımasızdı, ben kıvrınmaya ve saçlarını çekmeye çalışana kadar pes etmedi.

Başka bir homurtuyla itiraz etti. Dışarıya çıktığımızdan beri tek kelime etmemişti ve şimdi sanki tekdüze bir hayat sürüyor gibiydi.

"Alfa, düğümüne ihtiyacım var," diye yalvardım, onu kendime çektim ve sertçe öptüm, dişlerimle dudağını ısırdım, onu yeniden odaklamaya yetecek kadar talep ettim.

Arkasına yaslandı, kendi giysilerini yırttı, fanilasını yırtarken düğmeleri uçuştı. Atleti ellerinin altında parçalanmış, kot pantolonunu çekip çıkarırken göğsü kabarmıştı.

Kaçtığımndan beri kalbimin duracak gibi olduğunu sanmıyorum. Şimdi bile onun bana geri dönmek için verdiği mücadeleyi izlerken vücudumun nasıl tepki verdiği engel olamıyordum. Korkmamıştım ama alfamın bir sonraki hamlesini beklerken tetikteydim.

Ve lanet olsun, o mükemmeldi. Güneşten bronzlaşmış teninin her santimi kaslarla dalgalanıyordu. Kalçaları ve kolları, siyah saçlarının altındaki karın kasları kadar güçlüydü. Aleti benim için ağlıyordu, ucundaki prekum damlası ağzımı sulandırıyor.

O kendini toparlayamadan yataktan fırladım ve dizlerimin üzerine çöktüm. Dondu kaldı, göğsü hala çok hızlı inip kalkıyordu ama gözleri benim üzerimdeydi, parmaklarımı aletin etrafına sarışımı izliyordu, ne kadar büyük olduğuna şaşırmıştı.

Dilim dışarı fırladı, prekumu süpürdü ve tadının ne kadar güzel olduğunu mırıldandı. Tuzlu ama tatlı, onun ve benim kokumla doluydu.

Kahretsin, onun sahiplenici doğasını anlamaya başlıyordum. Şimdi yanımıza biri yaklaşırsa omega'mın onu paramparça edeceğini biliyordum. Birbirimiz için vahşiydik, omega'm alfasının azgınlığına ikimizi de şok edecek şekilde tepki veriyordu.

Dudaklarımı ıslatıp öne doğru eğilirken gözlerim ona kilitlendi, dilimi düzleştirirken dudaklarımın arasından kayıp gitmesine izin verdim. Öğürene kadar ileri ittiğimde gözlerim geri yuvarlandı, burada çok güçlü olan tadı ve kokusunun tadını çıkarıyordum, içine düşüyordum, Holt'ta boğuluyordum.

O anımı yaşamama izin verdi, ağzım uzunluğunun üzerinde kayarken inledi, bana yaptığı gibi onu tattı ve alay etti.

Ama düğümü tepki verdiği anda geri çekildi, beni kaldırdı ve yatağa geri atmadan önce sertçe öptü.

O bunu talep edemedi ben döndüm ve alfama dizlerimin üzerinde, bacaklarımı iyice açarak anımı ortaya çıkardım, yüzümü yatağa gömdüm.

"Siktir, omega. Alfa için ne kadar ıslak olduğuna bak. Bu düğüme hazır olduğuna emin misin?"

Ona baktım, aletini avuçladığını ve onayımı almak için gözlerinin yeterince açıldığını izledim.

"Evet, alfa. Düğüm. Şimdi." Nefesimi tutmaya çalıştığım için kelimelerim kesik kesikti. Kendini kıcıma bastırmak için tek ihtiyacı olan buydu, horozunu göbeğime hizaladı ve başını kayganlığımdan geçirdi.

Sonra içime bastırmaya başladı ve neredeyse bayılıyordum. Gerginlik yakıyordu ama aynı zamanda çok da iyi hissettiriyordu. İçime bastırdığı her santim daha yoğundu, onun altında titrerken kendi zevkim tırmanıyordu.

Vücutum direndiğinde, kalçalarını öne doğru çarpmadan önce biraz geri çekildi, düğümü içeride çentiklenene kadar sıkı çekirdeğimi itti.

Konuşamıyordum, düşünemiyordum, nefes alamıyordum.

Tek yapabildiğim bana verdiği her şeyi almaktı. İtişleri artık sığdı, düğümünü daha da içime itiyor, beni içten dışa doğru sahipleniyordu.

İnlemelerimin, tokatlanan etimin ve onun derin inlemelerinin sesi asla unutamayacağım bir şeydi. Bu hayatımın en yoğun seksiydi ve ben bunun tadını çıkarmak istiyordum.

Holt yer değiştirdi, ellerini belime doladı ve içimde daha da derinlere inerken beni hafifçe kaldırdı. Düğümü şiştikçe orgazm içimde titreşiyor, beni sınırın ötesine itiyor, böylece zevk dalgaları vücutumun tamamen şişmesi için yeterince gevşemesini sağlıyordu.

"Siktir, siktir," diye inledim. Sanki beni ikiye ayırıyormuş gibi hissediyordum. "Şşş, beni alabilirsin, omega. Bu kedi beni içine sığdırmak için yapıldı

Ve bunu çok güzel yapıyorsun. Tanrım, sikimi boğuyorsun, beni o kadar sert sıkıyorsun ki," diye homurdandı, beni yatağın içine sokmaya devam ederken parmakları sırtımda nazikçe geziniyordu.

Elleri kıcımın üzerinde ve ön tarafımızda geziniyor, klitorisimin etrafında dönmek için bacaklarımın arasına kayıyordu. Vücutum yıpranmıştı, inşa ettiği orgazm ben gerildikçe neredeyse acı veriyordu.

Daha önce hiç bu kadar çok boşaldığımı hatırlamıyorum.

Bu sefer boşaldığımda, vücutum onun tam düğümünün etrafında titreşirken, o da kendini inkar edemedi. Kendini üzerime salarken, dişleri boynumla alay ederken, sıcak dölünün içime dolduğunu hissettim. Diğer alfam tarafından işaretlenmemiş olan.

"Seni işaretlememe izin ver, sevgilim. Seni benim yapmak istiyorum." "Ben zaten seninim," diye fısıldadım. "Isır beni, Holt."

Dişlerini batırdı, kör edici acı ve yoğun zevk, yastığın üzerine yığılırken görüşümü kararttı. O tekrar boşalırken orgazmım içimi parçalamaya devam etti, son düşüncelerim sadece *'ölmek için ne mükemmel bir yol'* oldu.

"Çocuklar! Yardım edin!" Holt'un panik içindeki sesi dışarıda, Ash ve benim azgınlıklarımızı ve sürümüzün sevişme seslerini görmezden gelmeye çalıştığımız verandada yankılandı.

Ash'in gözleri büyüdü ve ben de hemen peşinden içeri fırladım. Odaya daldığımızda, eşimizin üzerinde geziniyordu, onu uyandırmaya çalışırken gözleri vahşi ve dehşete düşmüştü, ama kızımız baygındı.

"Bayılana kadar onu becerdin mi?" Aceleyle yanına giderken homurdanarak sordum. Yüzü acı ve huzur karışımı bir ifadeyle çarpılmıştı.

"O iyi mi?" diye sordu, sesi gergin ve çakıl taşlarıyla doluydu.

"Kahretsin, rutin mi yaptın?" Ash kızımızı kontrol ederken sordu. Düzgün nefes alıyordu, yüzü kızarmış, saçları terlemiş ve tenine yapışmıştı.

"O iyi," diye söz verdim. "Uykunun düzeltmeyeceği bir şey değil."

Rahat bir nefes aldı, onu ve kendisini yuvarladı ve üzerlerine bir battaniye çekti.

"Tekleme yaptım," diye itiraf etti. "Koşmak tetikledi sanırım. O ve ben zaten heyecanlıydım."

"O sahne çok ateşliydi," diye kabul ettim ve bir kahkaha attım. "Kızımız kızışana kadar bekle."

"Defol," diye homurdandı Holt, kızın etrafında daha da kıvrılırken gözleri kapandı. Omzunda taze bir ısırık izi vardı ve ona aynı şekilde sahip olamadığım için içimde bir kıskançlık hissettim.

"Seni ısırıp bağa dahil edeceğiz," dedi Ash, beni uzaklaştırırken sesi nazikti. "Önce o yapar yapmaz."

"Teşekkürler," dedim, kıskançlığımın geçip gitmesine izin verdim ve bunun yerine kendimi meşgul etmek için ne yapabileceğime odaklandım. "Ben gidip eşyalarını toplayacağım."

Ash beni takip etmedi, ben ateşe doğru yürürken, onun eşyalarını toplarken ve ateşi söndürürken bana bir dakika verdi.

Her şey güvenli bir şekilde içeri girdiğinde ve ev kutsanmış bir şekilde sessiz olduğunda, kendimi uzun bir duş almaya bıraktım.

Birinin yatağa sürünerek girmesi beni uyandırdı. Kendimden geçmiş gibiydim ama güneş beni kör ederken Taryn göğsüme gömülüyordu.

"Neden perden yok?" diye mızızlanırken battaniyemi başının üzerine attı.

Kıkırdadım. "Olsaydı bütün gün uyurdum. Nasıl hissediyorsun?"

Esnedi ve bana bakmak için başını dışarı çıkardı. "Yorgunum. Holt delinin teki ve daha güneş tam olarak doğmadan ev işlerini yapmaya gitti. Ben de aynısını yapmaya cesaret edemedim ama sonra yalnız uyuyamadım ve seni bulmaya geldim."

Beni aradığı için göğsüm ısındı ve sııttım. "Burada olmana sevindim bebeğim. Bugünkü randevumuz hakkında ne düşünüyorsun? Hangi kitabı seçtiğini öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Özellikle de bugün evde olduğumuz için Ash seni dükkânına götürmeden önce."

"Kitabı yanımda taşıyordum," diye itiraf etti. "Hadi yapalım şu işi. Ash'in dükkânında daha fazla video çekebilirim ve sonra da tüm düzenlemeyi bir kerede yapabilirim."

"Burada birkaç dakika daha kalabildiğimiz sürece."

"Birkaç dakikadan daha fazla." Bana daha da yaklaştı, bir bacağını benimkinin üzerine attı ve beni kendine çekti.

Buna alışabilirdim ve her ne kadar onu sahiplenmek istesem de dinlenmeye ihtiyacı vardı. Eğer istediği buysa, zamanın sonuna kadar onu bekleyebilirdim.

"Bir kişilik daha yer var mı?" Ash, gözlerim onun sıcaklığının tadını çıkarmak için kapandıktan hemen sonra sordu.

"Elbette, ama sen de bana sarılmıyorsun," dedim ve Taryn'in gülmesine neden oldum.

"Kahretsin, ama çok sevimli görünüyorsun," dedi kızımızın diğer tarafına geçerken.

Taryn esnemedi önce, "Şşşt, yatıyoruz," diye mırıldandı.

"Demek onun için bir çiftlik hayatı değil, ha?" Ash kıkırdarak sordu.

"Kitaplar, kitapları seçiyorum," diye homurdandı örtünün altından. Sesi o kadar uykulu ve bitkin geliyordu ki gülmekten kendimizi alamadık.

"Daha fazla uyuyamayacağımızı söylemek yanlış olmaz. Bir duşa ve kahveye ihtiyacım var," dedi Taryn, aramızda doğrulup yarım ağızla bize bakarak.

Ash inledi ama aynı anda ayağa kalktı.

"Tamam, pantolonumu giyip sana kahve getireceğim," dedi Ash ona, "ama önce bir öpücük istiyorum."

Taryn dikkatini bana çevirmeden önce bunu yerine getirdi, "Seni de uyandırdığım için özür dilerim. Kendini dışlanmış hissetmeni istemedim."

Sonra bir de baktım ki bana sarılmış ve burnunu sokmuş. Kokularıyla beni işaretlerken yanağını önce benimkinden sonra boynumdan aşağı doğru kaydırды.

Ben daha durduramadan dudaklarımdan bir inilti yükseldi. Bu onu daha da aşağılara inmesi için cesaretlendirdi. Durmasını istemiyordum ama kızgın olduğunu biliyordum ve diğer ikisiyle birlikte olduğu için bunu yapmak zorunda olduğumuzu düşünmesini istemiyordum.

Yüzünü kavradım ve dudaklarından öpmeden önce yüzünü kendime doğru çektim. Öpücüğümü derinleştirdi ve kucagımda biraz kıpırdandı.

Öpüşmeyi bitirdikten sonra ona, "Hadi seni duşa sokalım, Ash birazdan elinde kahveyle dönecek," diye hatırlattım.

"Killjoy," diye mırıldandı, önce beni inceledi. Muhtemelen üzgün olmadığımın ya da onu reddetmediğimden emin olmak istiyordu. Sonunda iç çekti. "Sanırım haklısın."

"Merak etme, omega'm. İlk seferimiz için bir ya da iki fikrim var ve söz veriyorum büyülü olacak," dedim ona, kendi fikirleri olan sikimi görmezden gelerek.

"Öyle olacağını biliyorum," dedi bana bir öpücük daha verip zıplarken, sadece beni değil, yatağı da.

"Gidip çantanı alacağım ve senin için banyoya bırakacağım," diye seslendim o duş almaya giderken.

Kendi kıcımı yataktan sürükleyerek, Taryn'in çantasını almaya gitmeden önce kot pantolon ve Nirvana tişörtünü değiştirerek yeni kıyafetler çıkardım. Omega süitte yatağın ön tarafına yaslanmış bir şekilde duruyordu. Onu banyonun hemen içinde bıraktım ve kahvaltıyı hazırlamaya yardım etmek için aceleyle aşağı indim.

Tabii ki Ash yine benden iki adım öndeydi.

Ocağın başında yumurta ve domuz pastırması hazırlıyordu. Görünüşe göre kahve yapmaya giderken dikkati dağılmış.

Kahvaltı masasına otururken, "Bu kahveye benzemiyor," diye şaka yaptım.

bar.

"Gücünü korumak için biraz proteine ihtiyacı olacağını düşündüm," dedi ve bana bakıp göz kırptı.

"Akıllıca bir düşünce. Taryn bugün ilk videolarımızı kaydetmek istiyor. Sen de bunu mu giyeceksin?" Siyah tişörtüne ve kot pantolonuna bakarak sordum. Vücudunu sarıyor, kaslarını ortaya çıkarıyordu. Bundan hoşlanıp hoşlanmayacağından emin değildim. Omegalar da alfalar kadar bölgeci olabiliyordu.

"Beni giydirmek istemediği sürece," diye omuz silkti. "Gitmeden önce deri ceketimi giyerim. Bunun beni karşı konulmaz kıldığını hepimiz biliyoruz."

Yumurtaları tabağa koyup ocağı kapatacak kadar durakladı. Dönerken kıyafetime baktı.

"Peki ya sen? Bunu mu giyiyorsun?"

"Bunun nesi yanlış? Ne giyeceğimi belirtmedi. Ayrıca, vücudumu boyayıp beni çıplak okutacak değil ya?" Ben de karşı çıktım.

Taryn mutfaka girerken, "Eğer paylaşmayı seven biri olsaydım, tam olarak bunu yapardım, ama senin o kısmın *sadece* benim gözlerim için," dedi.

Yanaklarımın kızardığını hissedebiliyordum, "Bunun için minnettarım. Halk için bu şekilde kaydedilmek istemedim. Ama senin için? Kesinlikle."

Yanımdaki sandalyeyi çekti ve Ash önüne dolu bir tabak koydu.

"Benimki için aklında ne var?" Ash masaya doğru eğilirken kaşlarını oynatarak sordu.

"Sıranı beklemen gerekecek. Önce Mathias," diye yanıtladı Ash yumurtasından bir ısırık almadan önce.

Mathias dramatik bir şekilde iç çekti ama itiraz etmedi. Ben mi? Heyecanlıydım. Seçilmiş olmak güzeldi.

"Peki, paketimi nerede açacağım?" Ash'in önümüze koyduğu tabaktan bir parça pastırma çalarken sordum. Ash elime vurdu ve beni tersledi.

"Hangi paketten bahsediyorsun?" Ash kaşlarını oynatarak Be

n. Gözlerimi devirdim, "Kitaplı gizemli randevu."

"Doğruluk mu cesaret mi Mathias," diye sırttı Taryn bana, kollarını kavuşturarak

beklerken meydan okudu.

"Elbette meydan okuyorum," diye karşılık verdim, bunun nereye varacağını görmek için bekliyordum.

"Kasabadaki kitapçıda üstsüz video çekmen için sana meydan okuyorum. Mükemmel olacağını düşünüyorum ve sosyal medya hesaplarımda ona bir reklam vererek müşteri kazanmasını sağlamak istiyorum. Daha fazla küçük işletmenin desteklenmesine ihtiyacımız var," diye açıkladı Taryn heyecanla. "Tabii önce arayıp onun için sorun olmadığından emin olacağım."

"Ben buna varım," dedim ona. "Holt'u beklemeliyiz. Eminim bu gece yiyecek bir şeyler alıp yemek yapmak isteyecektir."

"Siz uyanık mısınız?" Holt mutfığa girerken güldü.

"Evet. Biz de tam senden bahsediyorduk," diye dalga geçti Taryn, Holt'un yanına gidip kollarını ona dolayarak günaydın öpücüğü verirken.

"Siz aslında ne hakkında konuşuyorsunuz?" Holt kendi kahvaltısını almak için kızımızdan uzaklaşırken sordu.

"Kasabaya gidip Mathias'ın videosunu kaydetmek için bir plan yapıyoruz," dedi kızımız bir lokma yemeden önce.

"İyi, zaten alışveriş listesi yapıyordum," diye itiraf etti, cebinden bir kâğıt çıkarıp masanın üzerine bırakarak.

"Ben çağırdım. Yiyecek almak isteyeceğini biliyordum," dedim gülerek. "Hazır mıyız?"

Taryn ayağa fırladı, "Gidip çantamı alayım, hazırım."

Mutfaktan çıkmadan önce bize döndü ve gülümsedi. "Biriniz beni çimdikleyebilir mi?" Ash hülyalı bir iç çekişle sordu.

"Neden?" Gülmemek için kendimi zor tutarak sordum.

"Sadece rüya görmediğimden emin olmak istiyorum. Bu nasıl gerçek hayat? Bizim omega'mız var," diye sevinçle konuştu. "Ve o tüm fantezilerden bile daha iyi."

"Eğer öyleyse hepimiz rüya görüyoruz ve ben asla uyanmak istemiyorum," diye itiraf ettim. Kızımızı düşünmek bile içime bir sıcaklık dalgası gönderiyor. Birkaç gün içinde birbirimize aşık köpek yavrularına dönüşeceğimizi kim bilebilirdi?

"Böylece üç kişi olduk," diye kabul etti Holt.

Holt ve Ash kalan yemekleri ve tavaları temizlerken ben de tabakları aldım, bulaşıkları sonraya bıraktık, böylece Taryn'le vakit geçirebilecektik.

"Ah, gitmeden önce bulaşıkları yıkayabilirim," diye teklif etti Taryn içeri girdiğinde, yüzünde suçluluk duygusuyla mutfığın geri kalanına bakıyordu.

"Hayır, döndüğümüzde yaparız. Zaten buradayken daha büyük bir karmaşa yaratacağım," dedi Holt ona.

"İyi, ama yardım etmek benim için sorun değil. Siz üçünüz benim için her şeyi yapamazsınız," dedi gözlerini kısarak. "Beni şımartıyorsunuz."

"Yapmamız gerektiği gibi," dedim ona. "Şimdi gidelim."

"Dükkânı aradım ve sorun etmedi," diye ekledi Taryn arabaya doğru zıplayarak giderken.

"Doğruluk mu cesaret mi, Taryn," diye arkasından seslendim. Ön koltukta durakladığında arkasını döndü ve Holt'a ilerleyip ona kapıyı açması için zaman verdi.

"Doğruluk," diye karşılık verdi, Holt'un ona yardım etmesine izin verdi, hatta Ash'in elinden anahtarları kapmadan önce kemerini bağlayacak kadar ileri gitti.

Ben kemerimi bağlayana ve Holt arabayı sürene kadar ona vurmak için bekledim. "Eşler hakkında düşünürken hayal ettiğin türden bir sürü müyüz?"

Hemen cevap vermedi, cevap vermeden önce düşündü. Yaptığı her şeyi düşünerek yapmasını seviyordum. Ferahlatıcıydı.

"Evet ve hayır. Beni normal ve arzulanır hissettirecek bir sürü istedim. Kendimi ait hissetmek için çok çalışmam gerekmeyen, sadece çalışacağımız bir sürü. Ailem... ailem olduğu için tamamen farklı bir şey istedim. Başlangıcı biraz sarsıntılı olsa da sanırım bunu elde ettim."

"Doğruluk mu cesaret mi, ama 'doğruluk' demek zorundasın?" diye sordu Holt'a, koluyla onu dürterek. Holt ona donuk bir bakış attı ama yine de kabul etti.

"Gerçek."

"Hayal ettiğin gibi biri miyim?" Cevabında güvensizlik vardı ve bir an için cevap verecek kişinin o olmasından endişelendim ama ondan şüphe etmemeliydim.

"Tek istediğim hayatlarımızı daha iyi hale getiren bir omega idi. Onunla ilgilenmeme izin veren ama aynı zamanda hepimizle kendi tarzında ilgilenen. Komik, zeki ve çok güçlü biri. Sen bunların hepsi ve çok daha fazlasısın, sevgilim."

"Kahretsin," dedi, kocaman bir sırtışı ısırarak ve arkasını dönerek.

"Kimse bana sorduğundan değil ama çok mutluyum ve daha mükemmel bir omega hayal edemezdim," diye ekledi Ash. Arkasını döndü ve Ash'e bir öpücük kondurdu... Ash de onu yakaladı.

Hepimiz aşk delisi aptallarız.

Ve eşler arasında başka bir şey olmamalı.

"Sanırım siz markete giderken ben de Mathias'ı yanıma alacağım. Ash, daha sonra dükkâna gidebilirsek, motosiklet okuma videolarının harika olacağını düşünüyorum."

"Bunun için buradayım," diye söz verdi Ash, kendini beğenmiş bir ifadeyle. Dükkânını ve çalışmalarını göstermek için herhangi bir sebep.

Arabayı kitapçının önüne çekmemiz uzun sürmedi. Holt, Ash'le birlikte dükkâna gitmeden önce Taryn'le beni dışarı çıkardı.

Dani heyecandan neredeyse hoplayıp zıplıyordu. Bir an için kapalı tabelası bile astı.

"Dükkân sizindir. Arkada boşaltmam gereken bazı envanterler var, işiniz bittiğinde bana haber verin. Kitaplarla da uğraşmak yok," dedi ve yanaklarımızdaki kızarıklığa bakıp kıkırdayarak arkada kaybolmadan önce her birimize alaycı bir bakış attı.

Taryn birkaç dakika boyunca etrafta dolaştı, gözleri her koridoru inceledi ve sonunda köşedeki bir koridora yerleşti, alçakta asılı bir ışık loş oyukta hafif bir parlaklık yayıyordu. Aceleyle ön tarafa gitti ve siyah kadife ve ahşaptan bir sedirle geri dönüp onu köşeye hafifçe çevirerek koydu.

"Pekâlâ, bu bölüm için gömleğini giy," dedi ve beni tabureye oturttu. Tatmin olana kadar beni oyuncak bebeğiymişim gibi hareket ettirmesine izin verdim.

Ancak o zaman günlerdir aklımdan çıkmayan paketi çıkardı. Benim için ne seçtiğini öğrenmek için ölüyordum.

Çok geçmeden tripodunu yerleştirdi ve ayarlarla oynayarak çekimin mükemmel olduğundan emin oldu. Her video için gerçekten çok emek harcıyordu. Konsantre olurken yüzünü buruşturmak gibi sevimli bir yöntemi de vardı.

"Mükemmel," dedi sonunda, ellerini çırpı ve sarılı kitabı çıkardı. "Bunu daha sonra seslendireceğim, sonra siz tepki verirken sesi keseceğim."

"Anladım," diye onayladım ona sırtıırken. "Hadi yapalım şu işi, daha fazla bekleyemem. Bu kitaba ihtiyacım var."

"Sadece bekle," diye gülümsedi ve kayda basmadan önce geri saymaya başladı. Paketi uzattı ve onu tutup kameraya göstermemi taklit etti, yüzümde zorlama olduğunu bile hissetmediğim bir gülümseme vardı.

Sonra parmaklarımı kahverengi kağıdın karmaşık kıvrımlarında gezdirdim, sevimli küçük etiketler ve çiçekler sıkıştırılmıştı. Her birini çıkarmak için acele etmedim. Çok uzun sürerse bir kısmını kesip atacaktı.

Kitabı ortaya çıkarmak için kâğıdı yavaşça açtığımda nefesi kesildi. Kapak metalik yeşil sarmaşık ve kırmızı güllerle kaplıydı, küçük beyaz kelebekler kıvrımların içine sıkışmış ve başlığın etrafında dönüyordu.

Şöyle bir göz attığımda, kitabı ters çevirmemi işaret etti, ben de çevirdim, her satırı okurken bir parmağımla arkasını sıyırdım.

Bunu yaptıktan sonra, izleyicilerin kapağı görmesi için kapağı kaldırdım ve düşük ışıkta ayrıntıları gösterdim.

"Fae, büyü ve gizem? Dürüst olmak gerekirse, kulağa mükemmel geliyor," dedim kameraya el sallayarak. "Şimdi bırak da okuyayım."

Kitabı açtım, rahatladım ve ilk birkaç satırı okumaya başladım.

Kamerayı kapatırken bir çığlık attı. "Aman Tanrım, bunu gördüklerinde çıldıracaklar. Bu son mu? Mükemmel."

Kitabı kapattım ve tüm dikkatimi ona verdim, işi berbat etmediğim için mutluydum. Çok fazla yönlendirme yapmamıştı, zorlamadan çok doğal hissettirmek istiyordu ve bence işe yaradı.

"Gerçekten mi?"

"Evet," diye söz verdi. "Şimdi gömleğini çıkar dostum."

Ayağa kalkıp gömleği başımın üzerinden geçirmesine izin verdim. Tişörtü kenara fırlatırken parmaklarını çıplak tenimin üzerinde gezdirdi ve tüylerimin diken diken olmasına neden oldu.

"Beni kızdırmayı seviyorsun, değil mi?" İnledim. Kıkırdadı ve beni tekrar sedirin üzerine oturttu.

"Seviyorum," diye itiraf etti. "Şimdi aç ve rahatlamaya çalış, bacaklarını biraz uzat ve rafa yaslan, belki."

Dediğini yaptım, kitabı okuyormuşum gibi açtım ama bunu gerçekten kayıt yaptığı zamana saklıyordum.

"Hayır, biraz yukarı doğru eğil, bacağını daha sola doğru tekmele," diye yönlendirdi. Taryn titizdi, tatmin olana kadar durmuyor ve çerçeveyi iki kez kontrol ediyordu.

"Pekâlâ, bu okuduğunuz. Başlangıç oldukça yoğun, bu yüzden doğal tepkilerinizin işe yarayacağını düşünüyorum. Yine de, bundan sonra okumanız için spoiler vermeyecek bir nokta seçeceğim."

Beni tekrar geri saydı ve ben de okumaya başlarken pozisyonumu korudum. Esas kız kaçıyordu, gece boyunca bir şey onu kovalıyordu. Kızdan sihir fişkirirken kaşlarım kalktı, sonra kovalamaca durduğunda kız uyandı ve çenem düştü.

Yazarın resmi çizme şekli beni kendine bağlamıştı ve ani değişime hazırlıklı değildim.

"Ve bitti." Sırıtarak söyledi. "Çok iyi bir girişti, değil mi?"

"Öyleydi," diye onayladım, kitabı alıp bir süre uzanmama izin verirken. "Videolar iyi gidiyor mu?"

"Evet," dedi homurdanarak. "Mükemmel olacak. Susuzluk tuzakları ve yorumlarla havaya uçacakları bir karışımım olacak. İçimden bir ses seksi olanlar dışında en çok bunun viral olacağını söylüyor."

"Tamam, sadece birkaç tane daha" diye söz verdi.

Onu bu kadar mutlu edecekse bunları sonsuza kadar yapacağını bilmiyordu.

Ash

"Bu akşam menüde ne var?" Mağazaya doğru giderken sordum. Taryn ve Mathias'la kalmak isterdim ama Mathias'ın onun için planladığı gizemli kitabı dört gözle beklediğini de biliyordum.

"Ayrıca, Taryn?" Holt omzunu omzuma çarparken şaka yaptı. "Ben makarna düşünüyordum."

"Bu iyi bir seçim, sadece kızımıza fazla karbonhidrat verme, gece aktiviteleri için çok uykulu olacak," diye hatırlattım ona kaşlarımı oynatarak.

"Bana söylemene gerek yok, gerçi onun da ayak uydurmak için kaloriye ihtiyacı var," diye kıkırdayarak karşılık verdi.

Cam kapılardan geçtik ve Holt elindeki kâğıdı ikiye bölüp birini bana uzattı. "Böl ve fethet."

"Evet, şef," diye takıldım bir sepet kapıp fırın bölümüne doğru ilerlerken. Holt'un yazdıklarına bakılırsa, o kendini beğenmiş piç ev yapımı erişte yapacaktı.

Taryn'i etkileyebileceğim bir şeyler bulmam gerekecekti. Evet, o zaten benim kızımdı ama diğerlerinin becerileriyle kıyaslandığında hayal kırıklığına uğramak istemiyordum.

İsteddiği özel unu bulmak için eğildiğimde, bir çift bacak yanımda durdu. Taryn'den önce, sahibine yukarıdan aşağıya bakmak aklımın ucundan bile geçmezdi.

Şimdi ise böyle bir isteğim yoktu. Yanımda duran omega seksi olsa da umurumda değildi, Taryn istediğim ve ihtiyaç duyduğum tek kadındı.

"Affedersiniz," dedi boğuk bir kadın sesi yanımdan.

"Evet?" diye sordum. İhtiyacım olan şeyi alırken ona bakmadan sordum.

"Önünde diz çöktüğünüz şu undan bir torba uzatabilir misiniz?" diye sordu flörtöz bir tonda, ben de görmezden geldim.

"Elbette," diye yanıtladım bir çuvalı avuçlayıp ona geri uzatırken.

"Teşekkürler," diye homurdanarak çuvalı aldı ve flörtünü görmezden geldiğim için tepinerek uzaklaştı.

Kızgın olması beni zerre kadar rahatsız etmemişti. Onun cilveli sözlerine karşılık vermemem ya da ona ilgi göstermemem, ona bir şey borçlu olduğum anlamına gelmiyordu.

Unu güvence altına aldıktan sonra listenin geri kalanına geçtim. Her şey taze malzemeydi ve Holt'un kızımız için elinden geleni yapacağını biliyordum ama adamın her yemek için elinden geleni yapmasına gerek yoktu.

Holt'un harika bir aşçı olduğunu zaten biliyordu ama bunu o huysuz herife söylemeyecektim.

Yaklaşık on beş dakika sonra, listenin benim payıma düşen kısmındaki her şeyi toplamıştım, bu yüzden mağazanın önüne geri döndüm. Holt da benimle birlikte geldi.

Sepetimi kaldırırken ona "Hazırsan hazırım," dedim.

"Evet, burada listemdekinden çok daha fazla taze malzeme vardı ama evde bazı temel malzemeleri bulundurmanın iyi olacağını düşündüm," dedi. Alfa'da bir değişiklik vardı. Huysuz bir tavır takınmıyor ya da etrafta gergin bir şekilde dolaşmıyordu. Sadece kızımızı düşünerek marketin tadını çıkarıyordu ve bu belli oluyordu.

Rahattı, cana yakındı. Garipti ama bunu gördüğüme sevindim.

Şimdiden bizi daha iyiye doğru değiştiriyordu.

"Demek burası senin için cennetten bir parça, tıpkı Taryn için bir kitapçı gibi, ha?" diye sordum.

"Otomobil malzemeleri dükkânı da senin için öyle," dedi omuz silkerek. Haksız da sayılmazdı. Dükkânımı gerçekten özlüyordum.

Holt'u kasaya kadar takip edip sepetime bir paket sakız atarken, "Beni yakaladın," dedim. "Sanırım yarın onu dükkâna götüreceğim. Biraz gösteriş yaparım. Bir bisikletin arkasında muhteşem görünecek."

Bana bir bakış attı ve başını salladı. "Sanırım kendi hayatımızı onunkiyile bütünleştirmek için çalışmamızın zamanı geldi. Çok geçmeden normal iş günlerine dönmemiz gerekecek."

İkimiz de bu konuda iyi hissetmiyorduk. Sürümüzün yarattığı bu küçük balonun içinde kalmaktan mutluydum. Ambar bile artık daha iyiydi. Tam

Hindistan cevizi, kivi ve vanilya karışımı kokularımız mekâna sızarak bütünlük hissi veriyor.

"Sence Taryn ve Mathias'ın işi bitmek üzere mi? Yoksa kafeye gidip Taryn için bir şeyler içelim mi?" Malları banda boşaltmaya başladığımızda sordum.

"Mathias'a mesaj atıp bakacağım. Birlikte biraz daha zaman geçirmelerinden zarar gelmez. Ayrıca, oraya gittiğimizde ve sen ona bir içki tuttuğunda yüzündeki gülümsemeyi görebilirim" dedi.

"O zaman anlaştık, sırada kahve dükkânı var," dedim yüzüme yayılan bir sırıtışla. Omega'mızın onun için yaptığımız tüm küçük şeyleri içine çekmesini seviyordum. Aramızdaki büyüyen bağa karşı koymadığı için ilgimizi içine çekiyordu ve bu yüzden neredeyse parlıyordu.

Holt'un arkasındaki kadın bir hışımla kemerin üzerindeki bölmeyi indirdi ve gözleriyle bizi hançerledi.

Holt'un kafası karışmıştı, bana sorgulayan bir bakış fırlattı ama ben sadece gözlerimi ona doğru yuvarladım ve ödemesini yapması için işaret ettim. Holt kartını okuttu ve kadın telefonda kendini beğenmiş alfalar hakkında birilerine söylenirken fişin gelmesini bekledi.

Belli ki bu omega reddedilmeyi pek hoş karşılamamıştı.

Dükkândan uzaklaşana kadar ne ben ne de Holt bir şey söylemedik.

Holt hikâyenin devamını benden öğrenmek için kaşlarını kaldırarak, "O kadını kızdırmışsın," dedi.

"Yanıma geldi ve bir çuval un istedi, ben de verdim" dedim. "Sadece flört ettiği belliydi ama ona hiç bakmadım. Listemize ve kızımıza geri dönmeye odaklanmıştım."

"Katılıyorum kardeşim. Kız seksi olsa bile, bizim omega'nın yanında hepsi sönük kalır," diye sırtarak kabul etti.

"Ben de bundan daha iyisini söyleyemezdim," dedim. "Taryn'in ne tür kahve sevdiğini söylediğini hatırlıyor musun?"

Daha önce kahve siparişleri konusunda çok fazla düşünmemiz gerekmemişti. Evde kendi kahvemizi kendimiz yapmak dışında bu konuda pek iyi değildik ve üniversitedeyken kız arkadaşlarımız sipariş vermekten memnundu ve bizden sadece sessiz olmanızı ve ödememizi bekliyorlardı.

Belki de bu bir kırmızı bayrak olmalıydı. Dürüst olmak gerekirse, birçoğundan biri.

"Kahve bu, o kadar çok çeşidi olamaz, değil mi?" Holt sordu. "Bir çeşit alıp seçmesine izin verebiliriz."

Bu iyi bir fikirdi. Çiftlikteki adamların onun istemediği her şeyi alacağını düşündüm. Hiçbiri boşa gitmeyecekti.

Kahve dükkânının eşiğinden adımımı attığımda küçük bir zil çaldı. Holt peşimdeydi, ikimiz de tezgâhın önünde durduk ve çenem düştü. Birkaç seçenekten fazlası vardı ve bunların hepsini kızımıza geri götürmemizin imkânı yoktu.

"Sadece en popüler dört tanesini alsak nasıl olur?" Holt'un da benimle aynı ifadeyi takındığını görmek için ona bakarken sordum.

"Evet, sanırım bu işe yarar," diyerek şaşkın bir kahkaha attı. Sık sık kahve dükkânlarına gitmediğimiz çok açıktı.

Tezgâha yaklaştım ve tezgâhın arkasındaki kadın bana tatlı tatlı gülümsedi. "Sizin için ne yapabilirim?" diye sordu barista, son müşteri hareket ederken.

Tezgâhın teslim alma tarafına geçtik ve sipariş vermek için adım attık.

"Elinizdeki en çok satan dört kahveden birer tane istiyoruz" dedim.

Gülümsemesi bir sırtışa dönüştü ve içimden bir ses biraz fazla bunaldığımı anladığını söylüyordu.

"İlk kez mi geliyorsun?" diye sordu süslü görünümlü bir makineye doğru yürürken.

"Evet, bizim omega kahveyi çok sever. Biz de ona sürpriz yapalım dedik," diye omuz silkerek cevap verdim.

"Çok tatlısınız. Uzun zamandır birlikte değil miydiniz?" diye sordu.

"Neden böyle söylüyorsun?" Holt karşı çıktı. Bu sefer agresif değildi, sadece meraklıydı.

"Çünkü onun ne içtiğini bilmiyorsun," diye homurdanarak cevap verdi.

"Oldukça yeni, evet," diye itiraf ettim. Bunu saklamanın bir anlamı yoktu.

Siparişleri toplarken başka bir şey söylemedi. Holt oturdu ve biz beklerken ayağını yere vuruyordu.

"İşte buradasınız. Bence onu bir sürprizle şaşırtacak olman harika bir şey. Genç nesiller arasında daha fazla romantizm olması gerekiyor," dedi ödemeyi yaparken ve kasanın yanındaki cam kavanoza büyük bir bahşiş bırakmayı ihmal etmezken.

"Hazır mısın?" Holt'un beklediği yere doğru ilerlerken sordum.

"Omega'mıza dönmeye fazlasıyla hazırım," diye onayladı boynunu uzatıp omuzlarını yuvarlayarak. "Ondan uzun süre ayrı kalmayı sevmiyorum."

Kitapçıya geri dönerken ben de "Aynen kardeşim," diye onayladım. Bulduğumuz yerden çok uzakta değildi, bu yüzden neredeyse kokusunu alabiliyordum.

Taryn'e o kadar odaklanmışım ki havadaki tanıdık bir kokuyu kaçırdım ve o konuştuğunda kanım dondu.

"Ash ve Holt, tam da görmek istediğim iki yakışıklı adam," dedi Sadie, ikimiz de olduğumuz yerde dururken. Ne yani, bugün omega mıknaatısı mıydık?

Tam da hayatımın en mutlu anını yaşarken, bir kez daha cehennemin derinliklerine fırlatılmışım.

"Sadie," dedim iç çekerek. "Şu an iyi bir zaman değil."

Takma kirpiklerini bize doğru sallarken kırmızı dudaklarını abartılı bir şekilde büzdü. Ne kadar çok makyaj yaptığını daha önce hiç etmemiştim. Kusursuzdu ama gözlerim kontürünün koyu tonlarında, allık sürdüğü kırmızı yanaklarında ve burnunda gezinirken kesinlikle belirgindi.

Doğal görünümü tercih eden omega'mın tam tersiydi. Sadie'yi yargılamıyordum, her zaman güzel olduğunu düşünmüştüm ama artık benim kızım olduğuna göre, onun kusursuz güzelliğinden başka bir şey hayal edemezdim.

"Böyle yapma Ash," dedi, eğilip elini koluma doladı, kırmızı pençeleri tam olarak ulaşamadığı yerden pazuma batıyordu.

Omuz silkerek dokunuşundan kurtuldum ve geri çekildim, tepkisi karşısında çenesi düştü. Gözlerinde öfke parladı ve kollarını kavuşturdu. Bu hareket göğüslerini yukarı kaldırdı ve kokusu şimdi daha güçlüydü, kiraz çiçeği şimdi ekşi bir nota taşıyordu.

"Tüm geçmişimizden sonra beni öylece uzaklaştıramazsın," diye homurdandı. "Sadie. Biz bir sürüyüz," dedim Holt'u işaret ederek. Holt'u işaret ederek, "Seni

Seninle çıkıyorum. Artı, bir koku eşleşmesi bulduk."

Ona tokat atmışım gibi bir adım geri çekildi.

"Ne?" Gözlerini etrafta gezdirdi, kimseyi bulamayınca tekrar yaklaşırken umutsuz bir tavır takındı. "O çağrı bununla mı ilgiliydi? Sesinizin tuhaf geldiğini biliyordum."

"Ne yani, onun ilgisizliği seni birdenbire onu tekrar avucunun içine almaya mı itti?" Holt sordu. Eğer bunun mutlu bir kavuşma olacağını düşünüyorsa çok yanılıyordu. İkimiz de sinirlenmiş ve hayal kırıklığına uğramıştık.

Kahveyi Holt'a uzattım ve eski sevgilimle yüzleştim.

"Öyle. Taryn bizim eşimiz," dedim. "Ve tüm yanlış yönlendirilmiş saçma fikirlerini kendine saklamayı tavsiye ederim."

"Bu akıllıca olur," dedi Holt, gözleri öldürücüydü ve sertçe yutkunmasına neden oldu.

Bana yapışıp dudaklarını dudaklarıma bastırırken onu tutamayacağım kadar hızlı hareket etti. Özensiz ve ıslak hissediyordum ve temas sırasında neredeyse öğürüyordum. Ben onu itmeden koptu ve yere düştü.

Taryn'in kızgın yüzü onun üzerinde beliriyordu ve bir elimi ağzıma götürdüm, içime bir ağırlık yerleşirken af dilemeye hazırlandım.

"Prenses, yemin ederim bunu yapacağını bilmiyordum."

Bana kötülük dolu bir gülümseme verdi. "Ah, biliyorum. Ona bir eşiniz olduğunu söylediğinizi duydum ama o yine de benim olanı almaya çalışmakta bir sakınca görmedi."

"Seni kaltak!" Sadie ayağa kalkıp Taryn'e doğru hamle yaparken böğürdü. Mathias aralarına girmeden önce kızımız onun suratına bir yumruk indirerek yere düşürdü.

"Geri çekil, Sadie!" Mathias homurdandı.

"Bana vurdu, şikâyetçiyim!" Sadie irkildiğim kadar yüksek bir sesle bağırdı.

"Devam et, onlara nasıl reddedildiğini, sonra bu alfaya saldırdığını ve onun omega'sının sahiplenme içgüdülerini tetiklediğini anlatacağım," dedi arkamızdan sakın bir ses. Dani kitapçıdan çıkmıştı ve saldırgan omega'ya ters ters bakıyordu.

Sadie sinirli bir çığlık daha atarak öfkesini bana yöneltti. "Gerçekten mi Ash? Bunu yapmalarına izin mi vereceksin? Benim daha iyi bir seçim olduğumu biliyorsun. Daha güzelim, daha zekiyim, daha seksiğim ve senin için onun olabileceğinden çok daha iyiyim."

Taryn güldü, Mathias'ın kollarını ona dolamasına neden olan biraz dengesiz bir kahkaha.

"En sevdiği renk ne?" diye sordu Sadie'ye, artık ciddiye.

Sadie ona doğru döndü ve gözlerini devirdi, ama içine şüphe düştüğünü görebiliyordum.

"Peki ya en sevdiği yemek? En sevdiği gömlek?" Taryn kollarını kavuşturup kaşlarını kaldırarak devam etti. Kendine güvenin ve ateşin resmiydi. Cehennem gibi ateşliydi.

Sonra şüphe beni vurmaya başladı. Taryn bu cevapları biliyor muydu? Ve eğer biliyorsa, kahve siparişini bilmemek için nasıl bir bahanem olabilirdi?

"Pizzayı ve kırmızı rengi sever, dışarı çıktığımızda hep kırmızı elbiseyi giymemi söylerdi," dedi, yüzünde Taryn'in homurdanmasına neden olan meydan okuyan bir sırıtışla.

"Yanlış. Onun en sevdiği yemek omega. Renk? Siyah... ya da gözlerimin mavisi," dedi Taryn bana doğru seksi bir sırıtışla.

Sadie onun sözlerine dudak büktü ama Taryn onu görmezden gelerek bana döndü ve arabayı işaret etti. "Atla, seni tekrar öpmeden önce o sürtüğü üzerinden temizlemen gerek." Arabanın kapısında durdu ve döndü. "Ve eğer bir daha benim olana dokunmaya cüret edersen, o lanet elini kırarım."

Kasabadan uzaklaşırken hâlâ öfkeliydim. Yiyecekler arkadaydı ve çocuklar resmen gülüyorlardı.

Ben mi? Hâlâ kendimi kaybetmemeye çalışıyordum.

Ash'i öperkenki görüntüsünü aklımdan çıkaramıyordum. O durumda her şeyi doğru yapmıştı ve tek yapmak istediğim onu tekrar sahiplenmekti.

"Daha sonra dükkânda takılmaya ne dersin? Sana çalıştığımız yeri göstermeyi çok isterim," dedi Ash nazikçe.

Bu beni yatıştırma çabasıydı ve ona küçük bir gülümseme verdim.

"Kulağa hoş geliyor," diye itiraf ettim. Bu hafta düzenleyecek çok şeyim olacaktı. Mathias'la yaptığımız çekim iyi geçmişti ve Ash'in motosiklet üzerinde de aynı başarıyı göstereceğini biliyordum.

Ambara yanaştığımız anda merdivenleri işaret ettim. "Git o sürtüğün kokusunu hemen üzerinden temizle."

"Peki efendim," dedi ve koşarak merdivenleri çıktı. Duşunun sesi sessizliği doldurana kadar rahatlamadım.

"Ne yapabiliriz?"

Sanki vahşiymişim ve yine çıldıracakmışım gibi davranıyorlardı. Omega'm alfalarının onu savunmasından ve bizim kendimizi savunmamızdan çok daha fazla heyecanlanmıştı.

Yumruk çok iyi hissettirdi ve elim morarmadı bile.

"Biz yemekle uğraşırken sen de kahveni alıp verandada kitap okumaya ne dersin? İşi bitince sana temiz bir Ash göndeririz," diye teşvik etti Mathias.

Bir yanım itiraz etmek istiyordu ama elime kitaplığımı tutuşturup omuzlarıma tüylü bir battaniye sarınca karşı koyamadım.

Veranda, ambarın en sevdiğim kısmı olmaya başlamıştı. Burada eski bir salıncak vardı ve hala sıcak battaniyeme sarınmış bir şekilde üzerine yerleştim ve okumaya başladım.

Ne yazık ki dikkatimi toplayamadım. Omega'mın alfasını görmezden gelinmesi imkânsız bir sahiplenmeyle işaretlemesi gerekiyordu.

Kapı açıldığında ayağa fırladım ve alfama doğru koştum. Tişörtünü çıkarmıştı ve ben de bundan faydalanarak yüzümü ve boynumu ulaşabildiğim her santim deride gezdirdim; karın kaslarından başlayıp göğsünden boynuna, oradan da yanaklarına doğru ilerledim.

Gülüyordu ama boğuk bir sesi vardı.

Sonunda yüzünü ellerimle kavradım ve ağzımı vahşi sınırlarda gezinen sahiplenici, aç bir öpücükle onunkine yapıştırdım.

"Prenses, ben seninim ve sadece seninim," diye bana güvence verdi beni geri öperken, kelimeler ağızlarımız tarafından yarı boğuk bir şekilde boğuldu. "Omega'mızın bu kadar bölgeci olması hoşuma gidiyor."

Elinde olmadan eğlencemizi mahvetmiş gibi, diğer alfam araya girmek zorunda kaldı. Holt dışarı çıkarken, "Burada fazla seksi olma," diye seslendi. "Akşam yemeği bitti."

Ash uzaklaşmadan önce öpücüğü yavaşlattı. Vücudum yanıyormuş gibi hissettim ve geri adım atarken garip bir inilti çıktı. İkisinin de kaşları endişeyle aşağı indi.

"İyi misin prenses?" Ash tekrar yaklaşarak sordu, ben onun dokunuşuyla tekrar sönerken kokusundan endişe süzülüyordu.

"Evet, üzgünüm," diye mırıldandım. "Omega'm bugün için pek mutlu değil ama iyi olacak."

Bu bir yalandı. Bu bir sıcaklık artışıydı ama henüz beni tam olarak etkilememişti. Geçmiş deneyimlerim bir şey ifade ediyorsa birkaç günüm vardı.

Zihnimin arkasında bunun farklı olduğunu hatırlatan bir dırdır vardı. Artık bağlanmışım. En azından sürümün yarısına.

Sırada Mathias vardı. Akşam yemeği için onu içeri kadar takip etmemi sağlayan bir şey.

Belki tatlı olarak betamı alabilirdim.

Yine de, bir başkasını tetiklemek istemiyorsam, sığa bu kadar yakınken bu iyi bir fikir olmayabilirdi.

Ash şakacı bir şekilde beni Holt'un hazırladığı ziyafetin içine çekti.

İşildayan Alfa'ya bakmadan önce dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Ne seveceğinden emin değildim, bu yüzden en sevdiklerimden birkaç tane yaptım."

"Beni bu şekilde beslemeye devam edersen beni kapı çerçevelerinden itmek zorunda kalacaksın çünkü onlar kadar geniş olacağım," diye alay ettim.

"Ve ben de seni aynı şekilde seveceğim," diye sırtıttı, kendisiyle gurur duyuyor gibiydi. Başlangıçtakinden çok farklı bir tavırdı bu.

Sonra tekrar, benimki de farklıydı. Birbirimizi değiştirdik, o sertleşmiş kenarları yumuşattık.

Ben ona bakarken Ash göz kırparak, "Hayır, eminim üçümüz bu işi halledebiliriz," dedi.

"Benimle başa çıkabileceğinden emin misin?" Ben de karşı çıktım.

"Hayatım, işte bu yüzden bizimle kutsanmışsın. Bize atacağın her şeyin üstesinden geliriz," diye cevap verdi Holt.

Kahretsin, bu beni ateşlendiriyordu ve başka bir ateş patlamasını önlemeye çalışıyordum.

Tekrar konuşmadan önce dikkatlice düşündüm, "Bildiğim iyi oldu."

Ağzımdan çıkan aptalca sözler için yüzümü buruşturmak istiyordum ama kendime zarar vermesem bile bana bulaşacaklarını biliyordum. Tüm bu yeni hislere ve duygulara alışmak biraz zaman alacaktı. Hayatım boyunca böylesine bütünüyle seilmeyi beklemişim.

"Ne düşünüyorsun?" Mathias önümdeki sandalyeyi çekerken sordu.

"Düşüncelere dalmışım," diye mırıldandım otururken.

"Zorlamayacağım ama bize her şeyi anlatabileceğini biliyorsun, değil mi?" diye sordu beni masaya doğru iterken.

Cevabımda hiçbir tereddüt yoktu. Onlara güvenebileceğimi biliyordum ama yine de onlar için maske takmak zorunda olmadığımı kendime hatırlatmaya çalışıyordum. Şimdiye kadar sadece bir kişi benim için böyle davranmıştı ve o da en iyi arkadaşımdı.

Ailem kesinlikle bu nitelikte değildi.

"Evet, sadece hayatımda beni önemseyen insanlar olduğu gerçeğine alışmaya çalışıyorum. Biraz bunaltıcı ama bunu hiçbir şeye değişmezdim" dedim.

Garip bir sessizlikten sonra Holt, "Bu kadar duygusal konuşma yeter, başlayın," dedi. "Doğruluk mu cesaret mi, Taryn."

Bu beni neşelendirdi. "Cesaret."

"Bütün suyunu içmen için sana meydan okuyorum, velet."

İçimde kıvılcımlanan bir meydan okumayla bardağın tamamını içmeden önce ofladım. Kahretsin, beni nasıl okuyacaklarını zaten biliyorlardı.

Mathias'a döndüm. "Doğruluk mu cesaret mi?" Sırıttı. "Doğruluk."

"Birlikte geçirdiğiniz ilk günlere dair en sevdiğin anın nedir?"

En kötüsünü zaten biliyordum ama şimdi daha hafif ve daha mutlu bir şeye ihtiyacım vardı. İçimde yanan ateşten beni uzaklaştıracak kadar tatlı bir şey.

Cevap veren bakışı yumuşak ve düşünceliydi. "Çok heyecan verici bir anı değil."

"Ne olursa olsun dinlemek istiyorum," diye ona güvence verdim, bunun aptalca olmayacağını çok iyi biliyordum.

"Annemle babam hiç evde olmazdı. Tek çocuk olduğum için sık sık yalnız kalırdım, bu yüzden hep Holt ve Ash ile birlikte olurdum. İçimizde en normal aileye sahip olan Holt'tu. Ailesi oldukça katı ama adildi ve onu ellerinden geldiğince mütevazı tutmaya çalışırlardı," dedi Holt'a alaycı bir bakış atarak. "Bir yaz hepimizi arka meradaki tepelerden aşağıya devasa bir su kaydıracağı ile şaşırtmaya karar verdiler. Babaları uzun bir hortum ve bir sürü muşamba getirmişti. Hepimiz her zaman 'açıktık', mükemmeldik ve toplum için rol yapıyorduk. O tepelerden aşağı inerken, hayatımda kendimi en özgür hissettiğim andı."

"Aman Tanrım, bunu bir ara yapmalıyız," dedim. "Biliyorsun, böyle şeyler annem için yeterince hanımefendi değildi."

"Boş ver, hava güzelleşir güzelleşmez yaparsınız," diye sıırıttı Ash. "O hafta sonunu hatırlıyorum. Neredeyse her öğün yemek yiyorduk ve o özlü yaz anlarından biri gibiydi."

"Gerçekten de öyleydi," diye katıldı Holt. Üçünün de yüzünde aynı uzak gülümsemeler vardı ve sanki onların daha yumuşak bir yanını tekrar görüyormuşum gibi hissettim. Hayatımı bunun gibi daha fazla anı ortaya çıkararak geçirmek istiyordum.

Hepimiz çok farklı yetiştirilmiştik ama yine de hepimiz aynı maskeleri takmıştık, bizi beklentilerden ve çok fazla yükümlülüğten koruyan maskeleri. Onlar benden daha ayrıcalıklı bir yaşam sürmüş olabilirlerdi, ama bunun kendi dezavantajlarıyla birlikte geldiğini çabucak fark ediyordum.

"Devam edecek," dedi Mathias masayı toplamaya başlarken.

Ash sandalyemi masadan çekerken, "Oh, hareket edebileceğimi sanmıyorum," diye yakındım. "Çok fazla yedim."

"Şey, bu çok kötü. Sana bir video ve dükkânımı gezdirme sözü vermiştim. Bundan kurtulamayacaksın. Diğerleri kitaplarınız için küçük filmlerini çektiler, sıra bende," dedi Ash, onlardan geri adım atmayan kıza meydan okuduğunu çok iyi biliyordu.

"İyi, iyi." Dedim, sesimden alaycılık akıyordu. "Seni bir motosikletin üzerinde tişörtün açıkken kaydetmek tam bir işkence olacak. Kendimle ne yapacağım ben?"

Sahte bir şekilde kendimi yelpazeledim ve üçünün de kıkırdamasını sağladım.

"Ash ile işin bittiğinde sana çalışma alanımı göstermek istiyorum," diye göz kırptı Mathias.

Bu kez kendimi gerçekten yelpazelemek istedim. Betam kabuğundan çıkıyordu ve ben de bunun için buradaydım.

Ash kollarını sahiplenici bir şekilde bana doladı ve "Önce benim videom" demeden önce Mathias'a biraz hırladı.

"Evet, şu anda seninim ama bunu ona hatırlatmana gerek yok," dedim ellerimi kollarının üstüne koyarak.

Boynuma sarıldı ve Mathias'tan özür dilerim diye mırıldandı.

"Endişelenme." Tatlı betam omuz silkti. "Bir alfanın zaman zaman eşine karşı aşırı korumacı davranacağını hepimiz biliyoruz."

"Öyle, ama ben de seninim," dedim ve ona doğru bir el uzattım.

Eli tuttu ve Holt "Grup kucaklaşması!" diye bağırmadan önce onu kendimize doğru çektim. Saniyeler içinde üçünün de kollarında güvendeydim. Kokuları ağız sulandıran bir karışım halinde birbirine karıştı ve bedenlerime bastırılmış vücutlarının sıcaklığını içime çektim.

Omega olmak böyle bir şeydi işte. Güvende olmak. Korunmak. Sevilmek.

Cep telefonum cebimde çınlamaya başladı ama çalmaya başladığında susturmak için ellerinden kurtulamadım.

"Sevgilim, ona bakman gerekiyor mu?" Holt sordu, sesi alçak ve çakıllı.

"Yok, ben burada iyiyim," diye cevap verdim telefonum durduğunda. ses çıkarıyordu.

Ya da ben öyle sandım. Saniyeler içinde tekrar çalmaya başladı.

Neden "rahatsız etmeyin" seçeneğine koymamıştım ki?

Ailem olsaydı onu arkadaki gölete atmak isterdim ama henüz çocuklarımin videolarını yüklememişim.

Elleri beni bıraktı ve dokunuşlarını kaybettiğim için üzüntü kapladı içimi ama telefonuma ulaşmam gerekiyordu.

Arayan Bea olduğu için cevap verirken "Üzgünüm," diye mırıldandım. Eğer birden fazla kez aradıysa, bu ciddiye "Alo?"

"Sadie'nin burnunu gerçekten kırdın mı? Senin üniversiteden bir fotoğrafını paylaşmış ve altına da 'Bu kaltak benim erkeğimi çalıp burnumu kırabileceğini mi sanıyor? Şu çöplük yangınına bak.' Bu pek de gurur verici bir resim değil tabii ki," diye devam etti Bea nefes almadan.

"Umarım kırmışımıdır. Ash'e bir daha sümüklü pençe atarsa yine yaparım. Şimdi hangi resim bu? O kadar kötü mü?" Diye sordum ama açıkçası burada, dostuma bu kadar yakinken çok da umursayacak bir şey bulamadım.

"Ben ekran görüntüsünü alayım, sen de biraz hasar kontrolü yapsan iyi olur. Gönderide senin iş yerini etiketlemiş," dedi Bea iç çekerek.

"Sağ ol Bea, hallediyorum," dedim telefonu kapatırken ve ekli bir resimle bir ding daha geldi.

Filmdeki *Carrie* halimle çekilmiş fotoğrafımı nereden bulmuştu? Bu fotoğraf onun ve arkadaşlarının bana yaptığı zorbalık sayesindeydi. Bir partiye davet edilmişim ve arka verandaya çıkar çıkmaz beni kırmızıya boyadı.

"O sen miydin?" Ash omzumun üzerinden resme bakarak sordu. "Sadie'nin bunu yaptığı zamanı hatırlıyorum ama şaka yaptığı kızın sorun çıkardığını söylemişti... gerçi şimdi nedenini hatırlayamıyorum. Hep birilerine kızardı."

"O fotoğraf çekilmeden kısa bir süre önce profesöre kopya çektiğini söyledim. Gerçi beni de kendisiyle birlikte dibe çekmeye çalıştığı için bunu hak etmişti. Onun yüzünden bursumu riske atmazdım" dedim. "Görünüşe göre hâlâ önemsiz biri. Bu gönderide benim işimi etiketlemiş. Bu onun için bile çok alçakça."

Mathias bana "Yorumları kontrol et," dedi. "Bazıları acımasız olacak ama bir plan yapmak için takipçilerinizin ne dediğini görmemiz gerekiyor."

Bunun üzerine iç çektim. Haklıydı ama tüm bunlara hazır olup olmadığımı bilmiyordum. Uygulamayı açtım ve gönderiyi buldum, ilk birkaçında çenem düştü.

■

brian1234: O çöplük yangını ben de yapardım. O kırmızıyı iyi gösteriyor.

■

atvman: Sen sahte bir kaltaksın, muhtemelen bunu hak ettin.

■

Bookmama2004: Bunu yapacağına inanmıyorum. Şuna bak, az önce ondan iki kitap daha aldım.

Obsessedwithbooks: O çok seksi ve senin tek yaptığın onun satışlarını arttırmak. Salak.

CallmeCasey: Seni destekleyeceğimizi mi sandın? Ha. Bu sadece seni kötü gösteriyor, onu değil. Zorbalık asla sevimli değildir. Hadi kızımızın sayfasını havaya uçuralım. Desteğinizi gösterin, millet!

Bunu doğru mu okudum? Beni savunuyorlardı. Sadie ile aynı fikirde olan birkaç kişi vardı elbette ama çoğu benim tarafımdaydı. Aykırı olanlar muhtemelen Sadie'nin toplamaya çalıştığı insanlardı.

"Satışlarımı kontrol etmem gerekiyor,"
diye kıkırdadım. "Omega," diye başladı
Ash. "Doğruluk mu cesaret mi?" Dönüp
ona baktım. "Cesaret."

Bir an için parmağını çenesine vurdu. "Benimle birlikte videomun sahnelerinden birinde yer alman için sana meydan okuyorum. Dünyaya o kız olmadığını göster."

"Bu Sadie'yi bir süreliğine susturur," diye sııttım ona, teklifi geri çeviremeyecek kadar küçüktüm. "Ben varım."

Dixon Motors hiç de beklediğim gibi değildi. Belki de hâlâ 'zengin çocuk' önyargılarımın ortaya çıkmasına izin veriyordum ama süslü ve modern bir bina bekliyordum.

Gerçi içeride para hala parlıyordu ama dışarısı sıradan bir tuğla bina, büyük cam garaj kapıları ve ön tarafta motosiklet tamiri ve kişiselleştirme konusunda uzmanlaştıklarını ve hemen hemen her araç için özel boya işleri yaptıklarını söyleyen büyük bir tabeladan ibaretti.

Ash ve Mathias içeri girdiğimizde sessizdi, gözlerim her şeyin üzerinde geziniyordu. İçerisi, zemini ve tavanı kaplayan koyu renkli, lekeli bir ahşap deniziydi, tavanlar bronz ve siyah tonlarında serin, 'parlayan yağ lekeli' bir çimentoydu.

Duvarların çoğunda bozulmamış durumda olan siyah alet kutuları sıralanmıştı ve bölmeler, üzerinde çalıştıkları motosikletler dışında boş tutuluyordu. İki tanesi yerlerinde duruyordu, parçalar ve aletler etraflarına saçılmıştı, bu alanda pratik olarak mükemmel olmayan tek nokta buydu.

"Burası muhteşem," dedim, her kelimesinde ciddiydim. Buraya yüreklerini ve ruhlarını koydukları çok açıktı. İyi dekore edilmişti, sadece başarılarını değil zenginliklerini de gösteriyordu ama yine de onlardan dokunuşlar görebiliyordum.

Duvarlardaki sanat eserleri, muhtemelen onlardan çok önce burada bulunan eski bir dükkânı gösteren eski tabelalar ve resimlerdi. Eski motosikletler, manzaralar ve arabalar dükkâna biraz hayat katıyordu.

"Teşekkürler," dedi Ash, her şeyi anlamamı izlerken gülümsemesi gururla parlıyordu. "Bu dükkânı bu hale getirmek için kığımızı yırttık."

Mathias, "Ben kendi tarafıma geçiyorum, sen burayı topladıktan sonra gel, zaten planlamam gereken bazı işler var," dedi ve uzaklaşmadan önce alnıma bir öpücük kondurdu, ayak sesleri

sessiz dükkânda yankılanıyordu. Burası kalabalık ve hayat doluyken nasıl olurdu diye merak ettim.

"Teşhir odasına gel," dedi Ash, avuç içi yukarı bakacak şekilde elini uzatarak. Hiç tereddüt etmeden elimi onunkinin içine soktum ve beni bitişikteki odaya çekmesine izin verdim.

Sergilenen birkaç motosiklet ve parçası vardı ama ortadaki kırmızı motosiklet tek bir altın ışığın altında parlıyordu.

"Burada çekim yapabilir miyiz?" Etrafında dönüp motosikleti her yönden incelerken sordum.

"Tabii ki çekebiliriz. Bu benim gurur ve neşe kaynağım. Artık senin yanında."

Ne tür bir bisiklet olduğunu ve tamirinde nelerin yapıldığını ayrıntılarıyla anlatmaya devam etti. Dinlemek ve tüm ince ayrıntıları özümsemek için elimden gelenin en iyisini yapmaya çalıştım, ne kadar heyecanlı olduğunu sevdim, ama aklım aynı zamanda video fikirlerini bir araya getiriyordu.

Ash koyu renk bir kot pantolon, kaslarını ortaya çıkaran siyah bir gömlek, savaş botları giymişti ve tamamlamak için siyah bir kaskı vardı. Kırmızı, karamsar bir hava yaratmak için renk katacaktı.

Bu noktada yaratıcılık cennetindeydim.

Ash yanımda getirdiğim iki tripodu kurmama yardım etti, bir tanesi de ısrarla benim de içinde olduğum video için yan taraftaydı.

Yola çıkmadan önce kendimi süslemek için zaman ayırmıştım. Siyah bir elbise giymiştim, saçlarım açık ve hafif dalgalı, makyajım da kırmızı rujla tamamlanmıştı.

Merdivenlerden indiğimde verdikleri tepkiyi görmek her şeydi. Bu adamlar benim onlar için olduğum kadar benim için de gitmişlerdi ve ben buna bayılmıştım.

"İlk sen başlasan nasıl olur?" Ash söyledi. "Bunu paylaşmasak bile kendim için istiyorum. Zıpla prenses."

Dediğini yaptım, büyük, kırmızı bisiklete bindim ve önüme bir kitap koydum. Kamerayı olduğu yerde bırakmak yerine çıkardı ve parmaklarıyla geriye doğru saydı.

Üçe basmadan önce, "Çok ateşli görünüyorsun," diye alay etti. Önce kameraya, sonra ona bakarken yüzümde sinsi bir sırıtışla eğildim. O zaman artık rol yapmıyor, alay ediyordu. Aramızdaki cinsel gerilim beni öldürüyordu ve odaya yayılan kokularımızın kokusunu alabiliyordum.

"Siktir." Küçük bir göz kırpıp kitabı açtım, bisikletin üzerine uzandım ve birkaç sayfayı yavaşça çevirirken kitabı üzerimde tuttum.

"Tamam, şimdi, sana bunu vermek istiyordum," diye sırtarak tezgâhın arkasına yürüdü ve bir hediye çantası çıkardı.

Çantayı önüme koyduğunda heyecanlı bir ciyıklama sesi çıkardım. Hiç tereddüt etmeden hediye paketini karıştırdım ve içinden muhteşem bir taç çıkardım. Gümüş metal, mor mücevherleri yerinde tutan, bana sarmaşıkları anımsatan süslü bir sarma deseni şeklinde kalıplanmıştı.

Gümüş, videoda inanılmaz görünecekti. Aslında, kitap kapağındaki mor sıçramalar her şeyi daha da birbirine bağlayacaktı.

Nasıl bu kadar şanslı olabildim?

Çantayı bir kenara attı ve tacı yavaşça başıma taktı, tacı düzeltirken yüzünde yumuşak bir gülümseme vardı. Gözlerim alfama takılmıştı. Kokusu daha güçlüydü, şimdi tatlı bir memnuniyet kokuyordu.

Ash'in elleri saçlarımda nazikçe gezinirken, o her şeyin yerli yerinde olduğundan emin olurken gözlerim dalgalanıyordu. Hatta yüzümün saç perdesinin arkasına saklanmaması ve mücevherlerin öne çıkabilmesi için saçımın altından birkaç tutam saç bile geçirdi.

Onun kendi başına bir sanatçı olduğunu kim bilebilirdi ki?

Sonunda tatmin olduğunda dudaklarıma bir öpücük kondurdu, gözleri hayranlık ve heyecanla parlıyordu. "İşte, mükemmel."

"Teşekkür ederim, alfa," diye nefes aldım, bu tatlı anın sıcaklığıyla kızarmıştım. Hayatım boyunca hiç bu kadar önemsendiğimi ya da güzel olduğumu hissetmemiştim. Sadece kameranın arkasına saklanmak değil, izleyicilerimin de tanıdığı bir yüz olmak istememi sağladılar.

Göz kırptı ve geri çekildi, başka bir video seti için tekrar geri saymaya başladı. Taç ve kitap arasında, bunun rotasyona eklemek için iyi bir şey olacağını biliyordum. Alfa'mın ilgisi sayesinde kendimden bile utanmıyordum.

Sonunda kamerayı yere bıraktı. "Bitti prenses. Bu... çok seksiydi. Kitabın bunun içinde olmasına bile bayıldım. Zeki ve seksi yönlerinin bir karışımı."

Ayağa kalktım ve kitabı yere bıraktım, kamerayı tekrar kurmasını izledim. "Tırman ve ben de senin önünde, sana dönük oturayım."

Bacağımı sallayıp aşağı indiğim anda kaskını takıp yerine geçti ve ona katılmam için kalçalarını sıvazladı. Tırmanmadan önce zamanlayıcıyı ayarladım, birkaç saniye geçersen kolayca düzenleyebileceğimi biliyordum.

Sonra ona odaklandım, kalçalarımı tutan kollarından kaskına doğru parmaklarımı gezdirirken kameraları tamamen unuttum, vizörü açtım ve alnımız alnımıza gelecek şekilde onu kendime çektim.

Boğuk bir fısıltıyla "Bu interneti kıracak," diye alay ettim. Aleti sertleşmişti, içime doğru bastırıldığını hissedebiliyordum ve elbisemin bunu sakladığına seviniyordum çünkü yarı yarıya onun üzerine örtülmüştüm.

Sonra kaskını yırttı, kenara fırlatırken kameraya baktı. Geri çekilmeden önce dudaklarında yavaşça seksi, yaramaz bir gülümseme oluştu.

Ben kıpırdayamadan dudakları dudaklarımdaydı. Öpüşme şakacı bir halden ateşli bir hale dönüşürken aramızda bir ateş oluştu. Dillerimiz savaştı ve parmakları tenime saplandı. Kalçalarım onun üzerinde hafifçe sallanıyordu.

Geri çekildi, bakışlarımla buluşmadan önce nefesi kesilmişti. "Sadece benim göreceğim çok farklı içeriklere dönüşmeden önce bunu kapatmalıyız."

"İyi fikir," dedim, nefes nefese kalmış bir sesle. Üzerinden inmeme yardım etti ama onu durdurmak için elimi kaldırdım. "Hareket etme. Sadece seninle bir tane istiyorum."

"Senin için her şeyi yaparım prenses," dedi rahat edene kadar yer değiştirirken. Videoyu yenisiyle değiştirdim, keşke ilk ikisini tekrar izleyebilseydim diye düşündüm.

"Yarın tam kurgu moduna geçmeme izin vermeniz gerekecek," dedim iç çekerek. "Biraz zaman alacak ama sanırım bunları birkaç videoya dönüştürebilirim."

"Düşünsene, artık toparlandık. Bu sadece başlangıç. Bize meydan okudunuz ama gerçek şu ki bunun her saniyesini seviyoruz."

"Güzel, çünkü takipçilerim daha fazlasını talep edecekler," diye güldüm. "Seni viral yapacaklar. Sadece izle."

"Güzel," diye güldü, bir aptal gibi esnedi. "Bunların bir şey için işe yarayacağını biliyordum."

"Kapa çeneni ve güzel görün," diye karşılık verdim. Kıkırdadı ama konuşmadı, ben de onun solo çekimimde yaptığının aynısını yaptım, o kitapla poz verirken etrafta dolaştım, daha fazla ilgi göstermeden önce birkaç sayfa okudum.

Bir motorcu romanı seçtim ve hafızasına kazıyacağını ve bir gün kendimizi canlandırmak isteyeceğini bildiğim seksi bir motor sahnesini yer imlerine ekledim.

Belki önümüzde kocaman bir cam kapı varken değil.

"Prensese," kelimesi çaresizlikle karışık b i r küfürdü. "Bunu kesinlikle birlikte okumaya devam edeceğiz. Başından sonuna kadar ve

not alıyorum."

Videoyu durdurdum ve kamerayı bir kenara koydum. "Oh, bu fikre bayıldım. Ama ne yazık ki Mathias da nerede çalıştığını görmemi istiyor."

"Bazen paylaşmak berbattır," diye yarı şaka yaparak birkaç derin nefes aldı. "Ama bu gece bitmeden seni becereceğim prenses."

"Göreceğiz," diye takıldım, kameraları alıp uzaklaştım, adımlarımı biraz salladım, arkamdan acı dolu iniltisini içime çektim.

Ateşli alfamı terk etmek zordu ama beni bekleyen tatlı ve seksi bir beta vardı ve şimdi tüm dikkatim onda olacaktı.

Üç erkekle bir ilişki yürütmenin zorlukları olacağını biliyordum ama hiçbirinin kendini dışlanmış hissetmemesini sağlayacaktım. Hepimiz birbirimize aittik ve onlar bana sahip olduğu sürece ben de onlara sahip olacaktım.

"Mathias," diye seslendim. Nereye kaybolduğunu görmemiştim ama çok uzakta olamayacağını biliyordum.

"Merdivenlerden yukarı," diye geri seslendi. "Bana bir saniye ver, aşağı geliyorum."

Beklerken, duvarda çerçevelenmiş olan resimlere bakmak için yürüdüm. Hepsinin kalın ahşap çerçeveleri vardı ve hepsinin süreye ait olduğunu fark ettiğimde sııttım. Lise yıllarından başlayıp son fotoğraflara kadar uzanıyorlardı.

Bunları burada sergilemeleri ve gerçekten bir aile olduklarını göstermeleri çok hoştu. İçimden bir ses, bir gün bizim de bir resmimizi asacaklarını ve umarım küçük ailemizin büyüyeceğini söylüyordu.

Kovboy şapkalı küçük Holt'ları, her şeyi boyayan küçük Mathias'ları ve deri ceketli küçük Ashes'leri hayal edebiliyordum. Tüm olasılıklar kalbimi küt küt attırıyordu.

Düşüncelerim, yuvamı daha fazla onarmak, kokularını koymak ve onları benimle birlikte sürüklemek için can atmama neden oldu. Bu dürtü o kadar yoğundu ve birdenbire ortaya çıktı ki, cildim kızardı ve bunun normal olmadığını anladım.

Henüz ateşimin yükselme zamanı gelmedi ama bunu göz ardı etmemem gerektiğini çok iyi biliyorum.

Isı artışı dağılmaya başlamıştı, bu da şimdilik güvende olduğumuz anlamına geliyordu. "Yakında dördümüzün fotoğrafı olacak," diye fısıldadı Mathias kulağıma.

Kulağım, durduğum yerde beni irkiltti. Ben sıçrayamadan kolları beni sardı.

Bir an arkama yaslanıp onu içime çektim. Kokuları bugün daha güçlüydü. Onun narenciye ve çilek karışımı tatlı ve ekşi kokusu, kolları beni sardığı anda bana yapıştı.

Tekrar resme odaklanmak için çok fazla çaba sarf etmem gerekti.

"Ama bunlar da kalmalı. Bu mükemmel," dedim ona dürüstçe. "Bunun bir kopyasını da odamda istiyorum. Şimdi daha fazlasını çekebilmem için bir fotoğraf makinesine ya da telefonun için şu yazıcılardan birine ihtiyacım var."

Elimi tutarken "Bunu yapabiliriz," diye söz verdi. "Hadi, sana araçları boyadığım yeri göstermek istiyorum. Biraz sıkıcı ama turun bir parçası."

"Her şeyi görmek istiyorum," diye ona güvence verdim. "Özellikle de sevdiğin şeyleri." Beni garajın yan kapısına doğru çekerken gülümsedi.

"Bu kapı bu gece hariç her zaman kapalı kalacak. Burası temiz bir oda, yani boyanın içine hiçbir şey giremez. Burada fazla bir şey yok, sadece aletler ve boya tabancaları var," diye açıkladı. Odayı göstermek için kollarını iki yana açarken tüm yüzü aydınlanıyordu. "Temiz odanın hemen dışındaki merdivenlerden yukarı çıkınca ofisim ve planlama çalışmalarımın çoğunu yaptığım yer var."

Görmek için en çok heyecanlandığım kısım buydu. Tasarımlarını nasıl bulduğunu görmek istiyordum ve belki kabul ederse bana işim için yeni bir logo çizebilirdi.

Mathias'a merdivenleri işaret ederken, "Hadi gidelim, sihrini nerede yaptığını görmeye hazırım," dedim. Merdivenleri senkronize bir şekilde tırmandık, ta ki ben sahanlığa ulaşana kadar. Ayağım çıkıntıya takıldı ve neredeyse yere yığılıyordum. Mathias beni yakalayıp güvenli bir şekilde kollarına çekmeseydi yüzümü parçalayacaktım.

"Bana yaklaşmak istiyorsan, tek yapman gereken sormaktı," diye şaka yaptı, muhteşem yeşil gözleri o kadar mutluluk doluydu ki dokunuşuyla daha da eridim. Daha önceki sıcaklık şimdi geri gelmişti, yakın temasımızda tenimi yalıyordu.

"Senin yanında olmak istemediğim bir zaman yok," diye itiraf ettim.

Dudakları tenimin üzerinde nazıkçe gezindi, önce alnımı, sonra yanağımı ve son olarak da dudaklarımı öptü. Onu tam burada ve şu anda istiyordum ama ısrarcı da olmak istemiyordum.

Mathias öpücüğü kesti ve başını benimkine yasladı, "Tanrım, seni o kadar çok istiyorum ki, omega."

"Bana işini göster, sonra belki biraz eğlenmek için zamanımız olur," dedim göğsüne karşı. Bir şeyler ters gidiyordu ve ateşimin yakında çıkacağından şüpheleniyordum. Onu eve sürükleme ve yuvama kapatma dürtüsü beni ele geçirmeye başlamıştı.

"Anlaştık," diye inledi, neredeyse isteksizce. O da hissedebiliyor muydu?

Sahanlıkta dört kapı vardı ve her birinin üzerinde bir isim yazıyordu. "Diğer ikisinin de burada bir ofisi var, ama genellikle oradan çalışan tek kişi benim. Holt her zaman çiftlikte oluyor ve Ash de ofiste çalışacak biri değil. Elbette boş bir ofisimiz de var. O artık senin olacak."

"Ne? Burada benim için bir ofis mi? Buna neden ihtiyacım olsun ki?" diye sordum ama içten içe sevinçten zıplıyordum. Farkında bile olmadan bana o kadar çok alan bırakıyorlardı ki. Omega'm buna bayıldı.

"Düzenleme, faturalama, uyuklama. Hiç fark etmez. Burayı omega'mızın istediği gibi kullanması için inşa ettik," diye cevap verdi. "Sadece bize yakın olmak için rahat bir yuva odası olsa bile."

"Uyulamaktan daha eğlenceli bir şey düşünebilirim," diye takıldım. "Burada çalışma ve size yakın olma fikrini seviyorum. İşim için her yerden yapabileceğim bazı şeyler var."

"Harika, isim levhanızı hazırlayacağım ve hazır olduğunuzda dekore edebilirsiniz. Şimdilik burası benim yerim," dedi üzerinde ismi yazan kapıyı açarken.

Düşündüğümde daha da güzeldi. Dört duvarı birbirine bağlayan bir duvar resmi vardı, geceleyin dağlarda aya doğru uluyan dört kurt resmedilmişti. Her duvarda bir kurt, sanki birbirleriyle konuşuyorlarmış gibi.

"Bu harika," dedim, en yakın kurda doğru ilerleyip parmaklarımla dış hatlarını çizdim. "Küçük ayrıntılar onu çok gerçekçi yapıyor. Gerçek bir yeteneğin var."

"Çocuklar da bana böyle söylüyor," diye omuz silkti, ben de başımı çevirip ona gülümsedim. "Ben sadece her gün sevdiğim işi yapabildiğim için minnettarım."

Mathias beni masasına oturttu, portföyü karıştırmamı bekliyordu.

"Sanatınla beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun?" "Beni sanatınla baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun?" diye sordum.

onu. "Belki... işe yarıyor mu?" diye güldü.

"Zararı yok," diye cevap verdim ve bir sonraki sayfaya geçtim. "Satman gerek

bunlardan bazılarını baskı olarak. Muhteşemler."

"Ash de bana bunu söyleyip duruyor ama ben kendimi ortaya koymayı sevmiyorum.

Araba boyamak başka bir şey, ama eleştiriyle aram iyi değil," dedi.

"Anlıyorum ama ben yapabiliyorsam sen de yapabilirsin," diye söz verdim bir sayfa daha açarak. "Ayrıca, satın almak için web sitenize geliyorlarsa, bunları istiyorlar demektir."

"Göreceğiz," diye düşünürken büyük, beyaz bir muşamba çıkarıp yere serdi. Onun üzerine de küçük bir yatak olabilecek büyüklükte bir branda koydu.

"Bu ne için?" Kitaptan başımı kaldırarak sordum.

"Bir sonraki sanat eserim. Şey, bizimki," diye gülümsedi bana, bakışlarında açlık vardı. "Ha?"

Yerde ne tür bir sanat yapıliyordu?

Beni görmezden geldi ve sıkma şişelerindeki boyaları toplayıp beyaz muşambanın kenarına yerleştirdi.

"Buraya gel de sana göstereyim," dedi parmağını bana doğru kıvrarak. Kaçındığım o sıcaklık şimdi sunduğu şeyle damarlarımda zonkluyordu. İç çamaşırım kayganlaştı ve ayağa kalkarken neredeyse sandalyeyi deviriyordum.

Ofisinin kapısını kilitleyecek kadar uzaklaştı. Geri döndüğünde yürüyüşü yavaştı, parmakları gömleğinin düğmelerini çözerken birkaç adım ötede durdu ve gömleği iterek çıkardı.

Tüm zayıflığıyla karşımda durana kadar giysilerinin her bir parçasını yavaşça çıkarırken ağzım kurudu.

"Sıra sende bebeğim," diye ısrar etti, koyu yeşil gözleri benim için yanarken kendini yavaşça okşadı. Sakin bir güvenin resmiydi ve bu nefesimi kesiyordu. Mathias pek çok şeydi ama şu anda seksi ve çekiciydi, ölümcül bir kombinasyondur.

Kıyafetlerimi daha yeni çıkarmaya başlamıştım ki karnıma bir ağrı saplandı ve korkunç bir krampla iki büklüm oldum.

"Taryn, iyi misin?" Mathias soluk soluğa öne atıldı.

"Sadece buradayım, havayı bozuyorum," diye inledim, geçerken doğruldum. "Ama sanırım ateşim yükseliyor."

Yüzü düştü. "Ben gidip Ash'i bulayım."

"Hayır, sana ihtiyacım var," diye yalvardım. "Devam edelim, ateşim henüz gelmedi."

Belki de her şeyi hazırlamaları için onlara bir mesaj göndermeliyiz."

Mathias hızlı bir mesaj gönderirken rahatladığını zorlukla gizledi, sonra yerdeki malzemelerine baktı.

İçimden bir ses ortalığı temizleyeceğini söylüyordu ve ben buna izin vermeyecektim. "Dur."

Dondu kaldı, eli boyanın üzerinde geziniyor, başını bana doğru çeviriyordu. Sonra ben kıyafetimin son parçalarını da soymaya başlayınca gülümsemesi büyüdü.

"Renkleri seç bebeğim," diye ısrar etti, gözleri vücuduma kilitlenmiş, onun için açığa çıkardığım her santimi inceliyordu. Gözlerindeki açlık, büyüdüğünü hissedebildiğim ilkel ihtiyaç beni en iyi şekilde boğuyordu.

Yeşil ve mavinin birkaç tonunu aldım. Mathias her birini aldı, tuvale renk çizgileri döktü, sonra elimi tuttu ve beni daha yakına çekti.

Saçlarımı kulağımın arkasına taradı ve bana göğsümü sızlatan bir bakış attı. Oradaki saf, filtresiz sevgi ve hayranlık, elde edebileceğimi düşündüğümünden çok daha fazlaydı.

"Seni seviyorum Mathias," diye fısıldadım, anı bozmak istemiyordum ama bunu duymasına ihtiyacım vardı.

Başını benimkine yasladı, alınları birbirine yaslanmıştı, sanki sözlerimi içine çekiyor ve gerçekten batmalarına izin veriyordu.

"Seni seviyorum bebeğim. Hem de çok."

Sonra sanki aramızdaki gerilim koptu. Öpüşmeler ve alaycı ısırıklardan oluşan bir öfkeyle birbirimize çarpıştık.

Bir noktada düştük, kısa süre sonra daha aç öpücükler tarafından çalınan nefessiz kahkahalar içinde tuvalin üzerinde kaydık. Ellerim vücudunun üzerinde geziniyor, kaslarının her bir çıkıntısını hissediyor ve elimi sikinin etrafına sarana kadar aşağıya doğru iniyordum.

Elleri çok daha az hassastı. Her tutuşu morartıcıydı ve onun izlerini taşıyacağımı biliyordum. Omega'm bu düşünceyle canlandı, dünyaya onun olduğumuzu gösterme fikrine bayılıyordu.

Eğer bu ısı artışı gerçekse, onlarındı. İçimde öyle olduğuna dair güçlü bir his vardı. Ash'in eski sevgilisinin stresi ve bizim bir araya gelmemiz arasında, bunun daha sonra değil, daha erken gerçekleşmesi kaçınılmazdı.

Boya sırtımda ve bacaklarımda kayıyordu, aşırı ısınmış tenime karşı soğuktu. Mathias üzerimde belirip bacaklarımda arasında dizlerinin üzerinde dinlenirken, beni açıp ıslak amımın görüntüsünü içine çekerken ürperdim.

"O kadar mükemmel ki bebeğim. Bu manzaradan asla bıkmayacağım," diye söz verdi, gözleri üzerimde geziniyor ve beni içine çekerken burun delikleri alevleniyordu. "Bu sıcaklık sırasında seni çok iyi hissettireceğiz. Seni deliliğin eşiğine kadar tadacağım ve kızdıracağım ve o alfalar seni düğümlemeden önce geri döneceğim."

Onun sözleriyle inledim, omega'm öne doğru fırlarken göbeğimden kaygan bir sıvı fişkırdı, bacaklarımızı eşimizin etrafına sardım ve onu zorladım

Böylece istediği gibi yavaş ve istikrarlı bir şekilde kaymak yerine içime daldı.

"Kahretsin," diye küfretti, öne düştü ve ikimiz de buna açmıșız gibi beni becermeden önce ellerini etrafımdaki tuvale dayadı. El izlerinin her şey boyunca devam edip etmediğini görmek için sabırsızlanıyordum.

Onunla geçireceğim bu ana ihtiyacım vardı, onu da en az diğerleri kadar sahiplenmem gerekiyordu. Bu ilk birlikteliğimiz olabilirdi ama tanıştığımızdan beri bastırılmış bir ihtiyaçtan besleniyordu.

İçime girip beni içten dışa doğru sahiplenirken gözleri benimkileri hiç bırakmadı. Bir eli beni kızdırmak için tuvalden kalktı, parmakları her itişte klitorisimin etrafında dönüyordu. Orgazm oluştukça ayak parmaklarım kıvrıldı, yavaş ve istikrarlı bir yanma beni içten dışa yakmakla tehdit ediyordu.

Üzerime eğilip, dişleriyle doruk noktamı ısırana kadar boşalmamıştım. Serbest bırakılmam içime çarptı, çığlıklarım onun etrafından fışkırırken yırtıldı, tuvale sızdı, koku sonsuza dek işaretledi.

Odanın dışındaki hareketleri belli belirsiz duyabiliyordum ve diğerlerinin burada olduğunu biliyordum. Mathias için çığlık attığımı duymalarıyla ilgili bir şey beni daha da tahrik etti. Tabii bu mümkünse.

Boyayı ve bizi çoktan ıslatmıştım ve o henüz gelmemiști bile. Yine de çok yakındı. Çaresizce yaptığı hamleler, kalçalarımın yapışırken moraran parmakları, altında kıvranıșımı izlerken yarı kapanan gözleri bana daha fazla dayanamayacağını söylüyordu.

"Benim için kendine dokun bebeğim. Kendini son bir kez sikimin etrafına getir," diye emretti. Sözleri keskindi ve kararsız bir kontrolle doluydu. Alnından terler boşanıyordu, kokusu o kadar güçlüydü ki, kendi tatlı, sıcak kokum onunkine karışıyordu.

Eğer daha sonra havalandırmazlarsa, bundan sonra haftalarca bu binada iş yapamazlardı.

Onu kendime doğru çekerken, terden sırlıklam olmuş bedenlerimizi birbirine kaynaştırırken tutuşum güçlüydü. Onu her yerde hissetmeye ihtiyacım vardı, boşalırken vücudunun baskısı beni ağırlaştırıyordu.

Vücudu ürperdi ve ben de bu ürpertinin içimden geçtiğini hissettim, parmaklarım aramızda sıkışıp kaldıkları için çaresizdi.

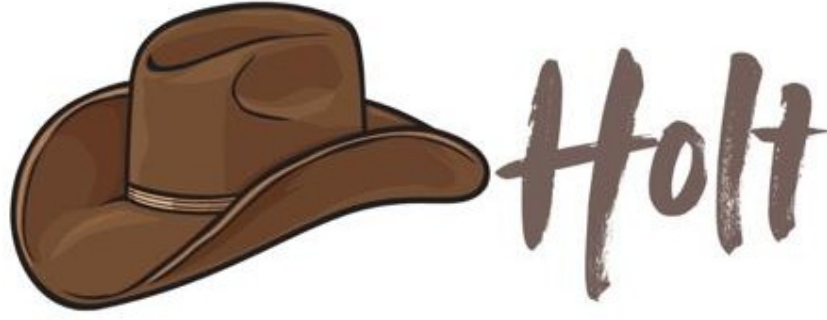
Sonunda boşaldık, ağızlarımız birbirine kilitlendi, dillerimiz başka bir tat için aç ve çaresizdi.

"Lanet olsun, bebeğim. Artık mahvoldum. Sadece sen, sonsuza dek," diye tekrar söz verdi. Bana ne kadar ihtiyacı olduğunu, beni ne kadar istediğini duymak hoşuma gidiyordu. Aynı şeydi

benim açımdan.

Her günümü bu sürüyle geçirebileceğimi ve bunun asla yeterli olmayacağını biliyordum. Arzuladığım sadece vücutları ya da kokuları değil, bir bütün olarak onlardı. Zıt kişiliklerini ve birbirlerinin ve benim içimdeki en iyi yönleri ortaya çıkarma şekillerini seviyordum.

Biz mükemmeldik ve hiçbir şey bunu değiştiremezdi.

Dükkândaki koku çok güçlüydü. O kadar ki hemen arkamı döndüm ve çiftlik elçilerine durmaları için elimi kaldırdım.

Mathias kızgınlık döneminde olduğunu ve bir şeyler hazırlamamız için bizi uyardığını mesaj attığında, diğerlerini malzeme toplamaya yardım etmeleri için işe almıştık. Onun çiftlikte kalacağı düşüncesi tüylerimi diken diken etmişti.

İzolasyon istedim. Sadece biz ve omega'mız, seks ve kokuyla dolu mutluluk dolu bir hafta geçirecektik.

"Dur bakalım. Sadece dışarıda istifle. Biz içeri alırsız," diye homurdandım, tartışmak isteyen olursa diye diğerlerine ters ters baktım.

Hepsi bir adım geri çekildi ve ne benim ne de Ash'in gözlerinin içine bakmadan çiftlik kamyonetini garaj kapısının yanına yığmaya başladılar.

Akıllıca bir hareketti.

"Çiftlik bizde. Merak etme patron," diye söz verdi en iyi işçilerimden biri olan Steve. Şimdiye kadar iyi yağlanmış bir makine olduğunu biliyordum. Güvenebileceğimi bildiğim adamlarım vardı ve bu da durumun stresini biraz olsun azaltıyordu.

Ash'in telefonu çaldı ve rahat bir nefes alarak telefonu çıkardı.

"Malzemeler şu anda teslim ediliyor," dedi. "Tüm bunlarla birlikte burada da sağlam bir yuvası olmalı. Evdeki kadar güzel değil ama ani bir sıcaklık için mükemmel."

"Müşteri listesini hallettin mi?" Buraya kimsenin gelmesini istemediğim için sordum. Aslında, güvende olmak için araba yollarını giriş ve çıkışlara kapatmayı düşünüyordum.

"Herkes e-posta ve mesaj gönderildi," dedi telefonuna bakarak. "Dört kişiden üçünden haber aldım. Herkes anladı ve eğer bizim

çalışmak zorundalar."

Omuz silktili, müşterileri kızdırmaktan hiç rahatsız olmamıştı. Bu iyi bir şeydi. Onunla birlikte olmak için her şeyi bırakmaktan korkmayan alfaları hak ediyordu.

"Dışarıdayız," diye seslendi Steve, herkes güvenilir kamyonete tırmanıp aceleyle yoldan çıkarken, yolda bir teslimat kamyonunun yanından geçerken diğerlerine bir ısılık çaldı.

Kamyon durdu ve içinden dört betadan oluşan bir ekip çıktı. "Burada acil bir ısı teslimatımız var. Lüks paket mi?"

Ash başıyla onayladı ve diğer ikisi kamyonun arka kapısını kaldırıp kocaman bir şilte ile olması gerekenden çok daha fazla kutu ve çantayı ortaya çıkarmadan önce teslimat evraklarını imzalamak için öne çıktı.

İşe koyulduklarında şoför bize, "Isı işlemi bittikten sonra mesaj atmanız yeterli, böylece tüm ekstra ambalajları gelip alabiliriz, endişelenmenize gerek kalmaz," diye güvence verdi.

Neyse ki onlar da kendi malzemelerini ellerin yaptığı yere eklediler, yığın artık ihtiyacımız olabilecek her şeyden oluşan küçük bir dağ haline gelmişti.

Ash içeride kayboldu, temiz hava almak için tekrar dışarı çıktı, bana son durumu anlatırken sesi çakıl taşlarıyla doluydu.

"Duştalar ve duyduğum kadarıyla bir süre daha orada kalacaklar. Kendini hazırla. Mathias'ın ofisinden ayrıldıklarına göre, çok güçlüler. Saatlerce ereksiyon halinde olacağım."

"İlk fırsatta omega'mızın derinliklerinde düğümlenmeyecekmişsin gibi davranma," diye homurdandım. "Şimdi sikini pantolonunun içinde tut ve işe koyul."

Odayı hazırlamamız ve dinlenme odasında yiyecek ve içeceklerimizi hazırlamamız bir saat sürdü... uzun, işkence dolu bir saat. Neyse ki buraya tam donanımlı bir banyo ve mutfak koymaya karar vermiştik, yani burası mükemmel bir ısı odasıydı.

İdeal olmasa bile.

Duş hala kapanmamıştı ve bir şeyler yapmam gerekiyordu, bu yüzden aşağıya koşup garaj yolunu yaptırmaktan kalan sarı uyarı bandını aldım ve çıkışları kapatmaya başladım.

Kızımız bu kadar güzel kokarken yanına kimsenin yaklaşmasını istemiyordum. Geçen hafta çiftlikteki bir çiti tamir ederken kamyonetimin arkasında eski çit kazıkları buldum, onları kullanarak çiti kazıkladım ve sarı plastik şeritleri birinden diğerine geçirdim.

İçeri girdiğimde Ash bekliyordu, yüzünde eğlenmiş bir ifade vardı. yüz.

"Biraz abartılı değil mi sence de?" diye takıldı ama keskin bir vınlama sesi binayı yarıp geçerken kesildi.

Mathias bize bağırmadan önce bile hareket ediyorduk.

"Bir düğüme ihtiyacı var. Vurdu," diye seslendi, şimdi çılgınca. Betamızın böyle sarsıldığını pek sık duymazdık.

"Nefes al, beta," diye olabildiğince nazik bir şekilde ısrar ettim. "Ash ve ben icabına baktık. Ofisi artık bir yuva oldu. Hadi onu oraya götürelim."

İçeri girdiğimizde viyaklaması kesildi ve çıplak bir çizgi halinde ileri doğru koşarak neredeyse bizi yakalayacaktı. Omega'mı kolayca yakaladım, bir elimi kışının altına, diğerini arkasına koydum, onu kendime bastırdım ve başımı boynuna gömdüm.

Hindistan cevizi, vanilya ve kivi'nin o sarhoş edici kokusu şimdi daha da güçlüydü, etrafındaki tatlılık onu daha çok tropikal bir kokteyle benzetiyordu.

"Kahretsin, çok güzel kokuyorsun sevgilim," diye övünürken sikim öfkeyle zonkluyordu, onun içinde olma ihtiyacı da en az sızlanması kadar çaresizdi. "Ash ve ben senin yuvanı buraya kurduk."

Bu onu geri çekti, yarı deli gözlerle bana bakıyordu. "Nereye?"

"Senin odana," diye cevap verdi Ash, bir elini teninde gezdirerek dudaklarından yumuşak bir inilti çıkardı, başı geriye düştü ve sarı saçları aşağı döküldü.

"Doğruluk mu cesaret mi?" diye sordum. Cevap vermek için başını kaldırıp bana bakmadı bile. "Bize güveniyor musun, Taryn?" Adını kullanması her şeyi değiştirdi.

Başını tekrar kaldırdı, pus hafifçe dağıldı. Yine de omuzlarındaki gerginlikten bunun bir savaş olduğu anlaşılıyordu.

"Bea dışında hayatımda hiç kimseye güvenmediğim kadar güveniyorum," dedi kolayca. Hiç tereddüt etmemişti. İçime bir gurur dalgası yayıldı. Gergin koşullar altında bir araya gelmiş olabilirdik, ama işte tam burada bunun üstesinden geldiğimizi, ona layık olduğumuzu kanıtıyoruz.

"Bağlantıyı bitirebilir miyiz?"

"Evet." Sözleri çınladı. "Bağı tamamlayın. Üçünüzü de hissetmem gerek."

Acı dolu bir inilti kaçtı. Dokunuşuma doğru kıvrıldı, yüzünü boynuma gömdü.

"Beni yuvama götür." Sesi bile artık gergindi. Ash ve Mathias'ı odadan çıkıp yuvasına kadar takip ettim. Onu yatağa yatırdığımda yine uyanıktı ve hareket ediyordu. "Kıyafetlerini çıkar."

Omega'mızın istediğini yaptık ve üzerimizdeki her bir giysiyi ona teslim ettik. Eşyaları yerlerine yerleştiriyor, yastıklarını ayarlıyordu. Bir yuva kurma kasırgasıydı. Odasına ve aldığımız her şeye tamamen odaklanmıştı.

Durakladı, kaşları çatılmıştı ve elinde bir yastık vardı. Sanki donmuş gibiydi.

Ash, "Eğer yastığı beğenmezsen, ondan kurtuluruz," diye söz verdi. Kızın sulu gözleri Ash'e doğru kaydı ve Ash isteksizce yastığı uzattı.

"Belki de şimdilik bir kenara koymalısın. Sakın atma," diye burnunu çekti ve sonra hiçbir şey olmamış gibi tekrar hareket etmeye başladı.

Başım dönmeye başlamıştı. Şu anki ruh hali çılgıncaydı. Omega'mızı sıkıntı içinde görmek çok zordu. Kıyafetleri ve kabarık battaniyeleri çılgınca bir yerlere sokuyor, sonra onları çıkarıp yeniden yapıyordu.

"Gidip ona yiyecek ve içecek bir şeyler getireceğim," dedi Mathias, kıyafetlerini giyme zahmetine girmeden uzaklaşarak.

Onun yokluğunda gözleri kısıldı ama önce bizi, sonra da yuvayı işaret etti. "Yuvarlan. Şimdi."

"Oh, mağara kadını enerjisine düştük. Al bakalım." Ash sırtarak ileri atıldı ve onu da yanına çekip yuvarlanmaya başladı. Kahkahası streten uzaklaşmak için güzel bir değişiklikti.

Sonra sikimi daha da sertleştiren bir inlemeye dönüştü. Elimi kendi üzerimde gezdirdim ve yüzünde muzaffer, tembel bir sırıtışla onun bacaklarına binişini izledim.

Mathias, "Hayır, yapamazsın," diye homurdandı. "Henüz değil, bebeğim. Önce yemek yemelisin. Ateşin burada ve enerjiye ihtiyacın olacak."

Elinde pipetli bir elektrolit içeceği ve lokmalar halinde kesilmiş bir tabak yemek vardı. Tam bir vahşi olmamak ve onu beslemek için tabağı çalmamak için ellerimi sıkı yumruklar halinde kıvrırmak zorunda kaldım.

"Hayır," diye somurttu, kendini yukarı kaldırdı ve Ash'in sikine kendini dayarken inledi. Mathias'la tartışmaya devam eden Ash'in iniltisi neredeyse acı vericiydi.

Mathias gülümsemesini bastırıyor ve sert olmak için elinden geleni yapıyordu ama bunu başaramıyordu.

"Bir ısıruk al, omega, yoksa hareket etmeyecek," diye emrettim. Omzunun üzerinden ateş dolu bir bakış fırlattı. Gözleri kısılmıştı ve ağzı öfkeli bir şekilde somurtmuştu.

Kahretsin, çok sevimliydi.

"Isır. Şimdi."

Öfkeyle betasına döndü, ağzı itaatkâr bir şekilde açıldı. Omega'mız öfkeyle çığnerken, beta bir lokma yemeği ağzına attı. Bizimle işi bitmeden ve ellerini alfasına dayamadan önce onu küçük bir porsiyonla beslemesine izin verdi, inlemeleri havayı doldururken yukarı kalktı ve sonra tekrar aşağı indi.

Lanet olsun, beni öldürecekti.

Ona dokunmadan edemezdim. Diğer alfasına bindiği gerçeğini görmezden gelerek, omzunda bıraktığım ısırık izinin üzerinde dilimi gezdirdim. Nefes alışları ve yankılanan inlemeleri artık daha yüksek sesle çıkıyordu, bağın içinden yankılanan bir aciliyet hissi akıyordu.

Artık ona dokunduğuma göre duramazdım. Ulaşabildiğim her santimini öptüm ve tadına baktım, dudaklarımı o seksi göğüslerinin etrafına sarabilmek için öne doğru kaydım, bir alfayı patlatmaya yetecek miyavlamalarla karşılık verdim.

Ash'in düğümü onu serbest bırakana kadar sonsuzluk gibi geldi ve hemen dizlerinin üzerine çöktü, yüzünü yatağa bastırdı ve bacaklarını bana sunmak için açtı.

"Lütfen alfa, benim de sana ihtiyacım var." Bu bir yalvarış, daha fazlası için bir çığlıktı, ama omega'mın görüntüsünü, sürüsünün tohumuyla damlayan kedi ve benimkinin yakında karışıma katılacağını bilene kadar ona veremedim.

Sonunda sikimi içine soktuğumda, onu gerdiğimde ve çığlıklarını ıslattığımda, tüm edep duygumu kaybetmiş gibi hissettim.

Bu yavaş, şehvetli bir sevişme değildi, alfası onu yatağa yatırmış, omega'sının amını sınırlarına kadar germiş ve kalçalarımın her zedeleyici darbesiyle düğüm çoktan şişmişti.

Çığlıkları ve inlemeleri sürekli devam ediyordu. Düğümüm onu yerine kilitlediğinde sesi kısılmıştı.

Mathias o sırada oradaydı, pipeti ağzına sokuyordu. İçtiğinin farkında bile değildi, ama ben onu becermeye devam ederken şişenin yarısını boşalttı, her sıgı itişte düğümümü daha derine itti.

Elleri çaresizce arkaya uzandı, bileğimi kaptı ve öne doğru getirdi, yüzü ve boynu boyunca hassas eti ovuşturdu, dişlerinin deriyi kırdığını hissetmeden önce beni işaretleyen koku, beni onun olarak işaretledi.

Omega'm artık benim sahibimdi. Beni işaretlemişti, beni çok güzel bir şekilde almıştı ve şimdi buradaydım, düğümümle onun içine gömülmüştüm.

en savunmasız zamanıydı.

Doğruluk mu cesaret mi oynayabilirdik ama asıl gerçek bunun her şey demek olduğuydu. Benim gerçeğim, o benim için her şeydi, tüm dünyanın merkeziydi.

Sonsuza dek.

Taryn

Mutluluk dolu bir haftaydı. Bir ateşin böyle olabileceğini hiç bilmezdim. Sürüm benimle tamamen ilgilenirken zihnim serbestçe girip çıkabiliyordu.

Holt beni her aldığı anda talepkâr, sahiplenici ve aç oluyordu. Ash de bir o kadar vahşiydi, her istediğimde bana düğümünü atıyordu.

Bir de Mathias vardı; tatlı seksi, aldığım düğümlerin arasında beni rahatlatıyordu.

Bu sefer sıcaklığa ve üzerimde yıkanan bir şeyin hissine uyandım. Bir kramp girdiğinde gözlerimi kırıştıtararak açtım, içimden kaygan bir sıvı fişkırıyordu ve adamlar beni değerli bir şeymişim gibi yıkıyorlardı.

Savaşan duygular gözlerimi yaşartmıştı. "Beni seviyorsun."

Bu, kıkırdamalar ve güven veren öpücüklerle karşılanan, mırıldanarak söylenmiş bir beyandı.

"Tüm ruhumuzla, omega," diye söz verdi Ash. "Sana sahibiz."

Bir kramp daha girdi ve yemin ettim. Bunun için de oradaydılar, biri önüme geçip beni kollarına alırken, diğer alfa arkamda konumlandı ve sikini şişmiş amıma hafifçe soktu.

Ne kadar zaman geçtiğini söylemek imkânsızdı. Vücudum ağrıyordu ve çok kullanılmıştı, yorgunluk her bir erkeğimin yüz ifadesini renklendiriyordu ama ben doymaktan çok uzaktım.

Ash'in düğümü şiştikçe sis geri geldi, nazik ama derin itişleri beni onun etrafında titretti. Holt beni tutmasaydı, düşün zemininde eriyip gidecektim.

Mathias yaklaştı, başımı eğdi ve dudaklarıma yapıştı. "Çok iyi gidiyorsun bebeğim. Bizim için çok iyi."

İnledim, kelimeler artık beni aşıyordu. Bilincimin tamamen yerinde olmadığı bir anda bile aynı özeni gösterdiler. Beni övüyorlar, bana karşı nazik ve bazen de sert davranıyorlar, her ihtiyacımın sorgusuz sualsiz karşılandığından emin oluyorlardı.

"Benim." Bu hırıltılı bir ifadeydi ve betamı umutsuzca ekmemle, ona yakınlaşmamla sonuçlandı. "Isır."

"Bana sahip ık bebeğim. Bunu bekliyordum," diye söz verdi.

Çılgın ellerim aşağı doğru hareket etti, burnumu boynuna gömüp onu içime çekerken sikinin etrafını sardı. Vuruşlar sertti, su ellerimin onun etrafında kaymasını kolaylaştırıyordu. Elleri belimi buldu, Ash'in elleri klitorisimi, zihnim zevk dolu bir boşluğa dönüştü ve sürümün varlığıyla doldu.

Bağımı sağlamlaştırma ihtiyacı o kadar güçlüydü ki ısırdım, dişlerim omzunun etini deldi ve onu sonsuza dek işaretledi. Asla kaybolmayacak kadar derin olduğundan emin oldum.

Sonra dilimle onu yatıştırıyordum. Kanının bakır tadı dilimde ve narenciye kokusu burnumda o kadar güçlüydü ki onu tatlandırıyordu.

"Benim sıram," dedi Mathias, eğildi ve ısırığını tam kalama yerleştirdi. Amım Ash'in düğümünün etrafında kenetlenirken, orgazmım artık görmezden gelinmek istemediğinden acı neredeyse hiç fark edilmiyordu.

Zevk sadece kendi bedenimde değil, Ash ve Mathias boşalıırken aramızdaki bağda da hissediliyordu. Sıcaklık mideme vurdu, Holt dışarıda bırakılacak biri değildi. "Biri Mathias'ı ısırsın, ona burada ihtiyacım var," diye hıçkıra hıçkıra yalvardım, bir orgazm daha içimde kıvrılarak Birincisi.

O kadar çok boşalmıştım ki neredeyse acı veriyordu, ama bağın içinde titreşen yankılanan zevkle yatışmıştı.

Sonra Mathias oradaydı. Alfaların yoğunluğu arasında parlak bir ışıık. Sürümüzü yatıştırıcı bir şekilde tamamlıyordu ve hepsi benimkiydi.

Karanlık beni tekrar altına çekerken "Bu mükemmel," diye nefes aldım.

Hayranlık içindeydim. Bağdaki her şey Taryn'le doluydu. Onun tatlı, iyi kalpli ruhu böyle bir anda bile parlıyordu. Bir ısı sisi altındaydı ama yine de hepimizin ihtiyacımız olanı almasını, kimsenin dışarıda kalmamasını sağlıyordu.

Betası da dahil.

Bir beta olarak, bağ kurma şansı yarı yarıyaydı. Tüm alfalar ya da omegalar bu bağı paylaşmak istemezdi. Bir alfa olmasaydı, aramızdaki bağ sadece bir kabuktan ibaret olurdu. Ama onların arasında bağlı olduğum için her şeyi hissettim.

Alfalar memnundu, ikisi de kız üzerlerine yayılmış halde uyuyordu. Ama ben onların beni istila etme hissini iliklerime kadar hissetmeden duramıyordum. Göğsüm yoğunluğu ve güzelliğiyle ağrıyordu ve şimdiye kadar katlandığım tüm karanlığı kovuyor gibiydi.

Bundan önce, *ondan* önce hiçbir şeyin önemi yoktu.

Hayatım iyiye doğru değişmişti ve asla geriye bakmak istemiyordum. Omega'm için yeterliydim. Hem de *fazlasıyla*.

"Mutluluğunu hissedebiliyorum," diye mırıldandı Taryn, sesi boğuk ve uykuluydu. Bana doğru sürünürken gözlerini zar zor açtı. Kokusu hâlâ tatlı ve olgun, baştan çıkarıcıydı. Henüz bitmemişti ve vücudum bunu biliyordu, elleri ve dizleri üzerinde hareket ederken sikim kalınlaşıyordu.

Kucağımda sürünmesini bekliyordum ama yüzü kucağımın üzerinde gezinirken durdu, sıcak nefesi ağrıyan sikimle alay ediyordu.

Sonra o sıcak, küçük ağzını etrafıma sardı ve ben yok oldum. İniltim o kadar yüksekti ki diğerlerini uyandırmadığına şaşırdım ama yorgunluk onlara galip gelmişti.

Beni emerken inliyor, sanki doyamıyormuş gibi başını üzerimde sallıyordu.

Saçları etrafını sararak görüşümü engellediğinde, onu daha hızlı hareket etmeye teşvik ederken bir yumruğumda tutarak yukarı çektim, vücudum zaten ne kadar iyi hissettirdiğiyle titriyordu.

Sonra yutkundu, boğazı sikimin başının etrafında daraldı. İçgüdüsel olarak kendimi daha derine gömerek ileri atıldım. Kendimi tuttum

Tekrar yutkunurken, beni boşalmaya zorlarken tohumlarım boğazından aşağı dökülüyordu.

Arkasına yaslandığında, içinden tatmin olmuş bir uğultu yankılanıyordu, onu bir öpücüğe çektim.

"Benim sıram bebeğim," dedim, muhtemelen ağrıyan ve şişmiş amını yatıştırmaya hazırdım. Arkasına yaslandı, bacaklarını açtı ve ellerini kalçalarının altına sararak onları yukarıda tuttu.

Tam teşhir halindeydi, amcığı birleşik salgılarımızla damlıyordu, dudakları kırmızı ve bu sıcakta aldığı tüm istismardan şişmişti.

Hareketlerim durgun ve nazikti, ona fazladan acı vermeden biraz rahatlama sağlamaya çalışıyordum.

İnlemeleri tembelceydi, gözleri tamamen kapalıydı ve orada yatarken yüzünde mutlu bir ifade vardı.

Kız muhteşemdi.

"Kahretsin, keşke bunun bir fotoğrafını çekseydim," diye inledi Ash, onu tamamen izleyebilmek için yer değiştirerek.

Daha fazlası için hazır olduğunu anlayabiliyordum. Kalçaları sallanmaya başladı, nefesi sığlaştı ve yüzü biraz buruştu.

"Becer beni, Mathias. Lütfen," diye inledi, yarağım için bana yalvarıyordu. Onu reddedecek bir tip değildim, kolayca yukarı kaydım ve kaygan amına kaydım, her itişini kendi itişiyile karşılarken uyluklarını etrafıma sarmasına izin verdim.

Diğerleri izlemekle yetiniyordu, hem uyanık hem de gösterinin tadını çıkarıyorlardı. Kendi anımızı yaşamamıza izin verdiler ve bunun için alfa sürü arkadaşlarımı gerçekten takdir ettim. Bu gibi anların önemini anlamışlardı.

İkimiz de boşalırken çığlıklarımız yuvayı doldurdu ama kokumuzun kabarması bize bunun daha bitmediğini söylüyordu.

"Ona düğümünü ver Ash. Holt. Ağzını kullan. Ben orgazmları devam ettireceğim," dedim diğerlerine, bağ sayesinde ne kadarını almaya hazır ve istekli olduğunu biliyordum.

Ben uzaklaşırken alfalar yerlerine geçtiler ve şimdiye kadar çoktan kurumuş olan sanatımızın hemen yanında çerçevelemek istediğim müstehcen ve lezzetli bir manzarada birleşik spermelerimizi sızdıran amına baktım.

Sonra alfayla doldu, çığlıkları Holt'un kalın siki tarafından boğuldu ve kalçaları Ash'in sert itişleriyle sallandı. Yemin ederim her seferinde

Piercingler içine doğru itildi, titredi ve o mükemmel amcıkta daha fazla kayganlık sızdı.

Bu da onun muhteşem, dolgun göğüslerini birleştikleri yere kadar benim zevk almam için serbest bıraktı.

Zirve yapmış meme uçlarından birini ağızma alıp emdim, diğerini parmaklarımla çimdikledim. Bu küçük acı şokları hoşuna gidiyordu, üç cepheden birden zevk aldığı için kıvrınması şimdi daha da kötüleşmişti.

"Yakınlaşmaktan korkuyor musun?" Ash'e göbeğinde durakladığımda sordum.

Ne istediğimi bildiği için başını salladı.

"Devam et, kızımızı tekrar tat. Onu düğümünden sağ, beta," diye inledi, hala onu beceriyordu ama şimdi yüzünü izliyordu, dilimle klitorisini bulduğum anı bekliyordu.

Dilimin alaycı hareketleriyle onu yavaşça yukarı kaldırdım. Sonra ikisini değiştirerek üzerine baskı uyguladım.

Holt'un sikinin etrafında gevezelik ederken, parmakları onu rahatlatmak için şişen düğümüne kilitlendiğinde, ısırdım. Nazikti ama onu uçurumun kenarından uçurmaya yetecek bir sarsıntıydı.

"Siktir!" Holt küfretti, koca vücudu boşalırken titriyordu.

Sırada Ash vardı, tekrar boşalırken boğazından alçak sesle inledi, neredeyse bir hırıltı gibiydi.

Holt ve ben onun yatmasına yardım ettik, hâlâ Ash'e kilitliydi ve yumuşak horultuları saniyeler içinde havayı doldurdu, Ash'in sığ itişleri onu uykuya daldırdı.

"Sence hamile mi?" Bu soru ağızından çıkıverdi ve diğer ikisi donakaldı.

"Umarım öyledir desem yanlış mı olur?" Ash şaşkın bir kahkahayla sordu. "Kızımızın bebeklerimizle şiştiğini hayal etsene."

Holt inledi. "Baba olmak için biçilmiş kaftan olduğumdan emin değilim ama

"

"Düşündüğünden daha iyi olacaksın," diye söz verdim ona. "Yerimiz var, ve fonlar. Bu konuda üzülmeceğim."

"Taryn güldü, sesi bütün hafta duyduğumuzdan daha netti. Yumuşak eğlencesi başka bir horlamaya dönüştü ve bizim de kendi horlamalarımızı ısırmamıza neden oldu.

"O kadar mükemmel ki," dedi Ash.

Sürümüzün huysuz bir alfa, işveli bir motorcu ve 'fazla yumuşak' bir betadan üçümüzün gelecek ve çocuk hayalleri kurmasına dönüşeceğini kim düşünebilirdi ki?

"Biraz dinlen. Neredeyse bitecek gibi görünüyor," dedi Holt esnemeye çalışarak.

Buna hem sevindim hem de çok üzüldüm. Bu hafta yorucu ama bir o kadar da güçlüydü. Aramızdaki bağı sağlamlaştırmıştık ve artık birbirimize gerçekten güveniyorduk.

Beni hiç düşünmediğim kadar mutlu etmişti.

Ahand göğsüme vurdu ve bir homurtu ona eşlik etti. İlk başta nerede olduğum konusunda biraz kafam karışmıştı. Geçen haftayı hayal meyal hatırlıyordum ama her şeyin tam olarak kafamda oturması birkaç dakika aldı.

Mathias'ın yanımdaki uykulu iniltisi bana bir bakış attırdı. Eli hafifçe karnımı okşuyordu.

Dudağımı çiğnedim, soru dilimin ucundaydı. Sonunda aptal gibi görünmeden ağzımdan çıkarmayı başardım.

Dürüst olmak gerekirse, bu konuşmayı kızgınlığımdan önce yapmalıydık. "Çocuk istiyor musun?" diye sordum ve parmakları hareketsiz kaldı.

"Evet?" dedi ama daha çok bir soru gibi.

Ona bakmak için döndüğümde benden yarım bir kahkaha geldi. "Eğer yardımı olacaksa, evet."

Yanımda rahatlariken gerginliğinin azaldığını fark ettim. Bu iyiye işaretti.

"Sana herhangi bir konuda, özellikle de bebekler konusunda baskı yapacağımızı düşünmeni istemedim," dedi. "Bu yüzden ilk başta bu konuyu açmaktan çekindik. Hepimiz aynı fikirdeyiz."

"Asla, eğer geçen hafta bunu teyit etmediyse, ben varım. Sevgi dolu ve şefkatli bir aileyi ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin. Gerçek bir şey. Beni korkutup kaçırmayacaksın," diye söz verdim. "Dürüst olacağım, bebeklerin bu kadar erken konuşacağımız bir konu olacağını düşünmemiştim ama üçünüz için onlara katlanmaya fazlasıyla hazırım."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi ve beni öpmek için eğildi. Başlangıçta hafıftı ama içimde alevlenen bir açlık vardı, ama sonra aklıma bir düşünce geldi... dişlerimi en son ne zaman fırçaladım?

Avucumu göğsüne koyarak durmasını söyledim.

"Bunu bir reddetme olarak düşünme," diye başladım.

Bu sefer güldü. "Asla, bağıın içinde beni istediğini hissedebiliyorum."

"Ah şu," dedim. "Son duşumu hatırlamadığımı fark ettim.

Ya da dişlerimin temiz olup olmadığını."

"Gerçekten seninle ilgilenmeyeceğimizi mi düşünüyorsun?"

"Bundan bir an bile şüphe etmiyorum. Sadece *kendimi* temiz hissetmiyorum," dedim ona dürüstçe. Belki de bu bir kontrol meselesiydi. Bana duş aldırıldıklarında aklımı kaçırmıştım. Bu seferkinden de ben sorumlu olmak istiyordum.

"Bu odanın hemen sağında bir banyo var," diye teklif etti. "Hayır,

ben *kendi* banyomu istiyorum," dedim ona. "Holt ve Ash nerede?"

Bağ aracılığıyla onları hissettim ve onlar da bana sıcak bir hisle karşılık verdiler.

Onlara ihtiyacım olduğunda yanımda olduklarını bilmek rahatlatıcıydı.

"Sürü evine geri dönmek zorunda kaldılar, senin daha uzun uyuyacağını düşündüler," diye itiraf etti.

"Endişelenme, ama oraya dönmeye hazırım," dedim ona.

Ayağa kalktı ve bir şort giydikten sonra bir çuvalı karıştırdı ve bir atlet ile ona uygun bir şort çıkardı.

Ona başımı salladım ve geri geldi, bana bir el uzattı ve ayağa kalkmam için beni çekti. Üstümü başımdan geçirdi, aşağı çekerken tenimi nazikçe okşadı. Onun dokunuşuyla omurgamdan aşağı bir ürperti geçti. O da yerine oturduktan sonra aynı şeyi şort için yaptı.

Bu tam olarak seksi değildi, daha çok güvenli ve rahatlatıcıydı, benimle nazikçe ilgilenmenin bir yoluydu ve kendimi hiç bu kadar değerli hissetmemiştim.

Gerçi vücudum aynı fikirde değildi.

"Çok tatlı ve masum görünüyorsun ama tam bir baş belasısın, bunu biliyor musun?" Ayağa kalkıp benimle yüzleşirken ona söyledim.

"Bu kadar seksi olduğun için seni suçluyorum. Yani, gerçekten, bu senin hatan."

Bu üçü özgüvenim için harikaydı. Onların ilgisi üzerimdeyken kendimi hiç bu kadar özgüvenli, yetenekli ve seksi hissetmemiştim. Kendimden emin olmadığım zamanlarda bile hiç tereddüt etmediler. Onlarla doğru seçimi yaptığımı bilmemin ana nedeni buydu.

"Hazır mısın?" diye sordu dirseğini bana uzatırken.

Kolumu onunla birleştirdim ve benim için çok fazla ham duygu barındıran odadan çıktık. Adımlarım duraksadı ve beni merdivenlerden aşağı indirmesine izin vermeden önce küçük bir gülümsemeyle ona baktım.

Mathias fark etmiş olmalı ki kolumu güven verici bir şekilde sıktı.

"Çocuklar ve ben orayı temizleyeceğiz ve hazır olduğunda orayı ofisin yapabilirsin," diye söz verdi.

"Ne? Hayır, olduğu gibi kalmasını istiyorum," diye başladım.

Yuvamı kaybetme düşüncesi karşısında yaşadığım paniği hissetmiş olmalıydı. "Hey, sorun değil. Sen ne istersen onu yaparız, Taryn."

"Gerçekten mi? Öylece mi?" Beni kendine çekerken sordum. Kolları bana güven vermek için etrafımı sardı. Sarılmayı içime çektim, beni sakinleştirmesine ihtiyacım vardı. Bu tepki biraz abartılıydı ama elimde değildi.

"Omega'mız ne isterse onu alır," dedi omuz silkerek. Sanki bu kadar basitmiş gibi. Onlar için öyle görünüyordu.

Midem o tatlı anda homurdanmaya karar verdi ve ondan bir kez daha o muhteşem kahkahayı aldım.

"Hadi gidip kahvaltı edelim," dedi, dükkâna doğru ilerlerken bir kolunu kaldırdı ama diğerini belimde tuttu. Sanki o anda buna ihtiyacım olduğunu hissetmiş gibiydi.

Ailemden bu kadar sevgi ve ilgi görmeye alışık değildim ama bizimkiler ailemin aslında ne kadar boktan insanlar olduğunu anlamamı sağladılar.

Ön tarafta park etmiş bizi bekleyen şirin, küçük, kapalı bir ATV vardı.

"Bu da ne? Arabayı ben mi kullanacağım?" Ayak parmaklarımın üzerinde zıplayarak Mathias'a sordum.

Ben de öyle.

"Buna Ranger deniyor ve elbette bir arabadan çok da farklı değil. Sadece biraz daha dokunaklı," diye uyardı.

"Çok sevimli ve üçünüzün de yanımda olmasına geri dönmeye hazırım. Omega'm vahşileşiyor," dedim ona. "Peki ya resmimiz ve telefonum ne olacak? O videoları düzenleyip göndermeye hazır hale getirmek istiyorum."

"Hepsi evde, odanızda sizi bekliyor. Sen sormadan söyleyeyim, hayır tabloyu ben asmadım, nereye koyacağıma karar vermeni bekliyordum," diye beni bilgilendirdi.

Bu beni eve gitmek için daha da heyecanlandırdı. Sürücü koltuğuna atladım ve anahtarı çevirdim. Motor, donuk bir kükremeye yerleşmeden önce kükreyerek canlandı.

Mathias koltuğuna oturduğunda vitesi değiştirdim ve diğer iki aşkıma geri döndük.

"Yavaşlayabilir misin?" Mathias yanımdan yalvardı.

Hız göstergesine baktım ve ona bir bakış fırlattım. Saatte on milin üzerinde bile gitmiyordum.

Oh, benim tatlı betam.

Onun için, yanımda rahatlayana kadar ayağımı gazdan çektim.

"Daha iyi misin?" Saatte beş mil hızla ilerlerken sordum.

Çiftlik arazisine dönüp çakıllı yollardan geçerken, "Çok daha iyi, teşekkürler," diye nefes aldı.

Sürü evi nihayet görüldüğünde ve iki alfam verandada beklerken kalbim küt küt atmaya başladı. Şimdi hızımı biraz daha arttırmıştım.

Bir duş almaya ve bir kez daha üçünün de kollarında olmaya fazlasıyla hazırdım. Ta ki yüzlerindeki acımasız ifadeyi fark edene ve bir şeyler olduğunu anlayana kadar.

Omega'mızın onu son gördüğümüzden beri daha da güzelleşmiş olması nasıl mümkün olabilir? Bu kadar çabuk dönmesini beklemiyordum ama yüzünün aydınlanma şekli onu kollarıma almak için acele etmemi sağladı.

Bir an için dramayı unutmuştum. Ama o unutmadı.

Geri çekildiğimizde gözlerini kısıtı, sonra Holt'a baktı. "Ne oldu?"

"Senden hiçbir şey kaçmıyor, değil mi sevgilim?" Holt ona doğru uzanarak onu kollarımdan aldı ve kendi kollarının arasına sıkıştırdı. Gözleri nadir görülen bir huzur gösterisiyle kapandı.

O bizi gerçekten değiştirmişti. Arkadaştık, kendi çapımızda kardeşlik ama bu çok farklıydı. Aramızda kıskançlık yoktu, sadece bunun doğru olduğunu bilmenin verdiği bir memnuniyet vardı.

"Biri konuşmaya başlasa iyi olur," diye talep etti. Endişesi aramızdaki bağda daha da arttı ve ben de artık kendimi tutamadım.

"Ailem aradı. Birinin şehir kulübünde bir bekârlığa veda müzayedesi düzenlediğini söylüyorlar. Üçümüz ana satış noktasıyız," dedim.

itiraf etti.

Gözleri öfkeyle parladı.

"Ailemi oraya üye yaptığını söylediğini duymadım mı?" diye sordu. Kızımız çok zekiydi ve söylediklerimin satır aralarını görebiliyordu.

"Evet," diye kabul ettim. "Görünüşe göre dedikodulara göre geçen hafta bir etkinlik sırasında çok sarhoş oldukları ve kavgacı davrandıkları için neredeyse atılıyorlarmış. Her zaman yeni paralılarla ilgili bir espri vardır, nasıl gösteriş yaptıklarını ve her zaman şov yaptıklarını anlatırlar ve onlar da o tip olarak gösteriliyorlar."

"Sadece paraları yok," diye homurdandı. "Onlar sadece zengin ve statü sahibi olmayı dilerler. Hayatım boyunca bu bir savaş oldu."

Holt, "Bugün bir planlama toplantısı var ve bizim de gelmemiz istendi," diye açıkladı. "Gidip herkesin bir omega'mız olduğunu ve ona asla bu şekilde saygısızlık etmeyeceğimizi bilmesini sağlayacağız."

Küçük, mutlu bir ses çıkardı. "Uygun bir elbise bulabilmem için kasabada durabilirsek, o zaman seninle geliyorum."

"Elbette," diye kabul ettim ama onu ikna etmeye çalışırken kaşlarım çatıldı. "Yani onları görmen gerekecek prenses."

"Evet," diye kabul etti, çoktan paravan kapıya doğru ilerlemeye başlamıştı ve bu konuşmayı bitirmek için bizi peşinden sürüklüyordu.

"Bu aynı zamanda ailemle tanışmak anlamına da geliyor," diye belirtti Ash.

"Pekâlâ," diye omuz silkti. "Benimkilerle tanıştın ve hâlâ sorun çıkarıyorlar. Gerçekten beni kaçtıracaklarını mı düşünüyorsun?"

Tanrım, bu omega'yı seviyorum.

"Haklısın. Yol üzerinde doğru dükkânı biliyorum," dedim ona. "Ben ısmarlıyorum."

Gülümsemesi aydınlandı. "Beni gerçek bir prensese mi dönüştüreceksin?"

"Sen zaten gerçek bir prensessin. Ben seni bir kraliçeye dönüştürüyorum. Ailesine sonunda kazananın kendisi olduğunu ve onların bizim dünyamızda yeri olmadığını gösterecek bir kraliçeye."

Bir an için çok ileri gittiğimi düşünüp endişelendim. Ta ki yüzü şeytani bir sırıtışa bürünene ve dönüp bu kez merdivenlerden yukarı koşana kadar.

Kokusu bir süre daha kaldı, sıcaklığının son kalıntıları havada asılı kaldı. Yakında yıkanıp gidecekti ama son nefesine kadar içime çektim.

Omega'mız mükemmeldi. Hepimizi çok iyi kabul etmişti, aynı anda hem talepkâr hem de yumuşaktı. Hayal edebileceğim her şey vardı.

Mathias sessizliği bozdu, "Bugün çocuk isteyip istemediğimi sordu." "Ona istediğimizi söyledin mi?" Holt sordu. "Karşı çıktı mı?"

Gölümsedi ve başını salladı. "Karşı değil. Geçen haftadan sonra bu bir olasılık olabilir."

"Olmazsa, bir dahaki sefere tekrar denemek eğlenceli olur," dedim arkamı dönüp kendi odama doğru giderken. "Hazırlanın çocuklar. Göstermemiz gereken bir omega var."

Ash'in seçtiği dükkân çılgıncaydı. Yerler pırıl pırıl mermerle kaplıydı, odayı süsleyen mankenler son derece şık elbiseler giymişti.

"Yardımcı olabilir miyim?" beta şüpheli görünüyordu ama gülümsemesini koruyordu yüz.

"Kızımın iki kıyafete ihtiyacı var. Biri yaklaşan bir balo için balo elbisesi etkinlik. Sonra da bugün şehir kulübünde geçirilecek bir öğleden sonrası için uygun bir şey. Şık ama rahatsız etmeyen bir şey," diye açıkladı Ash. "Benim kartımdan çekebilirsin."

Cüzdanını çıkarıp bir kredi kartı aldı ve uzattı. Kadın karta baktı ve tüm o şüphelilik kayboldu.

"Evet, elbette," diye söz verdi.

Sonra dikkati benim üzerimdeydi. Beni incelerken sanki katmanları soyuyormuş gibi hissediyordum, bir kez başını sallayana kadar her özelliği ve kusuru katalogluyordu.

"Seçmeme izin verir misin?"

"Tabii," dedim.

"Son sözü o söyleyecek ama biz açığız," diye düzeltti Ash nazikçe. Kız sırtıttı ve elini çırpıttı. Artık her şey gülüyordu.

"Şimdi, rahatsız edilmemek derken. İlgisiz mi, yoksa baş döndüren, dikkat çeken ama yine de umursamayan biri mi?"

"Kesinlikle ikincisi," dedim, her geçen saniye ondan daha çok hoşlanıyordum. "Seni yakaladım," diye söz verdi aceleyle bir şeyler koparıırken

Bedenimi bile sormadan raflara ve raflara baktı.

Holt soyunma odalarının yanındaki sandalyelere otururken sanki bir gösteriye hazırmış gibi, "Burada bekliyoruz," dedi.

On dakika sonra, aynalarla dolu bir duvarın önünde duruyordum, üzerimde muhteşem, koyu kırmızı bir maksi etek vardı. Dikkat çekecek kadar parlaktı ama rüküş değildi. Siyah crop top üzerime tam oturuyordu ama karnımın bir kısmını zar zor gösteriyordu, bu yüzden hala şıktı.

Bir çift siyah topuklu ayakkabı ve ona uygun siyah bir debriyaj giydi. "Şimdi, ön tarafta bazı aksesuarlarımız var. Bence bu kıyafeti sevimli küpeler ve kırmızı bir dudak tonu tamamlar."

Kendimi sevimli ama zarif hissediyordum, yumuşak kumaşlar ve fiyat etiketleri bana tam uyum sağlayacağını söylüyordu.

Elimde bir giysi çantası, yeni rujum ve kıyafetimle mağazadan çıktığımda kendimi bir metre boyunda hissediyordum. Ailemle yüzleşmeye hazırdım.

"Kahretsin, böyle çok seksi, değil mi?" Ash inledi.

"Özgüveni yüzünden," diye onayladı Mathias. "Çok mükemmel, bebeğim."

Yeni bir güneş gözlüğü takarken onlara sııttım. "Hadi gidip ailemin hayatını mahvedelim."

Holt güldü. "Hadi yapalım, sevgilim."

Holt'un uzattığı eli tuttum ve bir centilmen gibi kamyonetin kapısını benim için açtı.

"Teşekkür ederim, benim iyi efendim," diye göz kırparak alay ettim ve dudaklarında geniş bir gülümseme yayıldı.

Holt hâlâ tuttuğu elini ağzına götürdü ve arkasına yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Nasıl bu kadar şanslı olabildim?" Yolcu koltuğuna adımımı atarken düşüncelere daldım.

Koltuk.

"Sevgilim, *biz* şanslı olanlarız," dedi Holt bana kapıyı kapatmadan önce. kapı benim için.

Mathias ve Ash arkaya atladılar ama ben hâlâ önde olduğum için kendimi kötü hissediyordum. Koltuğumda dönerek yer değiştirmeyi teklif ettim. "Birinizin burada oturmak istemediğinden emin misiniz?"

"Diğerinin arka koltukta seninle uğraşmasına izin mi vereyim? Hiç sanmıyorum," diye cevap verdi Ash.

Holt sürücü koltuğuna tırmanırken, "Bu eğlenceli olabilir," diye şaka yaptım.

"Keşke şehir kulübüne gitmek zorunda olmasaydık," diye iç geçirdi motoru çalıştırırken. Bir anda yükselen gerilime bakılırsa, bu hiç de

kolay bir yolculuk olacaktı.

"Birlikte olduğumuz sürece yüzleşemeyeceğimiz hiçbir şey yok," diye söz verdim ailelerimizin etrafında dolaşan drama doğru ilerlerken. En azından ortak bir noktamız vardı.

"Haksız değilsin. Sadece birinin şimdiden sorun çıkarmaya çalışmasından nefret ediyorum," dedi Mathias arkamdan. Öne doğru uzandı ve ikimizi de rahatlatmak için parmaklarını kolumun üzerinde gezdirdi.

"Drama her yerde var, her zaman mutsuz olan ve başkalarının da öyle olmasını isteyen birileri olacaktır," dedi Ash.

"Vay canına, dostum, bu senin için çok derindi." Otoyola çıktığımızda Holt güldü.

Omzuna şakacı bir tokat attım.

"Ah," diye kıkırdadı. "Bu ne içindi?"

"Biliyorsun," dedim ona. "Sevdiğim tek drama kağıt üzerinde."

"Bu arada, o videoları ne zaman düzenleyip yayınlayacaksın?" Ash sordu. Kaşlarını oynattığını görmek için tam zamanında dikiz aynasına baktım.

"Şey, biraz meşguldüm," diye şaka yaptım. "Mükemmel olduklarından emin olmak için onları düzenlemem gerekecek ve henüz sana göstermeye hazır olup olmadığımı bilmiyorum. Omega'm hâlâ biraz sahiplenici hissediyor."

"Ooo, aşırı korumacı. Bu hoşuma gitti," diye mırıldandı Ash. sırtıyor.

"Evet, bu sefer fazladan olan siz iki pislik alfa değilsiniz. Bu güzel bir Değiş," diye dalga geçti tatlı betam. Sürümüzün hiçbir şeyi çok ciddiye almamasını seviyordum. Şakacıydık, eğleniyorduk, birbirimize takılıyorduk ve sadece diğerlerinin yanında olmaktan hoşlanıyorduk. Bu, bugünkü gibi günlerle yüzleşmeyi çok daha kolay hale getiriyordu.

"Şehir kulübü hakkında ne bilmem gerekiyor?" Konuşmanın yönünü değiştirmeye çalışarak sordum.

"Hepsi de her fırsatta birbirlerine üstünlük sağlamaya çalışan zengin pislikler. O yüzden en iyisi gülümseyip başını sallamak. Bırakın kendileri hakkında konuşsunlar ve sorulara soruyla cevap versinler," dedi Holt.

"Buranın sahibi gibi davran ve kötü bir koku al," diye ekledi Mathias. "Hemen uyum sağlarsın."

"Kötü bir şey koklamak mı? Neden?" Bu düşünce tarzını sorguladım. Bazen şaka yapıp yapmadıklarını anlamak zor oluyordu.

"İğrenme bakışı, işte anahtar bu," dedi bana.

"Anahtar ya da değil, bu benim yapabileceğim bir şey mi bilmiyorum."

"Sadece kendin ol, sevgilim. Biz senin arkadayız," diyerek beni rahatlattı Holt. "Bu insanlar gibi olmamanı tercih ederim."

"Ben de senin arkadayım," diye kabul ettim. "Varmamıza ne kadar var?" "Yaklaşık yirmi dakika daha," dedi Holt.

"Oh güzel, DJ'lik yapacağım," telefonumu bağlarken ona sııttım. Müzik açıldı ve herkes şarkıya eşlik ederek endişelerimizi unuttu. En azından birkaç dakikalığına.

Kır malikânesinin kapısında durduğumuzda sinirlerim yükselmeye ve bacaklarım zıplamaya başladı. Sıradağların kenarında nefes kesici bir konuma sahipti. Holt şifreyi girdiğinde golf sahasının yeşilliği bizi karşıladı ve içeri girdik.

Kulüp binası ve diğer tüm olanaklar her şeyin merkezinde yer alıyordu. Burası büyük bir mülktü ve ben buraya uyum sağlayabileceğimi düşünmüyordum. Yeni süslü kıyafetlerimle bile.

Omzumda beni rahatlatan bir el vardı.

"Seni hak etmiyorlar," dedi Mathias bana. "Onları bir saniye bile düşünme. Harika görünüyorsun, birlikte güçlüyüz, gerisini siktir et."

Bu bağa alışmak biraz zaman alacaktı, bunu onlara söylemek istememiştim.

"Mathias haklı. Kimsenin ışıltınızı köreltmesine izin vermeyin," diye ekledi Ash. "Asla," diye onayladı Holt.

"Siz üçünüz varken ve tüm bu iltifatlar bana doğru gelirken bir kız bunu nasıl yapacak?" O otoparktan geçerken bacağım hâlâ zıplıyor olsa da sordum. Bu iş bitene kadar bu endişeden kurtulamayacaktım.

Arabayı bir yere çekip park ettiğimizde sessizlik oldu.

Elim kapının koluna gitti ve Holt diğer bileğimi tuttu, "Sakın buna cüret etme."

Ash arkadan atladı ve kapımı açtı, "Bizim olduğunu unuttun mu prenses?"

"Hayır mı?" "Hayır mı?" diye sordum. "Ama kendi kapımı açamayacağımı bilmiyordum."

"Alaycı olduğunu biliyorum ama seni her şekilde şımartacağız," dedi bana elini uzatırken.

Elini tuttum ve olabildiğince zarif bir şekilde kamyondan aşağı atladım. Mathias bana da bir el uzattı ve ben de avucumu onunkinin içine kaydırdım ama diğer elimle Ash'i tutmaya devam ettim. Bir yanım Holt'unkini de tutmanın bir yolu olmasını diliyordu.

"Daisy ve bebekler nasıl? Onları bırakabilir miyiz?" Bebeklerle geçirmeyi özlediğim günleri hatırlayarak sordum.

"Hepsi geliyor. Söz veriyorum, burada işimiz biter bitmez geri dönüp onları ziyaret edeceğiz. Şimdiden ne kadar büyüdüklerine inanamayacaksın," dedi Holt bana gülümseyerek. İneklerinden bahsetme şekli ve gözlerinin kenarındaki sevimli kırışıklık beni biraz eritti, ta ki ne dediğini fark edene kadar.

"Ne? Onlar daha mı büyük? Bu hiç adil değil" diye surat astım. Koca bir hafta geçmişti ve şimdi büyümüşlerdi.

"Çok büyük değiller, ikizlerin tek bir buzağı büyüklüğüne ulaşması daha uzun zaman alıyor. Yine de biraz büyüdüler," diye itiraf etti.

"Onları hâlâ sevebilecek miyim?" Bizi etrafta dolaşan insanlara doğru yönlendirirken sordum.

"Bu Daisy'ye bağlı," dedi ama fuayeye adım attığımızda konuşma kesildi.

Sol tarafımızda tanıdık bir sahte kahkaha duyuldu ve Sadie'nin orada duran yaşlı bir beyefendi ve kadını pençelediğini görmek için döndüğümde kanım dondu.

"Kahretsin," diye fısıldadı Ash nefesinin altından. "Onları tanıyor musun?" Ben sordum.

"Öyle de diyebilirsin, seni ailemle tanıştırayım," dedi mutlak bir yenilgiyle.

Mathias elimi bırakırken, "Bu bizim bara gitme işaretimiz," dedi.

O ve Holt beni kurtlara bıraktılar... hainlere.

Ash elimi bir kez daha sıkarak, "Merak etme, yanıdayım," diye söz verdi.

"Ah, buraya gelmenin zamanı gelmişti. Toplantı yirmi dakikadan az bir süre içinde başlayacak," dedi babası, yan gözle beni süzerek.

"Diane, sana bahsettiğim kız bu. Oğlunu benden çaldı, bu kaltağa inanabiliyor musun?" Sadie yüzünde alaycı bir ifadeyle benden Ash'in annesine bakarak sordu.

Annesi bana değerimi ölçüyormuş gibi baktı. Tabii ki kimse şaşırmadı, beni yetersiz buluyor gibiydi.

"Gerçekten mi? Bana bir alt sınıf gibi görünüyor," dedi dudaklarını büzerek ve beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Bu kadar yeter. Kimse eşimle bu şekilde konuşamaz ve Sadie az önce konuştu. Neredeyse on yıldır birlikte değiliz. Nasıl oldu da beni senden çaldı? Sen bana hiç sahip olmadın bile Sadie," dedi Ash soğuk bir sesle ve hemen suratını astı. "Sizi bu şekilde tanıştırmak istemezdim, o yüzden yapmayacağım."

Ash onlara sahte bir şekilde gülümsedi ve arkasına bakmadan beni nazikçe yanlarından çekti.

"Hadi gidip diğerlerini bulalım, olur mu?" dedi ve sürümüzü aramaya koyulduk.

Burada karşılaştığımız en kötü şeyin Sadie ve ailesi olmaması çok kötüydü. Adamları bulduğumuz anda çağırdıkları toplantıya gitmek zorundaydık. Neden numara yaptığımızdan tam olarak emin değildim ama şimdilik boşverdim.

Ailemi görmek çok daha kötüydü. Diğerlerinin arasında göze çarpıyorlardı, kıyafetleri diğerleriyle aynı kalibrede değildi. Annem yine de sık giyinmişti ve makyajı her zamanki gibiydi.

"Bize katıldığınız için teşekkür ederiz," diye seslendi annem. "Bu yılki galayı unutulmaz bir geceye dönüştürmek için büyük bir gayretle çalışıyoruz. Hayırseverlik adına daha da fazla bağış toplamak için geceye bir bağış müzayedesıyla başlamak istiyoruz. En gözde bekar ve bekar adaylarımızın katılacağı bir gece."

Bu kulağa üst sınıf bir galadan çok balo gibi geliyordu ama odanın geri kalanı konuşmalarla çalkalanıyordu ve çoğu onun lehine görünüyordu.

"Katılmak isteyenlerin bir listesi var mı?" diye seslendi bir kadın. Puma fazlasıyla hevesliydi ve yemin ederim onlara umutlu bir bakış attığım için biriyle kavga etmek zorunda kalmadan önce adamlarımı buradan sürüklemeye hazırdım.

"Tabii ki gecenin en önemli kişileri kesinlikle Holt, Mathias ve Ash olacak," diyerek bana eliyle işaret etti.

Oda sessizliğe büründü, tüm gözler onun işaret ettiği yere kaydı ve tam adamlarımın ortasında bana odaklandı.

Gözlerim ona dikildi ve ayağa kalkmaya başladım ama Holt benden önce davrandı.

"Ortada çok büyük bir hata ve iletişim eksikliği var gibi görünüyor. Bizim bir sürümüz var ve bu sürüye katılmıyoruz."

istedi," dedi açık açık.

"Sanki seni durduracakmış gibi davranma," diye homurdandı Sadie önde anneme katılırken, Ash'in annesi de bir saniye sonra ona katıldı. Görünüşe göre tam bir üçlü oluşturmuşlardı.

"Ben senin kızınım," dedim anneme. "Eğer yeterince değerli değilsem, sen neden buradasın?"

Sözcükler hiçbir filtre kalıntısı olmadan ağzımdan çıkmıştı ama kesinlikle geri almadım. Onlardan ve berbat davranışlarından bıkmıştım.

Şimdi herkes onu ve bizi izliyor, aramızda gidip geliyordu.

Sadie çenesini sıkarak, "Burada hoş karşılanıyor," dedi. "Sen değilsin."

"Son baktığımda, istediğin sürüye sahip olan bendim. Eğer bir erkeği elde tutmakta zorlanıyorsan, belki de o berbat kişiliğin üzerinde çalışmalısın. Balla sirkeden daha çok sinek çekersin," dedim ona doğru küçümseyici bir el sallarken.

Bu hiç hoşuna gitmedi.

"Ash! Şu anda ciddi misin? Yaşadığımız onca şeyden sonra?"

Ash, Holt ve Mathias ayağa kalkarak beni de yanlarına çektiler.

Ash anneme, "Bu senin için üyelik desteğini resmi olarak geri çekmek olsun," dedi. "Bunu karşılayabilmeniz tek nedeni biziz ve bu da şartlarla birlikte geldi... ki siz bunu açıkça görmezden geldiniz."

Sonra gözleri şimdi pancar gibi kızarmış olan ve öfkeden kuduran Sadie'ye kaydı. Annesi yavaşça geri çekildi ve aralarına bir mesafe koyarak yerine oturdu. Görünüşe göre sadece kendine sadıktı.

"Sana gelince. Bizimle bir daha konuşursan o deli kıcına karşı koruma emri çıkarttırırım. Benim için senin olabileceğinden çok daha iyi bir eş buldum. Merak etme, bir daha gelmeyeceğiz ve bu felaket etkinliğe kesinlikle katılmayacağız."

Mikrofonu bıraktıktan sonra başımız dik, içimde gurur ve başarı hissi yanarak odadan çıktık.

Sonunda kendimi onlardan ayırmış, anneme onu nasıl gördüğümü söylemiş ve bu hayatta sahip olduğum gerçek ailemi kucaklamıştım.

Gözlerim yanıyor, parmaklarım acıyor ve sırtım ağrıyordu ama işim bitmişti. Üç günün büyük bir kısmını kurgu mağarasında kilitli geçirmiştım.

Ama artık sayfam için bir ton içeriğim vardı. Çocukların ne bulduğunu görmeleri için sabırsızlanıyordum ve daha sonra metin ve şarkıları ayarlamak için birkaç boşluk bıraktım.

Paketlemenin zengin bir içerik olacağını bilseydim, bunu daha önce düşünebilirdim.

Kapı itilerek açılmadan ve tanıdık bir ses beni gerginliğimden çekip almadan önce yüksek sesle çalınan kapı tek uyarımdı.

"Kızım, ne oluyor?!" Bea çığlık attı. "Bana yine kurguda kaybolmadığını söyle."

"Bea!" Çığlık attım, kendimi en iyi arkadaşşıma doğru fırlatırken tüm ağrı ve sızı düşüncelerim uçup gitti. Şu ana kadar ona yakın olmaya ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim.

Sanki ikimizin de buna ihtiyacı varmış gibi o da beni sıkıca tuttu. Bir ya da iki damla gözyaşı döküldüyse de bunun hakkında yorum yapmadık.

Geri çekildiğinde, muhteşem arkadaşşıma sırtıtmaktan kendimi alamadım. "Tanrım, seni görmek çok güzel. Şehirde ne kadar kalacaksın?"

"Şey, üç küçük kuş bana zenginlerin cüretkârlığından ve senin kurgu cehenneminde olduğundan bahsetti, ben de bir hafta kaldım. Yine de burayı gördün mü?" diye sordu, penceremi açarak içeri esen rüzgârı gösterdi.

Manzaranın beni dinlendirmesine ihtiyaç duyduğum için göl evine yerleşmeyi tercih ettim. Onlar da ben de işe dönmüştük ama gecelerimizi burada geçiriyorduk.

o anda doğru hissettirdi. Seçeneklerimizin olmasını seviyordum ve bunun için ne kadar şanslı olduğumuzu biliyordum.

"Evet, şimdi neden ailemden aldıklarını anlıyorsun," dedim yeni bir çift giysi çıkarırken. "İki yer arasında gidip geliyoruz. Burada çalışmayı daha çok seviyorum."

"Duyduğuma göre kasabada bir dükkân açıyormuşuz?" diye alay etti.

"Bekle. 'Biz' mi?" Kendisini bu işe davet ettiği için üzölmek yerine, kendimden geçmiştim. "Bu şu anlama mı geliyor...?"

Söndü. "Kovuldum. Patronum hıyarın tekiydi ve alfaların fazladan bahşış ve müşteri sadakati için bizi taciz etmesinde bir sakınca olmadığını düşünüyordu. Siktir et onu. Yanlışlıkla döktüğüm o sıcak kahveyi hak ettiler."

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım. "Çok özür dilerim. Bu iğrenç bir şey."

"Öyle, ama deli gibi para biriktiriyorum, bu yüzden Willow Lake'te bir daire bulacağım ve dükkânını açmana yardım edeceğim. Bana sadece geçici olarak ihtiyacın olsa bile, senin için ve manzara değişikliği için buradayım."

"En iyi arkadaşımın hayallerimi gerçekleştirmeme yardım etmesi mi? Kulağa rüya gibi geliyor," dedim banyoyu işaret ederken. "Ancak, bir duşa ihtiyacım var. Bana beş dakika ver."

Bana el salladı. "Ben kahveye başlayacağım ve pencereleri açacağım. Sen acele etme."

Duş harika hissettirdi ama oyalanmadım, arkadaşımı tekrar bulmak için olabildiğince çabuk yıkandım ve saçlarımı kuruttum.

Aşağı indiğimde Holt, Ash ve Mathias mutfakta atıştırmalıklar hazırlarken o adada oturmuş bir fincan kahve içiyordu.

"Hey, bebeğim, bitirdin mi?"

"Bu adamlar yemek yapabiliyor mu? Seni şanslı sürtüğ," dedi Bea aynı anda ve beni kıkırdattı.

Adamlarım durup izlediler, gözlerinde o aptal bakış vardı.

"Bu kahkahayı yakında tekrar duyacağımızı umuyordum," dedi Holt, havlusunu bırakıp bana sarılmak için yanıma gelerek.

"Golf kulübünden sonra o kadar hüzünlü müydüm?" diye sordum. Eğer öyleyse, fark etmemiştim.

"Ailenden ayrılmak zordur," dedi nazikçe. "Belki en iyi arkadaşın ve biraz gerçek aile zamanının yardımcı olacağını düşündük."

"Zaten öyle," diye onları rahatlattım.

"Annemle babam şehirde, bu akşam çiftlikte büyük bir yemek partisi düşündüm. Kulağa nasıl geliyor?"

"Mükemmel," dedi Bea benim yerime cevap vererek. "Sen plan yaparken ben de onu apartman alışverişine götüreceğim."

"Ailenle tanışmaktan korkmalı mıyım?" Sinirlerimi yatıştırmak için dudağımı çiğneyerek sordum.

"Hayır," diye beni rahatlattı Mathias. "Görünüşe göre aralarındaki tek iyi olanlar onlar."

"O zaman kulağa harika geliyor," dedim adaya yerleşirken. "Evden dışarı çıkmak bugün bana iyi gelebilir."

"Biz sadece yiyecek sağlamak için buradaydık," dedi Holt öğle yemeği için bir sofra hazırlarken ve hepsi bana veda öpücüğü verirken. "İyi günler hanımlar. Uslu durun."

Bea tabağını doldurup inerken, "Biz hiç yapmayız," diye seslendi. "Belki de sürü hayatı o kadar da kötü değildir."

"Açıkçası düşündüğümde daha iyi," diye itiraf ettim.

"Peki, bana şu dükkândan bahset. Henüz bir yer bulamadın mı yoksa ikisine de mi bakalım?"

Sözlerini düşündüm. Bu noktaya kadar sadece bir fikir, bir düşünceydi. Gerçi Dani de bunu destekliyordu ve kasabadaki kitap satıcısı olduğu için onun fikri çok önemliydi. Belki de bunu düşünmenin zamanı gelmişti.

"İkisine de bakabiliriz," dedim, bu fikir giderek daha çok hoşuma gidiyordu.

Telefonunu eline aldı ve bir mesaj gönderdi. "Güzel, emlakçı harika biri. Bize birkaç ticari alan da göstermekten mutluluk duyacaktır. Şimdi bana tüm planları anlat."

"Şirin, eski kasaba cazibesine sahip ama yine de depo ihtiyaçları için genişleme alanı olan bir şey istiyorum. Yerel kitapçıya uğrayabilir miyiz? Dani'nin çok şirin bir yeri var ve bizimle yeni bir girişimde bulunmak isteyip istemediğini görmek istiyorum. Onun işini etkilemek istemem. Ayrıca, durduğumuzda ilk olarak yayınlamayı düşündüğüm yeni düzenlemeyi sana gösterebilirim," dedim en iyi arkadaşşıma.

"Kendi iyiliğin için fazla kibarsın ve o videoları benden sakladığın için de kötüsün," diye dalga geçtikten sonra dükkâna nereden gidebileceğimi sordu.

Ona yolu tarif ederken nasıl cevap vereceğimi düşündüm.

"Videoların sadece tanıtım amaçlı olduğunu bilsem de sürümü dünyayla paylaşmak yine de zor," diye itiraf ettim.

Bea elini benimkinin üzerine koydu. "Hayal edebiliyorum. Göze çok zor gelmiyorlar ama duyduğum ve gördüğüm kadarıyla *hepsi* sizin. Söyleyemem

seni biraz kıskanmadığımı sanma, sürtük."

Sonra bir cadı gibi kıkırdadı ve beni de kendisiyle birlikte güldürdü. Bana palavra sıkılmamasını, olduğu gibi söylemesini seviyordum.

"Aslında bu senin hatan," diye karşı çıktım, en iyi arkadaşıma kaşımı kaldırdım, bu da onu daha çok güldürdü.

"Öyle mi? Nasıl anladın?"

"Kulübeye gelmemi sen söyledin. Eğer gelmeseydim, sürümü asla bulamayabilirdim," dedim.

"Bu gerçekten boktan bir teşekkür," diye şaka yaptı, arabasını kitapçı dükkânının hemen önündeki bir noktaya çekerken. "Burası şirin, küçük bir yer. Taşınmak isteyeceğinden emin misin?"

"Hayır, ama ben kasabanın gelişmesine yardımcı olmak istiyorum, kimseyi işinden etmek değil. Bu yüzden en iyi seçenek birleşmek," diye açıkladım. Yine de kendimi güvensiz hissetmemek zordu. Belki de sadece Dani'nin onayına ihtiyacım vardı. Yapmak istediğim son şey daha başlamadan çatlaklara neden olmaktı.

"Oh, anlıyorum. Bakalım gelip bazı mülklere bakmak isteyecek mi ve oradan devam edelim. Buranın ihtiyaçlarınız için çok küçük olması çok kötü," dedi arabayı park edip çıkarken. "Burası harika bir yer."

"Doğru," diye kabul ettim, "İşte bahsettiğim cazibe buydu. Modern bir his istemiyorum. Ev gibi, 'anne ve babalar' gibi bir hava. Bu mantıklı mı?"

"Kesinlikle," diye onayladı Bea.

Dani'nin evine girdiğimizde kapı çaldı ve her zamanki parlak gülümsemesiyle bizi karşılamak için zıpladı.

"Hey, Taryn, sana nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu Bea ve benim önümde dururken. "Oh, yeni bir yüz!"

"Ben Bea, kankam," dedi Bea sırtarak. "Dükkânınıza bayılıyorum."

"Teşekkürler! Burada her şeyden biraz var," dedi kızarak.

İltifat.

"Aslında seninle biraz sohbet etmek istiyorum, sakıncası yoksa?" Bana baktı ve gülümsemesi biraz düştü.

"Her şey yolunda mı?"

"Umarım öyledir. Ama sana bir teklifim var. Gizemli randevu kitaplarım için burada bir mağaza ve dağıtım merkezi açmayı düşünüyorum. Acaba kitabevinizi benim işletmemle birleştirmek ister misiniz? Bu bölümün kontrolü hala sizde olur, ama o zaman özel hizmetler sunabiliriz.

yan tarafta. Halledilmesi gereken çok fazla lojistik olduğunu biliyorum ama bunu tartışmadan ilerlemek istemedim." Ayaklarıma baktım ve bir cevap bekledim.

Dani'den yüksek perdeden bir heyecan ılığı geldi ve beni kendine çekip sıkıca sarıldı. Dani bir aşağı bir yukarı zıpladı, hâlâ bana tutunuyordu ve o durana kadar konuşmadım. İlk başta rahatlama çok güçlüydü.

"Bu bir evet mi?" Yüksek sesle söylemesini isteyerek sordum.

"Ne? Evet, kusura bakma biraz başım döndü. Çok isterim; ne, ne zaman ve nasıl yapacağız?" diye sordu. "Bu işe girişmenin çılgınca olabileceğini biliyorum ama bu kasaba küçük ve işler iyi ama çılgınca değil. Sizin yardımınızla ve bir nakliye merkeziyle çevrimiçi mağazayı da açabilirim. Genişler, internette de var oluruz."

"O zaman konuşacak çok şeyimiz var gibi görünüyor, çünkü ben de Taryn ile çalışacağım. Bize bazı yerler göstermesi için bir emlakçı ayarladım, dükkânı biraz kapatabilir misin?"

"Evet, üzgünüm, ben Dani," dedi Bea'ya elini uzatarak. "Normalde bu kadar heyecanlı değilimdir ama bu kasabada yeni bir kana ihtiyacımız var ve Taryn'in çalışmalarının büyük bir hayranı olabilirim."

"İşten bahsetmişken," diye söze başladı Bea ve bana döndü, "söz verdiğin ön gösterim nerede?"

"Videolar hazır mı?" Dani yüzüne yayılan bir sırıtışla sordu. "Nasıl olduklarını görmek için bekliyordum."

Cevap verirken telefonumu çıkardım. "Hazırlar ama ne zaman yayınlamaya başlayacağıma karar vermedim. Yayınlamak ve izleyicilerin ne düşündüğünü görmek istediğim bir teaser var."

Uygulamayı açıp videoların kayıtlı olduğu yere gidip ilkine tıkladığımda ikisi de bana doğru eğilmişti. İlk görüntü Mathias'ın benim için hazırladığı yeni logoydu. Etrafında içekler olan bir kurt kafasıydı, ama çiçeklerin arasında kitabi öğeler vardı, hepsini güzel bir şekilde birbirine bağlıyordu.

"İşte Mathias'ın benim için yaptığı logo. Eğer ikili bir iş yaparsak, ikimizin de ismiyle, bunu kendi tarafım için kullanacağım," diye açıkladım.

Dani yine ciyakladı. "Oh, bunu paketlenmiş kitaplarınızın üzerinde hayal edin! Renkli bir çıkartma ya da folyo harika bir dokunuş olurdu."

Gülümsedim, yeni iş planı için bu kadar heyecanlı olması beni rahatlatmıştı. Daha sonra adamlarımın okuduğu fotoğraflardan oluşan slayt gösterisini başlattım ve

Hatta Ash ile bir iki kare fotoğrafım bile vardı.

Son karede 'yeni web sitesi çok yakında' yazıyordu. Doğru müzikle, takipçilerimi değişim sürecinde bizi takip etmeleri için heyecanlandıracağını umuyordum.

Bea ve Dani bittikten sonra hiçbir şey söylemediler, bu yüzden belki de fiyasko olduğunu düşündüm. Ta ki Bea tekrar izlemek isteyene kadar.

"Ne? Neden?" diye sordum.

"Hayatımda gördüğüm en ateşli kitap işi reklamıydı," diye yanıtladı kendini yelpazeleyerek.

Koluna şakacı bir şaplak attım, "Seni kaltak, berbat olduğunu düşündüm ve sen bana söylemek istemedin."

"Taryn, sen gerçek bir sanatçısın. Erkeklerin okuduğu videoları görmek için sabırsızlanıyorum ve evet, senin olduğunu biliyorum ama bunlar iyi bir satış noktası," dedi Dani bana. Dürüstlük ses tonunda çınılıyordu ve durum gerektirdiğinde gün ışığı ve ciddiyetin bir karışımı olmasını takdir ettim.

"Yani, postalamalı mıyım?" Onlara sordum, bu noktada sadece onlarla dalga geçiyordum.

"Bu bir soru mu ki?" Dani gözlerini devirerek karşı çıktı. "Gönder!"

"Neden hâlâ göndermedin?" Bea sorguladı. "Sanırım orada olduğum için," diye itiraf ettim.

"Ve çok seksi görünüyorsun," dedi kankam telefonu çalarken. "Arabaya, hanımlar, gitmemiz gereken yerler var ve Taryn'in o videoyu bir an önce sosyal medyada yayınlaması gerekiyor."

Dani aceleyle kitapçının arkasına doğru giderken, "Ben kapıyı kilitleyip sizinle dışarıda buluşacağım," dedi.

"Ondan hoşlandım," dedi Bea dışarıda yürürken. Derin bir nefes aldım, dışarıdaki temiz havayı seviyordum.

"Aynen, bu yüzden onu işinden edemedim ve onunla rekabet etmek istemedim. İkimizin de gelişmesini istiyorum," dedim yolcu koltuğuna geri tırmanırken.

"Dediğim gibi. Kendi iyiliğin için fazla tatlısın, ama bu sefer aynı fikirdeyim," dedi Bea bana. "Şimdi şu telefona git ve sihrini yap."

Fazla düşünmeme izin vermeden videoyu tüm normal hesaplarıma yükledim ve belirlediğim tüm hashtag'leri kullandığımdan emin oldum. Akılda kalıcı başlıklar için beyin fırtınası yapmıştım, bu yüzden tek yapmam gereken hepsini kopyalayıp yapıştırmaktı.

Bea omzumun üzerinden beni izliyordu ve yüklemeye basmakta tereddüt ettiğimde uzanıp benim için yaptı.

Dani arkaya atlarken, "İşte, şimdi cebine koy ve Dani ile sana bu işi başlatmak için mükemmel bir yer bulalım," dedi. "Kemerlerinizi bağlayın sürtükler, bakmamız gereken uzun bir yer listemiz var."

Willow Gölü çok fazla seçeneğimiz olacak kadar büyük değildi ama Bea ve emlakçısı Jack bir şekilde birkaç yer bulmayı başarmışlardı.

Ne yazık ki her biri bir öncekinden daha kötüydü. Hepsinin umutsuzca yenilenmeye ihtiyacı vardı ve başarılı olma şansımız olmadan önce çılgınca paralar dökmek istemiyordum.

Tüm bu süre boyunca telefonum cebimde çıldırıyordu ama henüz ona bakmayı reddettim. Yine de kesinlikle bakmak istiyordum. Beni çıldırtıyordu.

Jack, eski hırdavatçı dükkânına girdiğimizde yüzümüzün tekrar düşmesini izledi. Sanırım buranın sahibi olan çift taşınmanın yenilemekten daha ucuza geleceğini düşünmüştü. Bunun doğru bir seçim olduğu eskimiş, çatlamış fayanslardan ve binanın şüpheli temel bütünlüğünden belliydi.

Yemin ederim depoda mantarların büyüdüğünü bile gördüm. Böyle bir yerin kitaplara ne yapacağını görmekten nefret ederdim.

"Tamam, bu bir hayır," dedi kıkırdarak. "Yine de en iyisini sona sakladım."

Kendine olan güveni beni gerçekten rahatlatmamıştı. Dani, Bea ve ben aynı şeyi söyleyen bakışlar attık ama o ana caddede yürürken biz de özenle arkasından gittik.

Önümüzde yürürken, "Bu henüz listeye bile girmedi ama fiyatı inanılmaz iyi," diye geveledi. "Harika bir manzara, mükemmel bir konum ve bolca alan. Tonozlu tavanlar için ölünür."

Eski bir bankanın önünde durduğunda kaşlarımı kaldırdım. Büyük girişin dışında iki taş aslan duruyordu, merdivenlerin kendisi

iyi durumdaydı ve en üstte iki cam kapı vardı. Jack zaten oradaydı, kapıları iterek açmadan önce anahtar kodunu girmişti.

İçerisi boşaltılmıştı, lobide hâlâ ayakta duran tek yapı veznedarların oturduğu uzun bankoydu.

Diğer her şey açıktı ve yüksek tavanlar konusunda şaka yapmıyordu. Tavanlar muhteşemdi ve tüm mermer ve kalın ahşap aksanlar arasında, tonlarca karaktere sahip muhteşem bir alandı.

Sonunda Dani ve Bea'ya bakmak için bir saniye ayırdığımda, gülümsemeleri ışıldıyordu. Onlar da en az benim kadar sevmişlerdi.

"Tamam, ayrıntılara ihtiyacımız olacak," dedim Jack'e.

Bea ile arabadan inerken Holt, "Kutlamaya ihtiyacımız olduğunu duydum," dedi. Dani'yi arabasına daha yeni bırakmıştık ama o da birazdan bize doğru gelecekti. "Ve tam zamanında, ailem az önce geldi."

"Bekle, ne?" Etrafıma bakarken gözlerimi kocaman açarak sordum. Gezdiğimiz tüm eski binaların kiri üzerimdeyken elbette geleceklerdi.

"Merak etme," diye yatıştırdı Mathias. "Hazırlanmak için bolca vaktin var. Bir kutlama yemeği ve şenlik ateşi yakacağız. Ash zaten Holt'un onun için hazırladığı çok kapsamlı listeyi almak için dükkânda. Sen temizlenip nefes alabilirsin."

"Tamam," dedim nefesimi verirken. Sonra yüzümde bir gülümseme belirdi. "En harika binayı bulduk. Umarım mali durumumuz iyi olur."

Beni içeri götürürlerken Holt kendinden emin bir şekilde "Olacak," dedi. Bea arkamızdan gelirken çantamla birlikte duygusallaşmamak için kendimi zor tuttum.

Holt'un telefonu çaldı ve o bir şeyle uğraşıyordu, Mathias da onunla birlikte gidiyordu. Bu da Bea ve bana biraz kız kıza vakit geçirmek ve akşam yemeğini beklerken hazırlanmak kaldı.

İşimiz biter bitmez Dani geldi ve üçümüz birlikte ana eve doğru yola koyulduk.

"Bu çiftlik muhteşem," dedi Dani. Sesi hüzünlüydü, sanki buna bir kez sahip olmuş ve özlemiş gibiydi.

"Sen de bir çiftlikte mi büyüdün?" Onun hakkında daha fazla şey öğrenmek için merakla sordum. Dürüst olmak gerekirse, bu iş ilişkisini başlatmanın ilk adımı muhtemelen bu olmalıydı, ama görünüşe göre bugünlerde her şey kalbimin sesini dinlemekle ilgiliydi.

"Evet, öyle. Babalarım taşralı adamlardı. Üniversite için bu tarafa taşındım ve sadece birkaç ayda bir eve geliyorum. Bazen özlüyorum, yine de Willow Lake'i büyüdüğüm kasabadan çok daha fazla seviyorum. Gözleri karardı, bu kasabada bazı kötü anıları olduğunun işaretiydi.

Şimdi arkadaş olduğumuz için daha da mutluydum. Çok fazla yalnız kalmak bir omega için berbat bir şey. Bea'nin buraya gelmesi ve Dani'nin benimle yaşayıp çalışmasıyla birlikte, üçümüzün yakında birbirimizin ailesi olacağımızı biliyordum.

"İşte orada!" diye gür bir ses duyuldu. Omega kadın muhteşemdi ve kesinlikle Holt'un annesiydi. Çok yumuşak ve güneş ışığı dolu görünmesine rağmen benzerlikleri görebiliyordum.

"Merhaba," diye selamladım onu, beni sıkıca kucakladığında bir oof sesi çıkardım. Mis gibi dağ havası, güneş ışığı ve tatlı çimen kokuyordu.

"Seninle tanıştığıma çok sevindim," dedi, Holt'unakilere benzeyen o sıcak, kahverengi gözler gerçek bir mutlulukla parlıyordu.

"Ben de öyle," diye söz verdim. "Çiftlik harika ve çocuklar sana övgüler yağıdırıyor."

Onlara kısık gözlerle baktı. "Öyle olsa iyi olur."

"Ash'in ailesiyle tanıştıktan ve benimkileri tanıdıktan sonra, inan bana, çok rahatlatıcı oldu," diye onu rahatlattım.

Bir kez daha sarılmak için beni kendine çekti. "Açıkçası bu onların kaybı, tatlım. Şimdi, bu gece bir kutlama olduğunu duydum. Bana neler yaptığınızı anlatın. Bu arada ben Leslie."

Leslie döndü ve yakınlarda duran adamlara bağırdı.

"Biz omegaların içki ve atıştırma maliklerine ihtiyacı var. Dedikodu zamanı."

Kaybolmadan önce ona hoşgörölü bir gülümseme verdiler. Kısa süre sonra kokteyllerimiz ve peynir tabağımız hazır, biz de ona yeni girişimimizin tüm ayrıntılarını anlattık. Onun heyecanı bizimkini daha da artırdı. Leslie ile lojistik ve rakamlar üzerine konuşurken Bea bile heyecanla bize katılıyordu. Dani ve ben tutkuluyduk, ama görünüşe göre Bea işin iş kısmını gerçekleştiren kızımızdı.

"Yani bu işte bizimle birlikte, değil mi?" Dani tıslayarak Bea'ya baktı.

Bea şaşkın, kocaman gözlerle ona baktı. "Hayır. Sizin için çalışmayı umursamıyorum ama..."

Dani ve ben gözlerimizi devirirken Bea sözlerini yarıda kesti.

"Kapa çeneni. Bize katıl. Senin iş anlayışını kullanabiliriz," diye karşı çıktı Dani. "Ayrıca o lokantayı yıllarca sen işlettin. Gitmene izin vermekle aptallık ettiler," dedim.

meydan okudu. "Bana bunun iyi bir uyum olduğunu düşünmediğini söyle."

Kollarımı kavuşturdum, meydan okumadan geri adım atmayacağını biliyordum.

Leslie kıkırdadı. "Bence siz üçünüz bu işi çantada keklik görüyorsunuz. Ayrıca, ben de yeni bir şeye yatırım yapmayı düşünüyordum. Eğer destekçilerle ilgileniyorsanız, bunun geliştiğini görmeyi çok isterim. Aslında, listeye katılabileceğini düşündüğüm birkaç büyük isim var."

"Bekle, ne?" Ağzım açık kaldı. Sponsorlarımızın olması, istediğimiz yeri almamızın garanti olduğu anlamına geliyordu. Ayrıca büyümek ve uyum sağlamak için bolca alanımız olacaktı.

"Aslında avukatımı da arayacağım. Onu alabilirsin, sadece faturayı bana kesmesini söyle. Sizi korumak için doğru türde sözleşmeler yaptığınızdan emin olacaktır," dedi bir küp peyniri krakerin üzerine dizip bir ısırık alırken.

Başım dönüyordu. Bu bir hayalden gerçeğe, hayal edebileceğimizden çok daha fazlasına dönüşmüştü.

Ve ebeveyn desteğine sahip olmak? Bu o kadar garip bir kavramdı ki aklım bir türlü almıyordu. Her nasılsa, dünyaya karşı bir omega olmaktan, sadece bir telefon uzağında tek bir gerçek arkadaştan, bir sürüye, bir aileye ve daha fazla arkadaşla sahip olmaya geçmiştim.

Göldeki o hafta sonu gerçekten her şeyi değiştirdi.

Taryn

Epilogue

Bir Kitapla Gizemli Randevu'ya neler geleceğinin ön gösterimini yayınladığımdan bu yana üç yıl geçti ve viral oldu. Video, en iyi arkadaşlarımla birlikte hayal ettiğimizden çok daha hızlı bir şekilde işimizi başlatmıştı ve o zamandan beri arkamıza bakmadık.

Bu sadece bizim hayatımızı değil, Willow Lake kasabasını da değiştirdi. Artık 'anne ve pop' dükkanlarıyla gelişen bir kasabaydı ve göl, bölgede tatil için popüler bir noktaydı. Bocalayan tek yer kasabanın hemen dışındaki golf kulübüydü ve onun da yok olduğunu görmek bizi üzmedi.

"Bugün dükkâna gitmen gerektiğinden emin misin?" Ash şişmiş karnımı okşayarak sordu. İçimdeki bebek biraz kıpırdandı ama orada onun için fazla yer yoktu.

"Bugün Liam ve Gem'le evde kalmak istemiyorsun, değil mi?" Güldüm. Sanki tam zamanında ikizler gülümseyerek ve kıkırdayarak odaya koştular. Çok enerjiktiler.

"Baba Ash, balık mı tutuyorsun?" diye sordu küçük Liam, onun üzerine sürünerek.

Gem yatağa tırmanmak için dönmeden önce kardeşine "Hayır, döngü," dedi. Ona bakarken yüzü ciddiye. En az annesi kadar inatçıydı.

"İkisine ne dersin?" diye sorunca ikisinin de yüzü güldü ve tartışma daha başlamadan unutuldu. "Ben de annemi gitmeye ikna etmeye çalışıyordum."

Hain herif. Beni işten çıkarmak için çocuklarımızın sevimli yüzlerini kullanmaya çalışacaktı. Liam ve Gem, gülümsemeleri genişleyerek bana yaklaştılar.

"Annenizin Bea ve Dani teyzelerinize yardım etmek için bir iki saatliğine işe gitmesine ve işim bittiğinde Holt Baba'nın beni balık tutmaya götürmesine ne dersiniz?" Oturup her birini yanaklarından öpmeden önce onlara sordum.

Odadan koşarak çıkarken hep bir ağızdan "Yaşasın, bisiklet ve balık avı" diye tezahürat yaptılar.

"Peşlerinden gitseniz iyi olur. Merdivenlerden kendi başlarına inmeleri hâlâ hoşuma gitmiyor. Ve onları hemen giydirin yoksa Gem o prenses geceliğiyle gezmek isteyecek," dedim Ash'e.

İçini çekti ve yanımda olduğu yerden kalktı. Koruyucu alfam bu savaşı kaybettiği için mutlu değildi. "Dikkatli ol ve aşırıya kaçma."

"Hay hay," dedim ve ona küçük bir selam verdim. "Ben gidip kendime çeki düzen vereyim ve giyineyim. Uzun sürmeyeceğine söz veriyorum."

Odadan çıkarken sadece başını salladı, ikiz kasırgalarımızın peşinden koşuyordu.

Mathias odaya girdiğinde kendimi yukarı ittim ve kalkmak için psikolojimi düzeltiyordum.

"Yardım etmemin bir sakıncası var mı?" diye sordu tatlı bir sesle, kalkmama yardım etmek için elini uzattı.

"Her zaman," diye cevap verdim ve karnımı işaret ettim. "Bu senin de hatan, biliyorsun."

Elini tuttuğumda beni kolaylıkla kaldırdı ve bir öpücük de karnıma kondurmadan önce dudaklarımdan öptü.

"Ve bir sonraki için sabırsızlanıyorum," diye sırtı bana.

"Sakin ol dostum. Önce bunu buraya getirmeliyiz," diye güldüm. "Şimdi bana bir güneş elbisesi ve sandalet giymeme yardım et. Eğer nazik olursan saçımı tarayıp öğrebilirsin."

"Bu hiç adil değil... benim anaç tarafımla oynuyorsun. Bu alçakça bir hareket," diye gülümsedi bana.

"Evet, biliyorum ama benim işime geliyor," diye karşılık verdim ve atletimi çıkarmak için dans etmeye başladım. "Yemin ederim bununla da ikizlerle olduğum kadar büyüğüm. Bu nasıl mümkün olabilir? Bu sefer orada senden sadece bir tane olsa iyi olur."

"Hadi ama, daha doğmadan bebeği azarlayamazsın," dedi gömleği üzerimden kolaylıkla kaldırarak.

"Birincisi, burada birden fazla bebek varmış gibi söyleme. Ayrıca, bir sonraki bebeği dokuz ay boyunca taşımaya ne dersin?" Uyku şortumu çıkarırken sordum.

Mathias ayçiçeği elbisesini kollarımın ve başımın üzerinden dikkatlice geçirmeden önce onları kirli giysilerin arasına attı. Sonra beni tekrar yatağa yatırdı ve Mathias tam istediğim gibi saçlarımı tarayıp ördü. Gözlerimi kapattım ve bu ilgiyi içime çektim.

Onlardan önce yalnız kalmaya o kadar alışmışım ki omega'mın yumuşak dokunuşlara ve bunun gibi tatlı, şefkatli anlara ne kadar ihtiyacı olduğunu hiç fark etmemiştim. Peki ya şimdi? Düpedüz bağımlıydım. Beta doğasını yatıştırdığı kadar omega'm için de bir şeyler yapıyordu.

Sanırım sürünün diğer ikisini tamamlamak için yumuşak kenarlara ihtiyacı vardı. Yine de Holt, göl evine ilk gelen huysuz adamdan çok daha farklı bir alfaydı. Artık sık sık gülümsüyor ve bizi kızdırmayı seviyordu.

Ash daha dikkatli ve tatlı olmaya başlamıştı ama neyse ki flörtöz yanını hiç kaybetmemişti. Hamileyken bile bana hayatlarının ışığıymışım gibi davranmalarını seviyordum. Aslında, muhtemelen şimdi daha da fazla.

"İşte, şimdi merdivenlerden inmenize yardım edebilir miyim leydim?" Mathias bana dirseğini uzatarak sordu.

"Edebilirsin," diye gülümsedim ve kendimi bir kez daha yukarı kaldırırken dirseği aldım. "Burada neden bir asansörümüz olmadığını bana hatırlatır mısın?"

Merdivenlerin başında durduğumuzda iç çektim. Bu gidişle çok angarya gibi görünüyordu. Birkaç saatlik çalışmayı nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Bu hamilelik beni düpedüz bitkin düşürmüştü.

"Seni aşağıya taşıyabilir miyim?" diye teklif etti betam. Ciddiydi ama ona izin veremezdim. Ben hâlâ gururlu bir omega'ydım.

"Hayır, ben hallederim," dedim ona. "Sadece biraz şikâyet etmek istemişim."

Güldü ve kazara kaymadığımdan emin olmak için kolunu benimkinin içinde tuttu. Birkaç basamak aşağı indiğimde inledim, sırtım şiddetle ağrıyordu. Bebek henüz doğmamıştı ama kesinlikle öyle hissediyordum.

"Sevgilim," diye seslendi Holt merdivenlerin dibinden, acı dolu seslerimden endişelenmiş gibiydi. Sanırım düşündüğüm kadar sessiz değildim. "Seni zemin kata taşımamıza izin vermeni söylemişim."

"Ben iyiyim, gerçekten. Sadece şu anda hatırladığımdan daha büyük bir görev gibi görünüyor," diye açıkladım bir adım daha atarken.

Unutmayın, aşağı inmek yukarı çıkmaktan daha kolaydır. İçimden yaptığım moral konuşması bana hiçbir şey kazandırmadı.

Mathias ve ben neredeyse dibe varmıştık ki keskin bir ağrı vücudumu sarstı. Sıkıştığını hissettiğimde karnımı tutarak haykırdım.

Holt sanki düşecekmişim gibi ileri atıldı ama şükürler olsun düşmedim. Bunun sonunu asla duyamayacaktım.

Ayağım sahanlığa çarptığında bacaklarımın arasından bir su fışkırdığını hissettim ve Holt'un yüzünde bir şok ifadesi belirdi.

Su birikintisine bakarken Mathias şok içinde, "Lanet olsun," dedi.

"Biri Bea ve Dani'yi arayıp bugün gelemeyeceğimi söyleyebilir mi?" Holt beni kollarının arasına alırken sordum. "Hastane çantası ön dolapta!"

"Ash! İkizleri getir!" diye mutfığa doğru bağırdıktan sonra yanımızdaki betaya döndü. "Mathias, çantaları getir."

Bir kasılma daha geldi ve Holt gerildiğimi hissetti, sessiz iniltilerim onu tekrar harekete geçirdi.

"Endişelenme hayatım. Kısa sürede orada olacağız," diye söz verdi ön kapıya doğru giderken.

Bebeğin geleceği konusunda endişelenmiyordum. Bu sefer ne beklemem gerektiğini biliyordum. Yine de, sürüm etrafımda çıldırırken onun arka koltukta olmasını gerçekten istemiyordum.

Ash her iki kolunda birer ikizle bizi kapıda karşıladı, Holt'un kolunda olduğumu fark edince yüzünde endişe belirdi.

"Doğruluk mu cesaret mi?" diye sordum.

"Doğruluk mu?" Ash beni sorguladı.

"Bebek zamanı," diye gülümsedim ona ve bir an için yumuşadı, sonra gerçekten anladı.

Kucağında kıvranan bebeklerle kapıyı açtı ve kamyonete doğru koşmaya başladı. Holt'un omzunun üzerinden baktığımda Mathias'ın kucağında çantalarımızla bize doğru koştuğunu gördüm.

Üç adamın da benimle ve bebeklerimle ilgilendiğini görmek kalbimi ısıttı.

Hayatımın en kötü yıllarından bazılarının en iyisine yol açacağını ve daha da fazlasının geleceğini kim düşünebilirdi ki?

Son

Taryn ve sürüsünü sevdiyseniz, ikinci kitap [Oyuncular](#) ve [Sayfalar için ön sipariş](#) verin! (Şu anki tarih bir yer tutucudur, daha erkene alınacaktır kitabı bitirdiğimizde !)

daha fazla jarica ister mısınız?

Çalışmalarım ile ilgili güncellemeler ve bilgiler için okuyucu grubuma katıldığınızdan ve beni sosyal medyada takip ettiğinizden emin olun!

[Okur Diyarı:](#)

[Bookbub:](#)

[Instagram:](#)

[Web Sitesi/Bülten:](#)

ayrıca jarica james tarafından

Daha Fazla Omegaverse Okuması

Rockwood Vadisi Omegaverse

Tarih Hakkında Konuşuyor

Rekabet Hakkında Konuşmak

Drama Hakkında

Konuş... Bela Hakkında

Konuş...

The Knottyverse - Paranormal

Origins (Bağımsız)

<https://geni.us/kvorigins>

Korlar ve Büyü (Kader Ejderhaları Düeti) - Complete

<https://geni.us/embersandmagic>

Mystic Harbor - Suki Williams ile birlikte

yazılmıştır: Kaderin gücü:

<https://geni.us/poweroffate> Kaos tarafından

maskelenmiş: <https://geni.us/maskedbychaos>

Güvenli Liman:

<https://geni.us/safehavenov>

Jaded Omegas:

[Masalını Düğümle](#) (Düet 1)

[Hayatını Düğümle Geçmişini](#)

[Düğümle](#) (Düet 2) (Bağımsız)

[Knot Your Forever](#) (Bağımsız)

[Eski Sevgilini Düğümle](#) (Standalone)

[Ücretsiz Prequel kısa - Knot Your Mate](#)

Holiday Hollow Chloe Gunter ile birlikte

yazıldı

Sonbahara Aşık Olmak: <https://geni.us/hhautumn>

Crushes & Confections: <https://geni.us/hhcrushes>

Tatlı Yaz Sırları: <https://geni.us/hhsummer>

Blizzards and Brews: <https://geni.us/hhblizzards>

jenée robinson hakkında

Jenée Robinson 20 yılı aşkın süredir evli, üç yaramaz kızı var ve bir sığır çiftliğinde yaşıyor.

Yazmak her zaman aşklarından biri olmuştur ve onu nereye götüreceğini görmekten heyecan duymaktadır.

Birkaç kitap ve kısa öykü tamamladı ve yakında daha fazlasını yayınlayacak. Daha fazla roman ve kitap yazmakla meşgul.

Yazmak dışında okumayı ve fotoğrafçılığı seviyor.

O bir Harry Potter İneği ve Supernatural ve Captain America dizilerini seviyor.

ayrıca jenée robinson tarafından

Sürüngen Destanı

Fae'lerin Kaderi

Fae'lerin Laneti

Fae'lerin Kefareti

Sürüngen Destanı

Ateş ve Buz Düeti

Cennet ve Buz

Cehennem ve Ateş

İntikam Bıçakları Şarkı

Söyleyen Hançer

Sundrop Hançer

Jarica James ile Mezar Araştırması Düeti: Hayaletli

Soğutulmuş

Eksiksiz Düet

Jarica James ile tek başına Kan

K ü t ü p h a n e s i

Kabusların T o r u n l a r ı

Canavarlar Akademisi

İçimdeki Canavar

Hades

Hades: Yeraltı Dünyası Destanı

Ruhlarını Arıyor

Haunts ve Hades

Çağların Kılıcı Taş

Efsanesi

Bağımsızlar

Hunter

Wayward Path

Fırtınalar Tanrıçası Av

Vampir Avcısını Elinde

Tutamadı

Canavarların Katili: Medusa'nın Başının Peşinde

İblis Kovuğunu

Kurtaran Öyküler

Hazinesi

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

